

ئۇيغۇر خەلق چوچەكلىرى

(5)

ھىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى

5

نۇرەھەھەھەت زامان
تۇرغان شاۋدۇن

تۈزگۈچىلەر:

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

.....	881
.....	881
.....	101
.....	308
.....	088
.....	318
1 ۋاپادار قۇش	
4 پەم - پاراسەتلىك قىز	
11 خاسىيەتلىك چۈش	
29 كىشىنىڭ مەقسىتى	
33 ئادەم يامانمۇ، شەيتانمۇ	
36 غەۋغا	
41 بىرلۈپلۈقنىڭ سەرگۈزەشتىسى	
47 كەنجى باتۇر	
58 ۋىجدانلىق ئايال	
71 "نىيىتى ياماننىڭ قازىنى توشۇك"	
75 مەغرۇر پىل	
79 بەگنىڭ "پەيزى"	
82 ئامەتلىك بايۋەچچە	
97 شاھزادە تۇغلۇق	
128 خاسىيەتلىك گەنگۈشتەر	
142 زۇلخۇمار	
156 ھاراقنىڭ كارامىتى	
158 "ئورنىنى كىم كولىسا ئۈزى چۈشەر"	
161 تاشكۈل	
170 قەبرىلارنىڭ قەدرى	
173 كەنجى ئوغۇل	

ۋاپادار قۇشى

بۇرۇن ئۆتكەن بىر پادىشانىڭ تولىمۇ ئەتىۋالاپ باقمىغان بىر ۋاپادار قۇشى بار ئىكەن. شاھنىڭ دوستلىرى كەلسە "دوس-تۇڭ كەلدى" دەپ سايىراپ، ئوڭ قانىتىنى قاقىدىكەن؛ دۇشمىنى كەلسە "دۇشمىنىڭ كەلدى" دەپ سول قانىتىنى قاقىدىكەن. ئۇ پادىشانىڭ ئوڭ قولىدا قۇشلايدىكەن. پادىشامۇ ئۇنى يىدرگە چۈشۈرمەي كوتىرىپ يۈرىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشا شۇ ۋاپادار قۇشنى ئېلىپ ئوۋغا چىقىپتۇ. بىرنەچچە كۈن ئوۋ ئولاپ يۈرۈپ، ئاخىرى بىر پايانسىز چولنىڭ ئىچىگە كىرىپ قاپتۇ. ئۇلارنىڭ سۈلىرى تۈگەپ تەشەنلىقتىن ئولە ھالەتكە يېتىپتۇ. پادىشا ۋەزىر - ۋۇزرا-لىرىغا: "بولمىدى، ئەتراپلارغا قاراڭلار، سۇ تېپىڭلار" دەپ ئەمىر قىپتۇ. ۋەزىر ھەم نوۋكەرلەر ئەتراپتىن سۇ ئىزلەشكە كىرىشىپتۇ. خېلى يەرلەرگىچە سۇ ئىزلەپ بېرىشىپتۇ، تاپالماپتۇ. ئىككى نوۋ-كەر ئىگىز تاغنىڭ چوققىسىدىن بىر خىل سۈزۈك سۇنىڭ تام چىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ. "ۋاي سۇ تاپتۇق" دەپ خوشال بولۇپ، بۈكسى ئاسمانغا ئېتىشىپتۇ. ئۆزلىرىنىڭ بۇ خۇشاللىقىنى پادىشاغا يەتكۈزۈپتۇ. پادىشا بۇنى ئاڭلاپ: "ئاشۇ سۇدىن باش قىڭلار ئىچمەي تۇرۇپ، ئالدى بىلەن ماڭا بىر قاچا ئەكىلىپ بېرىڭلار" دەپتۇ. ۋەزىرلەر "خوپ" دېيىشىپ، تامچىپ تۇرغان سۇغا قاچا تۇتۇپ تولدۇرۇپ، بىر قاچا سۇنى ئەكەپتۇ. پادىشا قاچنى قولىغا ئېلىپ، سۇنى ئىچەي دېيىشكە، ھىلىقى قۇش سول قانىتىنى قېقىپ، قاچنى ئورۇۋېتىپتۇ. سۇ توكۇلۇپ كېتىپتۇ. پادىشا

پەم - پاراسەتلىك قىز

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا بىر پادىشا بولغان ئىكەن. ئۇ ئۇزۇن يىللار دولەتنىڭ ئىشلىرى بىلەن بولۇپ كۆپ چارچاپتۇ - دە، ئوڭ قول ۋەزىرىنى ئۆز ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، ھەمراھلىققا سول قول ۋەزىرىنى ۋە بىجانبىل ئىشلەيدىغان مۇلازىمىدىن بىرنى ئېلىپ، جاھان سەيلىسى ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. پادىشا سەپەرگە چىقىشتىن بۇرۇن بىر دانە گۆھەر ئېلىپ ۋالغان ئىكەن. گۆھەر ئېلىۋالغانلىقىنى ھەمراھلىرىنىڭ ھېچقايسىسىغا ئېيتماپتەكەن. خۇپىيانە ساقلاپ يۈرگەن بۇ گۆھەر توساتتىن يۇتۇپ كېتىپتۇ. پادىشا ئۇ ياقنى ئىزلەپتۇ، بۇ ياقنى ئاڭلىۋاپتۇ. گۆھەرنى ئاقتىمۇ، كۆكتىمۇ تاپالماپتۇ. پادىشا ئىچ - ئىچىدىن تىت - تىت بوپتۇ. ئۇلار بىر ئاۋات شەھەرگە كېلىپ بىر ھەشە - ھەتلىك سارايفى چۈشۈپتۇ.

ئەتىسى پادىشا باشقىلارنى ئەگەشتۈرەي ئۆزى يالغۇز كۆچىپقا چىقىپتۇ. بىر دەسسەپ، ئىككى دەسسەپ شەھەر پادىشاسىنىڭ ئوردىسىغا بېرىپتۇ. پادىشا بىلەن كۆرۈشۈپ، دولەت ئىشلىرى توغرىسىدىكى سۆھبەتلىرى بىر يەرگە بارغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ بىر دانە گۆھىرى يۇتۇپ كەتكەنلىكىنى، بۇنى ئىزلەپ تاپالمايۋاتقانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ساھىبىخان پادىشامۇ ئىچ ئاغرىتىپ ھەسداشلىق قىپتۇ. ساياھەتچى پادىشا:

— بۇ گۆھەر مۇشۇ ئۈچەيلەننىڭ ئوتتۇرىسىدا يۇقتى، "سەن ئالدىڭ" دەپ تۇتۇشقا مېنىڭ قولىمدا ئاساسىم يوق. شۇڭلاشقا ئۈچىمىزنى بىر يەرگە دەرەخەتە قىلماسلىق شەرتى ئاستىدا سۈرۈش

ساجھپخان پادشائىڭ شەھەر بانۇ دىگەن يەم — پاراسە قىلىك
بىر كىنىزىكى بار ئىكەن. ئۇ پادشائىڭ كەيپىياتىنىڭ كۈنسېرى
ئۇسلۇبلار كېتىۋاتقانلىقىنى بايقاپ، بىر كۈنى شاھ قەسرگە كە
تەپ: ئەڭ زۆرۈر ۋاقىتتا ئۇنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭ ئۆيىدە ئۆتۈرۈپ

— مۇشۇنچىلىك ئىشقا شۇنچە غەم يەپ مۇزىكىزنى ئاۋازە قىپسىز، بۇنى ھەل قىلىش ئامان ئىدى. مەن، بۇ ئۇچەيىلەننى بىر يەرگە دەرۋەستە قىلماي تۇرۇپ ھەل قىلىمەن. ئالدى بىلەن سىز، ماڭا بۇ مېھمانلار بىلەن تونۇشۇشۇمنىڭ شەرتى ئۇچۇن بىر زىياپەت ئويۇشتۇرۇپ بېرىڭ، — دەپتۇ شەھەر بانۇ.

5

ھىكايە ئېيتىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. بۇ ئۈچەيلەن "قېنى ئوزلى
رىدىن كەلسۇن" دەپ قىزنى قىستاپ تۇرۇۋاپتۇ. قىز ھىكايە باش
لاپتۇ:

بۇرۇن بىر پادىشا ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ بىر چار بېشى
بار ئىكەن. بۇ باغنى شاھنىڭ بىر سادىق باغۋىنى مۇھاپىزەت
قىلىدىكەن، باش ئەتىياز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە پادىشا ئۆزى ئەڭ ياخشى
كۆرىدىغان كىچىك قىزنى ئەگەشتۈرۈپ بۇ باققا سەيلىگە كەپ-
تۇ. قىز گۈللۈككە كىرىپ ھۇپپىدە ئېچىلغان بىر تال چىرايلىق گۈل
نى كۆرۈپتۇ. گۈل ئۆزىنىڭ چىرايلىقلىقى ۋە خۇشبۇي پۇرىنى
بىلەن قىزنىڭ مەيلىنى تارتىۋاپتۇ. قىز باغۋەننىڭ ئوغلىغا قاراپ:
— ئاۋۇ گۈلنى ماڭا ئۇزۇپ بېرىڭا، — دەپتۇ. باغۋەننىڭ
ئوغلى شاھنىڭ قىزىغا چاخچاق بىلەن:

— سىزنىڭ مەيلىڭىز گۈلگە قانچىلىك چۈشكەن بولسا،
مېنىڭ مەيلىمۇ سىزگە شۇنچىلىك چۈشۈۋاتىدۇ، بۇنى قانداق
قىلىمىز؟ — دەپ مۇھەببەت ئىزھار قىپتۇ ۋە گۈلنى ئۇزۇپ قىزغا
بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككى ياش گۈلزارلىقتا كەلگۈسىدە
بىرگە ئۆتمەكچى بولۇپ ۋەدىلىشىپتۇ.

ھايت - ھۇيت دىگىچە تۆت - بەش يىل ئۆتۈپتۇ، پادىشا
قىزنى ئۆزىگە ئوخشاش قۇدرەتلىك بىر پادىشانىڭ شاھزادىسىگە
ياتلىق قىلماقچى بوپتۇ. داغدۇغىلىق توي مەرىكىسى 40 كۈن
داۋام قىپتۇ. قىز - يىگىتلەر تويى بولغان قىزنى ھوجرىغا كۈچۈ-
رۇپ ئەكەلپ قوپۇپ كېتىشىپتۇ. قىز بىلەن شاھزادە يالغۇز قاپ-
تۇ. قىز شاھزادىگە:

— ئالدى بىلەن مەن سىزدىن بىر سوئال سوراي، —
دەپتۇ، — مەن بۇندىن تۆت - بەش يىل بۇرۇن بىر باغۋەننىڭ
بالىسى بىلەن ئومۇرلۇك بىرگە بولۇشنى ۋەدىلەشكەن ئىدىم. ۋە-
دەمگە ۋاپا قىلىنمۇ - قىلمايمەنمۇ؟

شاھزادە بۇ گۈزەل مەلىكىنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، قاتتىق ئويلاپتۇ، بىر پەستىن كېيىن ئۇلۇق - كىچىك تىنىپ: — ۋەدىگە ۋاپا قىلىش كېرەك، ۋەدىسىدە تۇرمىغان ئادەم ۋىجدانلىق ئادەم ھېساپلانمايدۇ، — دەپتۇ. — ئەمەس، بۇ ئىشنى قانداق قىلىمەن؟ — بېرىڭ، سىزگە ئىجازەت بەردىم، ئوقۇشما سلىق بوپتۇ، — دەپتۇ شاھزادە.

قىز ئىشىنىكتىن ئوقتەك ئېتىلىپ چىقىپ، شۇ كېچىدىلا باغ ۋەن يىگىت تەرەپكە ئۇچقان دەك يۈگۈرۈپ كېتىۋاتسا، بىر توپ قاراتچى قىزنى تۇتۇۋېلىپ، باشلىغىنىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ. قاراقچىلارنىڭ باشلىغى شاپ بۇرۇتلىرىنى تولغاپ، ياۋۇز كوزلىرىنى ئويىنىتىپ، ئىككى مۇشتۇمنى بېقىنغا تىرەپ تۇرۇپ: — بۇ تەرەپلەردە نىمە كويىدا يۈرگەن قىز سەن؟ — دەپ سوراق قىپتۇ.

قىز كەچمىش - كەچۈرمىشلىرىنى بىر قۇر بايان ئەيلەپتۇ. قاراقچىلار باشلىغى ئۇنىڭ سوزىنى پۈتۈن زېھنىنى قويۇپ ئاڭلاپتۇ - دە، ئاندىن قىزغا:

— ھىم، ۋەدەڭگە ۋاپا قىلىپ ياخشى ئىش قىپسەن. مەنىمۇ ساڭا تىلەكداش، تېزدىن ۋەدە قىلغان يىگىتلىكنىڭ يېنىغا بار، — دەپ قىزنى قويۇپ بېرىپتۇ.

قىز يەنە يول يۈرۈپتۇ. يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ. ئاخىرى گۈلزارلىق باققا يېتىپ كەپتۇ. باغۋەن ئوغۇلىنىڭ ئىشىگىنى قە قىپتۇ. يىگىت ئويىدىن چىقىپ قىزنى كورۇپ ھەيران قاپتۇ. — ھوي، — دەپتۇ يىگىت، — سىزنى دادىڭىز بىر شاھزادە دىگە ياتلىق قىلغان ئىدىغۇ؟ بۇيەردە نىمە قىلىپ يۈرسىز؟ — شاھزادە مېنىڭ ۋەدەمگە ۋاپا قىلىپ، سىزنىڭ بولۇ-

شۇمغا ئىجازەت بەردى، — دەپتۇ قىز! شەھەربانو ھىكايىسىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ:

— ئەمدى سىلەر ئېيتىپ بېقىڭلارچۇ: قىز كىمگە تەئەللىق بولۇشى لازىم؟ — دەپتۇ ۋە سىنچى كۈزلىرى بىلەن ئالدىدىكى ئۈچەيلەنگە قاراپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ ئۈچەيلەن بىر بىرىگە قارىشىپ "سەن دەپ باق"، "سىنى دەپ باقسىلا" دېيىشىپتۇ. ئاق ۋەت پادىشا سۆز ئېلىپ:

— مەنچە بولغاندا بۇ قىز شاھزادىگە تەئەللىق، چۈنكى ئۇنىڭ دادىسى نۇرغۇن پۇل، دۇنيا خەلپە، كاتتا تەييارلىقلار بىلەن قىرىق كېچە كۈندۈز قوي قىلىپ قىزنى ئوغلىغا ئېلىپ بەردى، — دەپتۇ.

ۋەزىر ئۇنىڭمىي خىيال دەرياسىغا غەرق بولۇپ، قولىنى قوشتۇرۇپ، بېشىنى يەرگە سېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. مۇلازىم سۆز ئېلىپ: — بۇلار پادىشانىڭ قىزى، پادىشانىڭ ئوغلىكەن، ئۇلار ئېلۋەتتە شۇنداق كەڭ قوساق بولۇشلىرى كېرەك. يولدىكى قاراچى يامان ئادەم بولسىمۇ، يەنە كەڭچىلىك قىلىپ "بار، ۋە دەڭگە ۋاپا قىل" دەپ قويۇۋەتكەندىن كېيىن، قاراچى يارايدىكەن، — دەپتۇ.

شەھەربانو لام — جىم دىمەي ئولتۇرغان ۋەزىرنى خىيال قۇچىغىدىن تارتىپ چىقىپ:

— تەخسىر، ئۈزلىرىچە كىمگە خاستۇ؟ — دەپتۇ. — مېنىڭچە... — دەپتۇ ۋەزىر دۇدۇقلاپ، — ئۇ پادىشانىڭ قىزىكەن، قانداقمۇ قاراچىغا خاس بولسۇن؟! بۇ نەسەپكە توغرا كەلمەيدۇ. قىزنىڭمۇ باغۋەن يىگىتكە ئوتتەك مەيلى بار ئىكەن. قىز باغۋەن يىگىتنىڭ بولۇشى كېرەك.

ۋەزىرنىڭ ئەندىشىلىك قىياپىتى شەھەربانو چوڭ بىر گۇماننى پەيدا قىپتۇ. شۇڭلاشقا پادىشا بىلەن مۇلازىمى سارايدىن

چىقىرىۋېتىپ، ۋەزىرىنى تەكلىپ بىلەن ئېلىپ قايتۇ. ئەمما ئاچكۆز ۋەزىر ئىچىدە: "بۇ شەھلا كۆزلۈك، زىلۋا بويلىق مەلىكىنىڭ كۆك لى ماڭا چۈشۈپ قالغان ئوخشىمادۇ؟ بولمىسا نىمىشقا ھەممەنى چىقىرىۋېتىپ مېنى يالغۇز ئېلىپ قالدۇ؟....." دەپ ئويلاپ خوشال ۋە مەغرۇر ئولتۇرۇپتۇ، شىرىن خىياللارغا چومۇپتۇ. شۇ ئارىلىقتا شەھربانۇ كېنىزەكلەرنىڭ يېنىغا چىقىپ، ئۇ سۇلچىلار، سازەندىلەرنى ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. ئۇلارغا مۇنداق دەپ تاپىلاپتۇ:

— ئويۇن باشلانغاندا سازنى شوخ ئۇسۇل پەدىسىگە چالسىلەر. ئۈزەم ئۇسۇلغا چۈشۈمەن. ئويىناپ بېشىم قايناندا بىرسىڭىلارنىڭ قۇچىغىغا يىقىلىمەن. سىلەر "ۋاي خېنىكەم، ۋاي خېنىكەم" دەپ يىغلاپ بىسە. رەمجان بولسىلەر. شۇ سەكپار ئىچىلىقتا بىرسىڭىلار "مەلىكىگە گوھەرنى چايىقاپ سۈيىنى ئىچىرسەك ساقىيىپ كېتەتتى، گوھەر ئەكىلىڭلار" دەپ چۇقان سالىسىلەر، شۇنداق قىلىپ مېھماننىڭ كۆڭلىنى ئاچىمىز. شۇ ئورۇنلاشتۇرۇش بويىچە نەغمە قىزىپ كىتىپتۇ. شەھەر-بانۇ راسا جۇلانە ئۇسۇل ئويىناپتۇ. ساز ئەۋجىگە چىقىپتۇ. شەھەر-بانۇ پىر-پىر پىقىراپ كېلىپ، بىر كىنىزەكنىڭ قۇچىغىغا يىقىلىپتۇ. كېنىزەكلەر "ۋاي خېنىكەم ھۇشىدىن كەتتى" دەپ ئويۇر-تويۇر بولۇشۇپتۇ. يىغا-زارە قىلىپ ئويىنى بېشىغا كېيىشىپتۇ. شەھربانۇنىڭ جۇلانە ئۇسۇلىغا، كېلىشكەن قەددى - قامىتىگە، قوللىرىدىن قاس چىقىرىپ، قاش تاشلاپ ئويىناشلىرىغا ئۈزىنى پۈتۈنلەي ئۇنۇتقان ھالدا بېرىلىپ كەتكەن ۋەزىر يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— مەلىكىگە نىمە بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بولمىدى، گوھەرنى چايىقاپ سۈيىنى ئىچكۈزۈۋەتسەك ساقىيىپ كېتەتتى، — دەپتۇ بىر كىنىزەك.

— غەزىنىگە بېرىپ گوھەر ئېلىپ كەلگىچە مەلىكىدىن ئايرىلىپ قالدىغان بولدۇق، ۋاي ئىسىت، چىرايلىق مەلىكەم، — دەپ

اچلەرنى تۇتۇپ راسا قاملاشتۇرۇپ يىغلاپتۇ يەنە بىر كېنىزەك.
ھودۇقۇپ كەتكەن ۋەزىر قوينىدىكى يانچۇغىدىن گوھەرنى

بىقىرىپ: — ۋاي مانا گوھەر، مەلىكىنى دەرھال قۇتۇلدۇرۇڭلار! —
..پ كېنىزەكلەرگە سۇنۇپتۇ.....

شەھەربانۇ گوھەرنى ئوز پادىشاھقا ئاپىرىپ بېرىپتۇ. ساياھەت-
چى پادىشا يوقالغان گوھەرنى قولغا ئېلىپ خوشال بولۇپ: —
بۇ قىز ھەقىقەتەن پەم - پاراسەتلىك ئىكەن، —

پ مەمنۇن بوپتۇ.

پادىشا گوھەرنى ئۆزىگە ئالغاندا، ئۇنىڭ بىر تەرەپتىن ئۆزىگە
بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى.
پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن
ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى.

پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن
ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن
ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى
بايقىدى.

پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن
ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن
ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى
بايقىدى.

پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن
ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن
ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى
بايقىدى.

پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن
ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن
ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى
بايقىدى.

پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن
ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. پادىشا بۇنىڭ بىر تەرەپتىن
ئۆزىگە بىر قانچە كىچىك كۆڭۈلدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى
بايقىدى.

خاسىيەتلىك چۇش

بۇرۇنقى زاماندا بىر تۈل خوتۇن ئۆتكەن ئىكەن. بۇ خوتۇننىڭ دۇنيالىقتا بىرلا ئوغلى بولۇپ، ئۇ كەيىمە تاز ئىكەن. بالا ھەر كۈنى جاڭگالدىن يانتاق ئېكېلىپ ناۋايخانغا ساتىدىكەن. شۇ كىرىم بىلەن كۈن كەچۈرىدىكەن. بۇ تاز بالا كۈنلەرنىڭ بىرىدە مۇنداق چۇش كورۇپتۇ: ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە كۈن، سول تەرىپىدە ئاي ياتارمىش، ئۇ بىردەم كۈنى، بىردەم ئاينى قۇچاقلايمىش... ئۇ، بۇ چۇشنى ئەتىگەندە ئورنىدىن تۇرۇپلا ئانىسىغا ئېيتىپتۇ. ئانىسى ئۇنىڭ چۇشنى تولىمۇ زەڭ قويۇپ ئاڭلاپتۇ. ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، ھەسرەت بىلەن ئۇ-زۇن بىر ئۇھ تارتىپ، ئاندىن بالىسىغا:

— سەن بىر خاسىيەتلىك چۇش كورۇپسەن. ئۇنىڭغا تەبىرى بېرىشكە مەنمۇ ئاجىزلىق قىلىمەن. ئەڭ ياخشىسى بۇ چۇشۇڭنى پادىشانىڭ مەلىكىسىگە ئېيتىپ بەر، مەلىكە ئىستايىن زىرەك ۋە دانىشمەن، بۇنداق چۇشكە توغرا تەبىر بېرەلەيدۇ، — دەپتۇ.

تاز يېرىم كېچىدە ئوردىغا يېتىپ كەپتۇ. مەلىكىنىڭ ھوجىرىسىنى تېپىپ، دەرىزىنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئوينىنىڭ ئىچىگە قاراپ تۇ. مەلىكە مۇھەببەتدەشى بىلەن ئېچىلىپ - يېپىلىپ ئوينىنىڭ ئولتۇرغان ئىكەن. مەلىكە دەرىزىنىڭ سىرتىدا قاراپ تۇرغان تازنى كورۇپ قاپتۇ - دە، ئورنىدىن تۇرۇپ، دەرىزە يېنىغا كېلىپ:

— ھەي تاز، بۇ يەرگە نىمە بار دەپ كەلدىڭ؟ — دەپتۇ.

— ئاشام ئاجايىپ بىر چۈش كورۇپتىمەن. سىلنى ئورۇپ
بېرەمدىكىن، دەپ كەلدىم، — دەپتۇ تاز.

— قانداق چۈشكەن ئۇ، قېنى دەپ باقا؟

— كۈننى ئوڭ تەرىپىمگە، ئاينى سول تەرىپىمگە ئېلىپ
قۇچاقلاپ يېتىپ چۈش كورۇپتىمەن.

تازنىڭ چۈشنى ئاڭلاپ مەلىكىنىڭ كوڭلى بىر قىسىم بو-
لۇپ، چىرايى تۇتۇلۇپ، قوشۇمىسى تۇرۇلۇپ كېتىپتۇ ۋە ئاچچى-
نى بىلەن:

— بۇنداق چۈشنى ئورۇڭىلى بولمايدۇ، ماڭ، نەدىن
كەلگەن بولساڭ شۇ يەرگە كەت! — دەپتۇ.

تاز ئىلاجىسىز ئارقىسىغا يانغان بولسىمۇ، لېكىن مەلىكىنىڭ
سوزىگە قايىل بولماي، بۇ يەردىن كەتكىسى كەلمەپتۇ. ئاستا
دەسسەپ يېنىپ كېلىپ، دەرۋزە قاپقىسىنىڭ كەينىگە ئوتۇپ تىگ
شاپ تۇرۇپتۇ. مەلىكىنىڭ مۇھەببەتتىشى:

— بۇ تازنىڭ چۈشنى ئەجەپ ئورۇڭىڭىز كەلمىدىغۇ مە-
لىكەم، بۇ نېمە ئۈچۈن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بۇ چۈشتىن قارىغاندا مۇشۇ تاز كەلگۈسىدە مېنى ئوز
ئەمرىگە ئالماقچى. تاز ئوڭ يېنىغا ئېلىپ قۇچاقلاپ ياتقان كۈن
مەن بولىمەن. مېنىڭ ئۈستۈمگە يەنە بىر پەرىزاتنى ئالدىكەن،
ئۇ مەندىنمۇ چىرايلىق ئىكەن، تاز سول يېنىغا ئېلىپ قۇچاقلى-
غان ئاي ئەنە شۇ پەرىدۇر، — دەپتۇ مەلىكە.

مەلىكىنىڭ مۇھەببەتتىشى بۇ تەبىرىگە ئىشەنگۈسى كەلمەي،
ياقىسىنى تۇتۇپ:

— خۇدا ساقلا، ئۇنداقمۇ بولماس، — دەپتۇ.

— شۇنى دېمەمسىز. مەن بولسام بىر پادىشاھنىڭ قىزى،
ئەسلىمىز ئىسىل ئادەملەر، قانداقمۇ بۇ گاداي تازغا خوتۇن بو-
لىمەن. شۇڭا تازنىڭ كېيىنى ئاڭلاپ ئىمانىم قىرىق كەزگۈچتى.

تاز رامننىڭ كەينىدە تۇرۇپ بۇ گەپلەرنى ئاڭلىۋاپتۇ. شۇ يەردىن يۈگۈرگەن پېتى ئويىگە بېرىپ بولغان ۋەقەنى ۋە ئاڭلىغان گەپلەرنى ئاپسىغا بىرمۇ - بىر سوزلپ بېرىپتۇ.

— ئەمدىچۇ بالام، — دەپتۇ تازنىڭ ئاپسى، — يەنە ئارقاڭغا يېنىپ مەلىكىنىڭ ھوجرىسىغا بار، ھەلىقى رامننىڭ كەينىگە ئوتۇپ يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ، مەلىكىنىڭ گەپ - سوزىنى تەڭشە، ئۇلار ئەمدى نىمە ئىش قىلماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى بىلىپ كەل.

— خوپ، — دەپتۇ - دە، تاز شاپاشلاپ بارغانچە رامننىڭ كەينىگە ئوتۇرۇپلىپ، قۇلىغىنى دىنىڭ تۇتۇپ تەڭشەپ تۇرۇپتۇ. ئويىنىڭ ئىچىدە مەلىكە بىلەن مۇھەببەتلىشىش يەنە شۇ چۈش ئۈستىدە گەپلىشىپ، مەسلىھەتلىشىۋاتقىدەك.

— ئەلۋەتتە مەن سىزدەك كېلىشكەن يىگىت بىلەن مەڭگۈ - لۈك بىرگە ئوتۇشنى خالايتتىم، — دەپتۇ مەلىكە مۇھەببەتلىشىشكە، — بىراق، تازغا بۇيرۇغان تەقدىرىمنى توساپ ئالغىلى بولمايدىغاندەك تۇرىدۇ. مەن ئاخىرى مۇشۇ سەت تازنىڭ قولىغا چۈشىدىغاندەك تۇرىمەن.

— ئەمەس، — دەپتۇ مۇھەببەتلىشىش سەل ئەنسىرەپ، — ئىككىمىز بۇ شەھەردىن دەرھال قېچىپ چىقىپ كېتەيلى، قانداق دەيسىز؟

— بولىدۇ، — دەپتۇ مەلىكە، — مەن غەزنىدىن پۇل ئەپچىلىپ بېرەي، سىز بازارغا كىرىپ، ئالتە ئايلىق يولنى بىر كېچىدە باسىدىغان يۈگۈرۈك ئاتتىن ئىككىنچى سېتىپ ئەكىلىڭ. ئەتە كەچ كىرىپ، كوز باغلانغان چاغلار بىلەن باغنىڭ سىرتىدىكى ئەگەمە كوۋرۇك تۈۋىدە مېنى ساقلاپ تۇرۇڭ. مەن ئومرىمىز بويى خەجلىسەكمۇ يېتىپ ئاشقىدەك تىللانى بوخچامغا قاچىلاپ، كۈتۈرۈپ چىقىمەن. كوۋرۇك يېنىغا بېرىپ "ئەھھۇ" دەپ يۈتۈلىپ

بەلگە بېرىمەن. سىز يېتىپ كېلىسىز. ئاندىن ئىككىمىز ئاتىقا مېنىلا قاچىمىز.

تاز ئانىسىنىڭ يېنىغا كېلىپ مەلىكە بىلەن مۇھەببەتلىشى ئوتتۇرىسىدا بولغان بۇ گەپلەرنى ئېقىنماي - تېمىماي يەتكۈزۈپتۇ.

— ئومرۇڭنى جاڭگالدىن يانتاق توشۇپ ئۆتكۈزگىنىڭدىن مەلىكە بىلەن ئۆتكۈزگىنىڭ مىڭ مەرتىۋە ئەلا، — دەپتۇ تاز. نىڭ ئانىسى، — بولدى، بېشىغا ھەر بالا كەلسە مەن كورەي، سەن ماڭا تارتىشىپ تۇرماي شۇ گۈزەل مەلىكە بىلەن كەت!
1 — ئانا، ئۇنىڭ بىلەن قانداق كەتكىلى بولىدۇ؟ — دەپ سورايتۇ تاز مەلىكىنى قولغا چۈشۈرۈشتىن بېشى قېتىپ.

— مۇنداق قىلىسەن، — دەپتۇ ئانىسى ئۇنىڭغا يول كۆرسىتىپ، — مەلىكە بىلەن مۇھەببەتلىشى بۇ ئاجايىپ چۈشەنچىسى ۋەھىمىسىدىن بۈگۈن كېچىچە ئۇخلاي چىقىدۇ. مۇھەببەتلىشى ئەتە قويۇپ شەھەرگە كىرىپ، ئات ئېلىپ كەچتە يېتىپ چىققىچە قاتتىق چارچايدۇ، كۆۋرۈك تۈۋىدە مەلىكىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپ مۈگدەپ قېلىشى، ھەتتا ئۇخلاپ قېلىشى مۇمكىن. سەن شۇ قاراڭغۇ كېچىدە تۇيدۇرماي بېرىپ ئۇنىڭ قولىدىكى ئاتلارنى قولغا چۈشۈرسەن. مەلىكە چىقىپ بەلگە بېرىشى بىلەن قولتۇغىدىن يولەپلا ئاتقا مىندۇرۇپ بەدەر قاچىسەن. ئۇنىڭدىن كېيىنكى كىشىنى ھىكمەت بەلگىلىسۇن.

تازچاق ئانىسىنىڭ مەسلىھىتى بويىچە كېچىدە كۆۋرۈك يېنىغا كەپتۇ. سەپسىزلىك قارىسا مەلىكىنىڭ مۇھەببەتلىشى ئاتلارنى بىر قوزۇققا باغلاپ قويۇپ، ئوزى خورەك تارتىپ ئۇخلاپ كېتىپتۇ. تازچاق ئاتلارنى قولغا چۈشۈرۈپ يوشۇرۇنۇپ، مەلىكىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. ئالەم قازاننىڭ قارىسىدەك قاپ - قاراڭغۇ ئىكەن. بىر چاغدا مەلىكە چىقىپ "گەھەۋ" دەپتۇ، تاز

ئورنىدىن ئىرغىپ تۇرۇپ، ھەلىكىنىڭ قولتۇغىدىن تۇتۇپلا ئاتىقا مىندۇرۇپتۇ. ئۆزىمۇ ئىرغىيالا يەنە بىر ئاتىقا مىنىپتۇ. "چۈۋ" دەپتۇ - دە، ئىككىسى تۇن قوينىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

ئاتلىقلار ئۇچقانداك چېپىپ كېتىۋېرىپتۇ، تۇن نىسپى بوپتۇ. ھەلىكە "بۇ يىگىت ئەجەپ گەپ قىلمايدۇ؟ مېنى دەپ تۇغۇلغان يۇرتى، مېھرىۋان ئاتا - ئانىسىدىن ئايرىلدى، مۇشۇنداق قاراڭغۇ كېچىدە، چول - جەزىرىلەردە مۇساپىر بولۇپ يۈرگەنلىكى ئۈچۈن ماڭا خاپا بولۇپ، رەنجىپ قالىدۇ - يە؟" دەپ ئويلاپتۇ. يىگىتتىن گەپ ئېلىپ سىناپ بېقىش ئۈچۈن:

— ئەجەپمۇ بىر تۈگمەيدىغان قۇملۇققا كىرىپ قالدىق - ھە! — دەپتۇ.

قىزنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان تازچاق ئوشۇق گەپ قىلماي "ھىم" دەپلا قويۇپتۇ.

يەنە بىر يىرلەرگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن ھەلىكە "بۇ يىگىت مەندىن راستلا خاپا بولۇپ قالغان ئوخشامدۇ؟" دىگەن ئويغا كەپتۇ. ئۇنى سۆزلەتمەكچى بولۇپ:

— نىمە دىگەن قېلىن توغراقلىق بۇ - ھە! — دەپتۇ.

— ھە، — دەپ قويۇپتۇ تازچاق باشقا گەپ قىلماي.

ھەلىكىنىڭ نازۇك كۆڭلىدە: "بۇ يىگىت راستلا مەندىن رەنجىپ قالغان ئوخشامدۇ، بولمىسا نىمىشقا شۇنچىلا گەپ قىلساممۇ ئېچىلماي تۇرۇۋالدىدۇ؟" دىگەن گۇمان قۇغۇلۇپتۇ.

قىز يىگىتنى يەنە بىر قېتىم گەپكە سالماقچى بولغانىدا ئاسماننىڭ قۇمغا تېگىپ تۇرغان گىرۋەكلىرى ئاقىرىپ، تاڭ يورۇشقا باشلاپتۇ. قىز ئەندى ئاستىراق ماڭساقمۇ بولار، دەپ سۈر-ئەتنى ئاستىلىتىپ، ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ قاراپتۇ. سەپسىلىپ قاراپ، ئۆزى مۇھەببەت باغلىغان چىرايلىق يىگىتنى ئەمەس، بەلكى گەندىدىن يۇقۇرىسىنىڭ ھەممىسىنى قوماق بېسىپ كەتكەن كەپ-

مە تازنى كورۇپتۇ. مەلىكىنىڭ ئاچچىقى كېلىپ، يېرىلغۇدەك بوپتۇ.

— ھەي تاز، سەن بۇ يەرگە نىمە بار دەپ كەلدىڭ؟

— ئوزلىرىنى پانا تارتىپ كەلدىم.

— ئىككىمىز باشقا نەسەپتىن تۇرساق، مەن ساڭا قانداق

راۋا بولاتتىم؟

— ھىچقىسى يوق، بىزمۇ ئادەم بالىسى ئەمەسمۇ، بولۇپ

رىدۇ، — دەپتۇ تاز گەدىنىنى قاشلاپ.

مەلىكە ئۇيان ئويلاپتۇ، بۇيان ئويلاپتۇ. ئاچچىقلاپتۇ، تېپ

رىكىپتۇ، پۇشايمان قىپتۇ، ئىچىدە كۈلۈپمۇ تاشلاپتۇ. ئاقسۇت بۇ

ئىشنىڭ مۇشۇنداق ھەل بولماي مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ھىس قىپ

تۇ. ئەمما بۇ تازنى ئېغىر بىر شەرت قويۇپ سىناپ باقماقچى

بولۇپتۇ. "مۇبادا قويغان شەرتىمنىڭ ھوددىسىدىن چىقالماي قال

سا، مېنىڭ بەختىم" دەپ ئويلاپتۇ.

— ئانداق بولسا، — دەپتۇ مەلىكە، — مەن ساڭا بىر

شەرت قويسەن. ئەھدىسىدىن چىقالساڭ مەن سېنىڭ خوتۇنۇڭ،

ئەھدىسىدىن چىقالمىساڭ ئوز تەلىيىڭدىن كور، بەخت قۇشۇڭ

ئۇچۇپ كېتىدۇ.

— جاندىن كەچمىگىچە جانانغا يەتكىلى بولمايدۇ، قان

داق شەرتلىرى بولسا قويسلا، — دەپتۇ تاز ئاتىتىن سەكرەپ

قۇمنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ.

— كىيىملىرىڭنى يېشىپ تاشلايسەن. يالىڭىچ بەدىنىڭگە

ساناپ تۇرۇپ قىرىق قامچا ئۇرىمەن، ئەگەر بەدىنىڭنى قاچۇر-

ماي چىداپ تۇرۇپ بېرەلسەڭ، مېنىڭ بېشىمغا ھەرقانداق بالا-

قازا كەلگەندە ئازاپلىنىشتىن قورقماي بەرداشلىق بېرەلەيدىكەن،

دەپ كۈڭلۈم ئىمىن تاپىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مەن سېنىڭ بولىمەن.

ئەگەر "ۋايىجان" دەپ بەدىنىڭنى قاچۇرىدىغان بولساڭ، بېشىڭ

قى تېپىلىشىدىن جۇدا قىلىمەن.

— شەرتلىرىنى ئورۇنداشقا تەييارمەن، — دەپتۇ تاز

كىيىملىرىنى يېشىپ پىقىرىتىپ چورۇپ تاشلاپ.

مەلىكە قوللىنىڭ ئالغىنىنى نەمدەپ، قامچىنىڭ سېپىنى چىڭ

ئوچۇملاپ تۇرۇپ قەھرى بىلەن تازنى ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. بىر،

ئىككى، ئۈچ، ئوتتۇز سەككىز، ئوتتۇز توققۇز تاز چىشى-

نى - چىشىغا چىڭ چىشلەپ، مەلىكىنى خوتۇن قىلغاندىن كې-

يىنكى بەختلىك تۇرمۇشىنى كۆز ئالدىغا ئەكىلىپ، بەرداشلىق

بېرىپ مىدىر - سىدىر قىلماي، كۈلۈمسىرىگەن ھالەتتە تۇرۇپتۇ.

مەلىكە ئەڭ ئاخىرقى قامچىنى ئىگىز كۆتىرىپ "مانا قىرىق" دەپ تارس

قىلىپ ئۇرۇپ توختاپتۇ. تاز بۇ سىناقىتىن ئوتۇپتۇ. مەلىكىنىڭ كوڭ

لىمۇ ئىمىن تېپىپ:

— بولدى، كىيىملىرىڭنى كەي، بۇگۈندىن باشلاپ ئومۇرۇم

ئاخىرلاشقچە مەن سېنىڭ ئايالىڭمەن. ئەمدى سەن ئوزەڭنىڭ

بويۇڭنى چەنلەپ تۇرۇپ، تار بىر ئورا كولىسىڭ، — دەپتۇ.

تاز مەلىكىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە تار قىلىپ ئوز بويىغا

تەڭ چوڭقۇرلۇقتا ئورا كولاپتۇ ۋە ئوزى شۇ ئورغا چۈشۈپتۇ.

رۇپ بېرىپتۇ. خوتۇنى ئۇنىڭ بويىنىڭ يۇقۇرىسىنىلا چىقىرىپ

قويۇپ، قالغان يېرىنى تازا دەسسەپ چىڭداپ تۇرۇپ توپا بىر

لەن كومۇپ تاشلاپتۇ. قولغا قامچىنىڭ سېپىدەك سوكسوكنى ئې-

لىپ، تازنىڭ بېشىدىكى قوماقلارنى قىرىپ، قومۇرۇپ چىقىرىشقا

كىرىشىپتۇ. تازغا بۇنىڭ ئاغرىقى بايقىق 40 قامچىنىڭ ئازاۋد

دىنىمۇ يامان تويۇلۇپتۇ. مىدىراي دىسە، مىدىرلىيالمىپتۇ. قولى بىر

لەن بېشىنى توساپ ئالاي دىسە، قولىنى چىقىرالمىپتۇ. ئاغرىققا

چىدالمىغىنىدىن توۋلاپ چىقىراپ كېتىپتۇ. خوتۇنى ئۇنىڭ نالى

سىگە پەرۋا قىلماي قىرىۋېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، قوماقنىڭ بىر-

سىنىمۇ قويماي، ھەممىنى قىرىپ چۈشۈرۈۋېتىپتۇ. ياۋا چوپىنىڭ

يىلتىزنى ئەكىلىپ كويدۇرۇپ، گۈلىنى تازىنىڭ قاناپ كەتكەن بېشىغا تېگىپتۇ. ئارقا - ئارقىدىن بىرنەچچە قېتىم شۇنداق قىلىپ، يۈ-يۈپ مايلاپ بېرىپتۇ، ئاخىرى تازىنىڭ بېشى ئوڭلىنىپتۇ. ئاپپاق كېپەكلەپ كەتكەن قوماقنىڭ ئورنىغا، قۇندۇزدەك قاپ - قارا چاچ چىقىپتۇ. تازىچاق ئەمدى كېلىشكەن چىرايلىق يىگىتكە ئايلىنىپتۇ.

— بۇندىن كېيىن چول - جەزىرىدە ياۋايى ئادەملەردەك ئوتۇۋەرمەيلى، ماكان تۇتۇپ، خاتىرجەم تۇرمۇش كەچۈرەيلى، — دەپتۇ مەلىكە.

— ھەبەلى، شۇنداق قىلىلى، — دەپتۇ ئۇنىڭ ئېرى.
— مەن ساڭا ھازىر بەش يۈز تىللا بېرىمەن. سەن بۇنى ئېلىپ شەھەرگە كىرىپ چار باغلىرى بار كاتتا قورا - جاي سېتىۋالسىەن. شۇ نەرسە ئېسىڭدە تۇرسۇنكى، ئالغان قورا - جاي شاھنىڭ ئوردىسىدىن يىراق جايدا بولسۇن. ئوردىغا يېقىن يەز - دىن جاي ئالساڭ، پادىشا ۋە ئۇنىڭ ۋەزىرلىرى ئاچكوز كېلىدۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇلار بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالساق، ئۇلاردا يامان غەرەز پەيدا بولۇپ، ساڭا قەست قىلىدۇ، — دەپتۇ.

يېڭى ئاتنى توقۇپتۇ، 500 تىللانى ئېلىپ شەھەرگە كىرىپتۇ. شەھەرنى بىر ئايلىنىپ چىقىپ، خوقۇنى ئېيتقاندا كورونى ھىج يەردە ئۇچراتماپتۇ. پادىشانىڭ ئوردىسى جايلاشقان تەرەپكە بېرىپ ئىزلەپتۇ. ئوردىنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ، دەل خوتۇنى ئېيتقاندا كاتتا ئىمارەتلىك كورۇپتۇ. قورانىڭ باغ - ۋازانلىرىنى كورۇپ تېخىمۇ قىزىقىپ قاپتۇ. "ئوردىنىڭ يېنىدا بولسا بولمامدۇ، باشقا يەردە مۇنداق قورا يوق تۇرسا قانداق قىلىنۇ - لۇق" دەپتۇ - دە، بۇ قورانى سېتىپ ئاپتۇ. ئادەملىرىنى كۈچەرتىپ، ئويلىرىنى كۈچۈرۈپ كىرىشكە تەييارلاتىقۇزۇپ قويۇپ

جاڭگالغا قايتىپ كېتىپتۇ. خوتۇنىغا ھېچبىر ئىش تۈزۈك قورا -
جاي تاپالماي، ئامالسىز ھېلىقى جايىنى ئالغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.
— ئاپلا، يامان قىپسەن - دە! — دەپتۇ خوتۇنى ئەپسۇسلا-
نىپ، — خەير، قانداق قىلىمىز، باشقا كەلگەننى كوردۇق.
ئەسلى شۇ كاساپەتلەر بىلەن زادى خوشنا ئولتۇرمايدىغان گەپ
ئىدى.

ئۇلار ئاتلىرىغا مىنىپ، ئىل ئۇيغۇغا كەتكەندە شەھەرگە
كىرىپ كەپتۇ. سېتىۋالغان جايىغا كىرىپ ئورۇنلىشىپتۇ. ھېرىپ -
چارچاپ كەتكەنلىكتىن ئەتىسىمۇ كەچىكىچە ئۇخلاپتۇ. ئوگۇنى
سەھەردە مەلىكە ئالاغا ھاجەتكە چىقىپتۇ. شۇ چاغدا پادىشانىڭ
نائىنىساپ ۋەزىرىمۇ تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن ئالاغا چىققان ئى-
كەن. ئۇ كەڭ ھويلىدىن چىقىۋاتقان كۈن سۈپەتلىك پەرىزاتنى
كورۇپ، تۇرغان ئورنىدا ئاغزىنى ئېچىپ، قاققان قوزۇقتەك قېتىپ
تۇرۇپلا قاپتۇ. قولىدىكى ئىئورنىمۇ يەرگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. بىر
ھازادا ئېسىنى يىغىپ قارىسا، مەلىكە ئاللىقاچان ھوجرىسىغا ك-
رىپ كەتكەن، ئۇ بېشىنى ساڭگىلىتىپ، دوڭغاسلاپ پادىشانىڭ
ئالدىغا كىرىپتۇ.

— ئى پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ئۇ شاھ قەسىرىگە ك-
ردى بىلەن، — بىزنىڭ شەھرىمىزگە كۈن سۈپەتلىك بىر پەرىز
پەيدا بولپتۇ. ھوسنى - جامالى ھەرقانداق كىشىنى مەپتۇن
قىلىدۇ.

— سىلىنىڭ كوكۇللىرىنى ئۈزىگە تارتقان قانداق پەرىز-
دۇ؟ — دەپتۇ پادىشا ھەيران بولۇپ، — ئەمەسە مەنىمۇ بىر
كورۇپ باقاي، ياخشىنى كۆرمەكلىك پەرىز.

ئۇلار ئەتىسى سەھەردە مەلىكىنىڭ چىقىشىنى كۈتۈپ دە-
ۋازا ئالدىدا تۇرۇشۇپتۇ. مەلىكە تۇنۇگۈنكى قەرەلى بىلەن تالا-
غا چىقىپتۇ. ئۇنىڭ سىپايلىق بىلەن ئىشىكتىن چىقىشى پادىشاغا

بۇلۇت ئىچىدىن ئاي چىققاندا، گەڭ ھويلىنىڭ سەيناسىنى
يېرىپ ئوتۇشى تىنىق ئاسماندا ئاي ئۇزۇپ كېتىۋاتقاندا تۇ-
يۇلۇپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ پادىشانىڭ قەلبىگە بىر ئوت تۇت-
شىپتۇ. ئىشتىيى تۇتۇلۇپ، تامىقى ئازلاپ رۇخسارى سارغىيىپ،
ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ. يە ئەسەت، يا دورا كار قىلماپتۇ.
— ئى ھەممىگە قادىر، ئۇلۇغ شاھىمىز، — دەپتۇ ھىل-
قى ۋەزىر بىر كۈنى شاھ خالى قالغان پەيتتە كىرىپ، سىلى

مۇنداق بارام بولۇەرمىسىلە، مەن ئوبدان ئېنىقلاپ كوردۇم: ئۇ
گۈزەل مەلىكىنىڭ ئېرى تېگى پەس بىر گاداي ئىكەن، ئۇنىڭ
قۇدرەتلىك بىرەر تايانچىسىمۇ يوق ئىكەن. شۇڭا ئۇنى ئوردىغا
چاقىرتىپ، ئىنساننىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان بىرەر ۋەزىپە تاپ-
شۇرايلى، ئۇنى، تەھقىق ئورۇندىيالايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى
جىمىقتۇرۇۋېتىپ، مەلىكىنى تارتىۋالساڭ، دەرتلىرىگە داۋا
دىگەن شۇ ئەمەسمۇ؟

پادىشا بۇ "ئاقىلانە" مەسلىھەتنى ماقۇل كورۇپتۇ. بۇ غە-
رەزنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن يىگىتنى ئوردىغا چاقىرتىپتۇ.
يىگىت ئوردىغا مېڭىش ئالدىدا خوتۇنى ئۇنىڭغا مۇنداق دەپتۇ:
— پادىشا ساڭا ھەرقانداق ئېغىر ۋەزىپە يۈكلىسىمۇ ھەر-
گىز ياق دىمە، "خوپ بولىدۇ، ئورۇندايمەن" دەپ ئۇدۇل ئوي-
ىگە يېنىپ كەلگىن. قالغىنىنى ئوزەم توغرىلايمەن.

يىگىت ماقۇل دەپ ئوردىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ۋەزىرلەر ئۇنى
شاھنىڭ ئالدىغا باشلاپ ئەكىرىپتۇ.
پادىشا ئۇنىڭغا:

— يېقىندىن بۇيان بىتاپ بولۇپ قالدىم، كېسىلىمگە يول-
ۋاسنىڭ سۈتى داۋا بولۇپ قالدى. مۇشۇ توغرىلىق ساڭا ھاج-
تىم چۈشتى. يولۋاس سۈتى تېپىپ كېلەلمەسەڭ ئامانلىق بېرىمەن،
تېپىپ كېلەلمەسەڭ كاللاڭنى ئالىمەن، — دەپتۇ.

— كېيىپ كېلىمەن، — دەپتۇ يىگىت ۋە ئوردىدىن چىقىپ
ئۇدۇل ئويىگە يېنىپ كەپتۇ.

— ھە، پادىشا نىمە دىدى؟ — دەپتۇ خوتۇنى ئۇ ئويىگە
كىرىشى بىلەن.

— يولۋاسنىڭ سۇتىنى تېپىپ ئەكەلسەڭ ئامانلىق بېرىد-
مەن، بولمىسا كاللاڭنى ئالىمەن، دىدى.

ئانداق بولسا ئۇ ساڭا ئاسان شەرت قويۇپتۇ. بۇنى ئو-
رۇنلاش تەس ئەمەس. باياتىن ئاڭلىسام، ئانچە يىراق بولمىغان
جىگدىلىكتە بىر يولۋاس جىگدە تېرىپ يەۋاتقاندا، قولىغا جىگ-
دە شوخسى كىرىپ كېتىپ چىقىرالمى ئازاپ تارتىپ يېتىپ
قاپتۇ. باشقىلار ئۇنىڭدىن قورقۇپ يېنىغىمۇ يولماپتۇ. سەن قورق-
ماستىن بېرىپ، ئالغىنىدىكى تىكەننى چىقىرىپ، ئۇنى ئازاپتىن
قۇتقاز. شۇنداق قىلساڭ يولۋاسىمۇ سەندىن بىرچىنىمە سۇتىنى
ئايىمايدۇ.

يىگىت خوتۇنى ئېيتىپ بەرگەن جىگدىلىككە بارسا، بىر
يولۋاس يوغان بىر تۇپ جىگدە تۇۋىدە زوڭىيىپ، تەلىمۇرۇپ
ئولتۇرغان ئىكەن. يىگىت ئالدى بىلەن يولۋاسقا سالام بېرىپتۇ.
يولۋاسمۇ ئۇنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئاپتۇ. ئاندىن يىگىت يېقىن
كېلىپ، يولۋاسنىڭ ئاياۋراق تايىنىپ تۇرغان قولىنى تۇتۇپ قا-
رسا، شوخا يولۋاس ئالغىنىنىڭ ئىچىدە بىخ چىقىرىپ كۆكلەپ
كېتىپتۇ. يىگىت پىچىقىنى ئېلىپ، يولۋاس ئالغىنىنىڭ يىرىڭداپ
كەتكەن يېرىنى يېرىپ، جىگدىنىڭ كۆكلەپ كەتكەن شوخسىنى
يىلتىزلىرى بىلەن بىراقلا چىقىرىۋاپتۇ. ئاندىن يىرىڭلىرىنى پاك-
پاكىز تازىلاپتۇ. جاراھەتلەنگەن جايىغا دورا قويۇپ تېگىپتۇ.
يولۋاس ئازاپتىن قۇتۇلۇپتۇ. يىگىتكە تەشەككۈر ئېيتىپتۇ ۋە:

— ئەي ئىنسان بالىسى، بىرنەچچە ۋاقىتتىن بېرى ھىچ
كىم مېنىڭ يېنىمغا يېقىن يولمىغان ئىدى. سەن باتۇرلۇق بى-

لەن گېلىپ مېنى ئېغىر ئازاپتىن قۇتقازدىڭ. مېنىڭمۇ ياخشىلىق
خىڭغا ياخشىلىق قايتۇرغۇچىلىقىم بار. ساڭا نىسبە ئېھتىياجلىق
بولسا ئېيت، ھەل قىلىپ بېرىمەن، — دەپتۇ.

يىگىت پادىشاغا يولۋاس سۈتى لازىم بولۇپ قالغانلىقىنى،
بۇ تەرەپكە شۇ مەقسەت بىلەن كەلگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. يولۋاس
سۈتىدىن بىر قاچا بېرىپتۇ. يىگىت ئۇنى ئېلىپ، رەھمەت ئېيتىپ
قايتماقچى بولسىمەن، يولۋاس ئۇلىڭغا.

— ئالدىرىما. پادىشا دىگەننىڭ پەتۋاسى تولا. بۇنى كۆ-
رۈپ "يولۋاسنىڭ سۈتى گەمەس" دەپ، ساڭا زىيانكەشلىك قى-
لىشتىن يانمايدۇ. شۇڭا گۇۋاچىلىقتىن ئوتۇش ئۈچۈن، بالىلار
ئىدىن بىرنى ساڭا قوشۇپ قويماي، — دەپتۇ. يىگىت يولۋاسنىڭ
بالىسىنى ئەگەشتۈرۈپ شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. سۈتنى كۈتىرىپ،
پادىشانىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. پادىشا سۈتنى كۆرۈپ قانائەت ھال-
سىل قىپتۇ ۋە:

— بۇ ئىشنى مۇۋەپپەقىيەتلىك بېجىردىڭ، قايتىپ كەت-
سەڭ بولىدۇ، — دەپ ئىجازەت بېرىپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، پادىشانىڭ ئەھۋالى ئېچىمۇ ئېغىرلىشىپتۇ.
ھىلىقى ئاچكۆز ۋەزىر ئۇلىڭغا تەسەللى بېرىپ:

— ئى ئۇلۇغ سەركەردىمىز، يولۋاس دىگەن بار نەرسە،
ئىنسانلار ئۇنىڭ كويىغا چۈشسەلا تۇتۇۋالىدۇ. شۇڭا ئىنسانلار
قىلالمايدىغان شەرتتىن قورقۇپ، بۇ شەرتتىن ئورۇنلىيالمىغاندىن كې-
يىن، ئۇنى كۆزدىن يوقىتىپ، ھەلىكىنى سىلگە ئېلىپ بەرسەڭ
قانداق؟ — دەپتۇ. پادىشا ساقىلىنى سىلاپ، ئويلاپ تۇرۇپ:

— بۇ ئالەمدە ئىنسانلارنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان قانداق
بەسى - مۇشكۈل ئىش بولۇشى مۇمكىن؟ — دەپتۇ.

— ئۇنىڭدىن ھەم قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق، — دەپتۇ
ئاچكۆز ۋەزىر سوز ئېلىپ، — رىۋايەت قىلىنىشىچە، كويىغا ياتى-

كىي پەرزات قىزلىرىنىڭ قولىدا گۈللەپ دىگەن ئىستائىن چىد
رايلىق بىر قۇش بارمىش. شۇ قۇشنى ئېلىپ كەلسە ئامانلىق
بېرەيلى، ئېلىپ كېلەلمىسە كالىسىنى ئالىمىز. ئېيتىلىشىچە كويد
قاپقا بېرىش ئۈچۈن بەش يۈز يىل ۋاقىت كېتىرمىش. بۇنىڭغا
ئۇنىڭلا ئەمەس، نەچچە ئەۋلادنى ئۇلىسىمۇ ئومرى يەتمەيدۇ.
بۇ شەرتنى قوپساق ئۇ يە ئولىدۇ، يە ئورۇنلىيالماي قايتىپ
كېلىپ ئولۇم جازاسى تەلەپ قىلىدۇ.

بەكرەك ئەمەل قىلدۇ. گۈلقەنىسمۇ ساڭا شۇ پەرىزات تېپىپ
بېرىدۇ. ھىلىقى خاسىيەتلىك چۈشۈڭدە سول تەرىپىڭگە ئېلىپ قۇ-
چاقلىغان ئاي ئەنە شۇ پەرىزات بولىدۇ.

يىگىت خوتۇنىنىڭ ئېيتىپ بەرگىنى بويىچە مېڭىپ، ئەترا-
پىنى ئىگىز ئۆسكەن قېلىن قومۇشلۇق ئوراپ تۇرغان بىر كۆلگە
يېتىپ بېرىپتۇ. قومۇشلۇقنىڭ ئىچىگە موڭغۇزلىق، ماراپ يېتىپتۇ.
چۈش مەزگىلى بىلەن شىندەك سۈزۈك ئاسماندا بىر توپ كەپ-
تەر پەيدا بولپتۇ. كەپتەرلەر كۆلنىڭ ئۈستىنى بىر ئەگىپ، لەپ-
پىدە پەسكە شۇڭغۇپتۇ. كۆل بويىدىكى چۆپلۈككە قونۇپ بىرلا
سىلكىنىپ پەرلەرگە ئايلىنىپتۇ. قاققلاپ كۈلۈشۈپ، چۆقۇرۇشۇپ
كىيىملىرىنى يەشكىلى تۇرۇپتۇ. ئۇلار كىيىملىرىنى قاشقا سېلىپ
قويۇپ، ئۆزلىرى كۆلدىكى سۇدا تازا قىزىق ئويۇنغا بېرىلىپ
كەتكەندە، يىگىت قومۇشلۇقنىڭ ئىچىدىن چىقىپ كۆل بويىغا
كەپتۇ، قىزلارنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى يىسىغىۋاپتۇ. قىزلار
ئۇنى كۆرۈپ قاپتۇ. كىيىملىرىنى ئېلىۋېلىشقا گۈلگۈرەلمەي، سۇ-
دا تۇرۇپ يالۋۇرۇپتۇ. يىگىت كىيىملەرنى بەرمەپتۇ. كەچ كىرىپ،
ئۇلارنىڭ كويىقايقا قايتىدىغان ۋاقتىمۇ توشۇپ قاپتۇ. ئۇلار
تولىمۇ جىلى بولۇپ جىددىلەشكىلى تۇرۇپتۇ. ئاخىر ئىككى ھەد-
سى سىڭلىسىغا: "ئەھۋالدىن قارىغاندا بۇ ئىنسان كىيىملىرىمىزنى
بەرمەيدىغاندەك تۇرىدۇ. كىيىمسىز ئاتا - ئانىمىزنىڭ ئالدىغا
قانداق بارىمىز؟ سەن چىقىپ ئۇنىڭ قانداق تەلىۋى بولسا ئۇ-
قۇپ، قوبۇل قىلغىن، ئاندىن كىيىملىرىمىزنى ئېلىپ كەل" دەپ-
تۇ. لېكىن سىڭلىسىمۇ ئىزا تارتىپ سۇدىن چىققىلى ئۇنىماپتۇ.
ھەدىلىرى زورلاپ يۇرۇپ تەستە ماقۇل كەلتۈرۈپتۇ. پەرىزات سۇ-
دىن چىقىپ يىگىتنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— سېنىڭ قانداق تەلىۋىڭ بولسا ئېيتقىن، ئورۇنلاپ بې-
رىمىز، — دەپتۇ.

— مېنىڭ پەقەت بىرلا تەلۋىم بار، — دەپتۇ يىگىت، —
ئۇ بولسىمۇ، سىزنى ئوز ئەمرىگە ئالسام، ئىككىمىز بىللە تۇر-
مۇش كەچۈرسەك.

قىز ھەدىلىرىنىڭ ئېيتقان نەسىھىتىنى ئەسلەپتۇ، ئالاجىسىز
بۇ تەلەپكە ماقۇل بوپتۇ. رازىلىق بىلدۈرۈپ، كىيىملىرىنى قول-
غا ئاپتۇ. قىزلار سۇدىن چىقىپ كىيىملىرىنى كىيىشىپ بوپتۇ.
يىگىت ئۆزىگە خوتۇن بولۇشنى ۋەدە قىلغان پەرىزاتتىن گۈلتە-
قەنى ئەكىلىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. قىزلار يىگىتكە:

— ئۇنداق بولسا، سەن مۇشۇ يەردە بىزنى كۈتۈپ تۇر-
سەن، — دەپتۇ.

— ماقۇل، مەن سىلەرنى كۈتۈپ تۇرىمەن، — دەپتۇ
يىگىت. پەرىزاتلار ياپ - يېشىل چوپىلۇككە بىرلا دومىلاپ، بىر
توپ كوك كەپتەرگە ئايلىنىپتۇ - دە، پۇرىدە ئۇچۇپ كېتىپتۇ.
يىگىت كول بويىدا، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن كۆزىنى ئۆزمەي قا-
راپ قاپتۇ. ئازمۇ ئۆتمەي، كۆپمۇ ئۆتمەي پەرىزاتلار بىر چ-
رايلىق قەپەزنى كۈتىرىپ، كول بويىغا كەپتۇ ۋە قەپەزنى يى-
گىتكە بېرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئىنسان بالىسى، بىزنىڭ ساڭا ئىككى تۇرلۇك
تەلۋىمىز بار، بىرى مانا بۇ قەپەزنىڭ ئىچىدىكىسى گۈلتەقە،
قەپەزنىڭ ئاغزىنى تاكى پادىشانىڭ ئالدىغا بارمىغىچە ئاچماي-
سەن؛ يەنە بىرى، سىڭلىمىزنى ئوز يۇرتۇڭغا ئاپىرىۋېلىپ خار-
لىمايسەن، كۆڭلىگە ئازار بەرمەيسەن.

يىگىت ۋەدە بېرىپتۇ. پەرىزاتنىڭ ھەدىلىرى ئۇلارغا ئاق
يول تىلەپ ئۆزىتىپ قويۇپتۇ.

يىگىت بىلەن قىز نۇرغۇن يولنى بىللە مېڭىپ، ئويللىرىگە
يېتىپ كەپتۇ. ئەتىسى يىگىت قەپەزنى كۈتىرىپ ئوردىغا كىرىپتۇ.
پادىشا قەپەزنىڭ ئاغزىنى شۇنداقلا ئېچىشى بىلەن گۈلتەقە

شۇنداق بىر سايرايتىكى، ئەيىۋەنئاس، پادىشانىڭ كۆيۈك ئازا-
ۋىمۇ ئېسىدىن كۆتىرىلىپ كېتىپتۇ. ئارىدىن بىر مەزگىل ئوتتۇرىتۇ.
پادىشانىڭ قەلبىدىكى كۆيۈك ئوتلىرى يەنە يېلىنىچاپ يالقۇنلاش-
قا باشلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن يەنە جىلغۇر، تېرىككەك بولۇپ كې-
تىپتۇ، گۈلچەتنىڭ خەندەن ئۇرۇپ سايرىشىمۇ قۇلىغىغا خوشياق-
مايدىغان بولۇپ قاپتۇ. شامنىڭ كەيپىياتىغا تولسۇ كۆڭۈل بو-
لۇپ، كۆزىتىپ تۇرىدىغان ئاچكۆز ۋەزىر يەنە بىر پەتمۇ تېپىپ
پادىشاغا مەسلىھەت ساپتۇ:

— ئى شەۋكەتلىك شاھىم، — دەپتۇ ۋەزىر، — مەر-
تەم - مەرتەم ئۈچ مەرتەم بولسۇن. ئەمدى بۇ ئادەمگە ئوتتۇپ
كەتكەن ئىشلاردىن بىرەرنى قىلدۇرۇپ باقسى. بۇنى جەزمەن
ئورۇنلىيالمىدۇ، ئاندىن بوينىغا قىلىچ سېلىپ، چېنىسىدىن جۇدا
قىلايلى. شۇ چاغدا مەلىكە بىزنىڭ بولىدۇ.

پادىشا سەل ھەيران بولۇپ:

— دۇنيادا بولۇپ ئوتتۇپ كەتكەن، قىلىشقا بولمايدىغان
نېمە ئىش بولۇشى مۇمكىن؟ — دەپتۇ.

— مەسلىھەت، — دەپتۇ ئاچكۆز ۋەزىر، — سىلەننىڭ ئا-

تلىرى ئالدىدىن ئۆتكەن. بىراق رەخمەتلىك قەۋرە نىشانىسى-

نىڭ نەدە ئىكەنلىكى بىزگە ھازىرغىچە مەلۇم ئەمەس. بۇ ئادەم

نى ئاتىلىرىنىڭ قەۋرە نىشانىسىنى تېپىپ كېلىشكە ئەۋەتسەك،

پادىشا بۇ مەسلىھەتكە قوشۇلۇپتۇ. يىگىتىنى يەنە چاقىرد

تىپ ئەكەلدۇرۇپتۇ:

— ئەمدى ساڭا يەنە بىر ۋەزىپە بار، — دەپتۇ پادى-

شا، — ئاتامنىڭ تەۋەرۈك قەۋرە نىشانى بىزگە نامەلۇم، سەن

شۇنى تېپىپ كەل، ئەگەر تېپىپ كېلەلمىسەڭ، كاللاڭنى تېشىڭ

دىن جۇدا قىلىمەن.

— خوپ، تېپىپ كېلىمەن، — دەپتۇ يىگىت ئىككىلەنمەي

لا. ئۇ ئويىسىگە يېتىپ كېلىپ بۇ ئەھۋالنى چوڭ خوتۇنىغا ئېيتىپتۇ.

— ئاۋالقى ئىككى يولنى مەن كورسىتىپ بەردىم. ئەمدى كىي يولنى پەرزات كورسىتىپ بەرسۇن، — دەپتۇ ھەلەكە. يىگىت ئەھۋالنى كىچىك خوتۇنىغا ئېيتقان ئىكەن، ئۇ مۇنداق دەپتۇ:

— سەن پادىشانىڭ ئالدىغا بېرىپ: "ئاتىلىرىنىڭ تەۋە-رۇك نىشانىنى تېپىپ قويدۇم. مۇشۇ تىك تاغنىڭ ئۈستىدىكەن. تاۋاپ قىلىپ كېلەي دىسە مەن باشلاپ چىقىمەن، بىراق بۇ تاققا چىقىش ناھايىتى تەس، پەقەت بىرلا تەرەپتىن چىقىشقا بولىدىكەن. تېپىلىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن تاغ ئۈستىگە چىقىدۇغان چىغىر يولغا ئوتۇن ياغاچلارنى تاشلاپ، ئۈستىگە دەسسەپ چىقىمىز" دىگەن. پادىشا پىكرىنىڭنى قوبۇل كورۇپ تاققا ئوتۇن-ياغاچلارنى تىزدۇرۇپ يول ياستىدۇ. سەن ئۇنى شۇ يول بىلەن تاققا ئېلىپ چىقىپ "ئاتىڭىزنىڭ تەۋرە نىشانى مانا مۇشۇكەن" دەپ يوغانراق تاشتىن بىرنى كورسىتىپ قوي. پادىشا جەزمەن ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ. شۇ پەيتتە ئۈزەڭنى چوققىدىن يەرگە تاشلا، مەن تۇتۇۋالسىمەن. پادىشا ئۈزەڭنى تاشلىيالمىي ھەلىقى يول بىلەن چۈشىدۇ. ياغاچقا ئوت قويۇۋېتىمىز، پادىشا كويۇپ ئولىدۇ.

يىگىت پادىشانىڭ قېشىغا بېرىپ بۇ قەۋرە نىشانىنى تاپقانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادىشا بۇنى ئاڭلاپ خوشال بولۇپ كېتىپتۇ. ئاتىسىنىڭ قەۋرە نىشانىنى كورۇش ئۈچۈن يولغا ياتقۇزىدىغان ئوتۇننى پۇقرالارغا ئالۋاڭ ساپتۇ. ئوتۇن - ياغاچلار رەتلىك تىزىلىپتۇ. يىگىت شاھنى باشلاپ ئوتۇننىڭ ئۈستىگە دەسسەپ تاغ چوققىسىغا چىقىپتۇ. يىگىت "ئاتىلىرىنىڭ قەۋرە بەلگىسى مانا مۇشۇكەن" دەپ پادىشاغا ئاتىنىڭ كالىسىدەك بىر قارا

تاشنى كورسىتىپ قويۇپتۇ. پادىشا تاشقا قاراپ تۇرۇپ گېتىپ،
بېشىنى ئىگىگەشتىپ:

— مېنىڭ ئاتام دولەتمەن ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ قەۋرىسى
بۇنداق ئاددى بولمىسا كېرەك. سەن مېنى ئالداۋاتامسان —
قانداق؟ — دەپ يىگىتكە غەزەپلىنىپتۇ ۋە چېپىپ تاشلىماق بو-
لۇپ قىلىچىغا قول ئۇزىتىپتۇ. قىلىچىنى شارقتىدە سۇغىرىپ ئې-
لىپ، ئالدىغا ئېتىشنى بىلەن يىگىت ئوزۇنى تاشنىڭ ئۈستىدىن
يەرگە ئېتىپتۇ. يەردە تەقەززا بولۇپ، ئېرىنى توت كوزى بىلەن
كۆتۈپ تۇرغان پەرىزات ئۇنى خۇددى شاختىن چۈشكەن ئالىم-
نى تۇتقاندەك تۇتۇۋاپتۇ. پادىشا گىرۋەككە كېلىپ يەرگە
شۇنداق قاراپتىكەن، تېنى جۇغىقىدە ئەيمىنىپ، يۈرىكى ئېقىپتۇ.
ئاستا ئارقىسىغا يېنىپ، ھىلىقى ئوتۇن — ياغاچلار تاشلانغان
يول بىلەن پەسكە چۈشۈشكە باشلاپتۇ. يولنىڭ تەڭ يېرىمىغا
كەلگەندە، پەرىزات ئوتۇنغا ئوت قويۇپ بېرىپتۇ. ئۇنىڭغا ئەگ-
شىپ بۇ زالىم پادىشانىڭ زۇلمىدىن بىزار بولغان خەلق تەرەپ-
تەرەپتىن ياغاچلارغا ئوت يېقىپتۇ. ئوت بارغانچە ئۇلغىيىپ، يا-
غاچلار چاراسلاپ كويىكلى تۇرۇپتۇ. پادىشا بۇ ھەيۋەتلىك ئوت دېڭى-
زى ئىچىدە كويۇپ كۈلگە ئايلىنىپ كېتىپتۇ. غەزەپلەنگەن خەلق قوزغ-
لىپ ھىلىقى ئاچكۆز ۋەزىر ۋە ئائىنىساپ ۋەھشى ئەمەلدارلارنىمۇ ئۇ-
تۇپ ئەكىلىپ، شۇ ئوتقا تاشلاپ كويىدۇرۇۋېتىپتۇ. خەلق بۇ
چوڭ ئاپەتتىن قۇتۇلغانلىقى ئۈچۈن تەنتەنە قىپتۇ. تەلەپلىك يىگىت
بىلەن قۇچاقلىشىپ كورۇشۇپتۇ. يىگىتكە ۋە ئۇنىڭ ئائىلىسىگە ئا-
پىرىن ئوقۇپتۇ. يىگىتنى كۈتەرگەنچە ئاپىرىپ پادىشالىق تەختىگە
ئولتۇرغۇزۇپتۇ. شۇندىن باشلاپ يىگىت بۇ ئەلنىڭ پادىشاسى
بولۇپ ئوتۇپتۇ. مەملىكەت گۈللەپ، ئەل — پۇقرا باياشاتلىققا
ئېرىشىپتۇ.

كىشىنىڭ ھەققى

بۇرۇنقى زاماندا مۇسا ۋە ئىيسا دېگەن ئىككى يىڭىت تاغىغا بۆلۈپ ئۆتكەن ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە مۇسا بىلەن ئىيسا كىشىنىڭ ھەققى ئۈستىدە پاراڭلىشىپ قاپتۇ. مۇسا ئىيسادىن: — ئاداش، كىشىنىڭ ھەققى زادى كىشىدە قالامدۇ؟ قال

مامدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئايلار، يىللار ئۆتۈپ كېتىشى مۇمكىن، ئەمما كىشىنىڭ ھەققى كىشىدە قالمايدۇ، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئىيسا.

— ئەمىسە مۇشۇ سۆزۈڭنى بىرەر كارامەت كۆرسىتىپ تۇرۇپ ئىسپاتلاپ باققىنا، — دەپتۇ مۇسا.

— بولىدۇ، — ئىيسا رازى بولۇپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ، — سەن كەينىڭگە بەش قەدەم چېكىنىپ ئارقاڭغا بۇرۇل.

مۇسا ئارقىسىغا شۇنداق بۇرۇلۇپتىكەن، ئالدىدا ياپ - يېشىل مەنزىرىنىڭ بىر شەھەر تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ.

ئىيسا مۇسانىڭ كەينىدە تۇرۇپ، ھىكايە ئېيتىشقا كىرىشپتۇ. ئۇنىڭ ھىكايىسىدە بايان قىلىنغان نەرسىلەر مۇساغا ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ.

— سەن كۆرۈپ تۇرغان مانا مۇشۇ چىرايلىق شەھەردە بىر كاتتا سودىگەر ياشىغان ئىدى، — دەپ ھىكايە باشلاپتۇ ئىيسا. — ئۇ سودىگەر ئىنساپسىز ھەم ئاچكۆز ئىدى. بىر ياغاچ چى بۇ سودىگەرگە بەش يىل ئىشلەپ، ئىش ھەققىنى ئالدىغان چاغدا ئولۇپ قالدى. سودىگەر ئۇنى كۆمۈپ قويۇپ، تۇپراق بېشىدىن قايتىپ كېلىپلا يۇرت كاتىپلىرىنى ئويىگە چاقىرىپ

زىياپەت بېرىپ ئوبدان مېھمان قىلدى، ئاخىرىدا مۇنداق مۇرا-
جەت قىلدى:

— ئى جامائەت، ھەممىڭلارغا مەلۇمكى، رەھمەتلىك ياغاچچى
ماڭا بەش يىل ئىشلىۋىدى، ئۇنىڭ يىمەك - ئىچمىكى، كىيىم -
كېچىكى، پۇتكۈل خىراجىتى ھەندىن ھەندىن بولغان. يەيدىغىنىنى يەپ،
ئالدىغىنىنى ئېلىپ بولغان ئىدى، ھەندە ھەققانداق ھەققى
قالمىدى، مۇبادا كۈنلەردىن بىر كۈنلىرى بۇ ياغاچچىنىڭ ئى-
كسى چىقىپ قېلىپ، مېنىڭدىن ئۇنىڭ ھەققىنى ئالىمەن دېسە،
سىلەر گۇۋا بولۇڭلار.

— بەش يىلدىن بۇيان سىلەنىڭ تۈزلىرىنى يەپ، ئويلىرىدە
ئىشلىگەن تۇرسا، ئۇنىڭ يەنە نىمە ھەققى قالسۇن. ھەر قانداق
ئادەم كەلسە بىز گۇۋاچىلىقتىن ئۆتىمىز، — دېيىشىپتۇ يۈرت
كاتتىلىرى.

سودىگەر "بۇ ئىشتىن ئەجەپ ئوبدان قۇتۇلدۇم، ئەمدى يا-
غاچچىنىڭ ئەۋلاتلىرى داۋا قىلىپ كېلىپ قالسىمۇ، جامائەتكە ئىنتى-
رىپ قويۇپلا تۈگىشىدىغان بولدۇم" دەپ خۇرسەن بوپتۇ. شۇندىن
كىيىن خاتىرجەم يۈرۈۋېرىپتۇ.

سودىگەر بىر كۈنى ئىككىنچى بىر شەھەرگە سودىگەرچىلىككە
بارماقچى بوپتۇ. 30 سەر ئالتۇننى پوتىسىغا تۈگۈپ سەپەرگە
ئاتلىنىپتۇ. يولدا ھاۋا بەك ئىسسىپ كېتىپتۇ. تەرلەپ كەتكەن
سودىگەر ئېتىنى چۆپكە قويۇۋېتىپ، ئوزى ئېرىق بويىدىكى قارى-
ياغاچنىڭ تۈۋىگە كېلىپ بىر پەس ئۇخلاپتۇ. بىراق
ھىلىقى پوتىغا تۈگۈۋالغان ئالتۇننى بېقىنغا پېتىپ زادىلا ئۇخ-
لاتماپتۇ. ئاخىرى ئورنىدىن تۇرۇپ پوتىنى بېلىدىن يېشىپتۇ.
"بۇ دەشتى - باياۋاندا كىم ئېلىۋالاتتى" دەپ ئويلاپ، دەرەخ
شېخىغا ئېلىپ قويۇپ، يېتىپلا ئۇخلاپ كېتىپتۇ. بىر ھازادا كو-
زدىن ئاچسا كەچكىرىپ قالغان. "ئاپلاھۇ ئەكبەر، نىمانچە ئۇخ

لاپ كەتكەندىن دەپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، قامچىسىنى قولىغا ئاپتۇ. ئالدىراپ - سالدېراپ بېرىپ توقۇغىلىق ئېستىغا مىنىپتۇ - دە، ئۇچقاندەك چېپىپ كېتىپتۇ. ھىلىقى ئالتۇن چە - گىلگەن پوتا شاخقا قاپتۇ.

سودىگەر كەتكەندىن كېيىن بىر ياغاچچى بالا دۇكان - جابدۇقلىرىنى كوتىرىپ ھىلىقى دەردەخ تۇۋىگە كېلىپ، ئارام ئېلىشقا ئولتۇرۇپتۇ، ئۇ قىرغا بېشىنى قويۇپ، ئاسمانغا قاراپ ياتقاندا كۆزى دەردەخ شېخىدا ئىلىملىق تۇرغان پوتىغا چۈشۈپتۇ. ئورنىدىن ئاستا تۇرۇپ، پوتىنى قولىغا ئاپتۇ. ئۇنى يەشسە، كۆزلىرىنى چاقىتىپ، ساپ - سېرىق ئالتۇن چىقىپتۇ، ياغاچچى بالا "خۇدايىم بەردى" دەپتۇ - دە، تۇيۇقسىز كەلگەن بۇ ئامەتتىن ئالەمچە خوشاللىققا چومۇپ يۈرۈپ كېتىپتۇ. —
ئەمدى گەپنى سودىگەردىن ئاڭلا.

سودىگەر شۇ يەردىن قوپقانچە توختىماي مېڭىپتۇ. قاراڭغۇ چۈشكەنسىرى قونالغۇغا يېتىۋېلىش ئۈچۈن تېخىمۇ ئالدىراپتۇ. يېرىم كېچىلەر بىلەن ئاران دىگەندە بىر ئوتەڭگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئەتسى سەھەردە ھىلىقى پوتىدىكى ئالتۇننى ئېسىگە كېلىپ، ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپتۇ - دە، بېلىنى سىلاپتۇ. قارىسا پوتا يوق. شۇ ھامان پۇتۇن بەدىنىدىن ئاچچىق تەر چىقىپ، پۇتلىرى تىترەپ كېتىپتۇ. ئاتقا مىنىپتۇ - دە، ئارقىسىغا قايتىپ ھىلىقى قارىياغاچ تۇۋىگە كەپتۇ. ئۇ كەلگەندە دەردەخ تۇۋىدە بىر قېرى بوۋاي ھاسسىغا تايىنىپ دەم ئېلىپ ئولتۇرغان ئىكەن. شاخقا ئېلىپ قويغان پوتا كورۇنمەپتۇ، ئۇ ئويان - بۇياننى ئۆزلەپتۇ. — بىر نىمىڭىز يۇتۇپ كەتكەن ئوخشىمامدۇ؟ — دەپ سو- راپتۇ بوۋاي.

— ماۋۇ شاخقا پوتىغا تۈگۈلگەن بىر نىمىنى ئېسىپ قويۇۋىدە دىم، يوق تۇرىدۇ، سىز كۆزدىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ سودىگەر.

— كورمىدىم. ئەمدى كېلىپ ئولتۇرۇشۇم، تېخى شاخقا قارىغۇ.
چىلىكمۇ بولمىدىم، ئۇكام، — دەپتۇ بوۋاي.

— راستىڭىزنى ئېيتىڭ، سۇيۇنچە بېرىمەن.

! — ئىللا — بىللا كورمىدىم.

— ئەمەسە شەيتان ئېلىپ كېتەمدۇ؟

— ۋاي توۋۋا، مەن كورمىدىم.

— راستىڭىنى ئېيت، بىئەجەل ئولسەن قېرى!

— ھوي، قانداق ئوكتەم نىمەسەن؟

— كورمىگەن بولساڭ مانا! — سودىگەر پىچىقىنى ئېلىپ

بوۋاينى بوغۇزلىۋېتىپتۇ.....

ئەيسا ھىكايىسىنى تۈگىتىپ:

— ئەمدى ئارقاڭغا بۇرۇلۇپ، ئوز ئورنىڭغا كېلىپ تۇرساڭ

بولىدۇ، — دەپتۇ مۇساغا.

مۇسا ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ.

— سودىگەرنىڭ ئالتۇنىنى ياغاچچى بالا ئېلىپ كەتسە،

سودىگەر ئاچچىقىدا بىگۇنا بوۋاينى ئولتۇرۇۋەتتى، بۇ قانداق

بولغىنى؟ — دەپتۇ.

ئەمدى بۇلى ھەن ساڭا چۈشەندۈرۈپ قويماي، — دەپتۇ ئەي-

سا، — ئالتۇننى ئېلىپ كەتكەن بالا ھەلىقى سودىگەرنىڭ قو-

لىدا ئىشلەپ ئولۇپ كەتكەن ياغاچچىنىڭ ئوغلى بولىدۇ. ئول

گەن بوۋاي بولسا، بۇرۇن مۇشۇ سودىگەرنىڭ ئاتىسىنى ئولتۇ-

رۇۋەتكەن قاراقچى ئىدى. پۇل ئىگىسىگە تاپشۇرۇلدى، سودىگەر

دادىسىنىڭ ئىنتىقامىنى ئالدى. ئەمدى سەن دەپ باققىنىغا، ك-

شىنىڭ ھەقىقى كىشىدە قالامدىكەن؟

مۇسا قايىل بولۇپ بېشىنى لىڭشىتىپ:

— كىشىنىڭ ھەقىقى زادى كىشىدە قالمايدىكەن، ئوخشاش

بولمىغان يوللار بىلەن ھامان تولىنىدىكەن، — دەپتۇ.

ئادەم يامانمۇ شەيتانمۇ

زامانى ئەۋۋەلدە بارى ۋە جارى دەيدىغان بىر جۇپ ئاغىنىلەر ئۆتكەن ئىكەن. ئىككى دوست تۇرمۇش كويى تۈپەيلىدىن ئۇزۇن ۋاقىتلار ئايرىلىپ كېتىپ، جاھانپەزلىك بىلەن نۇرغۇن ئىشلارنى باشتىن كەچۈرۈپتۇ، تالاي گەپلەرنى ئاڭلاپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىككىسى يەنە ئۆز يۇرتىدا كۆرۈشۈپ قاپتۇ. كۈزى كۆرگەن، قۇلىغى ئاڭلىغان تۈرلۈك ئىشلار ئۈستىدە پاراڭلىشىپتۇ. دوستلۇق ۋە بۇزغۇنچىلىق مەسىلىسى ئۈستىدە توختالغاندا "ئادەم يامانمۇ شەيتانمۇ؟" دېگەن مەسىلىگە دۇچكەپتۇ. جارى گەپ ئېلىپ "ئادەم شەيتاندىن يامان" دەپتۇ.

— نېمىگە ئاساسەن شۇنداق دەيسەن؟ — دەپ سوراپتۇ

بارى.

جارى ئاغىنىسىنى قانائەتلىەندۈرۈش ئۈچۈن ئۆزىگە دۇچ كەلگەن مۇنداق بىر ھىكايىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ:

مەن جاھان كېزىپ باشقا ئەللەردە يۈرگەندە، ئىككى پۇتتىن ئايرىلغان بىر توكۇر ئادەم بىلەن تونۇشۇپ قالغان ئىدىم. بۇ ئادەم گاداي بولۇشىغا قارىماي يىراق يەرلەرگە سەپەر قىلىپ، كۆپلىگەن شەھەرلەرنى كۆرۈشنى ئارمان قىلىدىكەن. ئۇ تىلەمچىلىك قىلىپ يۈرۈپ، ئىككى كۈزدىن ئايرىلغان بىر ئەمەل ئادەم بىلەن تونۇشۇپ قاپتۇ. بۇ ئادەمنىڭ كۆزى كۆرمىگەن بىلەن دەلىلى كۆرىدىكەن. باشقا ئەزاسى ساغلام ئىكەن. بۇ ئىككى دوست بىرلىشىپ، يىراق جايلارغا سەپەر قىپتۇ. توكۇر ئاغىنىنىڭ ئېتى جاپپار ئىدى. ئەمەل ئادەمنىڭ ئېتى ساقىت ئىكەن. جاپپار ھېرىپ

قالسا ساقئار يۇدۇپ مېڭىپتۇ. ساقئار گۈرەلمىگەچكە چاپپار يول باشلاپ مېڭىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئىككىسى بىر بىرىنىڭ ئاجىز-لىقلىرىنى تولۇقلاپ كۆپلىگەن شەھەر، يېزىلارنى ئارلاپتۇ. بۇلارنىڭ تاپاۋىتى خېلى ياخشىلىنىپ، تۇرمۇشمۇ ئوڭشىلىپ قاپتۇ. دارامەت كۈندىن - كۈنگە ئېشىشقا باشلاپتۇ. ئۇلار بىر بىرگە شۇنچىلىك سادىق ئىكەنكى، تاپقان نەرسىسىنى تەڭ بولۇ-شىدىكەن. بۇ مۇساپىرلارنىڭ بېيىپ كېتىۋاتقانلىقىغا بىر شەيتان ئىككى ئىچ تارلىغى كەپتۇ. "بۇ قەلەندەرلەر بىزنىڭ يۇرتقا كېلىپ شۇنچىلا روناق تېپىپ كېتەمدىكەن" دەپ ھەسەتخورلۇق قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىناق ئوتۇۋاتقان بىر جۈپ دوستنىڭ ئوتتۇرسىغا پىننە - پاسات تېرىپ، ئايرىۋېتىمەكچى بوپتۇ. بۇ يولدا شەي-تان قولىدىن كېلىدىغان چارە - تەدبىر، ھەلە - مىكىرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئىشقا سايپتۇ. ھىچ ئايرىيالماپتۇ. ئۆزىنىڭ كۈچى يەتمىگەندىن كېيىن ئادەملەردىن پايدىلانماقچى بوپتۇ. ئۆزىگە ئوخشاش كۆزى كىچىك، ئىچى تار، بىراۋنىڭ روناق تاپقىنىنى كۆرسە ئىچىدە ئوغا قاينايدىغان بىر چېقىر كۆز ئادەمنى تې-پىپتۇ. شەيتان بۇ ئادەمگە:

— ئەگەرچەندە بۇ ئىككى دوستنى بىر بىرىدىن ئايرى-ۋېتىلسەڭ، ئەجرىڭگە بەش تىللا بېرىمەن، — دەپتۇ. چېقىر كۆز ئادەم:

— ئايرىۋېتىلەيمەن. ھەلىغۇ ئىككى مىيىپكەن، نى - نى ساق ئادەملەرنىڭ دوستلۇغىنى بۇزۇپ، ئۆزلىرىنى ۋەيرى - ۋەيران قىلىۋېتىلەيمەن، — دەپ گارامىتىنى كۆرسەتمەك بوپتۇ. ساقئار بىلەن چاپپار يۇرت ئارلاپ يۈرۈپ، قاينام - تاش ئىشلىققا چۈمگەن ئاۋات بىر بازارغا كەپتۇ. رەستە بويىلاپ كې-تىۋاتسا، ئۇدۇلدىن قاناقىغۇر كەلگەن، چېقىر كۆز بىر ئادەم يانچۇغىنى كۈچىلاپ چىقىپ كەپتۇ. چاپپار "بۇ ئادەم بىزگە

خېلى بىرلىمە سەدىقە قىلىدىغان ئوخشايدۇ" دەپ ئويلاپتۇ -
 دە، بۇ ئويىنى ساتتارغا بىلدۈرۈش ئۈچۈن: "بىر سېخى ئېرىدىن
 لا يانچۇغىنى كۈچلەپ كېلىۋاتىدۇ" دەپتۇ. ھىلىقى ئادەم ئۇ-
 لارنىڭ ئالدىغا ئۇدۇل كەپتۇ. جاپپار چوڭ قاما بىلەن قولىنى
 تەڭلەپتۇ. ھىلىقى ئادەم قولىنى پىنجىگىنىڭ يانچۇغىدىن چى-
 قىرىپلا "مە" دەپ تەڭلەپتۇ - دە، ھىچنىمىنى بەرمەي ئوتتۇپ
 كېتىپتۇ. جاپپارنىڭ غۇزۇرىدە ئاچچىقى كەپتۇ، نىمە دىيىشىنى
 بىلمەي تۇرۇپ قاپتۇ. ساتتارنىڭمۇ غەزىبىنى قوزغىماي دەپ،
 ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئايپ، بۇ ئادەمنىڭ قىلىغىنى دىمەپتۇ. بىراق
 ساتتار بۇ ئىشنى جاپپار ئويلىغاندەك چۈشەنمەي، ئەكسىچە
 "ھىلىقى ئادەم خېلى كۆپ بىر نىمە بەرگەن ئوخشايدۇ. ئۇنىڭ
 دىن ماڭا تېگىشلىكىنى بەرمەي ھەممىنىلا جاپپار ئۈزى ئېلى-
 ۋالدى" دەپ چۈشىنىپ قاپتۇ. كېيىن جاپپار ھىلىقى چېتىر كۆز
 ئادەمنىڭ قىلغان قىلىغىنى ئېيتىپ بەرسىمۇ ئىشەنمەپتۇ. جاپپار
 قاچە سۆزلەپمۇ قايىل قىلالماپتۇ. گۇمان ئىماننى قاچۇرۇپتۇ. بۇ
 گۇمان ئۇلغىيىپ، ئاخىر ئىككىسىلەرنىڭ دوستلۇقى بۇزۇلۇپتۇ، ئۇ-
 لار ئايرىلىپ كېتىپتۇ. ساتتارمۇ ئۆز ئالدىغا ئوقەت قىپتۇ، جاپ-
 پارمۇ ئۆز ئالدىغا يۈرۈۋېرىپتۇ. بىر كۈنى جاپپار ساتتارنىڭ
 كەلگە چۈشۈپ ئولۇپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپتۇ....

جارى ئۆز ئاغىنىسى بارغا سوئال تاشلاپتۇ:

— ئىمدى سەن دەپ باققىنا، ھىلى - نەيرەڭدە ئادەم
 يامانىمكەن شەيتانمۇ؟

بارى قايىل بولغان ھالدا بېشىنى لىڭشىتىپ:

— راست، ئادەم يامان ئىكەن، — دەپتۇ.

— شۇنى بىلىش كېرەككى، — دەپتۇ جارى گېپىنى ئىزاھ-

لاپ، — بەزى ھاللاردا شەيتاننىڭ قولىدىن كەلمىگەن يامان

لىقنى ئادەم قىلالايدۇ. شۇڭلاشقا ئىناق دوستلۇق — قاتتىق

ئىشەنچ، يۈكسەك ھۇشيارلىققا مۇھتاجدۇر.

غەۋغا

بۇرۇن بۇرۇنكى، تۇلىكە يالاقچىكەن، سېغىزخان مارقاچىكەن، قاغا قاراقچىكەن، ئېيىق پادىشا، يولۋاس خىزىركەن، ماييۇن ۋەزىركەن، گۆش دەپ ئالغىنى ئۆپكە - بېغىركەن، گادايفى كۈن يوق، دۈمبە يېغىركەن. شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە تاغلارنىڭ دامنى بىلەن، بايلارنىڭ خامنى بىلەن ئاغامىچىنى مۇرەمگە سېلىپ، ئايپالنىنى قولۇمغا ئېلىپ، ئوتۇن ئەكىلەي دەپ جاڭگاللىققا قاراپ، خىيالىغا كەلگەن ناخشىنى ئېيتىپ كېتىۋاتاتتىم. دەريا بويىغا يېتىپ بېزىشىغا قېيىقچى كەلدى. قېيىقچىغا:

— ئاكا، مېنى قېيىقنىڭغا سېلىپ ئۇ قاتقا ئۆتكۈزۈپ قوي. —
— ساڭچۇ، — دېۋىدىم.

— بەش تەڭگە بەرسەڭ ئۆتكۈزۈپ قوياي، — دېدى.
يانچۇقتا بەش تەڭگە تۈگۈل بىر تەڭگە يوق ئىدى، بار پۇلنىڭ ھەممەسى پادىشانىڭ غەزىسىدە ئىدى. كەمبەغەلنىڭ كۈنى ئىشنىڭ كۈندىنىمۇ تەس، قېيىقچى بۇنى بىلمەيدۇ ئەمەس، شۇڭا مەنمۇ تەۋەككۈل قىلدىم:

— بولىدۇ، ئەمما بەش تەڭگىنى ئۇ قاتقا چىققاندا ئالە سەن، — دېدىم. قېيىقچى:

— ماقۇل، بىراق دەريادىن ئۆتۈۋېلىپ پۇلۇمنى بەرمىسەڭ قۇلىڭنى كېسىۋالىمەن، — دەپ پېچىنى قارس قىلىپ قېيىقنىڭ بېشىغا سانچىپ قويدى. مەن قېيىقنىڭ تۇشۇغىغا چىقىپ ئولتۇردۇم. ئۇ پالاقنى قولغا ئالدى. مەيدەپ دەريانىڭ

ئۇ قېتىغا ئوتكۇزدى. قېيىقنىڭ تۇمشۇقى قىرغاققا تېگىشى بىلەن بىرلا تاخلاپ قىرغاققا چىقتىم. پىچاقنى تارتىپ ئېلىۋېلىپ، قېيىقنى ئارقىسىغا ئىتىرىۋېتىپ، بەدەر قاچتىم. قېيىقچى "توخنا، ھاي ھارامزادە!" دەپ ۋاقىراپ قوغلىدى. مەن ئارقامغا قارىماي قېچىۋەردىم. قېچىپ كېتىپ بارسام ئالدىمدىكى چوپۇلۇكنىڭ ئىچىدىن بىر ئادەم چىقتى: "ۋاي جېنىم ئۇكام، ئېغىر ئالماي ئاۋۇ تو-گەمنى توسىۋەتسەڭچۇ" دېدى. ئۇنىڭ توگىسى نېرىدا كېتىۋاتاتتى. يەرگە ئېگىشىپ بىر تاشنى ئېلىپ توگىگە ئاتتىم، ئارقامدىن يەنە بىر غەۋغا كۆتىرىلدى، "ۋاي ھارامزادە قاچتۇن، تو-گەمنىڭ كوزىنى قۇيۇۋەتتىڭ، توگەمنى تولە!" دەپ توگىچى قوغلىدى. ئارقامدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان ئادەم ئىككى بولدى. مەن قېچىپ بۇ ئىشنى ھەل قىلغىلى قازىخانىغا قاراپ كېتىپ باراتتىم. قازىخانىنىڭ دەرۋازىسىنى يىراق كورۇپ، ئارقا تېمىدىن باغنىڭ ئىچىگە تاخلاپ چۈشتۇم. بىر تازىنىڭ ئاتىسى كېسەل بولۇپ يا ئۆلمەي، يا ساقايماي ياتقىنى 30 يىل بويىتى كەن. مەن ئاتىسىنىڭ توپىسىگىلا سەكرەپتىمەن. ئۇ تازىنىڭ ئاتىسى شۇ يەردىلا جان بەردى. "ھۇ ئالىقانات، ئاتامنى تولە!" دەپ ئۇ قوغلىدى. ئارقامدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان ئادەم ئۈچ بولدى. ھويلىدىكى ئادەملەر "بۇ نېمە غەۋغا؟" دەپ ھەيرانلىق ئا قالدى. يۈگۈرگەن پېتى قازىخانىغا كىرىۋالدىم.

— ۋاي قازاخۇنۇم، — دېۋىدىم.

— ھە، ئەرزىڭ بولسا ئېيتىۋەر، — دېدى قازى. بولغان ئىشنى بايان قىلدىم. ئاڭغىچە ھىسلىقى ئۇچى ھاسىراپ - ھومۇدەپ كىرىشىپ كەلدى. ئۇلار مېنى كورۇپ تۇراتتى، مەن ئەرزىمنى يىغلاپ تۇرۇپ بايان قىلاتتىم. قازاخۇنۇم ئۇلارغا قارىدى، بۇرۇتتىنى تولغاپ سورىدى:

— ھە، نېمە ئەھۋال بولدى؟

ئالدى بىلەن قېيىنچى گەپ ئېلىپ:

— بەش تەڭگىگە ۋەدىلىشىپ قېيىق بىلەن دەريادىن ئۆتە كۆزۈپ قويسام، پۇلۇمنى بەرمەي قاچتى، پۇلۇمنى ئالاي دەپ قوغلاپ كەلدىم، — دىدى.

— ھە، سېنىڭ نىمە دەردىڭ بار؟ — دىدى قازى توگىچىگە.
— يولدا يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپتىكەن، توگەمنى توسۋەتە سەڭچۈ دىسەم، تاش بىلەن بىرنى قويۇپ كوزنى قۇيۇۋەتتى. يا توگەمنى تولەيدۇ، يا بولمىسا كوزنى قۇيۇۋېتىمەن، — دىدى توگىچى.

ھىلىقى تاز قار - يامغۇر يىغلاپ تۇراتتى.

— ھە، ساڭا نىمە بولدى؟

— بۇ مېنىڭ ئاتامنىڭ توپىسىگە سەكرەپ چۈشۈپ، كېسەل ياتقان ئاتامنى ئولتۇرۇپ قويىدى، مېنىڭ بۇ دۇنيادا بارى - يوقى بىرلا ئاتام بار ئىدى. مەن بۇنىڭدىن ئاتامنىڭ خۇنىنى تولتىمەن، — دىدى تاز يىغلاپ تۇرۇپ.

قازاخۇنۇم بۇلارنىڭ دەۋاسىنى ئاڭلاپ بولۇپ، قېيىقچىغا قاراپ:

— سەن بەش تەڭگە پۇل ئالساڭلا بولىدىغان ئىش ئىكەنغۇ، ھە! — دەپ بەش تەڭگە بەردى، قېيىقچىنىڭ ئاغزى قۇلىغىغا يەتتى. غنىڭ قىلمايلا پۇلنى ئېلىپ چىقىپ كەتتى.

— ساڭا ئازراق ئىجىر پۇلى بېرەيلى، رازى بولۇپ كەتكىن، — دىدى قازى توگىچىگە.

— ياق، توگەمنى تولتىمەن، — دىدى توگىچى.

قازى دەرھال ئىمىر قىلىۋىدى، ياساۋۇللاردىن بىرى كام ئون بەشى پەيدا بولدى. قازى ياساۋۇللارغا مۇنداق پەرمان چۈشۈردى:

— ماۋۇ ئوتۇنچى بالا ئالدىدا قاچىدۇ، توگىچى قولغا

تاش ئېلىپ قوغلايدۇ، ئەگەر توڭچى تاشنى ئېتىپ بالىنىڭ كۆزىنى قۇيۇۋېتەلمىسە، ئوبدان توڭدىن ئىككىسىنى بېرىڭلار، تاشنى ئوتۇنچىنىڭ كۆزىگە تەككۈزەلمىسە ئەگەر يېتىپ بارغان بولسا شۇ يەردىن تۇتۇپ قايتۇرۇپ كېلىڭلار، كالىنىنى ئالىمىز! — خوپ! — دىدى ياساۋۇللار.

توڭچى تۇرالماي قالدى. قورقۇپ كېتىپ قازىنىڭ پۇتىغا باش قويدى، يىغلاپ تۇرۇپ:

— كالىنىمۇ يېمىدىم، چىشمۇ چاقمىدىم. بولدى ئۇنىڭ گۇنايىدىن ئوتتۇم، — دىدى — دە، بېشىنى ساڭگالاتقان پېتى قازىنىدىن چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭغا بىر تەڭگەمۇ بېرىلمىدى. تازىچاق مىشلىداپ يىغلاپ تۇراتتى. قازى:

— بولدى سەۋرى قىل. ئاتاڭمۇ 30 يىل كېسەل تارتىپ بەك قىيىنلىق كەتكەن ئىدى. خۇدادىن ئەجەل كەپتۇ. ئۇنىڭغا ھېچ ئامالسىز يوق. ئىككىسى سەر كۈمۈش بېرەي، ئاتاڭنىڭ نەزىر — چىرىغىنى چىرايلىق ئۆزىتىۋالغىن، قانداق دەيسەن؟ — دىدى.

— ئاتام خېلى ياخشى بولۇپ قالغان، ساقىيىپ ئورنىدىن تۇرغان، مەن بۇنىڭدىن قانغا — قان، جانغا — جان ئالەمەن! — دىدى تازىچاق.

قازى ياساۋۇللارغا قاراپ:

— سىلەر ماۋۇ بالىنى باغنىڭ تېمىغا يولەپ ئولتۇرغۇ. زۇپ قويۇڭلار، ئاندىن بۇ تازى يىراقتىن يۇگۇرۇپ كېلىپ تامدىن سەكرىسۇن. بۇ تازى سەكرەپ مۇشۇ بالىنىڭ تويىسىگە چۈشەلمىسە، بالىنى شۇ يەردىنلا ئۇرۇپ ئولتۇرسۇن، قانغا — قان، جانغا — جان ئالسىۇن. ئەگەر سەكرەپ ئۆستىگە چۈشەلمىسە مانا ماۋۇ قىلىچ بىلەن تازىچاقنى شۇ يەردىنلا چاناپ تاشلاڭلار! — دىدى.

— خوپ! — دىدى پەرمان كۈتۈپ تاق تۇرغان ياسا-
ۋۇللار، ئۇلار تېخى ئورنىدىن قوزغالماي تۇرۇپلا تازچاق ۋا-
قىرىدى:

— ۋاي قازاخۇنۇم، ئارقامدىن ياساۋۇللار، قىلىچلىرىنى
يالىڭاچلاپ قوغلاپ كېلىۋاتسا، بۇ ئادەمنىڭ تاغنىڭ قەيىرىدە
تۇرغانلىغىنى مەن بىلىمىم، قانداق قىلىپ ئۇنىڭ ئۇستىگە
سەكرەپ چۈشەلەيمەن؟

— ھە، بۇ بالىمۇ سەنلەرنىڭ تام تۈۋىدە ياتىقانىلىغىڭ
لارنى نەدىن بىلسۇن؟ — دىدى قازاخۇنۇم، — ھەيدەڭلەر!
— بولدى، بولدى، — دىدى تازچاق، — دادامنىڭ
ئولگىنىمۇ يېتەر، مەنمۇ بىكاردىن — بىكار ئولۇپ كەتسەي
يەنە سىلنىڭ دىگەنلىرىچە بولسۇن، قازىكا.

شۇنىڭ بىلەن بۇ تازمۇ بىر قوي، ئىككى گەز ماتا، ئىك
كى سەر كۈمۈشنى ئېلىپ يولغا راۋان بولىدى. بۇ غەۋغا مۇ-
شۇنداق تامام بولدى.

بىر لويۇقنىڭ سەرگۈزەشتىسى

زامانلارنىڭ زامانىسىدا زالىملارنىڭ پەسلىگىدىن، كۈن ئالماقنىڭ تەسلىگىدىن، ئاتا - ئانامدىن ئايرىلىپ، جۇپ قاناتىم قايرىلىپ، جاھاندارچىلىق بىلەن كورلىغا سەپەر قىلدىم. كورلىنىڭ بازىرىنى بىر ئارىلاپ چىقىپ مەدىكار بازىرىدا تۇرسام، كوۋرۇكنىڭ بېشىدىن بىر سودىگەر چۈشۈپ كەلدى. باش - ئايىمىغا سەپىسىلىپ قارىۋېلىپ:

— نەدىن كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى.

— لوپتىن كەلدىم، — دېدىم.

— داداڭغىلا ئوخشايدىكەنەن، داداڭنىڭ مەندە ئون بەش تىيىن قەرزى بار ئىدى. تولىۋەتسەڭ قانداق؟ — دېدى ئۇ ئادەم.

— پۇللىرىنى دادام ئالسا، ماڭا نىمە دەيالا؟ — دېسەم، سودىگەر ياقامغا مەھكەم ئېسىلىپ:

— داداڭنىڭ پۇلى سېنىڭ پۇلۇڭ، داداڭدىكى پۇلمۇ سەندىكى پۇل، نىمە ھۆكۈرەيسەن؟ بۇرنۇڭنىڭ نوخۇلىسى ئۇ. سۇپ قاپتۇ سېنىڭ! — دەپ تەستەككە ئىككىنى سېلىۋېتىدى، يۈزلىرىدىن ئوت چىقىپ كەتتى. كىچىكلىكتە ئۇنىڭغا كۈچۈم يەتمىدى. ئۇ كەملەردە زامانە زورنىڭ، تاماشا كورنىڭ ئىدى. باي - بايغا باقاتتى، سۇ سايغا ئاقاتتى. شۇڭا سودىگەر مېنى ئالدىغا سېلىپ ئويىگە ئەكەلدى. ئۈچ كۈندىن كېيىن:

— كۇچارغا ئىشەك ھەيدەيمىز، — دېدى.

— ماقۇل غوجام، — دېدىم. ماڭا بىر چامبال ئىشەكنى

بەردى. مەن ئالدىم، ئىشەكتىن 15 نى ئالدىمىزغا سېلىپ ھەيدەندۇق. ئىشەككە ئارتىۋالغىنىمىز قاق بىلەن مەن ئالدىم. ھەيدە - ھەيدە، ھەيدە - ھەيدە، 15 كۈن يول يۈرۈپ ئاران دىگەندە يېتىپ كەلدىق. كۈچارغا كەلسەك ئىنلىرى قاۋىشىپ، قويلار مەرىشىپ، ئىشەكلىرى ھاڭرىشىپ تۇرۇپتۇ. خوجاينى مەن:

— مەن بازارغا كىرىپ چىقاي، سەن ئىشەك بېقىپ تۇر. توقۇملارغا ئوبدان قارا، ئوغرى ئېلىپ قاچمىسۇن، — دېدى - دە، بازارغا كەتتى.

ئىشەك بېقىپ يول بويىدا ئولتۇرسام، بازار تەرەپتىن بىر سىكەلەك چىقىپ كەلدى. ئۇنى يىراقىتىن كورۇپ يۈرەكلىرىم ۋىز - ۋىز قىلىپ كەتتى. سىكەلەكنىڭ قولىدا بالىسى بار ئىدى، ئازا ئۇدۇلۇمغا كەلگەندە لەپىدە قاراپ قالدى، ئۇ - چۇق چىراي بېرىپ پىسىسىگىدە كۈلۈپ سالدى. شۇ زامانلا كۆڭلۈمنى ئالدى. لىككىدە قېشىنى ئاتتى، مېنى ئۈزىگە تارتتى. "ھويت كىشى، خاپا بولماي ماۋۇ بالانى بىردەم تۇتۇپ تۇرسىن!" — دېدى. بالىسىنى ئالدىم. تامنىڭ ئارقىسىغا ئوتۇپلا يوقالدى. كۈتتۇم، كۈتتۇم، يوق. چۈشكەچە بالا باقتىم. بالا يىغلاپ خاپا سالغىلى تۇردى. تاغاردىن قاق ئېلىپ بەردىم، يە - نە يىغلايدۇ. ئاغىرى بالىنى كۈتۈرۈپ، توپا كېچىپ، كۈچار - نىڭ بازىرىغا كىرسەم، ھەلىقى سىكەلەك يىپ سېتىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئاچچىقىم نەدىن كەلدى، ئالدىغا بېرىپ، بالىسىنى تەڭلەپ:

— ۋاي خېنىم، بالىلىرىنى ئالمايلا؟! — دېدىم. — قانداق، بالا باقماق تەسكىن؟ مەن بىر يىل باقتىم، بىر كۈن باقالمايدىغان ئادەم نىمىشقا تاپقان؟! — دەپ مەن دىن بەكرەك توۋلىدى. "ئاللا، ئەمدى قايتىمەن بالاغا، نەگە باراي دەۋاغا" دەپ ئويلىدىم.

— ۋاي خېنىم، مەن سىلەنى نەدە كوردۇم؟ لوپتىن تېپى
مىنى ئەمدى كەلسەم نىمە دەپ جويىلىۋاتىلا؟ — دىسىم زادى
ئۇنىمىدى. بىشەملىك قىلىپ چاپنىمنىڭ پېشىغا ئېسىلدى.
— جۈرە، قازنىڭ يېنىغا بارىمىز ئەمەس، — دەپ يول
غا يېتىۋالدى. ئۇ ياققا تارت، بۇ ياققا تارت، ئۇنى دەپ، بۇ-
نى دەپ قازىخانغا باردۇق. قازاخۇنۇم بىزنى كورۇپ بۇرۇتتى
بىر سىلاپ:

— ھە، نىمە ئىش بولدى؟ — دىدى.
— ماۋۇ كىشى ئەسلى لوپلۇق ئىدى، — دىدى ھېلىقى
جۇۋان مەندىن بۇرۇن جاۋۇلداپ، — ئىككىمىز تۇرمۇشلۇق بول-
غان. ئالتە ئاي بولدى ئويىدىن چىقىپ كەتكىلى. بۈگۈن كەپتە
كەن، بالىنى بىردەم بېقىپ تۇرسىلا دىسەم ئۇنىمايۋاتىدۇ. بالە
نىڭ جاپاسىنى بىر يىلىغىچە مەن تارتىتىم. مەن يىل بويى باق-
سام بولىدىكەن، بۇ كىشى بىر كۈن باقسا بولىمىدەكەن؟! بۇ
جىدەلنى لىلالىق بىلەن ئويىدان سوراپ بەرسىلە، قازاخۇنۇم
— سېنىڭ قانداق گېپىڭ بار؟ — دىدى قازى ماڭا قاراپ
ھومىيىپ تۇرۇپ.

— قازىكا، بۇ خوتۇننى مەن تونۇمايمەن. كورۇپمۇ باقمىغان،
ئەمىرىمگىمۇ ئالمىغان، ماڭا توھمەت چاپلاۋاتىدۇ، — دىسەم قازى
گېپىمنى تارتىۋېلىپ:

— بولدى، بولدى، گېپىڭلار ئوقۇشلۇق بولدى، ئانداق
بولسا، بۇ ئىشنى مۇنداق ھەل قىلىمىز، — دىدى.
قازى ئورنىدىن تۇردى. بالىنى قولىغا ئالدى. بالىنى كو-
تىرىپ ئەكىلىپ ئىككىمىزنىڭ ئۇدۇلىغا ئولتۇرغۇزدى. ئىككىمىزگە
بىر چاقماقتىن قەننى تۇتقۇزۇپ "بالىنى چاقىرىمىڭلار" دىدى.
بىز "دىكىلىك بالام، دىكىلىك" دەپ چاقىردۇق. بالا ئەتىگەندىن
بېرى مېنىڭدىن قاق يىپ ئۈگىنىپ قالغاچ، ئانىسىمنىڭ يېنىغا

بارماي، ئىتتىك ئومىلەپ مېنىڭ ئالدىمغا كەلدى.

قازى:

— مانا ئەمەسمۇ، بالا سېنىڭ ئىكەن، يات بىراۋغا ئۇنداق ئىتتىك ئېتىلىپ بارامدۇ؟ بۇ يەرگە كېلىپ يالغان گەپ قىلىپ خۇپسەنىلىك قىلماي، خوتۇنۇڭنى ئەگەشتۈرۈپ، بالا ئاڭنى كوتىرىپ ئويۇڭگە كەت. ماڭ، چىقىڭلار، — دەپلام تو-نۇمايدىغان خوتۇننى بۇيرۇپ قويدى. ئۇ خوتۇن ئورنىدىن تۇ-رۇپ قازىغا ئېگىلىپ تازىم قىلىپ، ھەشقاللا ئېيتتى. مەن جىمى بولۇپ قاپىغىمنى تۇردۇم.

— جۇرسىلە ئەمەس، ماڭسىلا، ئويمىزنى تاپالى، — دەپ، ھەلىقى سىكىلەك قولۇمنى تۇتۇپ قازىخانىدىن سوزدەپ چىقتى. "مايانغا ماڭسىلا" دەپ ئويىگە باشلاپ كەلدى. ئۇنىڭ ئويى با-زارنىڭ چېتىدىكى بىر سارايدىكەن، "سىلى زىغىردەك ئولتۇ-رۇپ تۇرسىلا، مەن بازاردىن ئاش ئەكسەري" دەپ جاۋۇرنى كوتىرىپ بالىنى ماڭا تاشلاپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. ئۇ خوتۇن قايتىپ كەلگەچە ئۇ ياققا ئويلاپ، بۇ ياققا ئويلاپ، "ئىشەكنى تاپاي جۇمۇ" دىگەن نىيەتكە كەلدىم. شۇ ئەسنادا دەرۋازىدىن يوغان بىر سېرىق ئىت كىرىپ، ھويلىدا يېپىقلىق تۇرغان تېر-نى تارتقۇشلىغىلى تۇردى. "چاغە!" دىسەم خىقىراپ تۇرىدۇ. ئۇ-يان - بۇيانغا قارىسام، بۇلۇڭدا گىرىنىڭ تېشى تۇرۇپتىكەن، قولۇمغا ئېلىپ ئىنقا ئاتاي دەۋاتسام قولۇمدىن سېرىلىپ چىقىپ كېتىپ، ئارقامدا ئويىناۋاتقان بالىنىڭ كاللىسىغا تەگدى - دە، بالا تىن تارتماي ئولۇپ قالدى. ئاندىن قويۇپ قاچتىم. قاچە، قاچ - قاچ، بىر كوچىدا قېچىپ كېتىپ بارسام، ئوگىزىدە تۇر-غان بىر ئىسىل توقماغا كوزۇم چۇشۇپ قالدى. "ۋادەرخا، چام-بال ئىشەككە ئاشۇ توقۇمنى توقۇسام، ئالتۇن ئۇزۇككە ئالسام كوز سالغاندەك ياراشامدۇ؟!" دىدىم - دە، ياڭاققا يامىشىپ ئوگىز-

گە چىقتىم. تۈگۈلۈكتىن قارىسام، بىر ئەر بىلەن بىر ئايال ئو-
يىدە راسا تاكلالدىشۋاتىدۇ. ئومىلەپ بېرىپ توقۇمىنى ئېلىپ،
پەستكى چوپلۇككە بىر ئېتىۋىدىم، قۇشقىنى بوينۇمغا سېپىلىپ
قېلىپ، ئۈزەممۇ توقۇم بىلەن بىللە ئۈگزىدىن موللاق ئېتىپ
"گۈلۈپىدە" چۈشتۈم. ھىلىقى ئەر - خوتۇن قورقۇپ كېتىپ
"ۋاي ئاللا، ۋاي كالا، بۇ نىمە كارامەت" دەپ ئويىدىن يۈگۈ-
رۇشۇپ چىقتى. ئۆزۈمدىن قوپسام سوڭگۇچىمنىڭ سولنى يوق.
دەردىمنى ئىچىمدە بىلىپ، لېۋىمنى چىشلەپ، جىنىمنىڭ بېرد-
چە قاچتىم. ئۈچۈلۈققىمۇ تويدۇم، ئىشەككىمۇ تويدۇم، بىر يېرىم
كۈنلۈك يولنى يېرىم كۈندە بېسىپ يۇرتقا قاراپ ماڭدىم. گۈگۈم
ۋاقتى بىلەن ئاران كېلىۋاتسام، يول بويىدىكى ھويلىدىن يا-
شانغان بىر ئايال يۈگۈرۈپ چىقتى - دە، قولنى شىلتىپ:

— ھوي ئۇكام، توختىڭا! — دىدى.

— ۋاي ئاچا، نىمە دەيىلا؟ مەن ئالدىرايمەن، گەپلىرى
بولسا تېزىرەك دىسلە! — دىدىم. ھىلىقى خوتۇن يۈگۈرۈپ ئال-
دىمغا كەلدى. مېنى توسۇپ تۇرۇپ:

— ۋاي جېنىم ئۇكام، بىر كالام بار ئىدى، كېسەل بو-
لۇپ قالدى. ئويىدە ئەر كىشى يوق. كېچەتتىن ئولۇپ - تارتىپ
قالسا بوغۇزلىيالىمايمەن. خاپا بولماي شۇنى بوغۇزلاپ بەرسىڭىز،
ھارام بولۇپ قالمىسۇن، — دەپ يالۋۇرۇپ تۇرۇۋالدى، ئۇنى
دىسەم، بۇنى دىدى، بۇنى دىسەم ئۇنى دىدى، ئۇنىمىسام زادى ئۇنى
مىدى. توسۇۋېلىپ ماڭغىلى قويىمىدى. قوسىغىم ئاچ دىسەم كۈمەچتىن
ئىككىنى ئەچىقىپ بەردى. بىرىنى يەپ، بىرىنى قولتۇققا قىس-
تىم. ئۆتكۈر پىچاقتىن بىرىنى بەردى. ئۇنى ئېلىپ ئېغىلىغا كە-
رىپ، پاخالنىڭ ئۈستىدە ياتتىم. قالتىس ھېرىپ كېتىپتىكەنمەن،
يۇمشاق پاخالنىڭ ئۈستىگە يېتىپلا ئۇخلاپ كەتتىم. يېرىم كېچە
بولغاندا يېنىمدا بىر نىمە خاقرايدۇ، بىردەم ياتسام تېخىمۇ

بەكرەك خاقرايدۇ. "ھە، كالسى جان تالاشۋاتقان ئوخشايدۇ" دەپ، ئۇيقۇلۇقتا ئورنۇمدىن تۇردۇم - دە، كانىيىدىن تۇتۇپلا بوغۇزلاپ تاشلاپ، بېرىپ پاخالدا ياتتىم، ياتتىم - دە، ھىچنەمنى تۇيماي ئۇخلاپ كەتتىم. سەھەردە ئۇخلاۋاتسام بىرسى مېنى ئوقۇپ يۇرۇيدۇ، تېپىپ يۇرىدۇ، تۈكۈرۈپ يۇرىدۇ، ئۇ-رۇپ يۇرىدۇ، "لوپلۇق دىگەن ساراڭ بولامدۇ؟!" دەپ تىللاپ يۇرىدۇ. كوزۇمنى ئېچىپ قارىسام ھىلىقى خوتۇن.

— ھوي جېنىم ئاچا، نىم بوللا؟ — دىسەم:

— ئورنۇڭدىن قوپۇپ قاراپ باقە ۋە قەلەندەر، ماۋۇ خېچىرىمىنى بوغۇزلىشىپتەن، — دەيدۇ. چاچراپ قوپۇپ قارىسام، يا پەرۋەيدىگارا، دەر مەھەل ئاتتەك بىر خېچىرى بار ئىكەن، كېچىدە ئۇيقۇلۇقتا قوپۇپ شۇنى بوغۇزلىشىپتەن. ئاغرىپ ئۆلەي دەپ قالغان كالسى ساقىيىپ قاپتۇ، بۇ خوتۇندىن بىر تالاي تاپا - تەنە، تىل - ئاھانەت ئىشتىم. ھىلىمۇ ياخشى، خېلى ئىنساۋى بار خوتۇن ئىكەن، "خېچىرىمنى تولىپ بېرىد سەن" دەپ بىشەملىك قىلىپ تۇرۇۋالدى. يىغلىدى، قاخشىدى، زىيانغا چىدىيالمىي ۋايسىدى، كېيىن "ئوزەم تاپقان بالاغا، نەگە باراي دەۋاغا" دەپ دەردىنى ئىچىدە بىلدى، بۇ كېلىشمەسلىكلەردىن ئاران قۇتۇلدۇم، شۇ يەردىن قوپۇپ ماڭغانچە، ھىچ نىمىگە قارىماي لوپقا ئاران دىگەندە يېتىپ كېلىۋالدىم. يۇرتۇمغا كېلىپ "ئۆھ" دەپ دېمىنى بىر ئېلىۋالدىم.

كەنجى باتۇر

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئەر - خوتۇن ئۆتكەن ئىكەن. بۇلار نامرات بولسىمۇ، خوشال - خورام ياشايدىكەن. ئۇلارنىڭ ئۈچ ئوغلى بار ئىكەن. بالىلارنىڭ كىچىكى ئورۇق، ئاجىز ئىكەن. دادىسى بۇ ئاۋاق بالىسىنىڭ ئېتىنى كەنجى قويغان ئىكەن.

بۇ ئائىلىنىڭ بىر خاسىيەتلىك بايىتىلى بار ئىكەن. كۈندىلەرنىڭ بىرىدە بۇ بايتال ئالتۇن تاي تۇغۇپتۇ. بۇ ئالتۇن تاي نى كورۇپ ھەممەيلەن خوشال بوپتۇ. خوشىلار كورگىلى كېلىشىپتۇ ۋە تەبىرىكلىشىپتۇ. يېڭى چىققان ئايغا ھەممە ئادەمنىڭ زوقى كەلگەندەك، بۇ تايغىمۇ ھەممىنىڭ ئامراقلىقى كەپتۇ.

بىر كۈنى بالىلار تايىنى باقتىلى ئېلىپ چىقىپتۇ. تايىنى چوڭلۇككە قويۇپ بېرىپ، ئوزلىرى دەريا بويىدا ئويناپتۇ. تۇيۇقسىزلا بىر قۇيۇنتاز پىقىراپ ئوتۇپتۇ - دە، ئارقىدىنلا قاتتىق بوران چىقىپتۇ. شۇ قارا بوراندا، چول تەرەپتىن بىر يوغان ئاق دېۋە چىقىپ كەپتۇ. دېۋە ئۈچ بالىنى دەرياغا دومىلىتىۋېتىپ، ئالتۇن تايىنى ئېلىپ قېچىپتۇ. دېۋە كەتسەندىن كېيىن دەھشەتلىك بورانمۇ توختاپتۇ. جاھان تىم - تاس بولۇپ قاپتۇ. بالىلار سۇدىن چىقىپ، ئويگە يۈگۈرۈپتۇ. ھويلىغا كىرە - كىرمەيلا دادىسىغا:

— ئالتۇن تايىنى دېۋە ئېلىپ قاچتى، — دەپتۇ. دادىسى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ قاتتىق غەزەپكە كەپتۇ. بالىلىرىغا قاراپ:

— دىۋە بىزنى قاتتىق بوزەك قىلىۋاتىدۇ. ئالدىنقى يىلى بوران چىقىرىپ ئوي - ماكانىمىزنى ۋەيران قىلىۋەتتى. بۇ يىل سۇنى توسۇپ يېتىۋېلىپ ئاشلىقىمىزنى قۇرۇتۇۋەتتى. ئەمدى ئالتۇن تايىنى ئېلىپ قېچىپتۇ. بەس، سەۋرىمىز پۈتتى. سىلەر بېرىپ دىۋىنى ئولتۇرۇپ، ئەل ئۇچۇن ئىنتىقام ئېلىڭلار، ئالتۇن تايىنى تېپىپ كېلىڭلار! — دەپ ئىككى قىلچىنى ئىككى ئوغلىغا تۇتقۇزۇپتۇ. كەنجى ئوغلىنى "سەن كىچىك" دەپ بارغۇزماپتۇ. ئىككى يىگىت چول قويىغا قاراپ ئىچكىرىلەپ مېڭىۋېرىپتۇ. ئاللاھزەل بىر ئايىچە ماڭغاندىن كېيىن بىر بۇلاققا دۇچ كەپتۇ. يەنى دىغان ئوزۇنغى تۈگەپ ياۋايى ھايۋانلارنى تۇتۇپ يەپ مەك تەسلىكتە كۈن كەچۈرۈپتۇ.

ئاكىلىرى كەلمىگەندىن كېيىن كەنجىنىڭ قاتتىق ئىچى پۇشۇپتۇ. ئالتۇن تېپىنى ئەسلەپ ئىچى تىت - تىت بولۇپ تۇرالمى قاپتۇ. دادىسىدىن رۇخسەت سوراپ بارماقچى بولمىدىن، دادىسى ئۇنىڭغا:

— تەپسە تاغنى ئورۇيدىغان قاۋۇل ئىككى ئاكاڭ تېپىپ كېلەلمەيۋاتىدۇ - يۇ، سەن قانداق تېپىپ كېلەلەيسەن؟! — دەپتۇ.

— رۇخسەت قىلماڭ دادا. ئاكىلىرىمنىڭ خەۋىرىنى بولسىمۇ ئەكسەي، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ كەنجى. ئۇ ھەر كۈنى دەۋىرىپ، ئاخىرىدا دادىسىنى ماقۇل كەلتۈرۈپتۇ. سەپەرگىمۇ ئاتالمىشپتۇ. قۇم تاغلىرىدىن ھالقىپ، توغراق ئورمانلىرىنى كېسىپ ئۆتۈپ مېڭىۋېرىپتۇ. بىپايان بىر جەزىرىدە چولنىڭ ئوتتۇرىسىدا كېتىۋاتسا، يۇلغۇن ئارىسىدىكى يولدىن ئاپپاق ساقاللىق بىر بوۋاي چىقىپ كەپتۇ.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ بوۋا! — دەپ سالام بېرىپتۇ.

كەنجى.

— ۋائەلەيىكۈم ئەسسالام بالام. سەپىرىڭ قاياققا؟ —

دەپتۇر بۇۋاي.

— دىئۇ تاز بايابانىڭ يۇرتىغا.

— ھە؟ نىمە ئىش بىلەن؟

— ئۇ بىزگە ئاپەت ياغدۇردى، مېنىڭ ئالتۇن تېسىمنى

ئېلىپ قېچىپ كەتتى.

— يامان خەتەرلىك جايفى مېڭىپسەن بالام. ئۇ يەردە

ئۈچ چوڭ دىئۇ بار. بىرىنىڭ رەڭگى ئاق، بىرىنىڭ رەڭگى

قارا، يەنە بىرىنىڭ رەڭگى كۆك. بۇ ئۈچ چوڭ دىئۇ ئىنسان

ئۈچۈن ئاپەت، بالايى - قازانىڭ مەنبەسى. بۇ مەخلۇقلارغا قانداق

تەڭ كېلەرسەن، كۈچۈڭ يېتەرمۇ؟

— "ئېسىلساڭ نارغا ئېسىل. يىقىلساڭ ناردىن يىقىل" دەپ

تىكەن بوۋا، سىز ماڭا ئاق يول تىلەپ دۇئا بېرىڭ، بېشىڭغا

كەلگەننى كوردۇم.

بوۋاي قوينىدىن بىر دانە قول ياغلىقنى چىقىرىپ كەن

جىگە بېرىپتۇ - دە:

— دىئۇلەر ماكانغا يېتىپ بارغىنىڭدا، ئالدىڭىدىن چاق

قاق ھەرلەر ئېتىلىپ چىقىدۇ. بۇ بىر چوڭ ئۆتكەل، نى - نى

يىگىتلەر ئاشۇ ھەرلەرنىڭ زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمەي قاچ

قان. مۇشۇ ياغلىقنى ھەرە كېلىشى بىلەن بېشىڭغا ئارتىۋالساڭ

چاقالمايدۇ. ئالتۇن بېشىڭ ئامان بولسا ئالتۇن ئاياقتا ئاش يەي

سەن. خەيرلىك بول. ئامىن ئاللاھۇ ئەكبەر، — دەپ غايىسىپ

بولۇپ كېتىپتۇ.

كەنجى يەنە يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. بىرنەچچە كۈنلەر

توختىماي مېڭىپتۇ. كۆپ - كۆك چىملىق يەردىكى بۇلاق بويىغا

كېلىپ ئىككى ئاكىسى بىلەن ئۇچرىشىپتۇ. كەنجى خورجۇندىكى

نان ۋە تالانلىرىدىن بېرىپ، ئۇلارنىڭ قوسىغىنى تويغۇزۇپتۇ،

ئاندىن ئىككى ئاكىسىنى ئېلىپ يەنە مېڭىپتۇ. دىۋە تاز بايا-
باننىڭ يۇرتىغا يېتىپ كەلگەندە، ئالدى تەرەپتىن بىر ئوپ ھە-
رىلەر ئېتىلىپ چىقىپتۇ. ئىككى ئاكىسى ھەرىلەرنىڭ چىقىشىغا
چىدىيالمى ئارقىسىغا قاراپ بەدەر قېچىپتۇ. كەنجى خىزىر بو-
ۋاي بەرگەن قول ياغلىقنىڭ پاناسىدا، ئۆزى يالغۇز مېڭىپ دە-
ۋىلەرنىڭ ماكانىغا كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇ جىلغا ئىچىدىكى كونا
دەريا ئېقىنى بىلەن ئورلەپ مېڭىۋېرىپتۇ. خېلى بىر يەرگە بار-
غاندا يول ياقىسىدىكى ئوڭكۇرنىڭ ئىشىكىگە تارتىلغان مىلەڭزە
كۆرۈنۈپتۇ. كەنجى "بۇ يەردە ئادەم ياشايدىغان ئوخشىمادۇ"
دەپ بۇرۇلۇپ، شۇ ياققا كېتىۋاتسا، مىلەڭزە ئېچىلىپ، ئىچىدىن
چىرايلىق بىر مەلىكە چىقىپتۇ. يېڭىلىككە قاراپ كۈلۈپ قوپۇپ
قاش تاشلاپتۇ.

— پەيزى بار يېڭىلىك، ئويسىمىزگە مەرھەمەت! — دەپ
تەكلىپ قىپتۇ. كەنجى ئوڭكۇرگە كىرىپتۇ. مەلىكە ئۇنى تورگە
ئولتۇرغۇزۇپ، بىر چىنە سوغ چاي سۇنۇپتۇ ۋە:

— قاياققا كېتىپ بارىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مېنىڭ بىر ئالتۇن تېپىم بار ئىدى. ئاق دىۋە ئەپقەپ
چىپ كەتتى، شۇنى تارتىپ كەلگىلى كېتىپ بارىمەن، — دەپ
جاۋاپ بېرىپتۇ كەنجى.

— ھەي، — دەپتۇ مەلىكە ئەپسۇسلىنىپ، — بىزمۇ بۇ يەر-
گە مۇساپىر. دىۋىلەر ئاتا - ئانىمىزدىن ئايرىپ ئەپقەچىپ كەل-
گەن. ئۇنى يەگىمەك ئاسان ئەمەس. بۇ يەردە ئۈچ دىۋە بار:
بىرى ئاق، بىرى قارا، يەنە بىرى كۆك. ھەر بىر دىۋىلنىڭ بىر
ۋاقىتلىق تامىقى ئۈچۈن قازانغا يەتتە مىڭ چىڭ گۈرۈچ سال-
مىز. بۇغا، بۇقا، ئات، توكىلەرنى چاناپ قىيما قىلىپ، شورپا -
شەلەڭ قىلىپ بېرىمىز. بىرلا سۇمۇرۇپ تۈگىتىۋېتىدۇ. شۇڭا ئۇ-
لارنى يېڭىلىككە كۈچىڭىز يەتمەيدۇ.

— ئەمەسە قانداق ئامال بار، سىز ئېيتىپ بېرىڭىز؟ —

دەپ سورايتۇ كەنجى.

— ھەر بىر ئىشنىڭ يولى بار، ئەسكى تامىنىڭ ھۇلى بار. ئوتۇككىمۇ چەم كېرەك، ھەممە ئىشقا پەم كېرەك. ئۇنى يېڭىش ئۈچۈن ئوزىڭىزگە سەۋەپ قىلىشىڭىز بولىدۇ، — دەپتۇ مەلىكە ۋە ئىچكىرىگە كىرىپ، تۇخۇمغا ئوخشايدىغان بىر دۈرنى ئېلىپ چىقىپتۇ. بۇ ئاق دېۋىنىڭ كۈچىدىن ياسالغان كومۇلاچ دورا ئىكەن. ئۇنى ئېزىپ، قاچىغا سۇ قۇيۇپ چايقاپ ئەكىلىپ كەن ھېچكە ئىچىرىۋېتىپتۇ. شۇ ئەسنادا ئويىگە يەنە بىر بىرىدىن گۈزەل ئىككى مەلىكە كىرىپ كەپتۇ. ئۇلار ۋەقەنى ئاڭلاپ، كەنجىگە ھىسداشلىق قىپتۇ. يۈگۈرۈپ چىقىپ قارا دىۋە بىلەن كوك دېۋىنىڭ كۈچىدىن ياسالغان كومۇلاچتىن ئېلىپ كىرىپ، چايقان ئىچىرىپتۇ. ئاندىن كەنجىنى ئوڭكۇردىن ئۇزىتىپ چىقىپ:

— مۇشۇ جىلغىنىڭ ئۈستىگە چىقىشىڭىز ئورۇنلاشلاپ تۇرغان بىر ئەزىم دەريا بار، دەريانىڭ بىر بۇرجىگىدە كۆۋرۈك بار، شۇ كۆۋرۈكنىڭ تېگىگە كىرىپ ساقلاپ ئولتۇرىشىڭىز، بىر بوران چىقىپ ئاندىن دېۋىلەر كېلىدۇ. كۆۋرۈكنىڭ ئۈستىگە دەسىشى بىلەن سەكەرەپ چىقىپ تۇتۇشىڭىز بولىدۇ، خەير، سەپىرىڭىز قۇتلۇق بولسۇن، — دىيىپتۇ.

كەنجى مەلىكىلەر كورسەتكەن يول بىلەن مېڭىپ جىلغىنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. قۇلاقنى يارغىدەك شاقىراپ ئېقىۋاتقان دەريانىڭ كۆۋرۈكى تېگىگە كىرىپ ساقلاپ ئولتۇرۇپتۇ. كۆپ ئۆتمەي شىددەتلىك گۈڭرىگەن ئاۋاز كەپتۇ. بوران چىقىپتۇ. بوراننىڭ ئىچىدىن ئاق دېۋە ئالتۇن تايىنى ئويىنىتىپ چىقىپ كەپتۇ. ئۇ كۆۋرۈككە چىقىشى بىلەن، كەنجى كۆۋرۈكنىڭ ئاستىدىن ئىرغىپ چىقىپ ئۇنىڭغا قاراپ ئېتىلىپتۇ. ئىككىسى شۇ تۇتۇشقان پېتى كېچە —

كۈندۈز ئېلىشىپتۇ. بىرسى بىرسىنى يېگەلەپتۇ. ئاق دېۋىنىڭ
كۈچى ئاجىزلىشىپ، جېنى ئاز قالغانىدا، "مەن بىردەم ئارام
ئېلىۋالاي" دەپتۇ. كەنجى مەرتىلىك قىلىپ يول قويۇپتۇ. دېۋ
دەريا قىرغا كېلىپ، بىر كالىۋىگىنى قىرغا قويۇپ، يەنە بىرىنى
ئېچىپ تۇرۇپ، ئىچىگە بىردەم تارتىپتەكەن، دەريانىڭ تېگى
كورۇنۇپ قاپتۇ. ئورنىدىن تۇرۇپ كېلىپ، كەنجى تەييارلىقسىز
ئۇرغاندا بىرىنى قويۇپتەكەن، كەنجى قۇمنىڭ ئىچىگە مۇرسىگە
چىلىك كىرىپ كېتىپتۇ. دېۋ ئۆز غەلىبىسىدىن خوشاللىنىپ قا-
چاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. كەنجى غەزەپكە كېلىپ، بىرلا سىلك
نىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ - دە، پەملەپ تۇرۇپ، زۇلپىسقار بىلەن
بىرنى ساپتەكەن، دېۋنىڭ قوسىنى ۋاقتىدە يېرىلىپتۇ، ئىچىگەن
سۈيىنىڭ ھەممىسى يېنىپ چىقىپتۇ. دەريا ئۆز قىسمىغا چۈشۈپ
ئېقىپتۇ. كەنجى ئالتۇن تايىنى قولىغا ئاپتۇ. دېۋنىڭ كاللىسى
نى كېسىپ ئالتۇن تايغا غانجۇغلاۋاتسا كۆك دېۋ يېتىپ كەپتۇ.
ئۇنىڭ بىلەن بىر قەپەز قاتتىق ئېلىشىپتۇ. ئاخىر ئۇنىڭمۇ كال-
لىسىنى ئاپتۇ. قارا دېۋ كەپتۇ. ئۇنىڭ بىلەنمۇ قاتتىق جەڭ
قىلىپ ئاخىر يېڭىپتۇ. ئۈچ دېۋنىڭ كاللىسىنى ئاتقا غانجۇغلاپ
قەلئەنىڭ ئىچىگە يېنىپ چۈشۈپتۇ. قەلئەنىڭ ئىچىدىمۇ چوڭ -
كىچىك دېۋلەردىن بىرنەچچە يۈزى بار ئىكەن. ئۈچ كېچە -
كۈندۈزدە ھەممىسىنى قىرىپ تاشلاپتۇ. تاغ ئىچىدىكى خىلۋەت
قىلئەنى دېۋ تاز بايىباندان ئازات قىپتۇ. دېۋلەرنىڭ توپىلاپ
ئالغان مال - مۈلكىنى شۇ يەردىكى مۇساپىرلارغا مۇسادىرە قى-
لىپ بېرىۋېتىپتۇ. جىلغا - جىلغلارغا قامۇەتەكەن مال - ۋاران
لارمۇ تولا ئىكەن. ئۆزى بىرنەچچە قوتان چارۋىسىنى ئالدىغا
سېلىپ ھەيدەپ مېڭىپتۇ. ھىلىقى جىلغا كەلگەندە ئۈچ مەلىكە
ئۇنىڭغا قېتىلىپ بىللە مېڭىپتۇ. ئۇلار مال - ۋارانلارنى ھەيدەپ
بۇلاق بېشىغا يېتىپ كەلسە، كەنجىنىڭ ئىككى ئاكىسى تېخىچە

شۇ يەردە يۈرگەن ئىكەن. ئۇلار ساق - سالامەت ئۇچرىشىپ
تۇ. بىر نەچچە يەرگە گۈلخان يېتىپ، قوي سويۇپ كاۋاپ قى-
لىشىپ يەپتۇ. قوساقلارنى راسا بىر تويغۇزۇپ ئارام ئېلىشىپتۇ.
كەنجىنىڭ ئىككى ئاكىسى ئىنىسىغا كەلگەن بۇ ئامەتلەر-
نى كۆرۈپ، نىيىتىنى بۇزۇپتۇ. كېچىدە يېتىپ ئىككىسى مەسلە
مەتلىشىپتۇ: "بىز ئۇنىڭ ئاكىسى تۇرۇپ دېۋىلەرنى ئولتۇرەلمە-
دۇق، ئالتۇن تايىنى تارتىۋالالىمىدۇق، دادىمىزنىڭ ئالدىغا
قايسى يۈزىمىزنى كۆتىرىپ بارىمىز؟ ئۇنىڭدىن كۆرە كەنجىنى
مۇشۇ يەردە جايلىغىنىمىز تۈزۈك" دىگەن يەرگە كەپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن ئۇكىسىنى ئولتۇرۇشنىڭ قەستىگە چۈشۈپتۇ.

ئۈچىنچى پەرى ئۇلارنىڭ سىرلىق سۈھبىتىنى چالا - پۇ-
چۇق ئاڭلاپ قاپتۇ. ئورنىدىن ئاستا تۇرۇپ كۆزدىتىپتۇ. بايقاپ
تۇرسا ئۇلار قىلچىلىرىنى يالىڭاچلاپتۇ. كەنجى ياتىقان يەرگە
قاراپ مېڭىپتۇ. ئۈچىنچى پەرى چوپلۇكنىڭ ئىچى بىلەن ئوم-
لەپ بېرىپ كەنجىنى ئويغىتىپتۇ. لېكىن كەنجى مەلىكىنىڭ سو-
زىگە ئىشەنمەپتۇ. دەر گۇمان بولۇپ ئولتۇرغاندا "شارت" قىلىپ
چۈشكەن قىلىچ، ئۇنىڭ ئىككى پۇتىنى چورتلا كېسىپ تاشلاپتۇ.
ھىلىقى مەلىكە قورقۇپ كېتىپ قولىنى قاتتىق بىر چىشلەپتۇ -
دە، ئوزۇنى پىچانلىقىنىڭ ئىسچىسىگە ئېيتىپتۇ، شۇڭغۇچە كې-
رىپ كېتىپ كۆزىدىن غايىپ بوپتۇ.

بىر قوساقتىن چىققان ئاكارلار مال - دۇنيانى كۆزلەپ، ئابروي -
ئىناۋىتىنى دەپ ئۆز قېرىندىشىغا قەست قىپتۇ. كەنجى ئاكىلىرىد-
ىنىڭ بۇ شۈمپەنلىگىنى كۆرۈپ يىغلاپ كېتىپتۇ. ئىككى ئاكىسى
بولسا شۇ كېچىدە مال - ۋارانلارنى ھەيدەپ ھىلىقى ئىككى
مەلىكىنى بىردىن ئېلىپ خوتۇن قىلىپ، يولغا راۋان بوپتۇ.

تاڭ ئېتىپتۇ، جىمى ئالەمگە لاللىرىڭ نۇر سېپىپ قۇياش
چىقىپتۇ. ھىلىقى ئۈچىنچى مەلىكە پىچانلىقتىن بېشىنى چىقىپ

دې ئۇيان - بۇيان قارايتۇ. ھىچكىم كورۇنمەيتۇ. ئۇ كەنجى ياتقان يەرگە كەلسە، كەنجى قانسىراپ ھالسىزلىنىپ قىيىلىپ يېتىپتۇ. مەلىكە ئىچىدە: "مۇشۇ باتۇر يىگىت دەرۋىسلەرنى ئولتۇرۇپ بىزنى ئازاپتىن قۇتۇلدۇردى، يېڭى ھاياتقا ئېرىشتۇردى. بۇ ۋاپادارنى مەن سويۇشۇم كېرەك، ئۇنىڭ ھاياتىغا كويۇنۇشۇم كېرەك" دەپ ئويلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى ئەپلىگەرەك جايدا يۆتكەپ ئەكىتىپتۇ. موزايىبىشى تۇتۇپ ئەكىلىپ كەنجىنىڭ جارا-ھەتلەنگەن يېرىگە سۈركەپتۇ. ئۇنىسى يەنە موزايىبىشى تۇتۇپ كېلىمەن دەپ يىراقلاپ كېتىپ قاپتۇ. ئۇ كەلگىچە قالاپ قويغان ئوتى ئوچۇپ قالغاچقا، كەنجىگە ئىسسىق چايمۇ دەملەپ يېرەلمەي قاپتۇ. نېرىدىكى دوڭنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئەتراپلارغا سەپسىلىپ قارايتۇ. تاغ تەرەپتە تولىغىنىپ ئورلەۋاتقان ئاپپاق ئىس كورۇنۇپتۇ. كېلىپ كەنجىگە ئېيتىپتىكەن، كەنجى:

— ئوت كورۇنگەن يەرگە بارما، ئىت قاۋىشقان يەرگە بار، دەپتىكەن، بارمىسىڭىز بولارمىسىن، — دەپتۇ. بىراق مەلىكە "يەلىكىم بىرەر چوپان ئوت قالاپ قويۇپ ئولتۇرغانىدۇ" دەپ، ئوت ئەپكەلگىلى مېڭىپتۇ. ئەتىگەندە يولغا چىقىپ كەچتە ئالان يېتىپ بېرىپتۇ. قارىسا بىر تاغ ئوڭكۇرىدە يەتتە باشلىق يالماۋۇز چاق ئىگىرىپ ئولتۇرۇپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— ئەسسالام ئانا، — دەپ تازىم قىپتۇ.

— سالامىڭىز بولمىغان بولسا يەتتە يالماپ بىر يۇقاتتىم. خويما ئوبدان كەپسەن، كەچقۇرۇنلۇغۇمغا يېڭى گوش يېگىم كېلىپ تۇراتتى، — دەپتۇ يالماۋۇز.

مەلىكە بۇ گەپتىن چوچۇپ، نىمە دىيىشىنى بىلەلمەي تىگىر-قاپ قاپتۇ. ئاندىن يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ:

— ئانا، مەن سىزدىن خوش بولاي، مېنى ھازىر يىمەڭ.

ئويىدە ئىككى پارچە بولۇپ كەتكەن ئېسىم قالغان. ئو-
نىمىز ئوچۇپ قېلىپ سىزگە ئوتقا كېلىۋىدىم. مەن قايتىپ بې-
رىپ، ئوتنى يېقىپ بېرىپ كېلەي، ئىجازەت بەرسىڭىز.
يالماۋۇز خوتۇن تەرىنى يۇرلەشتۈرگەن ھالدا، سىنچى كوز-
لىرى بىلەن بىر ھازاغىچە قاراپ تۇرۇپ كېتىپتۇ. ئانىدىن ئور-
نىدىن قوپۇپ ئوتنى كورسىتىپ قويۇپتۇ ۋە ئىككىگە كۈل قا-
چىلاپ بېرىپ:

— بۇ كۈلنى مەشەدىن ئويۇڭگىچە توكۇپ مېڭىپ بەلگە
قالدۇرسەن، — دەپتۇ. مەلىكە يالماۋۇزنىڭ دىگىنى بويىچە
كۈلنى يولغا شۇقۇرتۇپ توكۇپ مېڭىپتۇ. كەنجىنىڭ قېشىغا بېرىپ
ۋالغاندىن كېيىن يېنىپ كەلمەپتۇ. توپ - توغرا ئوچ كۈن بول-
غاندا، يالماۋۇز يېتىپ كەپتۇ. ھاسىراپ - ھومۇدەپ تۇرۇپ:

— ھە، مېنى كېلەلمەيدۇ دەپ ئويلىدىڭمۇ؟ نىمە دەپ
ۋەدەڭگە ۋاپا قىلمايسەن؟! — دەپتۇ. ئۇنىڭ يوغان ھەم ياۋۇز
كوزلىرى لاپلا قىلىپ كەنجىنىڭ ئىككىگە بولۇنۇپ ياتقان بەد-
نىگە چۈشۈپتۇ. ھاپلا قىلىپ بىر سۇمۇرۇپتەكەن، ئىككى پارچە
بەدەن يالماۋۇزنىڭ ئاغزىدىن كىرىپ كەينىدىن پۇتۇن گەۋدە
بولۇپ، سەللىمازا ساقىيىپ چىقىپتۇ. يالماۋۇز بۇ ئەر - خوتۇن
ئىككىسىگە كۈدۈ - كوپىسىنى كوتەرتىپ، ئالدىغا سېلىپ ھەي-
دەپ مېڭىپتۇ. يالماۋۇز ياشايدىغان ئوكىكۇرنىڭ ئالدى تام سې-
لىپ توسالغان چوڭ ھويلا ئىكەن. نەچچە يەرگە گۈلخان يېقىل-
غان بولۇپ، كېچەيۇ - كۈنىدۇز ئوت كويۇپلا تۇرىدىكەن.
يالماۋۇز شۇ ئىسسىق تەپتىدە راھەت ياشايدىكەن. ھويلىسىدا ناھا-
يىتى كوپ ئوتۇنلار بار ئىكەن. يالماۋۇز كەنجىنى ئوتۇن يې-
رىشقا، مەلىكىنى باش بېقىپ، چاچ تارىغىلى ساپتۇ. كەچ كىر-
گەندە يالماۋۇز ئىككى زىقنى ئەكىلىدىكەن. كەنجىنى بىر زىققا،
مەلىكىنى بىر زىققا ئوتكۈزۈپ، قېچىپ كەتمەسۇن دەپ ئىككى

قۇلىغىنىڭ ئۇستىگە قىستۇرۇۋېلىپ ئۇخلايدىكەن، ئەر - خوتۇن
ئىككىسى تاڭ ئاتقىچە "ۋايەي، ۋايىجان" دەپ ۋايساپ - قاخ
شاپ چىقىدىكەن.

ئەمدى گەينى كەنجىنىڭ ئىككى ئاكىسىدىن ئاڭلايمىز.
ئۇلار كۆپ يوللارنى يۈرۈپتۇ. تازا ھوزۇر سۇرۇپتۇ. كالىلارنى
مورىتىپ، قويلارنى مەرتىپ، ئاتلارنى كىشىنىپ، غەلىبە تەنتەنسى
ئىچىدە ئوزيۇرتىغا كىرىپ بېرىپتۇ. ئاتا - ئانىسىغا كەچمىش - كەچۈرۈم
شى، تارتقان جاپالىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. دادىسى كەنجىنى
سۈرۈشتە قىپتۇ. ئۇلار ئالدىنقىلا كېلىشىۋالغان مەسلىھەتنى
بويىچە:

— بىز كەنجىنى كۆرمىدۇق. ئىككىمىز نەچچە مىڭ دېۋ -
گە تاقابىل تۇرۇپ، ئالتۇن تايىنى تارتىۋالدىق، ئۇلارنى
قىرىپ تاشلاپ، ماكانىنى ۋەيران قىلىپ، بۇ مال - دۇنيانى ئې -
لىپ قايتىدۇق، — دەپتۇ. ئاتا - ئانا ئوغۇللىرىدىن رازى بوي -
تۇ. شۇنداقتىمۇ كەنجى ئوغلىنى ئالاھىدە ئەسلىپتۇ. بوۋاي ھەر
قېتىم ئاتلارغا يەم بەرسە — ئالتۇن تاي بوغۇز يېمەي، تالا
تەرەپكە قاراپ كىشەنەپلا تۇرىدىكەن. بىرنەچچە كۈن شۇنداق
قىلىۋەرگەندىن كېيىن، بوۋاينىڭ ئالتۇن تايغا ئىچى ئاغرىپتۇ.
"يۇنىڭدا بىر گەپ بارمۇ نىمە" دەپ ئويلاپ قاپتۇ. بىر كۈنى
ئالتۇن تايغا ئىگەر توقۇپتۇ، كەنجى تۇتقان زۇلىپقارنى ئىگەر -
گە چىڭ باغلاپتۇ، تالاغا ئەپچىلىق قويۇپ بېرىپتىكەن، ئالتۇن
تاي دالا تەرەپكە قاراپ ئۇچقاندا كىچىپ چىقىپ كېتىپتۇ.
ئالە ئايلىق يولىنى ئىككى كۈندە بېسىپ، يېرىم كېچىلەر بىلەن
يالماۋۇزنىڭ ھويلىسى ئالدىغا كەپتۇ، يەرنى پۇتى بىلەن تاتى -
لاپ، كىشەنەپ تۇرۇپتۇ. كەنجى يالماۋۇزنىڭ قۇلىغىدىكى زىنقىغا
تۇرۇپ ئايالىغا:

— سەن ئىككى خىل ئاۋازدا ۋايدىشىپ تۇرغىن، ئالتۇن

تېيىمنىڭ كىشىگەن ئاۋازى كېلىۋاتىدۇ، مەن ئاستا چىقىپ تالاغا قاراپ باقاي، — دەپ پەسكە چۈشۈپتۇ. تالاغا چىقىپ قالسا، ئالتۇن تېيى قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ، ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان. كەنجى يۈگۈرۈپ كېلىپ تايىنى قۇچاقلاپ، باش - كۆز - لىرىنى سىلاپ كېتىپتۇ. زۇلپىقارنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ، ئوڭكۆرنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ. مەلىكىنى زىققىن چىقىرىپ تالاغا يولغا سايپتۇ، ئۆزى يالماۋۇزنى پۇتى بىلەن تېپىپ ئويغىتىپتۇ ۋە "ئاللاھۇ ئەكبەر!" دەپ بىرلا چاناپ كالىسىنى يەرگە چۈشۈرۈپتۇ. يالماۋۇزنىڭ تېنىدە قالغان بېشى يەنە:

— ئى ئادىمىزات، ئاتاڭنىڭ جېنى، ئاناڭنىڭ ئەروايى ھەققىگە يەنە بىرنى چاپقىن، — دەپتۇ.
كەنجى:

— ئۇستام ماڭا: يەتتە باشلىق يالماۋۇزنى بىرلا چاپ، ھەرگىز ئىككى چاپما، دەپ ئۈگەتكەن، — دەپ ئوڭكۆردىن يېنىپ چىقىپتۇ. ئالتۇن تايغا مىنىپ، ئايالىنى ئالدىغا ئاپتۇ - دە، ئۆز يۇرتىغا قاراپ ئۇچۇپتۇ. قۇم دېڭىزلىرى، قارىغايلىق تاغلار ۋە دەريالاردىن ھالقىپ ئۆتۈپ ئۆز يۇرتىغا يېتىپ كەپتۇ. ئاتا - ئانىسىغا بېشىدىن ئۆتكۈزگەن كۈنلىرىنى بىرمۇ - بىر سۆزلەپ بېرىپتۇ. دادىسى بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، قاتتىق خەزەپكە كەپتۇ. ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، قىلچىنى قولغا ئاپتۇ - دە:

— بەل باغلىغان بىلەن ئەر ئەمەس، چاچ تارغان بىلەن خوتۇن. سەنلەردەك بېلىنى باغلاپ چىقىپ، تەييارغا ئەييار بولىدىغان ئەككارلارغا بۇ يۇرتتا ئورۇن يوق! — دەپ ئىككى چوڭ ئوغلىنى ئويىدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ. كەنجى ئوغلىنىڭ شان - شەرىپى ئۇچۇن، پۈتۈن يۇرت ئالدىدا چوڭ تويىنى باشلاپتۇ.

ۋىجدانلىق ئايال

ئوتكەن زاماندا قەھرىمۇ بار، زەھرىمۇ بار بىر پادىشاھ-
شىنغان ئىكەن. ئۇ چوڭ ئىشلارنى ئادالەت بىلەن بىر تەرەپ
قىلىدىكەن. ئەمما مەجىزى كەسكىن ۋە شەپقەتسىز ئىكەن. شاھ-
نىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى بولسا، ئىچى قار، كوزى كىچىك، قارا
نېمەت ئادەم ئىكەن. گەرچە ئۇنىڭ ئايالى ياش چاغلىرىدا تەڭ
داشسىز گۈزەل مەلىكىلەردىن بولسىمۇ، يىللار ئۆتكەنسېرى رەڭ
گى سۇلۇپ ئايدەك يۈزلىرىگە قورۇق چىرىشۇپ، ۋەزىرىنىڭ كۆڭ-
لىگە ياقمايدىغان بولۇپ قاپتۇ. شاھنىڭ سول قول ۋەزىرى دا-
نىشمەن، مەردانە ئادەم ئىكەن. ئۇ ئوۋچىسىلىق بىلەن كۆپ شۇ-
غۇللىنىدىكەن، ئوزى ماھىر مەرگەنلەردىن ئىكەن. سول قول ۋە-
زىر مۇشۇ شەھەرلىك بولسىمۇ، قولىنى قاياققا سوزسا شۇ ياققا
يېتىدىغان ھالەتتە بولسىمۇ، بولەك شەھەردىن، بىر نامرات ئا-
دەمنىڭ يالغۇز قىزىنى ئەمرىگە ئالغان ئىكەن. بۇ ئايال شۇنچە
چىرايلىق، كېلىشكەن بولۇپ قالماستىن، ۋىجدانلىق ئىكەن. بۇ
خىل پەزىلىتى بىلەن تىللاردا داستان ئىكەن. ئەمما ئوڭ قول
ۋەزىرىنىڭ كوزى بۇ ئايالغا چۈشكەن ئىكەن. شۇڭا خېلى ئۇزۇن-
دىن بېرى بۇ چىرايلىق ئايالنى ئۆزىگە قارىتىۋېلىش نىيىتىدە
ئىكەن. ئۇ ئاخىرى سول قول ۋەزىرىنى جەمئەتتۇرۇۋېتىپ، بۇ ئا-
يانىڭ ۋىسالىغا يېتىش كويىغا چۈشۈپتۇ. بىراق، ھەجىر ئەپلىك
چارە تاپالماي خېلى ئاۋارە بوپتۇ. دەل شۇ كۈنلەردە پادىشاھ
ئىگىز راۋاققا چىقىپ پۇتكۈل شەھەرگە نەزەر تاشلاپتۇ. يىراقتىن
كى ياپ - يېشىل تاغلار، تاغ ھاۋاسى شاھقا ھوزۇر بېغىشلاپ-

تۇ. كۈڭلى كىيىك گۈشى تارتىپ قاپتۇ، راۋاقتىن چۈشكەندىن
كېيىن سول قول ۋەزىرنى چاقىرىتىپ، كىيىك تۇتۇپ ئېچىپ
لىشكە بۇيرۇپتۇ. سول قول ۋەزىر بۇ ۋەزىرنى خوشاللىق بىلەن
قوبۇل قىپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىر مۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپتۇ، ئۇنىڭمۇ
بىللە بارغىسى كەپتۇ. پادىشانىڭ بېشىنى ئاغرىتىپ تۇرۇۋاپتۇ.
ئاقىۋەت ئىككى ۋەزىر بىر مۇنچە چەۋەندازلارنى ئەگەشتۈرۈپ،
كىيىك تۇتۇپ كېلىش ئۈچۈن ئوۋغا چىقتى. ئوڭ قول ۋەزىر-
نىڭ خىيالى كىيىك تۇتۇشتا ئەمەس، مۇشۇ ئەپلىك پۇرسەتتىن
پايدىلىنىپ سول قول ۋەزىرنى كۆزدىن يوقىتىشتا ئىكەن. ئۇلار
يىراقلاپ ماڭغانسېرى، ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ بۇ نىيىتى كۈچىيىپ
بېرىپتۇ. ئۇلار جىلغا ئىچىدە كېتىۋاتسا، تاغ ئارىسىدا بىر جۇپ
كىيىك ئوتلاپ يۈرگەندەك. سول قول ۋەزىر ئوقيانى كىيىككە
چەنلەپتۇ، ئوڭ قول ۋەزىر بولسا بېرىراق تۇرۇپ، ئوقيانى سول
قول ۋەزىرگە چەنلەپتۇ. سول قول ۋەزىر ئوقنى كىيىككە قارىتىپ
ئۈزۈشى بىلەن تەڭلا، ئوڭ قول ۋەزىر سول قول ۋەزىرنى ئې-
تىپتۇ. ئوق سول قول ۋەزىرنىڭ دۈمبىسىدىن كىرىپ، مەيدىسى-
دىن چىقىپتۇ. باتۇر، مەردانە سول قول ۋەزىر شۇ يەردەلا يى-
قىلىپ جان تەسلىم قىپتۇ. چەۋەندازلىرى ئۇنى قۇچاقلاپ يىغلا-
شپ كېتىپتۇ. تاغلارنىڭ ئىچىنى مۇسبەت قاپلاپتۇ. ئوڭ قول
ۋەزىر ئۆز قىلمىشىنى يوشۇرۇپ: "مەنمۇ بىر كىيىككە قارىتىپ
ئاتقان ئىدىم. ئوق ئېزىپ كېتىپ سول قول ۋەزىرگە تېپىگىپ
كەتتى. ئامال قانچە، بۇمۇ خۇدادىن كەلگەن ئەجەل. تەقدىرگە
تەن بەرمەي ئىلاجىمىز يوق" دەپ، سول قول ۋەزىرنىڭ جەسى-
دىنى شۇ يەرگە قويغۇزۇپتۇ. ئوۋدىن قايتىپ كېلىپ بۇ شۇم
خەۋەرنى سول قول ۋەزىرنىڭ ئايالىغا يەتكۈزۈپتۇ. بۇ ئايال
شۇ چاغدا تۇغۇتتىن ئەمدى قوپقان ئىكەن. گۈزەل ئايال يىغ-
لاپتۇ، قاخشاپتۇ، ئىلاجىمىز داغۇ - ھەسرەتتە ئوتۇشكە باشلاپتۇ.

ئارىدىن ئىككى ئاي ئۆتكەندە ئوڭ قول ۋەزىر، پادىشاھنىڭ سەمگە سالمايلا پەرمان چۈشۈرۈپ بۇ ئايالنى ئوردىدىن كۈچۈ-رۈۋېتىپتۇ. ئايال چەت بىر كۈچىدىكى ئەسكى ئوينى ماكان قەلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ۋەزىر بۇ ئايالنىڭ بىرەر ئايىلىق ئوزۇننى بىر لەن بىرەر قۇر ئوي سايمانلىرىنى بېرىپلا قالغان مۇلۇكلىرىنىڭ ھەممىسىنى بەرمەپتۇ. كېيىنرەك ئوردىدىن بېرىلىدىغان نەپەقەلەرنى توختىتىپ قويۇپتۇ. ئەمما بۇ ئايالنىڭ قولى چىۋەر ئىكەن. يېڭى ئويگە كەلگەندىن كېيىن تۇرمۇشنىڭ ھەرخىل ئېغىرچىلىقلىرىغا بوزەك بولماي تاقابىل تۇرۇپتۇ. كۈنىگە ئۈچ يىك يىپ ئىگىرىدىكەن. بىر يىك يىپنى بىر ياچەنگە سېتىپ، نان، چاي، تۇز ئالىدىكەن، قالغىنىنى بىر خالتىغا سېلىپ يىغىدىكەن. ئۇنىڭ كۈنى مانا مۇشۇنداق يىپ ئىگىرىپ سېتىش بىلەن ئۆتىدىكەن. يىغلاپ، قاخشاپ يۈرۈپ ئارىدىن سەككىز ئاي ئۆتۈپتۇ. ئايال ئىرات تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان بولسىمۇ، ئېرىنىڭ قارىسىنى تۇتۇپ، بالىسى بىلەن ئەمەك بولۇپ ئۆتىدىكەن.

ئوڭ قول ۋەزىر بولسا، بۇ ئايالنى كورۇپ تۇرىدىكەن. ھەر كۈندە ئۆزىنى بىر يوقىتىپ قويدىكەن. شۇنداق داغۇ - ھەسرەت ئىچىدە سەككىز ئايىنى ئاران توشقۇزۇپتۇ. تاقىتى تاق بولۇپ سەۋرى تۇگەپتۇ. ئاخىر بۇ گۈزەلنى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن ھەركەتكە ئۆتۈپتۇ. سول قول ۋەزىرنىڭ ئايالى قۇندۇز - دەك قاپ - قارا چاچلىرىنى ھەيرانغا تاشلاپ شىرىن ئۇرۇتۇدا يېتىپ بىر چۈش كورۇپتۇ: گۈگۈم ۋاقتىدا ئىككى تەرىپى ئىگىز دەرەخزارلىق بىر كۈچىدا ئالدىراپ ئوزى يالغۇز كېلىۋاتقىدەك مىش. كۈچىدا ئۇنىڭدىن بولەك بىرەرەمۇ ئادەم كورۇنمەسمىش. بىردىن ئۇنى سەل سۇر بېسىپتۇ. چېكىلىرىدىن چېپىلداپ تەر چىقىپتۇ. دەرەخلەرنىڭ كەينىدىن يوغان ھەم يۇڭلۇق ئۈچ يول ۋاس سەكرەپلا چىقىپتىمىش. يولۋاسلار ئۈچ تەرەپتىن ئاغزىلىرىدە

نى يوغان ئېچىپ خىرىس قىلىپ، كۆزلىرىدىن ئوت چاچرىتىپ كېلىۋاتقىدەك. ئايال ئارقىسىغا داچىشىغا ئۈچ يولسۇاس بىراقلا سەكرەپ ئۈنىڭغا ئېتىلىپتۇ ... ئايال "ۋا" دەپ چىتىراپ ئويىنىپ-نىپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئەنسىز ئاۋازىدىن قور-قۇپ كەتكەن بالىسى چوچۇپ يىغلاپ كېتىپتۇ. ئايالنىڭ چىرايى ساماندىك سار يىپتۇ. يۈرىكى گۈپۈلىدەپ ئۇرۇپ ئاغزىغا تەقەلىپتۇ. ئوينىڭ توت تېمى، بۇلۇڭ - تورۇسلىرى كۆزىگە سۇرلۇك، ئەندىشلىك كورۇنۇپ كېتىپتۇ. ئەتىراپىغا نەزەر سالسا، قور-قۇنچىلۇق تۇيۇلۇپتۇ. بالىسىنى باغرىغا بېسىپ يىغىلاپ ئىستەدەپ كېتىپتۇ. بالىسى ئۇنىڭغا قاراپ تېخىمۇ قاتتىق يىغىلاپتۇ. شۇ كېچە بۇ غۇربەتچىلىك باسقان ئويىدە قىيامەت - قايم بوپتۇ. پەقەت سۇبھى ۋاقتىدا، بالا يىغلاپ ھېرىپ، ئۇنىلىرى بوغۇلۇپ يىغىدىن توختاپتۇ. ئايال يالغۇز ئويىدە بالىسىنى كۈتىپ ئۇياق-تىن - بۇياققا مېڭىپ، دەھشەتلىك خىياللار ۋەھىمىسى ئاستىدا تاڭنى ئاتقۇزۇپتۇ. سەھەردە بەش سەر ياچەن بىلەن ئىككى ناننى قولىغىغا قىستۇرۇپ سەدىقە بېرىۋېتەي دەپ مېڭىپتۇ. بىر تۇل خوتۇننىڭ ئويىگە كىرىپ بېرىپتۇ. تۇل خوتۇن ئۇنى قىز-غىن قارشى ئاپتۇ. چاي راسلاپ، ئالدىغا داستىخان سايپتۇ. چاي ئىچىپ ئولتۇرۇپ ۋەزىرنىڭ ئايالى گەپنى باشلاپتۇ. كۆرگەن چۈشنى ۋە كېچە تارتقان ئازاپ - ئوقۇبەتلىرىنى بىر - بىردىن بايان قىپتۇ. تۇل خوتۇن ئۇنىڭ گېپىنى زەڭ سېلىپ ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن:

— ئاپلاھۇ ئەكبەر، يامان چۈش كورۇپ قاپسەن، قىزىم، بۇ چۈشۈڭدىن قارىغاندا، قارا نىيەتلىك بىلەن قىلىنىمىغان بىر چوڭ سۈيىقەست جېنىڭغا قاتتىق تەكلىپ تۇرۇپتۇ، — دەپ تەبىر بېرىپتۇ ۋە ئايالنى ھۇشيار بولۇشقا، قورقماسلىققا دەۋەت قىپتۇ. ئايال بولسا ئوز چۈشنىڭ تەبىرىنى ئاڭلاپ چوڭقۇر

غەمگە يېتىپتۇ. چۈشەنمىگەن ئىقتىسادىغا مىڭ بىر پۇشايمان قىپتۇ. قال-
لايمىغان، ئەندىشىلىك پىكىر - خىياللار ئىلكىدە ئوز ئويىسىگە
قايتىپ كەپتۇ. ئاشۇ ئېغىر كۈنلەردىمۇ يىپ ئېگىرىشى توختات-
ماپتۇ. بازارغا يىپ ئېگىرىپ ئەپچىق سېتىپ تۇرۇپتۇ. بىر كۈ-
نى ئالتە يىك يىپنى كۈتىرىپ بازارغا چىقىپتۇ. يىپ بازىرىغا
بېرىپ ئالدىغا قويۇپ ئولتۇرسا، ئوڭ قول ۋەزىر بىر توپ نوۋ-
كەرلەر بىلەن ئېتىنى ئوينىتىپ كۈچىدىن ئوتۇپ كېتىپتۇ. ئاز
ئوتتۇرى ۋەزىر ئۆزى يالغۇز پىيادە مېڭىپ قايتىپ كەپتۇ. بازار
ئارىلاپ بۇ ئايالنىڭ ئالدىغا كېلىپ تۇرۇپتۇ. ئۇنى كەست
كەن ۋە بىلىمگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ:

— سىز بۇ يەردە نىمىش قىلىپ يۈرمىسىز؟ — دەپتۇ.

ئايال ئەدەپ بىلەن تازىم بېجا كەلتۈرگەندىن كېيىن:

— ئات ئۆلگەن بىلەن تاي قالدى، ۋەزىرىم. جان باق

ماق ئۈچۈن ئوقەت قىلىۋاتىمەن، — دەپتۇ.

ۋەزىر ئىگىشىپ يىككى قولىغا ئاپتۇ. دەڭسەپ كۆرۈپ:

— بىر يىك يىپىڭىز نەچچە پۇل؟ — دەپ سورايتۇ.

— بىر ياچەن، تەقسىر.

— باشقىلاردىن قىممەت سېتىپسىز، شۇنداقتىمۇ مەيلى، مەن

ئالدىم. پۇلىڭىزنى ئەتىگەنلىككە ئويدىن ئېلىڭ، — دەپ ئالتە

يىك يىپنى كۈتىرىپ مېڭىپتۇ. ئايال بولسا يالام، يا جىم دىيەل

مەي ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قاپتۇ.

ئايال ئەتىسى سەھەر تۇرۇپتۇ. "بالا ئويغانغىچە ۋەزىرىدە

كى پۇلنى ئەپكېلىۋالاي" دىگەن ئوي بىلەن ئىشكىنى تاقاپتۇ.

دە، بالىنى ئويگە سولاپ قويۇپ، ئۆزى ئوردىغا قاراپ مېڭىپتۇ.

بىشايىڭ بالىخانىسىدا سۇمبۇل چاچ ئايالنىڭ كىرىپ كې-

لىشىنى توت كۆزى بىلەن كۈتۈپ تۇرغان ۋەزىرىنىڭ يۈرىكى

"شۇۋ" قىلىپ قاپتۇ. كۆزى لاپ قىلىپ دەرۋازىدىن كىرىپ كې-

لىۋاتقان ئايالغا چۈشۈپتۇ. دەرھال ئۆز ئويىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ئايال ۋەزىرىنىڭ خانىسىغا ئۇدۇل كىرىپ بېرىپتۇ. ۋەزىر نەچچە قەۋەت كۆرپە ئۈستىدە ئولتۇرۇپ ئايالنى قوبۇل قىپتۇ ۋە يېنىدا ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. لېكىن ئايال پەگادىلا ئولتۇرۇپ، ئىش ھەققىنى تەلەپ قىپتۇ. ئىدما ۋەزىر نۇرغۇن قۇرۇق تەكەللىمۇلاردىن كېيىن راست كېيىگە چۈشۈپ:

— سىز مېنىڭ تارتىۋاتقان دەردىمنى بىلىمەيۋاتامسىز؟ —

دەپ سوراپتۇ.

— بىلىمەيدىكەنمەن، سىلىنىڭ دەرتلىرى مېنىڭ دەردىمگە ياماقچىمۇ بولالماستىن، — دەپتۇ ئايال ئاچچىقلاپ.

— دۇرۇس، — دەپتۇ ۋەزىر، — بالدۇرراق شۇنداق دېگەن بولسىڭىز مەنمۇ كۆيۈك ئوتىدا مۇنچىلا پۇچۇلانماستىنمۇ.

دەردىڭىزگە دەرمان بولاتتىم ئەمەسمۇ.

ئايالنىڭ ئاچچىقى كەپتۇ. قاپىقى تۇرۇلۇپتۇ:

— مەن ئۈزۈم ئىگىرىگەن يېنىڭ پۇلىنى ئالغىلى كەلدىم. بىرئۆتەسىلە، ئاستا كېتىۋالاي. ئويىدە بالام يالغۇز قالدى، — دەپتۇ.

— كېتىۋالاي؟! نەگە كېتىسەن؟ — ۋەزىرىنىڭ پەيلى بۇ. زۇلۇپتۇ. ئورنىدىن دەس تۇرۇپتۇ. ئايالنىڭ ئالدىغا كېلىپ زەھەرلىك ھەجىيىپ تۇرۇپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ، — ئېرىڭ ئولۇپ كەتكەندىن كېيىن ئېرىڭ قەدرى ئوتۇلگەندۇ؟ ئەر قەدرى ئوتۇلسۇن دەپ سېنى ئاشۇ ئويىگە كۈچۈرۈپ قويدۇم، ئەمدى ئىككىمىز بىر ئويىدە بولساق قانداق دەيسىن؟

— تەخسىر، بۇ قانداق گەپ؟ سول قول ۋەزىرلىرى دۇنيادىن ئۆتكىلى بىر يىلەۋ بولمىدى. بۇنى بىلىپ تۇرۇپ، ئورۇنسىز گەپنى قىلىش نومۇس ئەمەسمۇ؟!

— مېنىڭدەك ئادەمنى تاپمىغان كىيىن. قوينۇڭىنى كۆك

پاڭاق بىلەن تولدۇرماي ئارقا - ئالدىڭنى ئوبدان ئويلاڭ!
— بۇ گەپنى ئويلىغىچىلىكىمۇ يوق، ئاۋارە بولمىسىلا.
ۋەزىر ئايالى گەپ بىلەن ئىندە كىكە كەلتۈرەلمىگەندىن
كېيىن، يامان نىيىتىنى زورلۇق بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرماقچى بو-
لۇپ ئايالغا تاشلىنىپتۇ. ئايال بولسا پاك ۋەجدانىنى قوغداش
يولىدا قاتتىق ئېلىشىپتۇ. ئايال جان ئاچچىقىدا يانچۇغىدىكى
قەلەمئۇراچنى ئېلىپ ۋەزىرنىڭ قولىغا ئۇرۇپتىكەن، قان ئۇرغۇپ
چىقىپتۇ. ۋەزىر "ۋاي" دەپ ۋاقىراپ قولىنى تۇتۇشى بىلەن ئا-
يال ئۇنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلۇپ، بوسۇغىدىن ئاتلاپ، تالاغا
چىقىۋاپتۇ. ۋەزىر جېنىنىڭ بارىچە تۈۋلاپ، مۇلازىمىلارنى چاقى-
رىپتۇ. ئۇلار خوتۇننى قورشاپ تۇتۇۋاپتۇ. جاللاتلار ۋەزىرنىڭ
ئەمرىگە بىنائەن ئايالنىڭ پۇت - قولىلىرىغا كويۇپ - كىشەن
سىلىپ زىندانغا تاشلاپتۇ. ئايال زىنداندا يېتىپ ئويىدە يالغۇز
قالغان بالىسىنى ئەسلەپتۇ. كوكسىگە سۇت يىغىلىپ بارغانچە قات-
تىق ئاغرىپ كېتىپتۇ. بۇ ئازاپ ھەممىنى بېسىپ چۈشۈپتۇ. بۇ-
يى قىزىپ، تىترەك ئولشىپ، بەدىنىگە مىڭلىغان يىڭنە ساندۇچىلا
غاندەك تۇيۇلۇپتۇ. چاچلىرى چۇۋۇلغان، ياشلىرى توكۇلگەن ھال-
دا تالاغا توت كۆزى بىلەن تەلمۈرۈپ تۇرۇپتۇ.

ئويىدە قالغان بالا بولسا ئويغىنىپ ئاپىسىنى ئىزلەپتۇ.
ئىشكىگە تەلمۈرۈپ "ئانا" دەپ توۋلاپتۇ. ئاپىسى كىرمىگەندىن
كېيىن ئومىلەپ بوسۇغىنىڭ تۈۋىگە كەپتۇ. قوسىنى ئېچىپ "نان"
دەپ يىغلاپتۇ. يىغلاۋېرىپ ئۇنى بوغۇلۇپ كېتىپتۇ. ئۇيقۇسى كې-
لىپ، تۈگۈلگەن پېتى بوسۇغىنىڭ تۈۋىدە يېتىپ ئۇخلاپتۇ. ۋە-
زىر ئايالدىن زەربە يىپ قان چىقىپ تۇرغان قولىنى چىڭ
تۇتقان پېتى پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ.

— دات پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ.

— خوش، سىلگە نېمە دەرت كەلدى؟ ئېيتىسىلا، — دەپ

تۇ پادىشاھىدا ھەيران بولۇپ.

— سول قول ۋەزىر قازا قىلىپ كەتكەندىن كېيىن، —
دەپتۇ ئوڭ قول ۋەزىر، — ئۇنىڭ ئايالى ھەر خىل كويىلاردا
يۈرۈپ، بىر پاشىۋاز بولۇپ كەتتى. ئۇنداق قىلماسلىق ھەققىدە
كۆپ نەسىھەت بەردىم، ئاڭلىمىدى. داۋاملىق جاناپلىرىنىڭ ئىز-
زەت - ھۆرمىتى، شانۇ - شوھرىتىنى يەردىگە ئۇرىتىدىغان ئىش
بىلەن مەشغۇل بولدى. يامان نىيەتلىك ئادەملەر بىلەن بىرلىك
شۈبھىلىك، ماڭا قەست قىلدى. كېچە ھوزۇرۇمغا بېسىپ كىرىپ،
مانا بۇ قولۇمغا پىچاق سالدى. ھىلىمۇ ياخشى، خۇدا مېنى بۇ
بالادىن بىر ساقلىدى. بولمىسا شۇ ئايالنىڭ زەربىسىدە قۇربان
بولار ئىدىم. بۇ نىمىدىگەن ھەددىدىن ئېشىش، نىمە دىگەن
ۋەھشىلىك.....

پادىشاھ بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن غەزەپكە كەپتۇ.
ئايالغا ئولۇم جازاسى بېرىشنى ھۆكۈم قىپتۇ. بۇ شەھەردە جا-
زاغا تارتىلغانلارنى دويمىلىتىپ ئۆلتۈرىدىغان بىر ئىگىز تاغ بار
ئىكەن. جاكاچىلار كوچا - كوچىلاردا سول قول ۋەزىرنىڭ ئا-
يالىغا ئولۇم جازاسى بېرىلگەنلىكى، خالايتىنىڭ "جازا تېغى" غا
بېرىشنى جاكالاپتۇ. ئىمما شەھەر خەلقى سابىق سول قول ۋە-
زىرنىڭ ئايالىنى ئۆزىنى تۇتۇۋالغان تىرىشچان، ۋىجدانلىق ئا-
يال، دەپ تونۇيدىكەن. شۇڭلاشقا پەرماننى ئاڭلىغاندىن كېيىن
ھەممە كىشى ھەيران بوپتۇ. ئايالغا ھىساڭلىق قىپتۇ ۋە ئىچ
ئاغرىتىپتۇ. تۇشمۇ - تۇشتىن جازا ھەيدانغا قاراپ مېڭىشىپتۇ.
زىنداننىڭ ئىشىكى ئېچىلىپ، جالالتار كىرىپ كەپتۇ. ئا-
يالىنى زىنداندىن ئېلىپ چىقىپ، "جازا تېغى" غا ھەيدەپ مېڭىپ
تۇ. ئايال قولغا كەشەن، پۇتقا كويۇا سېلىنغان، چاچلىرى چۈ-
ۋۇلغان ھالدا مېڭىپ كېتىۋاتقاندا، يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە
سانجىق - سانجىق تۇرغان شەھەر خەلقى ئارىسىدىن: "بۇ ب-

چارىگە بىگۇنا ھوگۇم قىلدى، ئۇۋال بولدى، "بۇ سەۋرى - تا-
قەتلىك ئايال ئىدى، ھەجەپ بوپتا" دىگەن سۆزلەر ئاڭلىنىپ
تۇرۇپتۇ. ئايال پۈتەللىشىپ، يىقىلىپ - قوپۇپ تاققا چىقىشقا
باشلاپتۇ. تاغنىڭ قاپ بېلىگە كەلگەن چاغدا ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ
پادىشاغا تەلەۋرۇپ قاراپ:

— دات پادىشاھى ئالەم، بىر ئېغىز گېپىم بار ئىدى، —
دەپ توۋلاپتۇ.

— ھە، گېپىڭنى ئېيتىۋال، — دەپتۇ پادىشا.

— تېخى يېشىغا توشمىغان بالام بار ئىدى، ئۇ ئۆيىدە
قالدى. ئىجازەت بولسا مەن يۈگۈرۈپ بېرىپ شۇ بالامنى بىر
كورۇۋالسام، — دەپتۇ ئايال.

پادىشا ئايالغا ئىجازەت بېرىپتۇ. بىراق تېزدىن قايتىپ كې-
لىشىنى چىكىپتۇ. ئايالنىڭ پۇت - قولىنى بوشىتىپ قويۇپ بې-
رىپتۇ. ئايال ياغلىغىنى تېگىپتۇ. تاغدىن پەسكە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ.
ئوقتەك ئۇچۇپ كەلگەن پېتى ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ ئېتە-
لىپ كىرىپتۇ. قارىسا بالىسى كورۇنمەپتۇ، ئۇياقنى ئاقتۇرۇپتۇ،
بۇياقنى ئاقتۇرۇپتۇ، ئاقتىمۇ يوق، كۆكتىمۇ يوق، ئىككى قولى
بىلەن بېشىنى قىسىپ، تۈگۈكتىن كۆك ئاسمانغا قاراپ تۇرۇپ
قاپتۇ. پۈتلىرىدا ماغدۇر قالماي لاسسىدە بوشىشىپ يەرگە يىقى-
لىپتۇ. ئوڭ قولى ئىشىك ئارقىسىدىكى ئازگالدا ياتقان بالىسىنىڭ
ئىسسىق بەدىنىگە تېگىپتۇ. ئايالغا بىردىن جان كىرىپتۇ. ئىرغىپ
ئورنىدىن تۇرۇپ، بەۋىش ياتقان بالىسىنى باغرىغا چىڭ بېسىپ
تۇ. ئۆيىنىڭ ئاغزىغا سۇ تېمىتىپ يۇرۇپ ھۇشقا كەلتۈرۈپتۇ. بالا
كۆزىنى ئاچقاندا ئانىسىگە كۆڭلى يورۇپتۇ. ئەندىشىسى كۈت-
دىلىپ، سەل يېنىكلىگەن. بالىسىنى ئېمىتىپ بولۇپ قارىسا يىق-
قان پۇللىرى يېرىم خالتا بولۇپ قالغان ئىكەن، ئۇنى ئاپتۇ،
بالىسىنى كۈتىرىپتۇ. جازا تېغى تەرەپكە قاراپ مېگىپتۇ، بالى-

سنى كۈتەرگەن ھالدا جازا مەيدانىغا كىرىپ كەتتۇ. ئۇدۇل پادىشانىڭ ئالدىغا كېلىپ:
— ئىجازەت بولسا ئىككى كەلسە سوزۇم بار ئىدى،—
دەپتۇ.

— ئىجازەت،— دەپتۇ يەنە پادىشا.

— بىرسى، مۇشۇ نارسىدە، بەختىنىز ئوغلۇمنى خوشنامغا تاپشۇرۇپ بەرسەم، يەنە بىرسى، ھالال ئەمگىكىم بىلەن يېتىقان يېرىم خالتا ياچىنىم بار ئىدى. شۇنى خالايتتىقا سەدىقە قىلدۇرالسام. پادىشا رۇخسەت قىپتۇ. ئايال بالىسىنى خوشنىسىغا تاپشۇرۇپتۇ. لېكىن بالا ئانىسىغا چىڭ چاپلىشىۋېلىپ، چىقىراپ يىغلاپ، ئاجرىغىلى ئۇنىماپتۇ. ئانا - بالىنىڭ نالىسى جىمى ئا- دەمنى يىغلىتىپ تاشلاپتۇ. ئۇلارنىڭ زارىغا تەبەتتۇ بەرداشلىق بېرەلمەي، كىرىپكىدىن كۆمۈش رەڭلىك ياش ياغدۇرۇپتۇ. پادىشا بۇ ھالەتنى كۆرۈپ سەل تەسلىنىپتۇ، ئەمما "چىقىرىلىغان ھۆكۈمنى بىكار قىلسام نامەرتلىك بولۇپ، شەنسىگە داغ تېگەدۇ" دەپ ئويلاپتۇ.

لېكىن، ئوڭ قول ۋەزىر يۈگۈرۈپ كېلىپ بالىنى ئانىنىڭ باغرىدىن يۇلۇپ ئاپتۇ، ئايالنىڭ خوشنىسىغا ئاسلاننى تاشلىغان دەك تاشلاپ بېرىپتۇ، ئاندىن ياساۋۇللار ئايالنى يالاپ "جازا تېغى"نىڭ ئۈستىگە ئەپچىقپتۇ. ئايال تاغ ئۈستىدە تۇرۇپ ھەلىقى يېتىقان ياچەنلىرىنى خەلققە قارىتىپ چېچىپتۇ. ياچەن كۆمۈش تامچىلار بىلەن قوشۇلۇپ يەرگە چۈشۈپتۇ. خەلق بولۇشۇپ ئېلىپ ئايالغا رەھمەت ئېيتىپتۇ ۋە دۇئا ئوقۇپتۇ. جاللاتلار ئا- يالنىڭ پۇتىنى باغلاپتۇ. چەمبەرچەس باغلانغاندىن كېيىن ئوڭ قول ۋەزىر كېلىپ، ئايالغا مۇنداق دەپتۇ:

— ھەي بەغەرەز خوتۇن، شۇنى بىلىپ قويكى، بەگ بىلەن ئېلىشىپ بولمايدۇ، باتۇر بىلەن چېلىشىپ سەن جاھىللىق

قىلىماي، ماڭا تەگەڭ، مۇشۇ دەردى — بالامۇ يوق ئىدى. مانا
ئەمدى تېرەڭدە داپ كېرىپ، ئۈستىخىنىڭدا ساپ ياسايمەن، —
دەپتۇ ۋە ئۆز قولى بىلەن تىك تاغ چوققىسىدىن ئېتىرىۋېتىپتۇ.
دەپتۇ. لېكىن كۆپچىلىككە بەرگەن سەدىقنىڭ ساۋابىدىنمۇ ياكى
بۇ ئىشنىڭ ناھەق بولغانلىقىدىنمۇ ئايال يەرگە ساق — سالامەت
چۈشۈپتۇ. بىرەر جايىمۇ زەخمىلەنمەپتۇ. "ئايال يەرگە چۈشۈپتۇ
بىراق ئۆلمەپتۇ" دېگەن خەۋەر شۇ ھامان پادىشاغا يېتىپ بېرىپ
تۇ. پادىشا "بۇ قانداق ھېسكەمەن؟" دەپ ئۆزى تاغ تاپىنىغا مې-
گىپ بېرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئايال تەمكىنلىك بىلەن كۈلۈ-
سىرەپ ئولتۇرغۇدەك. شاھ بۇ خاسىيەتنى، ئۆز كۆزى بىلەن كۆ-
رۈپ ئويلىنىپ قاپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىر يەنە قۇتراشقا باشلاپتۇ.
لېكىن شاھ ئايالنىڭ گۇنايىدىن ئوتۇپتۇ. ئايالنى بوشتىپ قو-
يۇپ بېرىشنى جاكارلاپتۇ. ئايال بالىسىنى ئېلىپ ئۆيىگە قايتىپتۇ.
كىشىلەر ئارقايتۇ، پادىشا مەپسىگە چۈشۈپ ئوردىغا قايتىپتۇ.
لېكىن، بۇ ئاجايىپ ئىش ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى چىسىرمۇۋاپتۇ.
كېلىۋېتىپ بۇ ئايالنىڭ ئوردىغا كىرمەي، باشقا ياققا كەتكىنىنى
كۆرۈپ قاپتۇ. پادىشا شۇ كۈنگىچە بۇ ئايالنى ئوردىنىڭ ئىچى-
دە ئولتۇرۇۋاتىدۇ، دەپ يۈرگەن ئىكەن، ئوردىدىن چىقىرىۋېتىل-
گەنلىكىدىن خەۋەرسىز ئىكەن. شۇڭلاشقا باشقىلاردىن:

— بۇ ئايال نەگە بارىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئۆزىنىڭ ئۆيىگە بارىدۇ، — دەپتۇ باشقىلار. بۇ گەپ
نى ئاڭلاپ پادىشا مەيدىدىن چۈشۈپتۇ. باشقىلارنىڭ ھەممىسىنى
كەتكۈزۈۋېتىپ، ئۆزى ئايال ماڭغان تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ
ئايالنىڭ بىرچەت خالنا كۆچىدىكى تاملرى قىڭغىيىپ ئورۇلۇپ
كېتىپ دەپ قالغان ئەسكى ئۆيىگە كىرىپ كېتىۋاتقىنىنى كۆرۈپتۇ
ۋە ئايالنىڭ كەينىدىن كىرىپتۇ. ئۆيىنىڭ ئىچىنى سەپسىلىپ
كۆزىتىپتۇ. بۇ يەردە سول قول ۋەزىرنىڭ ۋاقىتىدىكى بىسقاتلاردىن

بىرىمىمۇ يوق ئىكەن. پەقەت ئىدىكى پالاز، پۇچۇق قازان، بىر كىشىلىك يوتقان - كورپىلا بار ئىكەن، ئايال بولسا بالىسىنى قۇچاقلاپ سۈپىدا ئولتۇرۇپتۇ. پادىشا بۇ ئىھۋالىنى كورۇپ ھەي-ران بويۇتۇ ۋە ئايالدىن سوراپتۇ:

— سېنىڭ ئويۇڭ ئوردىنىڭ ئىچىدە ئىدى، بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىپ يۈرىسەن؟

— شۇنداق، پادىشاھى ئالەم. بۇ ئىشلاردىن جاناپىلىرىمىڭ خەۋىرى يوق. پەدەر قازا قىلىپ بىرەر ئايىدىن كېيىن ئوڭ قول ۋەزىرلىرى مېنى بۇ يەرگە كۈچۈرۈپ قويغان. — ئايال گەپنى شۇنداق باشلاپ ئوڭ قول ۋەزىرىنىڭ ئۈز ئېرىگە قانداق سۈپەتتە قىلغانلىقى، ئۈزىنى ئالەمدە دەپ زورلۇق ئىشلىتىپتىكەنلىكى، جان بېقىش ئۈچۈن يىپ ساتقانلىقى ۋە دەھشەتلىك چۈشلىرىدىن تارتىپ ھەممىنى يىغلاپ تۇرۇپ بايان قىپتۇ. پادىشا ئاڭلاپ چىداپ تۇرالماپتۇ. ئۈز - ئۈزىگە: "مەن ئەلنى ئالدىلىق بىلەن سورايەن، دەپ زالىملىق قىپتەن - دە!" دەپتۇ. شۇ كۈنىلا ئايالنى ئوردىدىكى ئۈز ئېرىگە كۈچۈرۈپتۇ. ئەمەس ئۇ ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، جاللاتلارغا ئوڭ قول ۋەزىرىنى تۇتۇپ كېلىش پەرمانى چۈشۈرۈپتۇ. جاللاتلار ھايال ئۆتكۈزۈپتۇ، ئوڭ قول ۋەزىرىنى تۇتۇپ ئەپكەپتۇ. ئوڭ قول ۋەزىرىگە ئۆلۈم ھۆكۈم قىپتۇ. بۇ پەرمان پۈتكۈل شەھەرگە جاكالانپتۇ. شەھەردە بىرمۇ ئادەم قالماي، "جازا تېغى" ئالدىغا بېرىپتۇ. جاللاتلار ئوڭ قول ۋەزىرىنى قوللىرىنى چەمبەرچەس باغلاپ جازا مەيدانىغا ھەيدەپ كەپتۇ. ۋەزىرىگە خەلقنىڭ نەپرىتى قار - يامغۇر بولۇپ يېغىپتۇ.

پادىشا ئوڭ قول ۋەزىرىنى تاغدىن دومىلىتىشقا ھەلىقى ئايالنى تەيىنلەپتۇ. جاللاتلار ۋەزىرىنى تىك چوققىغا ئېچىتىپ تۇرغۇزۇپتۇ. ئايال ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— مەي ۋەجدانسىز، جاڭگالدىكى بورە چېغىدا ئوز ئۆزى
دېسىگە قەست قىلمايدۇ، سەن بوردىنىمۇ رەھمەتسىز، سەن ماڭا
قىلمىدىڭ، ئاقسۇت، ئوزەڭگە قىلدىڭ. ماڭا كولىغان ئورنىغا
ئوزەڭ چۈشتۈڭ. مانا ئەمدى خەلقى — ئالەم سېنىڭ رەسۋاچى
لىقىڭنى كوردى. سەندەك قارا نىيەتتىن بىرى يوقالسا جاھاندا
يامانلاردىن بىرى كېمىدۇ، يوقال! — دەپ تاغدىن دومىلىستۇپ
تېپتۇ. ۋەزىر يەرگە چۈشۈپ بولغىچە لەختە — لەختە بولۇپ
كېتىپتۇ. خەلق بۇنىڭدىن قارا نىيەتلىك كىشىنىڭ ھامان كۈ-
كۈم — تالقان بولىدىغانلىقىنى كورۇپتۇ. پادىشاھۇ جىمى ئۆسكە-
لىكىنى ئوز ۋەزىرى قىلغانلىقىنى، گونا ۋەزىردە ئۆسكەلىكىنى
بىلىپتۇ. بېرىپ ئايالىدىن ئۆپۈ سوراپتۇ. ئايال پادىشانىڭ ۋە
پۇتكۈل شەھەر خەلقىنىڭ چوڭقۇر ھورمىتى ۋە مەدھىيىسىگە سا-
زاۋەر بوپتۇ. ئابروي — ئىناۋىتى يۈز ھەسسىلەپ كۆتىرىلىپتۇ.
پادىشاھۇ ئۇنى سول قول ۋەزىرلىككە تەكلىپ قىپتۇ. ئەمما ئايال
پادىشانىڭ بۇ ھىممەتلىرىگە كۆپتىن — كۆپ رەھمەتلەر ئېيتىپ،
ئوز يۇرتىغا قايتىپ كېتىشىگە ئىجازەت سوراپتۇ. ئاخىر
رۇخسەت ئاپتۇ. بۇ ئەلنىڭ خەلقى بىلەن خوشلىشىپ، "بۇ ئەلگە
سۇلتان بولغىچە، ئوز يۇرتۇمغا ئۇلتاڭ بولاي" دەپ، بالىسىنى
ئېلىپ، يۇرتىغا قايتىپ كېتىپتۇ. "كىشىنىڭ يۇرتىغا سۇلتان بول-
غىچە، ئوز يۇرتۇڭغا ئۇلتاڭ بولغىنىڭ ياخشى" دىگەن بۇ ماقال
ئەنە شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

«ئىيىتى ياماننىڭ قازىنى توشۇك»

بۇرۇنقى زاماندا بىر بوۋاي، موماي بولغان ئىكەن. ئۇلار ياش ۋاقتىدىن تارتىپلا كىشىلەرگە چاكار بولۇپ ئىشلىدى، كۈندىلىك يىمىگىنى كۈندە تېپىپ، سېرىقئال كۈن كەچۈرۈپ كەلگەن ئىكەن.

ئۇلار شۇ ھالدا ئۇرغۇن يىللارنى ئۆتكۈزۈپ، چاچ - ساقاللىرى ئاقىرىپ، بەللىرى مۇكچىشكە باشلىغان بولسىمۇ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە خۇدانىڭ ئىلتىپاتىغا ئېرىشىپ، ياخشىراق تۈر-مۇش كەچۈرۈش ئۈمىدىنى يۇقاتماپتۇ. بىراق ئۇلارغا خۇدانىڭ ھېچ ئىلتىپات قىلغۇسى كەلمەپتۇ. ھەتتا ئۇلارغا قارانشۇق بول-خۇدەك بىرەر پەرزەنتىمۇ ئاتا قىلماپتۇ. ئۇلار قېرىپ، ئىش - ئو-قەتسىمۇ قاپتۇ، كۈنى تېخىمۇ مۇشكۈللىشىپتۇ. ئاخىرى ئۇلار شەھەرنى تاشلاپ، تاغ ئارىسىنى ماكان تۇتۇپتۇ - دە، ئوت-گىيىلارنىڭ يىلتىزىنى كولاپ يېيىشكە مەجبۇر بوپتۇ. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ ياۋايى تۇرمۇش بوۋاي - موماينى تېخىمۇ ھالسىزلاندۇرۇۋېتىپتۇ. ئۇلار ئولەر ھالەتتە يېتىپ خۇداغا نالە قىلىپ:

— ئاھ، خۇدا، ئىمىشقىمۇ دەردىمىزگە يەتمەيدىغانىسەن، بىزگىمۇ قىيا كوزۇڭنى سېلىپ قويساڭ بولمايتتىمۇ؟! — دەپ قاتتىق يىغلىشىپتۇ. ئۇلارنىڭ نالەسىدىن تاغلار لەرزىگە كېلىپ، خادا تاشلار يېرىلىپ، غولاپ چۈشۈپتۇ. خۇدانىڭمۇ رەھىمى كەپتۇ. — خوپ، — دەپتۇ خۇدا ئۇلارغا، — مەن سىلەرگە ئۈچ قېتىم تىلەش ئىمكانىيىتىنى بېرەي. بىرى مومايغا، ئىككىسى بو-

ۋايىغا تەئەللۇق بولسۇن. كىم نىمىنى خالىسا سورىغان ھامان
بىجا كەلتۈرەي، ئاۋال نىمىنى تىلەيدىغانلىقىنىڭىلارنى ئوبدان
كېلىشۋېلىڭلار.

بوۋاي بىلەن موماي قىزغىن كېڭەشكە چۈشۈپتۇ.

— مۇشۇ تاغنى تامامەن ئالتۇن قىلىپ بېرىشىنى تىلەي-
لى، — دەپتۇ موماي نەپسىنى باسالماق ھالدا ئالدىراپ.

— ئىنسانلىقراق بولغىنىمىز تۈزۈك، — دەپتۇ بوۋاي مو-
مايغا تەسەللى بېرىپ، — سەن سېغىپ ئىچكۈدەك بىر موزايلىق
سىپىر تىلە، مەن تېرىقچىلىق قىلىغۇدەك بىر ئاز يەر، سۇ تىلەي،
شۇنىڭ بىلەن ئانچە - مۇنچە مىدىراپ يۈرۈپ ھال - كۈنىمىز-
نى ياخشىلىۋالايلى.

— ئانچە - مۇنچە مىدىراپ يۈرۈش؟! بۇ نىمە دىگەن
لىرى؟ — دەپتۇ موماي، بوۋايغا توۋلاپ، — بۇ، تىرىكچىلىك
يولىدا گاڭگىراپ يۈرگەنلەرنىڭ ئىشى، خۇدا ئوزى بېرىشى ۋەدە
قىلىغان ئىكەن، مەن قايتا جاپا چېكىدىغان يولنى تاللىماي-
مەن، مېنىڭ راھەت تەختىدە پۇت - قولۇمنى سۇنۇپ ياتىقۇم
كېلىدۇ.

بوۋاي موماينىڭ سوزىگە يەنىلا قوشۇلماپتۇ، موماي ئوز
سوزىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ - دە، قاتتىق جاڭجاللىشىپ، بوۋاينى
تاشلاپ كېتىپ قاپتۇ.

موماينىڭ تەرسالغىدىن رەنجىگەن بوۋاي بىر ئاز خار-
مۇش بولۇپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. ئەمما، قەدىناسلىق مېھرى بىلەن
يەنە كۈڭلىنى يۇمشىتىش ئۈچۈن موماينىڭ كەينىدىن تاپ بې-
سىپ مېڭىپتۇ.

غەزەپلەنگەن موماي ماڭا - ماڭا تاغدىن ھالقىپ بىر تۈز-
لەڭلىككە چىقىپ قاپتۇ. تۈزلەڭلىكتە ئۇزۇنغا سوزۇلغان ھارۋا
يولنى بولۇپ، ئۇنىڭدا پادىشانىڭ شاھزادىسى بىر تۈپ كىشى-

لەرنىڭ ھىمايىسىدە مەپىگە ئولتۇرۇپ كېلىۋاتقان ئىكەن، مو-
ماينىڭ كوزى شاھزادىگە چۈشۈپتۇ - دە، بەيلى بۇزۇلۇپتۇ. ئۇ
ئارقىسىدىن ۋاقىراپ كېلىۋاتقان قەدىناسقا قاراپمۇ قويماي خۇ-
داغا ئوز تىلىگىنى بىلدۈرۈپتۇ:

— قۇدرەتلىك خۇدا، مەن شۇ تاپ پەرىدىن قالغۇسىز
شۇنداق چىرايلىق قىز بولۇشۇم كېرەككى، شاھزادە مېنى كو-
رۇش بىلەن ئاشق - بىقارار بولۇپ، مېنى ئوز ئەمىرىگە ئې-
لىش ئۈچۈن مەپىسىگە سېلىپ ئېلىپ كەتسۇن!

مومايىنىڭ تىلىگى ئېغىزدىن چىقىشى بىلەن ئىجاۋەت بوپ
تۇ، شاھزادە ئوزى ئۇچۇنلا يارىتىلغان بۇ پەرىزاتىنى ھورمەت
بىلەن مەپىسىگە سېلىپ ئېلىپ كېتىپتۇ.

مومايىنىڭ كەينىدىن ھاسىراپ - ھومىدەپ يېتىپ كەلگەن
بوۋاي ئەھۋالىنى كورۇپ ئىنتايىن خاپا بوپتۇ - دە، خۇداغا
نالە قىپتۇ:

— ئەي كارامەتلىك خۇدا، ئۇ ئار - نومۇسنى يوقاتقان
دەيۈزنى دەرھال چوشقىغا ئايلاندۇرۇۋېتىرسەن!

شاھزادىنىڭ يېنىدا قىن - قىنىغا پاتماي نازلىنىپ ئول-
تۇرغان پەرىزات شۇ ئان چوشقا سۈرىتىگە كىرىپتۇ. بۇ ئەھۋالدىن
قاتتىق چوچۇگەن شاھزادە توۋلىغىنىچە ئۇنى مەپىدىن ئىتتىرىپ
چۈشۈرۈۋېتىپتۇ - دە، ئاتلىرىنى بولۇشچە چېپىپ، ھەش - پەش
دىگۈچە كوزدىن غايىپ بوپتۇ. چوشقىغا ئايلانغان موماي توپىغا
مىلەنگىنىچە خار تالداپ، نىمە قىلارنى بىلمەي ئۇيان - بۇيان
مېڭىپتۇ. ئاقىۋەت بوۋاينىڭ يېنىغا كېلىپ، ئوزىنى ئۇنىڭ ئاياق-
لىرى ئاستىغا تاشلاپ، يېلىنغىنىچە كوزلىرىدىن ياق توكۇپتۇ.
بوۋاي ئۇنىڭدىن قاتتىق نەپرەتلىنىپ:

— بولدى، كورگۈلۈگۈڭ مۇشۇ ئىكەن، ئاخىرىغىچە مۇشۇنداق
داق ياشا! - دەپ ئەسكى كەپىسىگە قاراپ مېڭىپتۇ. چوشقا

بولسا، يالۋۇرۇشنى داۋاملاشتۇرغىنىچە، كۈزلىرىدىن ياش تۈگۈپ،
ئۇنىڭدىن بىر قەدەممۇ نېرى كەتمەپتۇ، بوۋاينىڭ ئاخىرى ئۆ-
نىڭغا ئىچى ئاغرىپتۇ. ئۇ خۇدا ئۆز ئىختىيارىغا بەرگەن ئاخىرقى
تىلىگىنى ئايالىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ بېرىشكە ئىشلىتىپتۇ. مو-
ماي ئەسلىگە كېلىپ، قىلىشىدىن ئەپسۇسلىنىپ، زار - زار يىغ
لاپتۇ. بوۋاي ئۇنى جىملەپ شۇنداق دەپتۇ:

پەيلىگە يارىشا كۈن كۆرەر ھەر كىم،

ياشالما - يايىرالماس ئۇنىڭدىن ئوشۇق

شۇ بىر سوز قېپقالسۇن بىزدىن ئەۋلاتقا.

"نىيىتى ياماننىڭ قازىنى توشۇك."

ئېيتىشلارغا قارىغاندا "نىيىتى ياماننىڭ قازىنى توشۇك"
دېگەن ماقال ئىدە شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

دەغرۇر پىل

بۇرۇنقى زاماندا بىر ئورمانلىقتا ناھايىتى زو بىر پىل بولغان ئىكەن. ئۇ ئوزىنىڭ زورلۇقى، كۈچلۈكلۈكى ۋە چەبدەسلىكى بىلەن دەغرۇرلىنىپ، ئورمانلىقتىكى باشقا ھايۋاناتلارنى قىلچە كوزگە ئىلمەيدىكەن. ئوت - چوپلەرنى خالىغانچە دەسەسەپ - چەيلەيدىكەن. خوشى تۇتسا، خارتۇمى بىلەن ھەر چوڭ قارىغايلارنىمۇ يۇلۇپ تاشلاپ، ئۇنىڭدىكى ئۇچار - قاناتلارغا ئازار بېرىدىكەن، ئورماننى نابۇت قىلىدىكەن. پىلنىڭ بۇ بولمىغۇر قىلىشى ئورمانلىقتىكى بارلىق جان - جانىۋارلارنى قاتەتلىق غەزەپلەندۈرۈپتۇ. بىراق ئۇنى ئاشكارا چەكلەشكە جۇرئەت قىلالماپتۇ. ئاخىرى ئۇلار قانداق قىلغاندا ئۇنىڭ بۇ زورلۇقىدىن قۇتۇلۇشقا بولىدىغانلىقى توغرىسىدا يوشۇرۇن يىغىن ئېچىپتۇ، لېكىن يەنىلا چارە تاپالماپتۇ. ئەنە شۇ چاغدا ئۇلار - نىڭ يىغىنىنى بىر تۇپ چوپكە قونۇۋېلىپ تىڭشاپ تۇرغان پاشا قاقاقلاپ كۈلۈۋېتىپتۇ، ھەممە ئۇنىڭغا قاراپ ھەيران بولۇپ:

— پاشىجان، ھەممىمىز جان قايقۇسىدا نىمە قىلىشنى بىلەلمەي تۇرساق، سېنىڭ كۈلگىنىڭ نىمەسى، ياكى بىزنى زاڭلىق قىلىۋاتامسەن؟ — دەپتۇ.

— بۇ كارامەتلىك دۇنياغا ھەيرانمەن، — دەپتۇ پاشا كۈلكىسىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — مەن ھەممىڭلاردىن ئاجىز ۋە كىچىك يارىتىلغان بولساممۇ، سىلەرنى بوزەك قىلىدىغان ئاشۇ دەغرۇر پىلنىڭ تېرىسىنى تېشىپ قېنىنى ئىسچەلەيمەن. شۇنىڭغا قارىغاندا ھەممىڭلاردىن مەن كۈچلۈك ئوخشايمەن. قانداق، ئەنە تىڭلارنى مەنلا ئېلىپ بېرىيەي؟

— قۇرۇق گەپنى قوي، — دەپتۇ ھەممە پاشىغا قاراپ، —
سەن پەقەت ئۇنىڭ ھارام قېنىنىلا ئىچسەن، بۇ بەلكىم ئۇنىڭ
قىچىشقان يەرلىرىنى پەسەيتىپمۇ قويما، ياكى بولمىسا، تېخىمۇ
قىچىشتۇرۇۋېتىپ، تېنىنى يەنە بىر تۈپ قارىغايغا سۈركەشكە
مەجبۇر قىلىپ، قۇشلارنىڭ بالىلىرىنى ئالاقزادە قىلىۋېتەر،
قوي، سەن بىز بىلەن چاخچاقلاشما.

— ياق! — دەپتۇ پاشا ئوز سوزىدە چىڭ تۇرۇپ، —
مەن ئۇنىڭ كوزىنىلا چاقىمەن، ئۇ كوزىنىڭ يارىلىنىپ قېلىشى-
دىن قورقۇپ قارىغايغا ئانچە قاتتىق سۈركىيەلمەيدۇ، لېكىن
بۇ داۋاملىشىۋەرسە، ئۇنىڭ كوزى يارىلىنىدۇ، شۇ چاغدا چۈن
دوستۇمنى ياردەمگە چاقىرىمەن، پىلىنىڭ يارىلانغان ئىككى كۈ-
زى چۈن دوستۇمنىڭ قوسغىدىكى قۇرۇقلىرى ئۈچۈن ئوسۇپ
يېتىلىدىغان ياخشى ماكانغا ئايلىنىدۇ. قېنى ئويلاپ بېقىڭلار،
بۇ مېنىڭ سىلەرنىڭ ئەنتىڭلارنى ئېلىپ بەرگىنىم بولمامدۇ؟
ھەممە پاشىنىڭ سوزىگە قايىل بولۇپ باش لىگىشتىپتۇ.
شۇ چاغدا چوپ ئارىسىدىن بىر پاقا سەكرەپ چىقىپ كۈپچە-
لىكىگە قاراپ:

— مەغرۇر پىل مېنىڭمۇ ئىككى بالامنى دەسسەپ ئولتۇر-
گەن، مېنىڭمۇ ئۇنىڭغا غەزەۋىم بار، پاشىجاننىڭ سوزى مېنىڭ
تېخىمۇ كۈچلۈك ئىتىقام ئېلىشىمغا يول ئاچتى. مەن بۇنى
ھازىر ئېيتمايمەن، ئاۋال پاشىجان تەدبىرىنى قىلىپ كورسۇن،
كېيىن مەن ئوز بۇرچۇمنى ئادا قىلىمەن، — دەپتۇ — دە،
يەنە چوپ ئارىسىغا كىرىپ غايىپ بوپتۇ.

ھەممە: "پاقىنىڭ قولىدىن نىمە كېلەر" دېگەن خىيال بىلەن
ئۇنىڭ سوزلىرىگە ئانچە ئېتىۋار قىلماپتۇ. ئەمما پاشىنىڭ
تەدبىرىنى خوشاللىق بىلەن قوللاپ، ئۇنى دەرھاللا ھەركەت
قىلىشقا ئۇندەپتۇ. پاشا ئوز ۋەدىسى بويىچە دەرھاللا قاناتلىرى-

نى كېرىپ، جاڭگالغا ئىچكىرىلىپ كىرىپ، مەغرۇر پىلنى ئىزلىپ تېپىپتۇ - دە، ئۇنىڭ كۆزلىرىگە نەشتىلەر سانسىچىشقا باشلاپتۇ، پىل كۆزلىرىنىڭ ئىنىمىسىز قىچىشىنى پەسەيتىش ئۈچۈن، ھەدەپ قارىغايفىغا سۈركەشكە باشلاپتۇ، پاشا بولسا ئۇنىڭغا قىلچە ئارام بەرمەپتۇ، ئۇنىڭ كۆزىنى ئۈزلۈكسىز چېقىۋېرىپتۇ، پىل بولسا، كۆزىنى قارىغايفىغا سۈركەۋېرىپتۇ، شۇنداق قىلىپ، بىر كېچىدىلا پىلنىڭ كۆز - قاپاقلىرى يېرىلىپ قاناپ كېتىپتۇ، ئەتىسى چىۋىن كېلىپ، پىلنىڭ جاراھىتىگە قۇرۇت تاشلاپتۇ، قۇرۇتلارنىڭ ئۈزلۈكسىز كۆپىيىپ، ئۈزلۈكسىز غاجىشى بىلەن ئۇنىڭ جاراھىتى تېزلا كېڭىيىپ، ئۇنىڭ كۆزىنى كۆرمەس قىلىپ قويۇپتۇ، مەغرۇر پىل شۇنىڭ بىلەن ھەركەت قىلىش، ئوزۇق تاللاپ يېيىش ئىقتىدارىدىن قاپتۇ، ئەمدى ئۇنىڭ بىر - دىن - بىر تايىنىدىغىنى قۇلاق ۋە پۇراش سېزىمىدىنلا ئىبارەت ئىكەن.

بىر كۈنى ئۇ قاتتىق گۇسساپ كېتىپتۇ. سۇنى پۇراش ۋە ئاڭلاش سېزىملىرىغا تايىنىپ تېپىشقا مۇمكىن بولمىغانلىقى ئۈچۈن، قانداق قىلىشنى بىلمەي تامىغىنى چاكىلىدىتىپ ياتىپ قاندا تۇيۇقسىز يېقىنىلا بىر يەردە پاقا كۆكراپ قاپتۇ، پىل ئۆزىنىڭ ساق ۋاقىتلىرىدىكى تەجرىبىسىگە ئاساسەن "پاقا جەز - مەن سۇ بار يەردە بولىدۇ" دەپ جەزمەنلەشتۈرۈپ، پاقىنىڭ ئاۋازى چىققان ياققا قاراپ مېڭىپتۇ، بىراق بۇ پاقا سۇ بار يەردىكى پاقا بولماستىن، بەلكى پىلدىن ئىنتىقام ئېلىشقا بەل باغلىغان ھەملىقى پاقا ئىكەن. ئۇ پىلنىڭ ئالدىدا كۆكراپ يۈرۈپ، بىر سەكرەپ، ئىككى سەكرەپ، ئاخىرى پىلنى بىر تىك يارنىڭ لېۋىگە باشلاپ كەپتۇ. پىل پاقىنىڭ كۆكرىشىغا ئەگەشپ تەمتىلەپ ماڭغىنىچە ياردىن غۇلاپ ئۆلۈپتۇ. ئۇنىڭ ئور - مانلىقتىكى پۈتۈن جان - جانىۋار، ھايۋاناتلارنى چوچۇتسىدە

غان مەغرۇر گەۋدىسى قاغا - قۇزغۇن، قۇرۇت - قوڭغۇز لارغا
يەم بولۇپ تۈگەپتۇ.

مەغرۇر پىلىنىڭ زومىگەرلىكىدىن قۇتۇلغان جان - جانىۋار -
لار خوشاللىقىدىن ئۇسۇل ئوينىشىپ، مۇنداق دەپ ناخشا
گېيتىپتۇ:

ھېزى بول ھاياتلىق يولىدا دائىم،
كۈچلۈكمەن دىمىگەن ئاجىزنى كورۇپ.
مەغرۇر پىل جان بەردى پاشا قولىدا،
ئوزنى چوڭ ساناپ، زورلۇق قىپ يۈرۈپ.

مەغرۇرلۇق ھەركىمنى قالدۇرار يېتىم،
ئوزىگە قارشى كۈچ توپلايدۇ زورلۇق
شۇ ئىككى ئىللەتكە بولسا كىم مەھكۇم،
قۇچقۇسى ئومرىنى بىھىساپ خورلۇق.

بەگنىڭ «پەيزى»

بىرقانچە بەگكە بولغان ئىكەن، ئۇلارنىڭ ئۆلپەتچىلىگىمۇ خېلى چىڭ ئىكەن. ئارىدا بىرەرسى بولمىسا، شۇنى ئۆزلىپ تاپمىغىچە سورۇن تۇزۇشمەيدىكەن.

بىر كۈنى ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىر يەرگە جەم بولۇپ، بىر بىرى بىلەن ئۇچىراشقانلىقىنىڭ خوشاللىقىدا چىلىمىنىڭ سەيخانىسىنى يالتۇنلىتىپ، تازا چېكىشىپتۇ - دە، نەشە كەيدىدىن كۈزلىرى خۇمالىشىپ، كەيىپ ھوزۇرىدا باشلىرىنى توۋەن سالغىنىچە بىر بىرىنى ئۇنىستۇپ چوڭقۇر خىيالغا غەرق بوپتۇ.

ئۇلار شۇ ھالدا قانچىلىك ئولتۇرغانلىقى نامەلۇم، لېكىن ئارىدا بىرسى ئۇششۇمتۇت موڭدەرەپ، كالىدەك قاتتىق مورەپ كېتىپتۇ، قالغانلىرى چوچۇپ باشلىرىنى كوتىرىپتۇ - دە، ئۇنى ئوقۇشۇپ:

— نىمە بولدۇڭلار، ئاداش؟ — دەپتۇ.

— قويۇڭلار، ئاداش، — دەپتۇ كالىدەك مورەپ تاشلىغىنى يۈرىكىنى تۇتقانچە، — خۇدايا توۋا، شۇنداقمۇ ئىشى بولىدىكەن؟!

— زادى نىمە ئىش؟ سۆزلىسەڭلارچۇ، كىشىنى دىققەت قىلماي، — دېيىشىپتۇ قالغانلىرى. كالىدەك مورەپ تاشلىغىنى ئۇلارغا تىكىلىگەنچە مورىگەنلىك سەۋىيىنى بايان قىلىشقا باشلاپتۇ:

— بۇ خۇددى چۈشتەك ئىش، — دەپتۇ ئۇ ئۆزىمۇ
ھەيران قالغان ھالەتتە، — لېكىن مەن چۈش كورمىدىم،
خىيال سۇردۇم، خىيالىمدا مەن ئاجايىپ سېمىز بىر كالىغا
ئايلىنىپ قالدىم، ئىگەم سەھەردىلا بوينۇمغا ئاغاچ سېلىپ، مېنى
ئۇرۇپ تۇرغۇزۇپ، سىرتقا ئېلىپ ماڭدى، ئىچىمدە "مېنى ئۆت-
لىتىپ كەلسە كېرەك" دەپ ئويلايتىمەن، لېكىن ئۇ مېنى توپ -
توغرا كالا بازىرىغا ئېلىپ باردى، ھەش - پەش دىگۈچە مېنىڭ
ئەتراپىمنى بىرقانچە خېرىدار ئورنۇلدى، دىققەت قىلدۇدەك
بولسام، ئۇلار مېنى ئېلىش ئۈچۈن ئىگەم بىلەن سودىلىشىۋې-
تىپتۇ. "مەن كالا بولغاندىكىن، كىمنىڭ قولىدا بولسام، بە-
رىمىزلا، پەقەت مېنى ياخشىراق باقىدىغانلا بىزىنىڭ قولىغا چۈش-
سەم بولغىنى" دەپ ئويلىدىم. شۇ چاغدا مېنى چاپانلىرى ماي-
لىشىپ پارقراپ كەتكەن سېمىز بىر كىشى يېتىلىپ ماڭدى،
ئۇنىڭ پۇتۇن بەدىنىدىن ئىمىشقىدۇ بۇرۇنۇمغا ئەجەل پۇرىغى
كەلگەندەك تۇيۇلۇپ، تېنىم شۇركىنىپ كەتتى، كۆڭلۈم سېز-
دىكەن، ئۇ قاسساپ ئىكەن ئەمەسمۇ؟! ئويىگە ئاپىرىپ گۇپىلا
قىلىپ يېقىنتى - دە، پۇتلىرىمنى بىر بىرىگە ئالماشتۇرۇپ
باغلاپ بوغۇزۇمغا پىچاق سۇردى، مەن "تەقدىر پىشانىمگە پۈت-
كىنى شۇ بولغاندىكىن قانداق قىلاي" دىدىم - دە، ئۇندىمەي
چىداپ يېتىپ بەردىم. قاسساپ قېنىمنى ئېقىتىپ بولغاندىن
كېيىن، ئۆتكۈر پىچىنى بىلەن قېرىمنى شىلىشكە باشلىدى،
بۇنىڭغىمۇ مەيلى دىدىم، ئاندىن ئۇ قارىمنى يېرىپ ئۇچەي -
باغرىمنى يۇلۇپ چىقتى، بۇنىڭغىمۇ مەيلى دىدىم، ئۇستىخان
لىرىمىمۇ ئۈگە - ئۈگىسىدىن ئاجرىتىپ، تېنىمنى نەچچە بولەك
قىلىۋەتكەندىمۇ ئوخشاشلا چىددىم، بىراق ئۇنىڭ ئايالى كاللام
نى ئۆتلەش ئۈچۈن تونۇرنىڭ ئالدىغا كېلىپ، يوغان كوسەپ

مى بۇرۇنۇمغا تىققاندا چىدايماي قالدىم، مۇرەپ كەتكىنىمنىڭ
سەۋىيىسى شۇ.

مۇلىتىنىڭ سوزىنى ئاڭلىغان بەگىلەر باشلىرىنى تەستە
كوتىرىپ، پۇرۇلۇپ كەتكەن كۆزلىرىنى دوستىغا تىكىپتۇ - دە:
— ئۇنچىلىك بەيزى قىلمىساڭ، بەگ چىكىپ نىمە قىل
سەن؟ — دىيىشىپتۇ.

نامەتلىك بايۋەچچە

بۇرۇن ئاتىسىدىن نۇرغۇن مال - دۇنيا قالغان بىر بايۋەچچە بولغان ئىكەن. ئۇ كىچىگىدىنلا يىپ - ئىچىپ، خوشال - خورام ئويناپ - كۈلۈپ كۈن ئۆتكۈزۈشنى ئادەت قىلىۋالغاچقا، ئەيشى - ئىشەتتىن باشقىنى ئويلىمايدىكەن. "قويۇڭ مىڭغا يەتكۈچە، ئال - غىنەڭ مىڭغا يەتسۇن" دەپ، ھەر كۈنى مېھمان چاقىرىپ، شە - ھەرنىڭ بىكار تەلەپلىرىنىڭ ۋاڭ - چۈڭلىرى ئىچىدە غەرق مەس بولۇپ، كۈن ئۆتكۈزۈپ، پۇل دىگەن سۈدەك ئاقىدىكەن.

"يىپ ياتىساڭ تاغۇ توشۇمايدۇ" دىگەندەك ھەچقانداق ئوقەتنىڭ پېشىنى تۇتۇپ باقمىغان بايۋەچچىنىڭ ئەيشى - ئى - شىرىتى ئاتىسىدىن قالغان مال - دۇنيانى ئېزلا خورىتىۋېتىپتۇ، ئاغىنىلىرىمۇ بىر - بىرلەپ ئازىيىشقا باشلاپتۇ. شۇنداق قىلىپ بىر كۈنلەرگە كەلگەندە ئۇنىڭ مال - دۇنياسى تەل - توكۇس تۈگەپتۇ. قالغان ئاغىنىلىرىمۇ كۈزدىن غايىپ بوپتۇ. بايۋەچچىنىڭ ئاغىنىلىرىنى ئېغىر غۇربەتچىلىك بېسىپتۇ.

— ئاغىنىلىرىڭنى ئىزلىپ باقساڭ بوپتىكەن، — دەپتۇ ئايالى بايۋەچچىگە يالۋۇرۇپ، — شۇنچە كۆپ ئۇزۇ - تە - مىمىزنى تېتىغاندىكىن بىرەر ئانغا بولسۇمۇ ياراپ قالار.

بايۋەچچە ئاغىنىلىرىنى ئىزلىپ كورۇپتۇ، بىراق ھەممە دۇ - پاسىنى يىپ تۈگەتكەن بۇ ئەخمەق بايۋەچچىنىڭ يىپ قاچار ئاغىنىلىرى ئۇنى قەستەن تونۇماسقا ساپىتۇ، بايۋەچچە ئال - مالىسىز ئۇيان - بۇيان ئايلىنىپ، بىرەر ئىش تېپىپ ئىشلىسەك

چى بولۇپ، مەدىكارلار بازىرىغا بېرىپ تۇرۇپتۇ. مەدىكار ئال-
خۇچىلار كەلسىلا ئۇلارنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ ئوزنى
مەلۇم قىپتۇ. مەدىكار ئالغۇچىلار ئۇنىڭ سايىدا ئۆسكەن چىچەك
تەك نۇرسىز چىرايىغا ۋە پاختىدەك ئاق ھەم يۇمشاق ئالغانلىرى-
غا قاراپ:

— سەن بۇ قوللىرىڭ بىلەن دوپپىغا گۈل تىكىشنى ئۇ-
گەنسەڭ بولغۇدەك، — دېيىشىپ، ئۇنى كۈلكىگە قويۇپتۇ.
ماي ئىچىدىكى بورەكتەك ئەرەكن يايىپ ئۆسكەن باي-
ۋەچچە ئوزنىڭ ئەخمەقلىق بىلەن قىلغان بەتخەجلىكلىرى تۇ-
پەيلىدىن خورلىنىۋاتقانلىقىغا قاتتىق ئوڭۇنۇپ، ئىچىدە ئوزنى
تىللاپتۇ. دە، مەدىكارلار بازىرىدىن ئۆتۈپ، ئۆيىگە قا-
راپ مېڭىپتۇ. يولدا ئۇنىڭغا بىر رەمچى گۇچراپ قاپتۇ. قارىغۇ-
دەك بولسا، ئۇ قېلىن كىناۋىنى ئېچىپ قويۇپ، رەم ئاچقۇزغۇ-
چىلارغا خالىغانچە بىر نىمىلەرنى سوزلەپ قويۇپلا، ئۇلاردىن
جىرىڭلاپ تۇرغان تەڭگىلەرنى ئېلىۋاتقۇدەك. بۇ ئىش بايۋەچچە-
نى قاتتىق قىزىقتۇرۇپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە "بۇ ئىشىمۇ بولغۇدەك،
قېنى بىر قىلىپ كۆرەي" دەپتۇ. دە، ئۆيىگە قاراپ يۈگۈرۈپتۇ.
بايۋەچچىنىڭ خىيالى خوتۇننىمۇ يېقىپ قاپتۇ. بىراق
ئۇلاردا كىناپ ئالغۇدەك پۇلمۇ يوق ئىكەن. ئۇيان ئويلىنىپ،
بۇيان ئويلىنىپ، ئاخىرى ئۇلارنىڭ كوزى ئەڭ ئاخىرقى مۇل-
كى بولغان بىر پارچە ئاق كىگىزگە چۈشۈپتۇ. ئايال ئۇنى
سېتىۋېتىشكە قىيىنسىمۇ، ھەر ھالىدا دەسمى سالماي ئىش باش-
لاشقا بولمايدىغانلىقىغا كوزى يېتىپ، قاتلاپ ئېلىپ بايۋەچچىگە
تۇتقۇزۇپتۇ. بايۋەچچە ئۇنى قولىتىغىغا قىستۇرۇۋېتىپ، بىردىنلا:
— توختا خوتۇن، بۇنى سېتىپ كىناپ ئالىمىز، دەپ ئاۋازە
بولغۇچە مۇشۇنىڭ ئوزىنىلا كىناپ قىلىپ كۆرمەيمىزمۇ؟ — دەپ
تۇ. دە، ئۇنى قاينىچا بىلەن پارچىلاپ كىناپ قىلىپ تىكىپتۇ،

ئاندىن لاخشىگرلى قىزىتىپ، ئۇنىڭ بەتلىرىگە خەتكە ئوخشايدىغان ئالمىقانداق شەكىللەرنى ئىمىر - چىمىر قىلىپ سىزىپ چىقىپتۇ، شۇنداق قىلىپ كىتاپى پۈتۈپتۇ. بىراق بايۋەچچە يەنە ئويلىنىپ قاپتۇ:

— مېنى شەھەر خەلقىنىڭ ھەممىسى تونۇيدۇ، — دەپتۇ ئۇ خوتۇنغا، — مۇشۇ ھالەتتە كوچىغا چىقسام، كىشىلەر مېنى ساراڭ بولۇپ قاپتۇ، دىيىشەر.

— ئەمەسە قانداق قىلىمىز؟

— باشقا شەھەرگە كوچۇپ كېتەيلى.

شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئوي - جايلىرىنى ئېلىشىغا سېتىۋېتىپ، بىراق بىر شەھەرگە كوچۇپ بېرىپتۇ - دە، ئوبدان ئو-رۇنلىشىۋېلىپ، ئوز ھونىرىنى ئاشكارىلاش ئۈچۈن، ئايالىنىڭ بىر پاي ھالقىسىنى ئويىنىڭ ئارقىسىغا بەلىگە قويۇپ كۆمۈپ قويۇپتۇ. بۇلارنىڭ ئويىگە بىرقانچە ئايال مېھمان يىغىلغان كۈنى بايۋەچچىنىڭ ئايالى ئېرى بىلەن كېلىشىپ قويغىنى بو-يىچە، بىر پاي ھالقىسىنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

— ياخشىراق ئىزلەپ باق، تېپىلىپ قالار، — دەپتۇ بايۋەچچە.

— ئىزلەپ ئاۋارە بولغىچە، كىتاپلىرىغا قاراپ باقسىلا بولمامدۇ؟ — دەپتۇ ئايالى. بايۋەچچە:

— ئۇنداق قىلساقمۇ بولىدۇ، بىراق بۇنىڭدىن كېيىن ئۈزۈڭگە پۇختا بول، مېنى ئاۋارە قىلىدىغان ئىشنى ئىككىنچى قىلما، — دەپتۇ - دە، كىگىز كىتائۇنى قولىغا ئاپتۇ. مېھمانلار ھەيران بولۇپ ئۇنىڭغا تىكىلىپتۇ. بايۋەچچە كىگىز كىتائۇدىكى ئىمىر - چىمىر سىزىقلارغا سىنچىلاپ قارىغىنىچە كۆلۈمسىرەپ تۇرۇپ:

— مانا دىمىدىممۇ، سەن خوتۇن ئۇنى ئەخلىت بىلەن

بىللە ئوينىنىڭ ئارقىسىغا توڭقۇزۇپتېسىن، دەرھال ئەخلىت دوۋىدىن ئاڭتۇر، — دەپتۇ.

ئايالى ئوينىنىڭ ئارقىسىغا يۇڭقۇرۇپتۇ، باشقا ئاياللارمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. ھالقا راست دىگەندەك ئەخلىت دوۋىسى ئارىسىدىن چىقىپتۇ.

كۆزنى يۇمۇپ — ئاچىقچىلا بولۇپ ئوتكەن بۇ ئىش، خوتۇنلارنىڭ ئاغزى ئارقىلىق خۇددى شۇنداق تېزلىك بىلەن شەھەرنىڭ ھەممە يەرلىرىگە تارقاپ كېتىپتۇ. بىرسى:

— شەھىرىمىزگە يېڭى كۆچۈپ كەلگەن كىشى ئۇستاز دەپ چىكەن، — دېسە، يەنە بىرسى:

— ئۇنىڭدا ھېچكىمنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان خاسىيەتلىك كىتاپ بار ئىكەن، — دەيدىكەن.

ئەندە شۇ چاغلاردا ئىشىگىنى يۇتتۇرۇپ قويۇپ، ھەممە يەرنى ئاڭتۇرۇپ تاپالماي يۈرگەن بىر كىشى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپلا دەرھال رەم ئاچقۇرۇشقا كەپتۇ. بايۇەچچە كىگىز كىتاپ ۋىنىڭ داغلانغان بەتلەرگە بىر ھازا تىكىلگەندىن كېيىن، ئۇ شەك يۇتتۇرگەن كىشىگە قاراپ:

— سىز سۇرگە دورىسى ئىچىشىڭىز بولغۇدەك، — دەپتۇ.

تۇلۇمدىن توخماق چىققانىدەك بۇ گەپ، ئىشەك يۇتتۇرگەن كىشىنى قاتتىق چوچۇتۇپتۇ:

— سىز ساراڭمۇ، ئوڭمۇ؟ — دەپتۇ ئۇ كىشى تېرىكىپ، — مەن ئىشەك توغرىلىق رەم ئاچقۇزۇۋاتىمەن، سىز بولسىڭىز.....

— كىتاپتىن شۇنداق چىقىپ قالدى، — دەپتۇ بايۇەچچە دۇدۇقلاپ، — مەندە نىمە ئامال.

ئىشەك يۇتتۇرگەن كىشى:

— سىز ھەقىقەتەنمۇ ئېلىشىپ قالغان كىشى ئىكەنسىز،

سزلى ئىزلىگەن مەنىمۇ ئەخمەق، — دەپتۇ — دە، ئىشىكىنى يېپىپ چىقىپ كېتىپتۇ.

— مانا رەسۋاچىلىق، — دەپتۇ بايۋەچچىنىڭ خوتۇنى قېرىكپ، — سىزنىڭ ساراڭلىقىڭىزنى ئەتىلا ئۇ پۈتۈن شەھەرگە يېيىپ بولىدۇ. ئەمدىكى كىشىلەر سىزگە رەم ئاچقۇزۇش ئۈچۈن ئەمەس، بىزنى شەھەردىن قوغلاپ چىقىرىشقا كېلىدۇ. ئادەم دېگەن شۇنداقمۇ ئەخمەق بولغان بارمۇ؟

بايۋەچچىنىڭ ئايالى ئەلەمگە چىدىماي يىغلىۋېتىپتۇ. بايۋەچچە ئۆزىنىڭ ھەقىقەتەنمۇ ئويلانماي گەپ قىلىپ قويغانلىقىغا ئۆكۈنۈپ: "بۇ يەرنىڭ خەلقى راستىنلا بىزنى قوغلىۋېتەر-مۇ؟" دېگەن دەككە — دۈككە ئىچىدە تاڭ ئاتىچە ئۇخلىيالماپتۇ. تاڭ ئېتىپتۇ، ئۇلار ئورۇنلىرىدىن يېڭىلا تۇرۇشقا ئىشكى قېقىلىپتۇ. بايۋەچچە: "مانا ئەمدى كورگۈلۈگىمىزنى كوردىغان بولىدۇق" دېگىنىچە ئالاقزادە بولۇپ ئىشىكىنى ئېچىپتۇ — دە، ئالدىدا كۈلۈمسىرەپ تۇرغان ئىشەك يۇتتۇرگەن كىشىنى كورۇپ تېخىمۇ تەمتىرەپ كېتىپ، ئىشىكىنى يېپىۋاپتۇ.

— رەمچى ئۇستام، — دەپتۇ ئىشەك يۇتتۇرگەن كىشى، — خاپا بولمىسلا، سىلى ھەقىقەتەنمۇ ئەۋلىيا ئىكەنلا. مەن سىلنى ئورۇنسىز رەنجىتكەنلىكىم ئۈچۈن ئەپۇ سوراپ كەلدىم، ئىشەكنى ئاچىسلا.

— يالغان ئېيتما، — دەپتۇ بايۋەچچە ئىشىكىنىڭ تۇتقۇ-چىنى قاتتىق تارتىپ تۇرۇپ، — سەن مېنىڭ تېرەمنى شىلىماقچى. ئىشىكىنىڭ سىرتىدىن ئىشەك ساتقۇچىنىڭ قاقاقلاپ كۈلگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ:

— سىلى بەكمۇ قىزىقچى ئىكەنلا، قىزىقچىلىقىنى ھەممىلا ئىشقا ئارىلاشتۇرىدىكەنلا، ئىشىكىمنىمۇ شۇ يول بىلەن تېپىپ بەردىلە. مەن ئەخمەقلىق قىلىپ سۈرگە دورىسى ئىچمەي قويغان

بولسام، ئەسلا تاپالماسكە ئەمەن. رەھمەت سىلگە. چاقچاق قىلماي، ئىشكىنى ئاچسالا.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ بايۋەچچىنىڭ قوللىرى ئىشك تۇتقۇز-چىدىن ئىختىيارسىز بوشاپ كېتىپتۇ. ئىشك يۇتقۇزىدىن كىشى ئويىگە كىرىش بىلەنلا بايۋەچچىگە ئېگىلىپ، تازىم قىلىغىنىچە يانچۇغىدىن پارقراپ تۇرغان كۈمۈش تەڭگىلەرنى ئېلىپ، ھاڭ - تاڭ بولۇپ تۇرغان بايۋەچچىنىڭ ئالدىغا تۇتقۇزۇپ، قايتا - قايتا رەھمەت ئېيتىپ، كەچكە ئۈز ئويىگە مېھمانغا چىللاپ قو-يۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. بايۋەچچە ھاڭ - تاڭ بولغىنىچە تۇرۇپلا قاپتۇ. ئەھۋال ئەسلى مۇنداق بولغان ئىكەن:

ئىشك يۇتقۇزىدىن كىشى بايۋەچچىنىڭ كىتابقا قاراپ بەرگەن جاۋاۋىنى ئاڭلاپ قاتتىق تېرىمىپ كېتىۋاتقىنىدا، يول دا بىر دوستى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ، دوستى ئۇنىڭ ئەھۋال-لىنى ئۇقۇپ: "سۇرگە دورىسى ئىچ دىگەن بولسا، ئىچىپ باق-مامسەن، ئىشىكىڭ تېپىلمىغان تەقدىردىمۇ، ساڭا ئوشۇقچە زىيىنى يوققۇ" دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ، ئىشك يۇتقۇزىدىن كىشى بۇنىڭغا كۈنۈپ، ئويىگە بېرىپ سۇرگە دورىسى ئىچىپتۇ - دە، يەنە ئى-شىكىنى ئىزلەشكە مېڭىپتۇ، ئۇ بىر ئەسكى توت تامنىڭ يېنىغا كەلگەندە قوسىقى تازا تولقاپ ئاغرىشقا باشلاپتۇ، ئۇ ئالدىد-راپ - تېنەپ ئەسكى توت تامنىڭ ئىچىگە كىرسە، ئىشىكى شۇ يەردە توپىلىشىپ قالغان سۇلاردىن پەيدا بولغان كىچىككىنە-لاي ئورنىگە پېتىپ قېلىپ چىقالماي ياتقان ئىكەن.....

ئىشك يۇتقۇزىدىن كىشىنىڭ بايۋەچچىگە: "سلى قىزىقچە-لىقنى ھەممىلا ئىشقا ئارىلاشتۇرىدىكەنلا" دىگەن سۆزىنىڭ مە-نىسىمۇ ئەنە شۇ ئىكەن.

بايۋەچچە ئۆزىنىڭ ئويلىماي ئېيتقان سۆزىنىڭ ئويلىمىغان-فەتىھىگە ئېرىشىپ قالغانلىقىدىن ئىنتايىن خوش بولۇپ كېتىپ

تۇ، ئايالىمۇ خوشاللىقىدىن ئۆزىنى قويىدىغان يەر تاپالماي قاپتۇ.

بايۇمچە شۇ كۈنى كەچقۇرۇن ئىشەك يۇتقۇرگەن كىشىنىڭ قاينا - قاينا تەكلىپ قىلىشى بىلەن ئۇنىڭ ئۆيىگە مېھمانغا بېرىپتۇ، بۇ چاغدا يۇرت كاتىۋاشلىرى ئۇنىڭ ئۆيىگە تولۇق يىغىلىپ، "رەمچى" كە توردىن ئورۇن قالدۇرۇپ، ئۇنى كۈتۈپ ئولتۇرۇشقان ئىكەن، بايۇمچە ئۆيىگە كىرىشى بىلەن ھەممە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، ئۇنى تۈرگە تەكلىپ قىپتۇ، بايۇمچە گۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن قانداقۇر بىر سىناش نەزىرىنى سەزگەن دەك بولۇپ، بۇ يەرگە كەلگەنلىكىگە قاتتىق ئۈمىدلىك بولۇپتۇ ۋە: "تۈرگە چىقىپ سەتچىلىككە قالغانىدىن كۆرە، قېچىپ كېتىشكە ئاسان بولۇش ئۈچۈن، پەگادىلا ئولتۇرمايمەنمۇ" دەپ ئويلاپ: — رەھمەت، "پاقا سەكرەپ، سەكرەپ ئورنىغا چۈشەر" دەپتىكەن، تۈرگە چىققىنىدىن كۆرە، پەگادا تۇرغىنىم ياخشى دەك قىلىدۇ، — دەپ ساپىتۇ. شۇ ئان ھەممە: "ۋاي، تاپتى... تاپتى..." دەپ چۇقان كۈتىرىشىپ "رەمچى"گە قالىدۇرۇلغان توردىكى كىگىزنى قايرىپ ئاستىدىن يوغان بىر پاقىنى ئېلىپ، تالاغا ئەپچىق تاشلىۋېتىپتۇ. ئەسلىدە گۇلار شەھەرگە كېلەر - كەلمەي داڭ چىقارغان بۇ "ئەۋلىيا رەمچى" نى سىناپ كۆر-مەكچى بولۇپ، ئەتەي شۇنداق ئورۇنلاشتۇرغان ئىكەن. "رەمچى" نىڭ ئۇنى دەرھال "تېپىۋېلىشى" گۇلارنى ھەقسەتەنمۇ قايىل قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ "رەمچى" نىڭ شوهرىتى تېخىمۇ ئېشىپ، ئۇنىڭ داڭقى بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىسىمۇ بېرىپ يېتىپتۇ. شۇ چاغلاردا گۇلارنىڭ ياخشى كۆرىدىغان بىر ئۇزۇڭگى يوقاپ كەتكەن ئىكەن. بۇ پادىشاھ ئىسبەتەن ئانچە چوڭ يوقىتىش ھىسابىلانمىسىمۇ، بىراق پادىشاھ ئوردىدا ئوغرى پەيدا بولۇپ قالدىمىكىن، دەپ ئەنسىرەپ، بۇنى قاتتىق سۇرۇشتى قىپتۇ ۋە "تېپىپ

ئالغۇچىلار ياكى ئوغرىلاپ ئالغۇچىلار بولسىمۇ، ئۈچ كۈن ئىچىدە تاپشۇرۇپ بەرسە، كېچىرىم قىلىنىدۇ، مۇبادا ئۈچ كۈن ئىچىدە تاپشۇرۇپ بەرمەي، كېيىن سېزىلىپ قالسا، كالىمىسى ئېلىنىدۇ" دەپ ئېلان قىپتۇ. بىراق ئۇنىڭ ئېلانى جاۋاپسىز قاپتۇ. شۇڭا ئۇ رەھبىرى توغرىسىدىكى خەۋەرنى ئاڭلاپ، خوش بولۇپ كېتىپ، ئۇ ئارقىلىق ئۇزۇك ئوغرىلىغۇچىنى تېپىپ چىقىپ باش قىلارغا ئىبرەت قىلىش يۈزىسىدىن قاتتىق جازالاشنى كۈڭلىگە پۈكۈپتۇ - دە، چاپارمەنلىرىگە رەھبىرىنى دەرھال چاقىرىپ كېلىشكە پەرمان بېرىپتۇ. چاپارمەنلەر "رەھبىرى" نى دەرھال ئېلىپ كەپتۇ. "ئوغرىنىڭ يۈرىكى پۈك - پۈك" دېگەندەك بۇ "رەھبىرى" ئوزۇنى تۇتۇشقا ھەر قانچە تىرىشىمۇ، پۈت - قولى تىرەشكە باشلاپتۇ. پادىشا ئۇنىڭغا قاراپ:

— ئۇزۇك ئوردا ئىچىدە يۇتتى، ئەگەر سەن رەھبىرى قىياپىتىگە كىرىۋالغان ئالدامچى بولمىساڭلا، دەرھال تاپالايسىەن، تاپالمىساڭ، بۇ يەردىن تىرىك چىقىپ كېتىمەن دەپ خىيال قىلما، قانداق، پال سېلىپ كورۇپ باقمىسەن، — دەپتۇ. — بېشىم بىلەن، — دەپتۇ بايۋەچچە ئوزۇنى تەسلىكتە بېسىپ، — بىراق بۇ ئىش خېلى چىڭىشتەك قىلىپ تۇرىدۇ، شۇڭا مېنىڭ كىتاپ كورۇپ توغرا ھۆكۈم چىقىرىشىم ئۈچۈن ئۈچ كۈنلۈك سۈرۈك بېرىشكە بولامدەك؟

بايۋەچچە بۇ سوزنى ئېيتىشتا، قاراپ تۇرۇپ ئوزۇنى ئولۇمگە تۇتۇپ بەرگەندىن كورە غىپلا قىلىپ باشقا شەھەرگە قېچىپ كېتىش پۇرسىتىنى يارىتىشنى كوزدە تۇتقان ئىدى، پادىشا خۇددى ئۇنىڭ كۈڭلىدىكىنى بىلىۋالغاندەك:

— بولىدۇ، بىراق ئوردىدىن چىقىپ كەلمەيسەن، مەن سېنى مەخسۇس ئوي، مەخسۇس تاماق بىلەن تەمىنلەيمەن، ئۈچىنچى كۈنى ئەتىگەندە كورۇشىمىز، — دەپ سوزىنى تۈگەتتى.

شېتۇ، ئەمدى بايۇەچچىگە مەخسۇس ئويىگە سولنىۋېلىپ، ئولۇ-
نى كۈتۈپ يېتىشتىن باشقا يول قالماپتۇ. بىر كۈن ئوتۇپتۇ،
ئىككى كۈن ئوقۇپتۇ، ئەمدى تاڭ ئاتىسلا پادىشا ئۇنى ئالدىغا
چاقىرتىدۇ، ئۇنىڭ رەنچى قىياپىتىگە كىرەۋالغان ئالداپچى
ئىكەنلىكى سېزىلىدۇ، پادىشا ئۇنى كەچۈرمەيدۇ، ياكى كالىس-
نى ئالىدۇ، ياكى دارغا ئاستۇرىدۇ.

بايۇەچچە ئويلانغىنى قاتتىق ۋەھىمگە چۈشۈپ، خۇد
نى يوقىتىشقا باشلاپتۇ، ئاخىرى ئۇ پادىشانىڭ ئالدىدا سوراققا
تارتىلىپ، ئولۇمگە ھۆكۈم قىلىنغاندىن كۆرە ئۆزىنى - ئۆزى
ئولتۇرۇۋېلىش قارارىغا كەپتۇ - دە، قاراڭغۇ چۈشۈپ، ئەل ئا-
يىنى بېسىلىشى بىلەن ئىشك، تۈگۈكنى مەھكەم تاقاپ، ئېس-
لىپ ئولتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئۆزىگە سىرتماق ساپتۇ، بىراق ئۆزىنى
بىراقلا تاشلاشقا جۈرئەت قىلالماي، ئاغامچىنى بوينىغا سېلىپ
تۇرۇپ، ئۇنى قولى بىلەن ئاستا چىكىتىپتۇ - دە، "چىق جان،
چىق جان" دەپ ئىلتىجا قىلىشقا باشلاپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئ-
شك قېقىلىپ، ئالە قىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. بايۇەچچە قۇلاق
سالغۇدەك بولسا، ئىشك ئالدىدا بىرسى: "مەن سىلىدىن ئوتۇ-
نەي، ئۇلۇغ ئەۋلىيا غوجام، بىر نوۋەت گەپ قىلىۋەتسە" دە-
ۋاتقۇدەك. بايۇەچچە ھەيران بولۇپ، ئاغامچىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ
قويۇپ ئىشكنى ئاچقان ئىكەن، بىر كىشى ھۆڭرەپ يىغلىغىنىچە
بايۇەچچىنىڭ ئايىغىغا ئۆزىنى تاشلاپتۇ.

— سىز كىم بولىسىز؟ — دەپتۇ بايۇەچچە ئوچىكەن ئۇ-
مت شامنىڭ قايتا پىلىدىرلاپ يېنىشقا باشلىغانلىقىنى سېزىپ يۇ-
رگى ئوينىغان ھالدا.

— مەن پادىشانىڭ ساراي خىزمەتچىسى، ئۇزۇن يىللار-
دىن بېرى پادىشاغا سادىق بولۇپ ئىشلەۋاتقان ئىدىم، يېقىندا
قايسى شەيتان ئازدۇردىكىن، سارايدا پادىشانىڭ ئۇزۇڭنى

ئۇچرىتىپ قېلىپ، يوشۇرۇۋالسىم، كېيىن بېرىۋېتىشىنىمۇ ئويلىغان ئىدىم، بىراق پادىشا داۋراڭ قىلىپ قالدى، بۇنداق ئەھۋالدا ئۇنى قايتۇرسام، پادىشا مېنىڭ سادىقلىقىمدىن گۇمانلىنىدۇ، ھەتتا دارغا بۇيرۇشتىنىمۇ يالتايمايدۇ.

ساراي خادىمى شۇ سۆزلەرنى ئېيتىپ بايۇەچچىنىڭ ئالدىدا يەنە تىزلىنىپتۇ. بايىلا ئولۇۋېلىش كويىدا ئىس - ھۇ - شنى يوقاتقان بايۇەچچە ئوز تەقدىرىنىڭ شۇنچىلىك تېزلىكتە ئۆزگەرگەنلىكىگە ھەيران بولۇپ، ئاجايىپ سۇيۇلۇپ كېتىپتۇ ھەمدە ساراي خادىمىنىڭ ئۆزىنى ئاشكارىلىماقچى بولغانلىقىنىڭ سەۋىيىنى تولۇقراق ئۇقماقچى بوپتۇ.

— ئەمدى ئۆزىڭىزنى نىمە ئۈچۈن ئاقلىماقچى بولىدىڭىز؟

— مەن سىلنى ئىككى كۈندىن بۇيان ھەر كۈنى كېچە -

سى كۈزىتىۋاتىمەن، بىراق سىلدىن ھېچقانداق شەپە چىقمىدى. مەن كوڭلۈمدە: "بۇمۇ چاغلىق رەھىمچى بولسا كېرەك، كىشىلەرنى قاقتى - سوقتى قىلىپ ئۈگىنىپ قالغان" دەپ ئويلىدىم. بىراق كوڭلۈم زادىلا ئەمەن تاپمىدى، بۇگۈن يەنە كەلدىم، ئاڭلۇغۇ - دەك بولسام، مېنىڭ ئىسمىمنى ئۆزۈڭىز تەكرارلاۋاتىدىلا، يەنىلا تىگىشىسام، يەنە شۇ "شەيخىجان... شەيخىجان..." ئاخىرى پۇت - قولۇمدا جان قالمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆزلىرىنىڭ پائالىيىتىغا ئۆزەمنى ئېتىپ كىردىم.

بايۇەچچە ئۆز تەقدىرىنىڭ نىمە ئۈچۈن شۇنچىلىك تېز ئۆزگەرگەنلىكىنىڭ سەۋىيىنى تولۇق چۈشىنىپ يېتىپتۇ، ئۇ - ئۇ - يان ئويلىنىپ، بۇيان ئويلىنىپ، قانداقلا بولمىسۇن ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇشقا سەۋەبچى بولغان بۇ كىشىنىمۇ قۇتقۇزۇپ قېلىشنىڭ چارىسىنى ئىزلەشكە كىرىشىپتۇ. ئاخىرى چارىمۇ تېپىلمىپتۇ. ساراي خادىمى بۇ چارنىڭ ئوڭۇشلۇق بولىدىغانلىقىدىن كوڭلى تىنىپ، ئۆزىگە ئېگىشلىك ۋەزىپىنى ئادا قىلىشقا خۇ -

شال - خورام چىقىپ كېتىپتۇ. بايۇەچچىمۇ ھەقىقىي بايۇەچچىلەر.
گە خاس خاتىرجەملىك بىلەن ئۇيقۇغا كېتىپتۇ.

تاڭ ئېتىپتۇ، بايۇەچچە تېزلىك بىلەن كېسىنىپ، ئەتىگە
لىك تاماقنى ئىشتىھا بىلەن يېپ، كىمىز كىتاۋىنى قىلىشۇغىغا
قىستۇرۇپ، مەغرۇر قەدەم تاشلاپ پادىشانىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ.
— قۇدرەتلىك شاھىم، — دەپتۇ ئۇ سالام بېجىا كەلتۈر-
گەندىن كېيىن، — پېقىرلىرى تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنى ئادا قىلىپ
ئالدىلىرىغا كەلدى.

— ناھايىتى ياخشى، — دەپتۇ شاھ ئۇنىڭغا خوشاللىق
بىلەن نەزەر تاشلاپ، — قېنى بايان قىلىڭ.
— كىتاپىنىڭ ئىزھار قىلىشىچە ئۇزۇك ئوغرىلانمىغان،
ياكى يۇتمىگەن.

— ھە، بۇ، نىمە دىگىنىڭىز؟ — دەپتۇ شاھ قاشلىرىنى
يىمىرىپ.

— ئۇنى غازلىرىڭىزدىن بىرى دانىغا ئارىلاشتۇرۇپ
يەۋالغان.

— مەيلى، شۇنداقمۇ دەيلى، — دەپتۇ پادىشا ئىشەنگۈ-
سى كەلمەي، — سىز شۇ غازنى تاپالامسىز؟

— ئەلۋەتتە تاپقىلى بولىدۇ، — دەپتۇ "رەھىمى" ئوزىنى
خاتىرجەم تۇتۇپ، — بۇنىڭ ئۈچۈن غازلارنى بىر - بىرلەپ
كوزدىن كەچۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ.

— بولىدۇ، — دەپتۇ شاھ يەنىلا ئىشەنمىگەن قىياپەتتە
خۇددى تەنە قىلغاندەك، — قېنى غازلار رەھىمىنىڭ ئالدىغا
كەلتۈرۈلسۇن.

غازلار كەلتۈرۈلۈپتۇ، "رەھىمى" بىر كىتاپقا، بىر غازنىڭ
كوزى ۋە قانات - قۇيرۇقلىرىغا قاراپ، ئالدىدىن بىر - بىر-
لەپ ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ. غازلارنىڭ كۆپ قىسمى ئۆتۈپ

بوپتۇ، ئۇزۇكنى "يەۋالغان" غاز تېخىچە كورۇنمىپتۇ. پادىشانىڭ تاقىتى تاق بولۇشقا باشلاپتۇ، بايۋەچچىمۇ جىددىلىشىپ قاپتۇ: "ئەگەر بۇ ئىش بېجىرىلمىگەن بولسا..." بايۋەچچىنىڭ دەرگۈ-مان بولغان كوزلىرى كىشىلەر ئارىسىدىكى ساراي خادىمىغا تىكىلىپتۇ، ساراي خادىمى ناھايىتى خاتىرجەم كورۇنۇپتۇ، دىمەك ئىش بېجىرىلگەن. بايۋەچچە يەنە بىرقانچە غازنى ئالىدىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدىمۇ ئۇزۇك "يەۋالغان" غاز كورۇنمىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ ئۆتكۈزۈ - ئۆتكۈزۈ ئەڭ ئاخىرقى غازغا كەلگەندە ئۇنىڭ نۇرسىزلىشىپ كەتكەن كوزىگە قاراپلا ئۇنىڭ ئۇزۇك "يەۋالغان" غازنىڭ دەل ئوزى ئىكەنلىكىنى بىلىۋاپتۇ. دەر ھەقىقەت ساراي خادىمى بىلەن كېلىشىمنى بويىچە ئۇنىڭ قانتىدىن بىر پەي بەلگە ئۇچۇن سۇندۇرۇلغان. بايۋەچچە ئۇنى پادىشاغا شەرت قىلىپ:

— بىز ئىزلىگەن غاز مانا مۇشۇ، — دەپتۇ. پادىشا غازنى سويۇشقا بۇيرۇپتۇ، غاز سويۇلۇپتۇ، ئۇزۇك ئۇنىڭ يەملىگەندىن چىقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشانىڭ چىرايى نۇرلىنىپ، "رەمچى" نىڭ ئەۋلىيالىقىغا ناھايىتى قايىل بوپتۇ ۋە ئۇنىڭ ئۆزىمىزىغا قويماي، ئۇنى ئۆزىگە مەسلىھەتچى قىلىپ ئوردىدا ئېلىپ قاپتۇ.

بەتخەجلىگى تۈپەيلىدىن مال - دۇنياسىدىن ئايرىلىپ، بىر پارچە نانغىمۇ زار بولۇپ قالغان بايۋەچچە ئەنە شۇ كۈندىن باشلاپ، ياخشى تۇرمۇش كەچۈرۈشكە باشلاپتۇ، بىراق غەم - ئەندىشىدىن خالى بولالماپتۇ، ئۇ، قاچاندۇ بىر كۈنى ئۆزىنىڭ ساختا قىياپىتىنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ يۈرۈدىكەن. ھەتتا چۈشىدىمۇ مۆكەدەرەپ تۇرۇپ كېتىدىغان ھا-لەتكە كېلىپ قاپتۇ. ئەنە شۇ كۈنلەردە پادىشا ئۇنى تۇيۇقسىز ئالدىغا چاقىرىپتۇ. ئەسلىدە بۇرۇندىن تارتىپ، بۇ پادىشالىقنى

بوزەك قىلىپ كېلىۋاتقان خوشنا پادىشاھلىق يەنىلا بوزەك قىلىش
يۈزىدىن بۇ پادىشاھلىققا لەشكەر تارتىپ كېلىۋاتقان ئىكەن.
بۇنىڭدىن قاتتىق ھودۇققان پادىشاھ "قارشى تۇرۇش كېرەكمۇ،
ياكى تىز بۆكۈپ، ئۇلارنىڭ بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ كېتىشىگە
يول قويۇش كېرەكمۇ؟" دېگەن مەسىلە ئۈستىدە "رەھبىرى" دىن
مەسلىھەت سورىماقچى ئىكەن، "رەھبىرى" ئەھۋالنى ئاڭلاپ، ئو-
زىنىڭ بەر بىر بىر كۈنى ئاشكارىلىنىپ رەسۋا بولىدىغانلىقىنى
كۆزدە تۇتۇپ: "ئىككى تەرەپنى ئۇرۇشقا سېلىپ قويۇپ، پاتىيا-
راقچىلىقتىن پايدىلىنىپ قېچىپ كەتمەيمۇ" دېگەن خىيالدا، ك-
گىز كىناۋىنى ۋاراقلاپ تۇرۇپ پادىشاھقا:

— كىناپىنىڭ ھۆكۈم قىلىشىچە، غەلىبە بىز تەرەپتە تۇ-
رۇپتۇ، ئەلۋەتتە قارشى جەڭ قىلىشىمىز كېرەك، — دەپتۇ.

— ئەمىسە جەڭگە سىز قوماندىانلىق قىلىڭ، — دەپتۇ
پادىشاھ "رەھبىرى" نىڭ سۆزىگە ماقۇل بولۇپ، — بىز ئارقا سەپ-
تە تۇرۇپ، سىزگە ياردەملىشىمىز.

بايۇەچچە پادىشاھنىڭ بۇيرۇغىنى رەت قىلالماپتۇ. ئۇ دەر-
ھال لەشكەر باشلىقلىرىنى يىغىپ، باستۇرۇپ كېلىۋاتقان دۈش-
مەنگە قارشى قايتارما جەڭ قىلغۇچىسى قوشۇنىنى تەقسىم - تەق
قىلىپ قويۇپ، ئالدىراپ ئويىگە كەپتۇ، ئەسلىدە ئۇ ئويىدىن
تالاغا چىقماي ئۆز ئومرىنى ئەيشى - ئىشرەت بىلەنلا ئۆتكۈز-
زۇپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئات مىنىشىمۇ بىلمەيدىكەن، شۇڭا ئۇ
ئايالغا بىر قازان يار يىلىم قايناتقۇزۇپ، ئۇنى ئۆزىگە توقۇل-
غان ئاتنىڭ ئىگىرىگە راسا سۈركەپتۇ - دە، ئۈستىگە چىقىپ مە-
نىۋاپتۇ، يار يىلىم دەرھاللا قېتىپ، ئۇنى ئىگىر بىلەن مەھكەم
بىرلەشتۈرۈۋاپتۇ. ئۇ قوشۇنىنىڭ ئالدىغا كېلىپ يۈرۈش باشلاشقا
بۇيرۇق بېرىپتۇ. شۇ ئان ئاغرا - كانايىلار چېلىنىپ، نەچچە مىڭ
لىغان ئاتلار شىددەت بىلەن ئالغا ئاتلىنىپتۇ، بايۇەچچە مىنگەن

ئات جەڭ ۋە بەيگە كۆرگەن، ئەڭ يۇڭدۇرۇك ئاتلاردىن بولغاچقا،
باشقا ئاتلاردىن يول تالىشىپ، ھەممىنىڭ ئالدىغا ئوتۇپتۇ - دە،
كېلىۋاتقان دۈشمەن توپىغا قاراپ ئوقتەك ئېتىلىپتۇ. قورققىنىدىن
ئالاقزادە بولۇپ كەتكەن بايۇەچچە، كەينىگە ياناي دېسە ئاتىنىڭ
ئىزگىنىنى باشقۇرالمىپتۇ، ئۆزىنى يەرگە تاشلاي دېسە، ئىگەر-
دىن ئاجرىيالمىپتۇ. ئات بولسا، دۈشمەنگە قارشى چېپىۋېرىپتۇ.
ئۆز قوماندانىنىڭ بۇ "قەھرىمان" لىقى قوشۇننى تېخىمۇ روھلاندۇرۇۋېتىپتۇ. ھەممە قوماندانغا ئەگىشىپ، قىقاس - چوقان بىلەن
ئالغا ئىلگىرىلەۋېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بايۇەچچىنىڭ ئېتى دۈش-
مەن قوشۇنى بىلەن ئۇچىرىشىشقا ئازلا قاپتۇ. ئۇ، كۆز يۇمۇپ -
ئاجىغىچە يۈز بېرىدىغان قاتتىق توقۇنۇشتىن خۇددى يوقىتىپ
كېتىۋاتقىنىدا، ئېتى بىر يالغا ئېگىلىپ ئۈستىگە بىر توغراقنىڭ
ئاستىدىن ئوتۇپ قاپتۇ. بايۇەچچە ئاتتىن ئاجىرىۋېلىش ئۈچۈن
تېزلىك بىلەن توغراقنى قۇچاقلاپتۇ، كىم بىلىسۇن تېگى پورلىشىپ
قاخشال بولۇپ قالغان بۇ توغراق شۇ ئات قاراسلاپ سۇنۇپ ئى-
گەرنىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ، ئات بولسا، يۇلىقۇنۇپ توغراقنى
سۈرىگەن يېتى دۈشمەن لەشكەرلىرىنىڭ ئارىسىغا كىرىپ كېتىپ-
تۇ - دە، لەچچە ئۈنلىگەن دۈشمەن لەشكەرلىرى توغراق
پۇتاقلىرىغا ئۇرۇلۇپ ھالاك بولۇپتۇ، قالغانلىرى يوغان بىر تۇپ
توغراقنى يۇلۇۋېلىپ باستۇرۇپ كېلىۋاتقان بۇ مىسلى كۆرۈلمى-
گەن "باتۇر" غا دۈج كېلىشتىن قورقۇپ ئارقىسىغا يېنىپ تې-
چىپتۇ. بايۇەچچىنىڭ لەشكەرلىرى قاچقانلارنى قوغلاپ يۈرۈپ
قىرىشقا باشلاپتۇ. شۇ ئەسنادا بايۇەچچىنىڭ ئېتى چوڭ بىر
سۇغا دۇچ كېلىپ، ئېقىنىنى يېرىپ ئۇزۇپ ئوتۇپتۇ. شۇنىڭ بى-
لەن ئىگەرگە يېپىشتۇرۇلغان يار يېلىمۇ ئېرىپ، بايۇەچچىمۇ
ئىگەردىن ئاجراپتۇ. ئۇ ئاتتىن چۈشۈپ كېيىملىرىنى يۇيۇپ قۇ-
رۇتۇپتۇ. شۇ چاغدا ئۇنىڭ بىر مۇ ئادەم چىقىم قىلماي دۈشمەن

ئۇستىدىن تولۇق غەلبە قىلىغان قوشۇنى يېتىپ كېلىپ، ئۇنى
چۆرىدىگەن ھالدا خوشال - خورام شەھەرگە قايتىپتۇ.
بۇنىڭدىن خوشاللانغان پادىشا بايۋەچچىگە ئۆز تەختىنىڭ يېنى
دىن ئورۇن بېرىپ، ئۇنىڭ شەرىپىگە 4 كېچە - كۈندۈز زىيا-
پەت ئۆتكۈزۈپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنى "ئەۋلىيا رەببى، چاقماق سەر-
كەردە" دەپ ئاتايتۇ.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا ئۇنىڭ ئاشۇ نامى مەملىكەت ئىچى
ۋە سىرتىنى بەكمۇ زىل - زىلىگە سېلىۋەتكەچمىكە، ئۇنىڭ قايتا
كىگىز كىتائونى قولغا ئېلىشقا ياكى جەڭ ئېتىسقا مىنىپ سەر-
كەردىلىك قىلىشقا تېگىشلىك ھېچقانداق ۋەقە چىقمىغانمىش،
شۇڭا ئۇ ئاخىرقى ئۆمرىنى ئوردا ئىچىدە خوشال - خورام
ئۆتكۈزگەنمىش.

شاھزادە تۇغلۇق

بۇرۇنقى زاماندا شەھىسى دىگەن بىر پادىشاھنىڭ تۇغلۇق ئىسىملىك بىر ئوغلى بولغان ئىكەن. پادىشاھ ئۇنىڭ ساغلام ئو-
سۇپ، كۆپ تەرەپلىمە كامالەت تېپىشى ئۈچۈن، ئوردىغا مەخ-
سۇس مۇددەرس تەكلىپ قىلىپ، ئۇنى 7 يېشىدىن باشلاپلا
ئوقۇتۇشقا باشلاپتۇ. تۇغلۇق ئۆزىنىڭ زىرەكلىكى، ھارمىي - تال-
ماي ئۈگىنىدىغان مەردانىلىقى بىلەن ئۇستازىنىڭ ئۈگەتكەنلىرىد-
ىن تولۇق ئىگەللەپ، 15 يېشىدىلا ھەرقايسى پەنلەردىن خې-
لىلا يۇقۇرى مەلۇماتقا ئىگە ئۇستازى قىلچىۋاز، ماھىر مەركەن ۋە
جەبىدەس چەۋەنداز بولۇپ يېتىلىپتۇ. پادىشاھ ئۆز ئوغلىنىڭ
قىسقا ۋاقىت ئىچىدىلا شۇنچىلىك كۆپ نەتىجىلەرگە ئېرىشكەنلى-
كىدىن ئىنتايىن مەمنۇن بولۇپ، ئۇنىڭ نامىدا چوڭ بىر چار-
باغ ياسىتىپ، ئۇنى دۇنيادا كەم ئۇچرايدىغان ھەرخىل ھايۋا-
ناتلار بىلەنمۇ تولدۇرۇشنى پىلانلاپتۇ. باغ ياسىلىپ كۆپ ئوت-
مەي كەم ئۇچرايدىغان ھايۋاناتلارنى توپلاش ئۈچۈن تاغ ۋە
چوللەرگە نۇرغۇنلىغان چاپارمەنلەر ئاتلاندىرۇلۇپتۇ. بىراق خېلى
ئۇزاق ۋاقىتلارغىچىمۇ پادىشاھنىڭ دىققىتىگە سازاۋەر بولغۇدەك
بىرەر غەيرى ھايۋانات كەلتۈرۈلمەپتۇ. پادىشاھنىڭ تاقىتى تاق
بولۇپ، ئاخىرى ئۆز ۋەزىرىنى يولغا سايىپتۇ. ۋەزىر بىرقانچە
نەۋكەرلىرى بىلەن ماڭا - ماڭا يېرىم كېچە بىلەن تاغ ئىچىگە
كىرىپ بېرىپتۇ - دە، كەڭ جىلغىدىكى يېپىلىپ ئاقىدىغان
بىر دەريانىڭ بويىدا تۇنمەكچى بوپتۇ. يۈك-تاقىقلار
چۈشۈرۈلۈپتۇ، نوۋكەرلەر تاماق تەييارلىغىغا كىرىشىپتۇ.
شۇ ئەسنادا ۋەزىر ئىككى نوۋكىرىنى ئەگەشتۈرۈپ دەريا

بويىنى ئايلىنىپ كېلىش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار كېتىۋاتقاندا ئۇشتۇمۇتلا ئالدىدىكى ئارالدىن يورۇقلۇق كۆتىرىلىپ، ھەسەن - ھۈسەن دەڭگىدىكى ھەرخىل نۇرلار ئەتراپتا جۈللەشقا باشلاپتۇ. ۋەزىر بۇنىڭدىن ئىنتايىن ھەيران بولۇپ، نۇر چىچىلىۋاتقان ئارالغا يېقىنلىشىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئارالدا بىر ھەيۋەت يىلان ئۇخلاۋاتقۇدەك، نۇر ئەنە شۇنىڭدىن چىچىلىۋاتقان ئىكەن. ۋەزىر كەم ئۇچرايدىغان ھايۋاناتلار ئىچىدىمۇ بولۇپ كېتىپتۇ - دە، پارلىق نوۋكەرلىرىنى چاقىرتىپ كېلىپ، ئۇنى پەم بىلەن تاغارغا سولتىپتۇ ۋە پادىشانى تېزىرەك خوش قىلىش ئۈچۈن دەممۇ ئالماي دەرھال شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. ۋەزىر ئېلىپ كەلگەن ئاجايىپ مەخلۇق پادىشانى ھەقىقەتەنمۇ ئىنتايىن خوش قىلىۋېتىپتۇ. ئۇ دەرھال دەرئىزىسىز بىر ئوي ياستىپ، نۇر چاچىدىغان يىلانىنى قەيەزگە سولاپ، شۇ ئويىگە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ - دە، ئۆزى ئالاقىلىشىدىغان باشقا شەھەر پادىشاھلىرىغا خەت يېزىپ، بۇ ئاجايىپ مەخلۇقنى تاماشا قىلىپ كېتىشكە تەكلىپ قىپتۇ.

ئەلە شۇ كۈنلەردە شاھزادە تۇغلۇق، ئوق - ياسىنى قولىغا ئېلىپ، ئۆزى ئۈچۈن بەرپا قىلىنغان ھەيۋەتلىك باغنى تاماشا قىلىشقا كىرىپ كەپتۇ. ئۇ ھەرخىل كۆللەر ۋە گۈللەرلىقلاردىن ئۆتۈپ، دەرئىزىسى ئوينىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ھاۋا ئالمىشىش ئۈچۈن ئورنىتىلغان تۈگىلۈكىنىڭ ياغچىغا چىرايلىق بىر تورغاينىڭ قونۇپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، ياسىغا ئالتۇن ئوقىنى قويۇپ، ئۇنى چەتلىپ ئېلىپتۇ. تورغاينى شۇ ئان كۆزدىن غايىپ بويىتۇ. شاھزادە ھەيران بولۇپ، دەرئىزىسى ئويىگە يانداش دەرەخ ئارقىلىق ئۇنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. ئوڭۇدە ئوق، نە تورغايدىن نىشان بولماپتۇ.

ھۇنىڭ بىلەن ئۇ ئوي ئىچىگە قاراپ باقساقچى بولۇپ، ئۇڭ
لۈككە ئىگىشكەن ئىكەن، ئوي ئىچىدىن قانداقتۇ بىر كىشىنىڭ
ناخشىدەك ساپ ۋە يېقىملىق ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ.

— يىگىت، ئوقسىڭىز ئوي ئىچىدە، گەگەر ئۇنى ئالماقچى
بولسىڭىز، ئۇيغۇدا ياتقان دادىڭىزنىڭ يانچۇغىدىن ئاچقۇچنى
ئېلىڭ، قاراۋۇلمۇ ئۇيغۇدا، بىمالال ئىشىكىنى ئېچىپ كىرسىڭىز
بولۇۋېرىدۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ شاھزادە ھەيران بوپتۇ — دە، دادىسى
نىڭ يېنىغا كىرىپ بېرىپتۇ. بۇ، دەل چۈش مەزگىلى بولغاچقا،
دادىسى تاماقنى يەپ بولۇپ، تازا ھوزۇرلىنىپ ئۇخلاۋاتقان
ئىكەن. شاھزادە ئۇنىڭ يانچۇغىغا قول سېلىپ ئاچقۇچنى ئاپ-
تۇ — دە، دەرۋازىسىز ئوينىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەپتۇ. قارىغۇدەك
بولسا، ئىشىككە قارىغان قاراۋۇلمۇ تاتىلىق ئۇيغۇغا كەتكەن.
شاھزادە ئۇنىڭ ئالدىدىن ئاۋايلاپ ئوتتۇپ، ئىشىككە سېلىنغان
قۇلۇپنى ئېچىپ ئويىگە كىرىپتۇ — دە، قولىدا ئوزى ئاتقان
ئالتۇن ئوقنى تۇتۇپ تۇرغان 20 ياشلار چامىسىدىكى چىرايە-
دىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان قامەتلىك بىر يىگىتنى كۆرۈپتۇ.
— مانا ئوقىڭىز، — دەپتۇ ئۇ يىگىت شاھزادىگە سالام
بېجى كەلتۈرۈپ، — ئېلىۋېلىڭ.

— سىز نىمە ئادەم بولىسىز؟ — دەپتۇ ھەيران بولغان
شاھزادە ئوقنى ئېلىپ تۇرۇپ، — بۇ يەرگە قانداق كېلىپ
قالدىڭىز؟

— مەن پەرىسلەر ئەۋلادىدىن ئىدىم، — دەپتۇ يىگىت
سەمىملىك بىلەن، — ئالدىنقى ھەپتە تاغ ئارىسىنى سىلە
قىلىۋېتىپ، بىلەن شەكىلگە كىرىپ ئۇخلاپ قالغان ئىدىم، دادى-
ڭىزنىڭ ئادەملىرى مېنى تۇتۇپ ئېلىپ مۇشۇ ئويىگە سولاپ قو-
يۇپتۇ.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان شاھزادىنىڭ يىگىتىگە ئىچى ئاغرىپ
تۇ - دە:

— ئۇنداق بولسا، مەن سىزنى ئازات قىلدىم، خالىغان
يېرىڭىزگە قايتىپ كېتىڭ، — دەپتۇ.

يىگىت بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خوش بولۇپ كېتىپ
تۇ - دە، شاھزادىنى قاتتىق قۇچاقلاپتۇ ۋە:

— بۇ ياخشىلىغىڭىزنى ئومۇر بويى ئۇنتۇمايمەن، مۇبادا
بېشىڭىزغا كۈن چۈشسە "دوستۇم" دېسىڭىزلا، مەن سىزگە ئۆز يار-
دىمىمنى دەرھال يەتكۈزىمەن، خەير - خوش، — دەپتۇ - دە،
شاھزادە بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ كېتىپتۇ.

شاھزادە ئۇنى ئۇزىتىپ قويغاندىن كېيىن ئىشكىنى قۇلۇپ
لاپ، ئاچقۇچنى يەنە دادىسىنىڭ يانچۇغىغا سېلىپ قويۇپتۇ -
دە، ئۆز دەرسىنى تەكرارلاشقا كىرىشىپ كېتىپتۇ.

ئارىسىدىن 4 - 5 كۈن ئوتۇپ، دادىسى "ئاجايىپ مەخ-
لۇق" نى زىيارەت قىلىشقا تەكلىپ قىلغان پادىشاھلار كېلىشكە
باشلاپتۇ. شەمسى شاھ ئۇلارنى كاتتا زىياپەت ئۆتكۈزۈپ، خو-
شال - خورام كۈتۈپ ئالغاندىن كېيىن، "ئاجايىپ مەخلۇق" نى
زىيارەت قىلدۇرۇش ئۈچۈن دەرىزىسىز ئوينىڭ ئالدىغا باشلاپ
كەپتۇ - دە، ئىشكىنى ئېچىپتۇ ۋە ھاك - تاك بولغانلىقىدىن
ئارقىسىغا ئۇچۇپ كېتىشكە تاس قاپتۇ.

— قېنى بۇنىڭ ئىچىدىكى نۇر چاچار يىلان؟ — دەپ
توۋلاپتۇ ئۇ قاراۋۇلغا غەزەپ بىلەن تىكىلىپ، — مەن سېنىڭ
تېرەڭنى تەتۈر سويىمەن.

— مەن مەن ... بىلىمەيمەن، — دەپتۇ قورقۇپ
كەتكەن قاراۋۇل دۇدۇقلاپ، — ئاچقۇچ ئۆز ... ئۆزلىرىدە.
بۇ سۆزلەردىن نۇر چاچار يىلاننىڭ غايىپ بولۇپ كەتكەن
لىكىنى بىلىگەن شاھلار شەمسى شاھنىڭ ئاچچىغىغا ھاي بېرىشنى

ئوتۇنۇپ، بۇ پەۋقۇلئادە ئىشنى ئۆزلىرىنىڭ رەنجىمەيدىغانلىقىنى بىلىپ، لېكىن شەھىرى شاھ ئاچچىسىدىن يانماي، قارا-
ۋۇلىنى دارغا ئاسىدىغانلىقىنى جاكارلاپ، بارلىق شاھلارنى ئۆ-
نىڭ دار ئاستىدىكى جان تالىشىپ تىپىرلاشلىرىنى تاماشا قىلىش-
قا چاقىرىپتۇ.

ھەش - پەش دىگۈچە دار تەييارلىنىپ، قاراۋۇل دار
ئالدىغا ئېلىپ كېلىنىپتۇ. لېكىن قاراۋۇل بويىغا ئاغداچا سېلىن-
غانغا قەدەر "ئۇر چاچار يىلان" نى قاچۇرمىغانلىقىنى تەكرارلاپ،
شاھتىن ئادالەتلىك تىلەپتۇ. شاھ غەزەپ بىلەن جاللاتلارغا ئا-
غامچىنى تارتىشنى بۇيرۇپتۇ، ئەنە شۇ چاغدا توپ ئىچىدىن
"توخناكلار" دىگەن قۇلاقنى يارغۇدەك ئاۋاز جاراڭلاپ، شاھزادە
تۇغلۇق ھاسىراپ - ھومىدىگەن ھالدا مەيدانغا كىرىپ كەپتۇ
ۋە دادىسىغا قاراپ:

— قاراۋۇلدا گۇنا يوق، ئۇنى قويۇۋېتىڭ، يىلاننى قا-
چۇرغان مەن، مەن جازالىنىشىم كېرەك، — دەپتۇ.

شۇ ئان توپ ئىچىدە غۇلغۇلا كوتىرىلىپتۇ، شەھىرى شاھنىڭ
كۆز ئالدى قاراڭغۇلىشىپ ئاغزىغا گەپمۇ كەلمەي قاپتۇ.

— بالام، ساراڭ بولۇپ قالدىڭمۇ؟ — دەپتۇ ئۇ تەسلىك
تە، بالىسىنى جىملىپ، — سەن قانداقچە ئۇنى قاچۇرالايد-
سەن، بۇنىڭغا مەن ئىشەنمەيمەن.

— ھەقىقىي ئەھۋالنى ئاڭلىسىڭىز ئىشىنىسىز، ئەھۋال مانا
مۇنداق، — دەپتۇ شاھزادە ۋە بولغان ئىشنى بايان قىلىپ
بېرىپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان شاھنىڭ بېشىغا تاغ يىقىلغاندەك بولۇپ،
تەختىدىن دومىلاپ چۈشۈشكە تاس قاپتۇ. لېكىن ئۆزىگە سىناش
لەۋزى بىلەن قاراپ تۇرغان نۇرغۇنلىغان شاھلار ئالدىدا ئۆز-
ى تۇتۇشقا تىرىشىپتۇ. قانداق قىلىش كېرەك؟ گۇناسىز كىشىنى

دارغا ئېسىشقا ھۆكۈم قىلغان شاھ، گۇناكارنى جازا بىيلامدۇ
يوق؟ شەھىسى شاھ خۇددى يات بىر قول كۆرسىگىنى يېرىم
يۈزىگىنى چاڭگاللاپ تارتقاندا ك ئېغىر ئازاپ ئىچىدە خۇددى بىلەن
بىر ھازا تېڭىرقاپ تۇرۇپ قاپتۇ - دە، ئاندىن سىناش نەزىرى
بىلەن تىكىلىپ تۇرغان شاھلارغا كۆز يۈگۈرتۈپ چىقىپ، ھۆكۈمنى ئېلان قىپتۇ:

— قاراۋۇل ئازات قىلىنسۇن! ئوغلۇم دارغا ئېسىلسۇن!
شاھزادە دادىسىنىڭ ھۆكۈمى بىلەن تەڭ دار ئالدىغا كەپ
تۇ، ئاغامچا قاراۋۇلنىڭ بويىدىن ئېلىنىپ، شاھزادىنىڭ بويىغا
سېلىنىپتۇ. شەھىسى شاھ ئاغامچىنى تارتىشقا پەرمان چۈشۈرۈشكە
ئەمدى تەمىشلىشكە كۆپچىلىك ئىچىدىن شاھزادىنىڭ ئۇستازى
ھۆكۈرەپ يىغلىغىچە، شاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ تۇلىنىپتۇ:

— شاھىم، بالا ياش، ياش بالىلار سەۋەنلىكتىن خالى
بولالمايدۇ، شۇنىڭغا ئاساسەن بېرىلىدىغان جازامۇ لايىقىدا بولسا.
ئۇستازنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى شەھىسى شاھنىڭ كۆڭلىدىكى
دەك ئىش بولسىمۇ، لېكىن ئۇ باشقا شاھلارنىڭ ئالدىدا يۈز
نىڭ توكۇلۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئۆز ھۆكۈمىنىڭ ئۆزگەر-
تىلمەيدىغانلىقىنى تەكىتلەپتۇ، ئۇنىڭ كۆڭلىنى چۈشەنگەن ئۇس-
تاز باشقا شاھلارنىڭ ئالدىغا تۇلىنىپتۇ:

— ھۆرمەتلىك تەقسىرلىرىم، ھەممىڭلار ئالتۇن تەخت ئۈس-
تىدە يۇرت سوراپ كېلىۋاتىسىلەر، ياش بىر بالىغا ئىچىڭلار ئاغ-
رىسۇن، شاھىمىزنىڭ ھۆكۈمىنى ئۆزگەرتىشكە ئۆز مەسلىھەتىڭ-
لارنى ئايمىڭلار.

ئۇستازنىڭ يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتقان سۆزلىرى باشقا شاھ-
لارغا تەسىر قىپتۇ. ھەممە شەھىسى شاھنىڭ ھۆكۈمىنى ئۆزگەر-
تىشىنى تەلەپ قىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، گۇيان ئويىلىشىپ، بۇيان
ئويلىشىپ، ئاخىرى بالىنى دارغا ئاسماي، چول ئىچىگە ئاپىرىپ،

تېنىتىۋېتىپ، گېلىش جازاسىنى بېرىشكە گېلىشپىتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان شەمسى شاھنىڭ ۋەزىرىنىڭ شاھزادە بىلەن تەڭرىش ئوغلى ھەيدەر "بۇ ۋەزىرىنى ماڭا بېرىڭلار" دەپ ھەيدانغا چىقىپتۇ. ھەيدەر شاھزادە بىلەن بىللە ئوقۇپ، بىللە ئويىناپ چوڭ بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ ھەممە جەھەتتىن شاھزادىگە يېتەلمەيدىغانلىقىدىن كۆڭلى قارىلىق قىلىپ، ئىچىدە ھەددىدىن ئاشقان سەت ساقلاپ كەلگەن ئىكەن، ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالنى بىلىگەن ئۇستاز ئۇنى بۇ ئىشقا ئارىلاشتۇرماستىنلا ھەر قانچە ئۇرۇنغان بولسىمۇ، ئامال بولماپتۇ. ئاخىرى ئۇ شاھزادىنى ئات ئالدىغا ئېلىپ چول ئىچىگە قاراپ جۈرەپ كېتىپتۇ.

ئۇلار شۇ ماڭغانچە نۇرغۇنلىغان يۇلغۇن ۋە توغراق ئورمانلىقلىرىنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، بىپايان قۇملۇققا ئىچكىرىلىپ كېتىپتۇ. شاھزادە يول ئاۋۇغانسىرى، ھەيدەرنىڭ ھوكۇم بويىچە ئۆزىنى تاشلاپ كېتىپ قېلىشى بىلەنلا قانائەت تاپماي، كۆڭلى قارىلىق قىلىپ جىسمانى جەھەتتىنمۇ زەھىپلەشتۈرۈپ قويۇشنىڭ مۇمكىنلىكىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭ كەيپىياتىنى كۆزىتىپ مېڭىپتۇ. مۇبادا ئۇنىڭدا شۇنداق ئوزگىرىش كۆرۈنگەندەك بولسا، قانداق قىلىش كېرەكلىكى توغرىسىدىمۇ ئويلىنىپ قويۇپتۇ. بىراق ھەيدەردە ھېچقانداق ئوزگىرىش كۆرۈنمەپتۇ، ئەكسىچە شاھزادىنىڭ ئوزۇتۇلىشى ۋە ئارام ئېلىشىغا غەمخورلۇق قىلىپ، ئۇنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ مېڭىپتۇ. شاھزادە بۇنىڭغا ھەيران بولۇپ، "سېنىڭ ۋەزىپەڭ نېنى تېنىتىۋېتىش تۇرسا، نېمە ئۈچۈن ماڭا غەمخورلۇق قىلىپ يۈرسەن، تېزىرەك ئېتىڭغا مىنىپ كەتسەڭ بولمامدۇ" دېگەندە، ھەيدەر: "تېخى ۋاقتى يەتتەمدى" دەپلا قويدىكەن، شاھزادىنىڭ بۇنىڭغا قاتتىق ئىچى پۇشۇپ: "ئەڭ بولمىغاندا قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلارنى مەن قىلاي، سەن ئارام ئال" دېگەندە ھەيدەر يەنىلا "تېخى ۋاقتى ئەمەس" دەپ

قويدىنكەن، شاھزادە ھەيدەرنىڭ گۈڭلىسىدە نىمە خىياللار بار-
لىغىنى چۈشىنىپ يېتەلمەي، ئۇنىڭ باشلىشى بىلەن چول ئىچى-
گە ئىچكىرىلەپ مېڭىۋېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئارىسىدىن بىرقانچە
كۈنمۇ ئوتۇپ كېتىپتۇ. ئېلىۋالغان سۇ، ئوزۇقلىرى تۈگەپ، تەش-
ئالىق ۋە ئاچلىق دەردى ئۇلارنى ئازاپلاشقا باشلاپتۇ. ئۇلار
شۇ ھالدا ماڭە - ماڭە بىر توغراق ئورمانلىقى ئارىسىغا كىرىپ،
بىر قۇدۇققا دۇچكىلىپ قاپتۇ. ئۇلار چېلەك بولمىغانلىقى ئۈ-
چۈن، قۇدۇققا ئوۋەت بىلەن چۈشۈپ سۇ ئىچىپ چىقىشقا توغرا
كەپتۇ. ئۇلار ئاتنىڭ ئاغامچىلىرىنى ئۇلاشۇرۇپتۇ - دە، ئالدى
بىلەن ھەيدەر، ئاندىن شاھزادە چۈشۈپ ئۈسىلىغىنى قاندۇرۇپ چى-
قىشقا كېلىشىپتۇ. كېلىشكىنى بويىچە شاھزادە ھەيدەرنى سىرىل-
دۇرۇپ چۈشۈرۈپتۇ - دە، سۇ ئىچىپ بولغاندىن كېيىن، تارتىپ
چىقىرىپتۇ. ئاندىن ھەيدەرنىڭ سىرىلدۇرۇشى بىلەن شاھزادە
قۇدۇق ئاستىغا چۈشۈپ، راسا قېنىپ سۇ ئىچىۋالغاندىن كېيىن
خوشاللىق بىلەن ھەيدەرگە توۋلاپتۇ:

— قېنى ئاغىنە، ئەمدى تارتىۋال!

ئاغامچىنى تارتىشنىڭ ئورنىغا ھەيدەرنىڭ قاقاقلاپ كۈل-
گەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ:

— ئاغىنە، رەنجىمە، مېلىڭ ۋەزىپەم مۇشۇ يەردە ئاياق
لاشتى، خەير - خوش. ھا. ھا. ھا. ھا. ...

شاھزادىنىڭ پۈتۈن بەدىنى شۇركىنىپ پىشانىسىدىن قارا-
تەر چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ ئورماننىڭ بۇنداق دەھشەت ئىچىدە ئو-
لۇشىنى گويلايمۇ باقمىغاچقا ھەيدەرگە يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ:

— ئاغىنە، مېنىڭ تەقدىرىم ساڭا تاپشۇرۇلغانلىقى راست،
لېكىن مېنى بۇنداق ئولۇشكە مەجبۇر قىلما. مېنى ئوچۇقچىلىققا
چىقىرىپ قويۇپ، ئېتىڭنى مىنىپ كېتىۋەر، مەن ئەڭ بولمىغاندا
ئاچ بورىلەر بىلەن ئېلىشىپ ئولەي، ياكى ئۈسىزلىقتىن توغ-

راق ياغاچلىرىدەك قاغىچىراپ ئولەي، پەقەتلا مېنىڭ ئەرەكەتلىنىپ تۇرۇپ ئولۇشۇمگە ئىمكانىيەت بەر.
— ئۇنداق بولسا، بىر شەرت بار، — دەپتۇ ھەيدەر
قۇدۇق ئىچىگە ئىگىشىپ تۇرۇپ، — ھازىردىن باشلاپ ئورنىمىز
ئالمىشىدۇ، مەن سېنىڭ ئورنىڭدا شاھزادە بولىمەن، سەن مې-
نىڭ ئورنىمدا ئومۇر بويى سادىقلىق بىلەن خىزمىتىمنى قىل-
سەن، مۇشۇ شەرتكە كونسەن، مەن سېنى چىقىرىپ ئالىمەن.
— دىگىنىڭچە بولۇشقا قەسەم ئىچمەن.
— ئەمەسە قەسەم ئىچ.

شاھزادە قەسەم ئىچىپتۇ. ھەيدەر ئۇنى قۇدۇقتىن تارتىپ
چىقىرىپتۇ - دە، ئۇنىڭ شاھزادىلىك كىيىملىرىنى سېلىپ بېرىش-
نى ئېيتىپتۇ. شاھزادە كىيىملىرىنى سېلىپ بېرىپ، ئۇنىڭ ئادەت-
تىكى كىيىمىنى كىيىپتۇ، شۇنىڭدىن بۇيان شاھزادە ئۇنىڭ خىز-
مەتچىسىگە ئايلىنىپ، ئۇنىڭ بۇيرۇقلىرىنى ساداقەتلىك بىلەن
ئاققۇزۇپ مېڭىپتۇ. ئۇلار شۇ ھالدا ماڭە - ماڭە بىر ئورمانلىققا
بېرىپ، چېدىر قۇرۇپ، چۈشكۈن قىپتۇ، ھەيدەر چېدىرغا كىرىپ
ئۇيقۇغا كېتىپتۇ، شاھزادە ئۇنى قوغداپ قاراۋۇللۇقتا تۇرۇپتۇ.
شۇ ئەسنادا يېقىنلا يەردىن قىي - چۈ كوتىرىلىپ، ئورمانلىق
ئىچىدىن بىر كىيىكنىڭ چېپىپ كېتىۋاتقىنى كورۇنۇپتۇ. شاھزادە
دەرھال ياسىنى قولىغا ئېلىپ ئۇنى چەنەلەپ تۇرۇپ ئېتىپتۇ.
ئوق كىيىككە تېگىپ، كىيىك مولايلاق ئېتىپ يىقىلىپتۇ. شۇنىڭ
كەينىدىنلا شاھلىق تونىنى كىيگەن بىرسى ئات چاپتۇرۇپ، كى-
يىكنىڭ يېنىغا كەپتۇ - دە، ئۇنى ئېتىپ ئولتۇرگەن شاھزادىگە
كوزى چۈشۈپتۇ ۋە ئۇنىڭ يېنىغا ئات چاپتۇرۇپ كەپتۇ - دە:
— مەن شىكاردا ناھايىتى كۆپ يۈرگەن، لېكىن سەندەك
مەرگەننى ھازىرغىچە كۆرمەپتىمەن، نام - ئەمەلىكىنى ئېيت، تونۇ-

شۇپ قالايلىسى، مەن مۇشۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىسى ھەسەن
مەن، — دەپتۇ.

— مەن ئادەتتىكى كىشىمەن، سىلى بىلەن تونۇشۇشقا
لايىق ئەمەسمەن، تونۇشۇش توغرا كەلسە، بۇ چېدىردىكى شاھ
زادىمىز بىلەن تونۇشۇپ قېلىشلىرىمنى ئوتۇنسىمەن، — دەپتۇ.
ھەسەن شاھنىڭ باشقا خىزمەتكارلىرىمۇ يېتىپ كەپتۇ. شاھزادە
ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى سىرتقا توختىتىپ قويۇپ، چېدىرغا كىرىپ
ھەيدەرنى ئويغىتىپ، ئىھۋالىنى بايان قىلىپتۇ، ھەيدەر شاھزادە
لىك كىيىمى بىلەن چىقىپ، ھەسەن شاھقا ۋە ئۇنىڭ خىزمەت
چىلىرىگە تازىم قىلىپ، ئۆزىنىڭ شىكاردا ئېزىقىپ قېلىپ، بۇ
قالغانلىقىدىن ئىنتايىن خوشال بولغانلىقىنى بايان قىلىپتۇ. ھەسەن
شاھ ئۇنى ئىنتايىن قارشى ئالدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، ئۆز مەد
لىكىتىدە بىر ھەپتە ئېھسان بولۇپ كېتىشكە تەكلىپ قىلىپتۇ. بۇ
تەكلىپ ھەيدەرنىڭ كۆڭلىدىكىدەك ئىش بولغاچقا، قايتا —
ھەيدەر ھەسەن شاھنىڭ ئوردىسىغا بېرىپلا، تۇغلۇقنى شاھ

قا خىزمەتچىلىرى قاتارىدا ئىشلەشكە تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ ۋە:
— بۇ توغرا نىيەتلىك ئادەم ئەمەس، مېنى نۇرغۇن قې-
تىم ئولتۇرۇشكە قىستلىگەن، لېكىن مەن ئۆزۈمنىڭ چېچەنلىكىدىنلا
ساقلىنىپ قالدىم، ھەر - ھالدا ھىزى بولارلا، — دەپتۇ.

شاھ، ھەيدەرنىڭ سۆزلىرىگە ئىشەنگەن بولسىمۇ، لېكىن
تۇغلۇقنىڭ مەركىزىگە قايىل بولغاچقا، ھەيدەرگە ئۆتتۈرماي
ئۇنى بىر قانچە نۆۋەت شىكارغا ئېلىپ چىقىپتۇ، بۇ جەرياندا ئۇ-
نىڭ يالغۇز مەركەز بولۇپلا قالماي، نۇرغۇن پەننىي بىلىملەرنى
ئىگەللىگەن ئوقۇمۇشلۇق، زىرەك، ئىدەپ - ئەخلاىقلىق بالا ئى-
108

كەنلىكىنى بايقاپ قاپتۇ ۋە ئۇنىڭ بىلەن بولغان سۈھبەتلىرىنىڭ ئاجايىپ ھەدىلىك ئوتتۇرىغا چىقىشىدىن مەنئۇن بولۇپ، ئۇنى پات - پات ئۆز ھۆزۇرىغا تەكلىپ قىلىپ، پاراڭلىشىدىغان بولۇپ قاپتۇ. بۇنى سېزىپ قالغان ھەيدەر ئۆز سىرىنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ھەسەن شاھقا:

— مېنىڭ بۇ قۇلۇم سىزگە يېقىپ قالغاندەك تۇرىدۇ. بۇ ئۇنىڭ كىشىنىڭ تېرىسىگە كىرىۋالدىغان شەيتانلىقنىمۇ ھەييار ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلى. ئەمدى مەن بۇنىڭغا تاقىت قىلىپ تۇرالمايمەن، ئۇنى كۆز ئالدىلىرىدىن يوقىتىۋېتىشلىرىنى تەلەپ قىلىمەن، — دەپتۇ.

— قايسى ئۇسۇلدا يوقىتىۋېتىشنى دەيسىز؟ — دەپتۇ ھەسەن شاھ ئۇنىڭغا سوئال قويۇپ.

— ئۇنىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلىش كېرەك، بولمىسا كۆپ ئۆتمەي بالا تېرىيدۇ، — دەپتۇ ھەيدەر.

پادىشا تۇغلۇقنى يوقىتىۋېتىشكە كۈزى قىيماي، خىزمەتچىلىرىگە ئۇنى كۈزۈتىپ بېقىشنى تاپشۇرۇپ، چارباغدا ئىشلەيدىغان قۇللارغا قوشۇپ قويۇپتۇ.

تۇغلۇق چارباغدا ئىشلەپ يۈرۈپ، كۆپ ئۆتمەي بارچە قۇللارنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولۇپلا قالماي، ئۇنى كۈزۈتىپ يۈرگەن خىزمەتچىلەرنىڭمۇ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىۋاپتۇ. ھەمدە ئۇنىڭ بىلەن بىردەم بىللە بولمىسا، خۇددى كۈنى ئۆتمەيدىغاندەك، ئۇنىڭ يېنىدىن كەتمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. بۇ ئىشقا ئاقىۋەت پادىشانىڭ قىزىمۇ گىرىپتار بولۇپ قاپتۇ. شۇ كۈنى بۇ قىز قىرىق كېنىزىنى بىلەن باغنى سەيلە قىلىشقا كىرگەن ئىكەن، ئۇ يىراقتىنلا بۇ يىگىتنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ھوسنى - جامالىغا ئاشىق بولۇپ، ئىشقىدا خۇددى يوقىتىپ قويۇپتۇ. ئەسلىدە بۇ قىز بۇ يىگىت توغرىلىق دادىسىنىڭ ئانىسىغا قىلىپ بەرگەن

تەرىپلىرىنى كۆپ قېتىم ئاڭلىغان ئىكەن ھەم ئۇنى كۆرمىدى تۆ-
رۇپلا، كۆڭلىدە ئۇنىڭغا نىسبەتەن قانداقتۇ بىر ھېسداشلىقنىڭ
سىرلىق تەسراتلىرىنى يوشۇرغان ئىكەن. بۇ تەسراتلار مانا
بۇگۈن ئۇنى كۆرۈش بىلەن بىر كۈچلۈك يالقۇنغا ئايلىنىپ،
قىزنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى چىرمىۋاپتۇ - دە، ھۇشمىنى يوقىتىپ،
يەزگە يىقىلىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچكى ئازاپلىنىشىنى بىلمىگەن كېسە
زەكلەر، ئۇنى قانداقتۇ بىر ئاغرىققا مۇپتلا بولىدىمىكەن، دەپ
قورقۇشۇپ، ئولاش - چولاش كۈتىرىشىپ باغدىن ئېلىپ چىقىپ
كېتىپتۇ. بىراق چىچەن شاھزادە بىر قاراش بىلەنلا قىزنىڭ
ئەھۋالىنى چۈشىنىپ يېتىپ، كۆڭلىدە قاتتىق ئازاپلىنىپتۇ.

ئەنە شۇ كۈنلەردە شاھ ھوزۇرىدا پۈتۈن كۈنىنى مېھمان
دارچىلىق بىلەن يەپ - ئىچىپ ئۆتكۈزۈۋاتقان ھەيدەرنىڭ كۆڭ-
لىدىمۇ شاھ قىزىغا نىسبەتەن ئاچىككۈزلەرچە ھاۋايى - ھەۋەس
پەيدا بويىتۇ. كۈنلەر ئۆتكەنچە بۇ ھەۋەس بارغانسېرى كۈچ-
يىپ، ئۇنىڭ پۈتۈن خىيالىنى ئەنە شۇ قىزلا چۆلىۋاپتۇ. ئۇ
ئويلىنا - ئويلىنا ئاخىرى شاھقا شاھزادە تۇغۇلۇقىنىڭ كەچۈر-
مىشلىرىنى ئۆز كەچۈرمىشى قىلىپ سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە:

— سىلى ماڭا ئاخىرغىچە پانا بولۇپ قالسىلا، مەن سى-

لىنىڭ ئوغۇللىرى بولاي، - دەپتۇ.

بۇ شاھ، شەمسى شاھنى ياخشى بىلىدىكەن، ھەم ئۇنىڭغا
ھۆرمەت بىلەن قارايدىكەن. شۇڭا ئۇ شەمسى شاھنىڭ شاھزا-
دىسىگە غەدىخورلۇق قىلىشنى ئىككى ئىل مۇناسىۋىتىنىڭ تۈگۈنى،
دەپ ھېساپلاپ، ھەيدەرنىڭ تەلىۋىنى قوبۇل كورۇپ، ئۇنىڭغا
ئۆز قىزىنى بېرىش قارارىغا كەپتۇ. بۇ خەۋەر شاھ قىزىنى ئىن-
ئايىن بىئاراملىققا ساپتۇ. ئۇ ئانچى ئانىسى ئارقىلىق تۇغۇلۇققا
كۆڭلى بارلىقىنى ئېيتىپ، دادىسىنىڭ ھەيدەرگە زورلىماسلىقىنى
ئوتۇنۇپتۇ. ھەسەن شاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ، قىزىنىڭ "پاش -

باشتاقلەنى" دىن رەنجىپ، قىزىنى "ئايالاندۇرغان تۇغلۇقىنى
ھەيدەرنىڭ تەلىۋى بويىچە بۇرۇنلا ئولتۇرۇپ تاشلىۋەتمىگەنلىك
كىگە پۇشايمان قىپتۇ. بىراق ھىلى بولسىمۇ ئولتۇرۇپ تاشلاشقا
قولى بارماپتۇ. ئۇنىڭ نەزىرىدە تۇغلۇق يەنىلا ھەيدەردىگە قا-
رىغاندا ئۇلۇغ سۇپات، چىچەن، ئۇقۇمۇشلىق بولۇپ تۇيۇلۇپتۇ.
پەقەت ئۇنىڭ شاھ ئەۋلادىدىن بولمىغانلىغىلا شاھنىڭ دىتىغا
ياقماپتۇ. ئۇ ئاخىرى ئۇيان ئويلىنىپ - بۇيان ئويلىنىپ، تۇغ-
لۇقىنى قىزىنىڭ كۆزىدىن يىراق قىلىش ئۈچۈن، ئۇنى باشقا
بىر شەھەرگە شاھلىق قىلىۋاتقان ئىنسى ھۈسەننىڭ ئىلىكىگە يول-
لاپ بەرمەكچى بولپتۇ - دە، بۇ بالىنى ئولتۇرۇۋېتىشكە قولۇم
بارماي ئىلىكىگە ئەۋەتتىم، بارغان ھامان كاللىسىنى ئېلىۋەت-
دىگەن خەتنى يېزىپ، تۇغلۇقنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، يېرىم كېچە
بىلەن يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.

تۇغلۇق كېچە - كۈندۈز يول مېڭىپ، ئىككى ھەپتە دېگەن-
دە خەتنى ئېلىپ ھۈسەن شاھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ كەپتۇ. ھۇ-
سەن شاھ ئاكىسىدىن خەت ئېلىپ كەلگەن، كۆزگە يېقىشلىق،
گىپ - سۆزلىرىدىن ئەدەپ ۋە چىچەنلىك چىقىپ تۇرغان بۇ
كېلىشكەن يىگىتنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ - دە، خەتنى ئېچىپ
ئوقۇپ داڭ قېتىپ تۇرۇپ قاپتۇ. تۇغلۇق ھۈسەن شاھنىڭ چى-
رايىدىكى ئۆزگىرىشتىن ھەيران بولپتۇ. لېكىن ئۆزىنىڭ شاھلار-
نىڭ ئىشلىرىدا ئارىلىشىشقا مۇناسىپ كىشى ئەمەسلىكىنى چۈشە-
نىپ، گىپ - سۆز قىلماپتۇ. ھۈسەن شاھ بۇ چاغدا: "شۇنچە مۇ-
لايم يىگىتنىڭ نىمە گۇنايى باردۇ؟ ئاكەنىڭ ئۇنى قەتلى
قىلىشقا قولى بارمىغانلىقى ئۇنىڭ شۇ مۇلايىم، چىچەنلىكى ئال-
دىدا ۋۇجۇدى تىترىگەنلىكىدىندۇ؟ ئاكەنىڭ قولى بارمىغان
يەردە، مېنىڭ قولۇم قانداق بارسۇن؟ مەنمۇ باشقىچە يول تۇتۇ-

تەرىپلىرىنى كۆپ قېتىم ئاڭلىغان ئىكەن ھەم ئۇنى كۆرەي تۇ-
رۇپلا، كۆڭلىدە ئۇنىڭغا نىسبەتەن قانداقتۇ بىر ھەمسىداشلىقنىڭ
سىرلىق تەسىراتلىرىنى يوشۇرغان ئىكەن. بۇ تەسىراتلار مانا
بۈگۈن ئۇنى كۆرۈش بىلەن بىر كۈچلۈك يالقۇنغا ئايلىنىپ،
قىزنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى چىرمىۋاپتۇ - دە، ھۈشنى يوقىتىپ،
يەرگە يىقىلىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچكى ئازاپلىنىشىنى بىلمىگەن كېسە
زەكلەر، ئۇنى قانداقتۇ بىر ئاغرىققا مۇپتىلا بولدىمىكەن، دەپ
قورقۇشۇپ، ئولاش - چولاش كۆتىرىشىپ باغدىن ئېلىپ چىقىپ
كېتىپتۇ. بىراق چىچەن شاھزادە بىر قاراش بىلەنلا قىزنىڭ
ئەھۋالىنى چۈشىنىپ يېتىپ، كۆڭلىدە قاتتىق ئازاپلىنىپتۇ.

ئەنە شۇ كۈنلەردە شاھ ھوزۇرىدا پۈتۈن كۈنىنى مېھمان
دارچىلىق بىلەن يىپ - ئىچىپ ئۆتكۈزۈۋاتقان ھەيدەرنىڭ كۆڭ-
لىدىمۇ شاھ قىزىغا نىسبەتەن ئاچىككۈزلەرچە ھاۋايى - ھەۋەس
پەيدا بولۇپتۇ. كۈنلەر ئۆتكەنچە بۇ ھەۋەس بارغانسېرى كۈچە-
يىپ، ئۇنىڭ پۈتۈن خىيالىنى ئەنە شۇ قىزلا چۆلىنىۋاپتۇ. ئۇ
ئويلىنا - ئويلىنا ئاخىرى شاھقا شاھزادە تۇغۇلۇقىنىڭ كەچۈر-
مىشلىرىنى ئۆز كەچۈرمىشى قىلىپ سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە:
— سىلى ماڭا ئاخىرغىچە پانا بولۇپ قالسىلا، مەن سى-
لىنىڭ ئوغۇللىرى بولاي، - دەپتۇ.

بۇ شاھ، شەمىسى شاھنى ياخشى بىلىدىكەن، ھەم ئۇنىڭغا
ھۆرمەت بىلەن قارايدىكەن. شۇڭا ئۇ شەمىسى شاھنىڭ شاھزا-
دەسىگە غەدىخورلۇق قىلىشنى ئىككى ئىل مۇناسىۋىتىنىڭ تۈگۈنى،
دەپ ھېساپلاپ، ھەيدەرنىڭ تەلىۋىنى قوبۇل كورۇپ، ئۇنىڭغا
ئۆز قىزىنى بېرىش قارارىغا كەپتۇ. بۇ خەۋەر شاھ قىزىنى ئىن-
تايىن بىشارەتلىققا ساپتۇ. ئۇ ئانچى ئانىسى ئارقىلىق تۇغۇلۇققا
كۆڭلى بارلىقىنى ئېيتىپ، دادىسىنىڭ ھەيدەرگە زورلىماسلىقىنى
ئوتۇنۇپتۇ. ھەسەن شاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ، قىزىنىڭ "پاش -

باشتاقلەمى" دىن رەنجىپ، قىزىنى "ئايالانسۇرغان تۇغلۇقىنى
 ھەيدەرنىڭ تەلىۋى بويىچە بۇرۇنلا ئولتۇرۇپ تاشلىۋەتمىگەنلىك
 گىگە پۇشايمان قىپتۇ. بىراق ھىلى بولسىمۇ ئولتۇرۇپ تاشلاشقا
 قولى بارماپتۇ. ئۇنىڭ نەزىرىدە تۇغلۇق يىنىلا ھەيدەرگە قا-
 رىغاندا ئۇلۇغ سۇپات، چىچەن، ئۇقۇمۇشۇق بولۇپ تۇيۇلۇپتۇ.
 پەقەت ئۇنىڭ شاھ ئەۋلادىدىن بولمىغانلىغىلا شاھنىڭ دىنىغا
 ياقماپتۇ. ئۇ ئاخىرى ئۇيان ئويلىنىپ - بۇيان ئويلىنىپ، تۇغ-
 لمۇقىنى قىزىنىڭ كۆزىدىن يىراق قىلىش ئۈچۈن، ئۇنى باشقا
 بىر شەھەرگە شاھلىق قىلىۋاتقان ئىنسى ھۈسەننىڭ ئىلىكىگە يول-
 لاپ بەرمەكچى بولپتۇ - دە، بۇ بالىنى ئولتۇرۇۋېتىشكە قولۇم
 بارماي ئىلىكىگە ئەۋەتتىم، بارغان ھامان كاللىسىنى ئېلىۋەت-
 دىگەن خەتنى يېزىپ، تۇغلۇقنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ، يېرىم كېچە
 بىلەن يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.

تۇغلۇق كېچە - كۈندۈز يول مېڭىپ، ئىككى ھەپتە دىگەن-
 دە خەتنى ئېلىپ ھۈسەن شاھنىڭ ھوزۇرىغا كىرىپ كەپتۇ. ھۇ-
 سەن شاھ ئاكىسىدىن خەت ئېلىپ كەلگەن، كۆزگە يېقىشلىق،
 گەپ - سۆزلىرىدىن ئەدەپ ۋە چىچەنلىك چىقىپ تۇرغان بۇ
 كېلىشكەن يىگىتنى قىزغىن قارشى ئاپتۇ - دە، خەتنى ئېچىپ
 ئوقۇپ داڭ قېتىپ تۇرۇپ قاپتۇ. تۇغلۇق ھۈسەن شاھنىڭ چى-
 رايدىكى ئوزگىرىشتىن ھەيران بولپتۇ. لېكىن ئۆزىنىڭ شاھلار-
 نىڭ ئىشلىرىدا ئارىلىشىشقا مۇناسىپ كىشى ئەمەسلىكىنى چۈش-
 ىپ، گەپ - سۆز قىلماپتۇ. ھۈسەن شاھ بۇ چاغدا: "شۇنچە مۇ-
 لايم يىگىتنىڭ نىمە گۇنايى باردۇ؟ ئاكەنىڭ ئۇنى قەتلى
 قىلىشقا قولى بارمىغانلىقى ئۇنىڭ شۇ مۇلايىم، چىچەنلىكى ئال-
 دىدا ۋۇجۇدى تىرىگەنلىكىدىندۇ؟ ئاكەنىڭ قولى بارمىغان
 يەردە، مېنىڭ قولۇم قانداق بارسۇن؟ مەنمۇ باشقىچە يول تۇتۇ-

شۇم كېرەك" دىگەن خىياللارنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ ۋە تۇغ
لۇققا قاراپ:

— ئاكام سېنى مېنىڭ خىزمىتىمنى قىلىشقا ئەۋەتىپتۇ،
مەن ساڭا ئۇچىرۇش يىلقىنى بېقىپ كېلىشكە تاپشۇرمىەن، كەچتە
ساناپ ئۆتكۈزۈۋالسىمەن، ئەگەر بىرەرسى كەم بولسا، كاللاڭنى
ئالسىمەن، ئۆقتۈگۈمۇ؟ — دەپتۇ.

تۇغلۇق شاھنىڭ نىمە ئۇچۇن شۇنداق ۋەھشىلىك قىلدۇرات-
قانلىقىنى چۈشىنىلمەي ھەيران بوپتۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئىلكىدە
"ماقۇل" دېيىشتىن ئۆزگە چارە بولمىغاچقا، شاھنىڭ خىزمىتىنى
تولۇق ئادا قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ چىقىپ كېتىپتۇ.
تاڭ ئېتىپتۇ، تۇغلۇق ئون نەچچە كۈن يول مېڭىپ قاتتىق
ھېرىپ كەتكەنلىكىگە قارىماي، سەھەر تۇرۇپتۇ — دە، شاھنىڭ
خىزمەتكارلىرى تەييارلاپ قويغان ئۈچ يۈز يىلقىنى ھەيدەپ تاق-
قا قاراپ مېڭىپتۇ. بۇ يىلىشلارنىڭ ھەممىسى ئىستانبۇل ئاساۋ
بولغاچقا تاققا كېلە — كەلمەي تەرەپ — تەرەپكە تارقاپ كې-
تىپتۇ. تۇغلۇق نىمە قىلارنى بىلمەي "ئەندى بەربىر ئۆلىدۇم"
دىگەن خىيال بىلەن بېشى قايغان، پۇتى تايغان تەرەپكە قاراپ
مېڭىۋېرىپتۇ، كۆڭلى قاتتىق بىارام بولغانلىقتىن قانچىلىك يول
ماڭغانلىقىنى بىلمەي قاپتۇ، بىر چاغدا قارىسا ئىگىز تام بىلەن
قورشالغان ھەيۋەت چوڭ بىر باغنىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ، ئۇ
ئويلىنىپ ئولتۇرمايلا بىر سۆڭۈك ئارقىلىق باققا كىرىپتۇ، قار-
غۇدەك بولسا، بۇ شۇنداق كېلىشكەن باغ ئىكەنكى، رەڭگىمۇ —
رەڭ گۈللەر خۇددى زىلچىدەك چاقناپ تۇرغۇدەك، تۇغلۇق ئەي-
مەنكىنچە بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ، ئەتراپنى مۇسلىك دە-
رەخلەر قورشاپ تۇرغان چىرايلىق بىر كۆلىنىڭ يېنىغا بېرىپ
قاپتۇ ۋە كۆل بويىدا ئولتۇرۇپ، ئوچۇملاپ تۇرۇپ سۇ ئىچىشكە
باشلاپتۇ، ئەنە شۇ چاغدا يېقىنلا يەردىن بىر قانچە قىزنىڭ چا-

داڭلىق كۈلكسى ئاڭلىنىپتۇ، تۇغلۇق كۈلگە كەلگەن تەرەپكە قاراپ، كۈلگە يېقىنلاپ كېلىۋاتقان ئۈچ قىزنىڭ قارىسىنى كۆرۈپتۇ - دە، "ئەمىشقا بىسوراق باقىغا كىردىڭ؟" دەپ ئەيىپلەشتىن قورقۇپ، ئوزۇنى يوشۇرۇش ئۈچۈن دەرەخنى چىتىۋاپتۇ. ئۈچ قىز - قىز بولغاندەك نۇردىن يارىتىلىپ، ئاسماندىن يەر يۈزىگە چۈشۈرۈلگەندەك بىر بىرىدىن ئۆز، بىر بىرىدىن نازلىق قىزلار ئىكەن. ئۈچ قىز شوخلىق بىلەن بىر بىرىنى قوغلاشقانچە كۈل بويىغا كېلىپ توختاپتۇ - دە، سۇغا چۈمۈلۈش ئۈچۈن كىيىملىرىنى سېلىشقا تەمىشلىپتۇ. تۇغلۇق ئۆز ئۈمىدە پەقەت تۇنجى قېتىملا كۆرۈشكە نېسىپ بولغان بۇ نازىقلارنىڭ گۈزەللىكى ئالدىدا خۇددى يوقىتىپ قويۇشقا تاسلا قاپتۇ.

شۇ ئارىدا كۆيىڭىنىڭ تۈگىمىلىرىگە قوللىرىنى ئەمدىلا ئېلىپ بارغان بىر قىز ئۇشتۇمۇتلا: — توختاڭلار! — دەپ ۋاقىرەۋېتىپتۇ - دە، ئەتراپقا قاراشقا باشلاپتۇ، — ئادەم ئىسى كېلىۋاتىدۇ. — راست، — دەپتۇ قالغان ئىككىسىمۇ سەگەكلىشىپ، — ئاختۇرايلى.

قىزلار ئەتراپنى ئاختۇرۇشۇپتۇ، لېكىن ئادەم قېيىلماپتۇ، ئۇلار يەنە كۈل بويىغا يىغىلىشىپتۇ. خۇددى چىۋىن يەۋالغاندەك بىمارام بولۇشۇپ، بىر بىرىگە سوزمۇ قىلماي تىزلىرىنى قۇچاقلىغىچە كۈلگە قاراپ ئولتۇرۇپتۇ. تىنچ كۈل سۈيى زۇمرەتتەك چاقىنار ئىكەن، ئەگەرسە كۆپ - كۆك ئاسمان، گۈل ۋە مەۋىلىك دەرەخلەر جىلۋە قىلار ئىكەن. ئەنە شۇ جىلۋە ئىچىگە دەرەخ ئۈستىدىكى تۇغلۇقنىڭ كېلىشكەن سىماسىمۇ قوشۇلۇپ كەتكەن ئىكەن. بۇ سىما گەرچە ھېچقانداق ئېۋىش چىقارماسلىقىغا ئېرىشىپ، دەرەخكە مەھكەم

يېنىشىپ تۇرغان بولسىمۇ، كول بېتىگە تىكلەنگەن قىزلارنىڭ
خىيالچان كۆزلىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايتۇ.
— ئەنە!

تۇغلۇقنىڭ سۈدىكى ئەكسىنى كۆرگەن قىزلارنىڭ كۆزلىرى
دەرەخ ئۈستىگە تىكلەپتۇ، تۇغلۇق ئۇيالىغىنىدىن نىمە قىلارنى
بىلمەي، قىزارغىنىچە بېشىنى تۈۋەن سايىتۇ. قىزلار:
— چۈش، — دەپ تۈۋلەپتۇ.

تۇغلۇق چۈشمەيمۇ قۇتۇلۇشقا بولمايدىغانلىقىغا كۆزى يې-
تىپ، پەسكە سىرىلىپ چۈشۈپتۇ — دە، قىزلارغا ئەدەپ بىلەن
تازىم قىپتۇ.

خېلىلا غەزەبلىك كۆرۈنگەن قىزلار تۇغلۇقنىڭ مۇلا-
قىيىتى ۋە كېلىشكەن قەددى — قامىتىگە قاراپ، بىردىنلا مۇلا-
يىملىشىپ كېتىپتۇ ۋە ئۇنىڭ تازىمىنى ئىلىك ئېلىپ، بۇ يەرگە
قانداق كىرىپ قالغانلىقىنى سوراپتۇ. تۇغلۇق شاھ تاپشۇرغان
ئۈچ يۈز ئاساۋ ئاتقا باغلىنىشلىق بولغان قىسقا كەچۈرمىشىنى
سۆزلەپ بېرىپتۇ. قىزلار شاھنىڭ ئورۇنسىز تەلىۋىدىن غەزەپلە-
نىپ، مۇلايىم يىگىتنىڭ دەردىگە دەردمان بولماقچى بولۇشۇپ:

— يىگىتنى پەقەت ئاكىمىزلا قۇتۇلدۇرالايدۇ، بىز ئۇ-
نىڭغا يالۋۇرايلى، — دېيىشىپتۇ — دە، يىگىتنى ئويىگە كىرىپ
ئولتۇرۇپ تۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ.

يىگىت ئويىگە كىرىپتۇ. قىزلار ئىنتايىن مېھماندوست ئىكەن.
ھەش — پەش دىگۈچە ھەرخىل تاماق، ھەرخىل شىرنىلىكلەر
بىلەن داستىخاننى تولدۇرۇپ تۇغلۇقنى قىزغىن مېھمان قىپتۇ.
تۇغلۇق نازىن قىزلارنىڭ ئەنە شۇنداق قىزغىن ئىلتىپا-
تىغا ئېرىشىپ، پۈتۈن قايغۇ — ئەلەملىرىنى ئۇنىتۇرغان ھالدا
يەپ — ئىچىپ، ئۇلار بىلەن چاقچاقلىشىپ، خوشال — خورام ئول-
تۇرغاندا بىردىن يەر تەۋرىگەندەك بولۇپ، شىددەتلىك بوران

ئىككى ئاۋازىدەك غەيرى بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ، قىزلار بىردىنلا ئالاقزادە بولۇشۇپ يىگىتكە:

— ئاكام كېلىپ قالدى، ئۇنى ئوز سوزىمىزگە كوندۇر-
 گىچە، ئۇنىڭ كوزىدىن يىراق بولمىسىڭىز، ئۇ سىزنى ھالاك
 قىلىپ تاشلايدۇ، شۇڭا ۋاقىتنىچە بىزگە بويسۇنۇپ تۇرۇڭ، —
 دەپتۇ. دە، تۇغلۇقنى دەرھال ئالماڭا ئايلاندۇرۇپ، ئۈستەلگە
 تىزىپ قويۇپتۇ.

قىزلارنىڭ ئاكىسى ھەيۋەتلىك سۇمرۇغ قىياپىتىدە كۈچ-
 لۇك قاناتلىرىدىن دەھشەتلىك ئاۋاز چىقىرىپ ئاسماندىن يەرگە
 پەرۋاز قىلىپ چۈشۈپتۇ. دە، كېلىشكەن يىگىت قىياپىتىدە ئويىگە
 كىرىپ كەپتۇ ۋە بوسۇغىدىن ئاقلا. ئاتلىمايلا چىرايى سۇر-
 لۇك تۇس ئاپتۇ:

— ھە، — دەپتۇ ئۇ دەھشەتلىك توۋلاپ، — ئويىدىن ئا-
 دەم ئىسى كېلىدىغۇ؟!

سىڭىللىرى يېپىلىپ كېلىپ ئاكىسىنىڭ تىزىنى قۇچاقلاپتۇ.
 — بىزنى بىر نوۋەت كەچۈر ھەم ئۇ بىچارىنىڭ خۇن-
 دىن كەچ.

— ئەھۋالنىڭ توغرىسىنى ئېيتىڭلار.
 — ئاۋال ئۇنىڭغا چېقىلماسلىققا ۋەدە قىل، ئاندىن بىز
 ئۇنىڭ ئوزىنىلا سەن بىلەن ئۇچراشتۇرىمىز.
 — قېنى، دىگىنىڭلارچە بولسۇن.

قىزلار تۇغلۇقنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپتۇ، ئاكىسى ئۇنىڭغا
 شۇنداق بىر تىكىلىپتۇ. دە، غۇلجىنى كەرگىنىچە ئېتىلىپ بې-
 رىپ ئۇنى قاتتىق قۇچاقلاپتۇ:

— دوستۇم!
 يىگىتمۇ قىزلارنىڭ ئاكىسىنى قاتتىق قۇچاقلاپتۇ. قىزلار
 بۇ ئىككىسىگە تىكىلىگىنىچە ھاڭ. تاڭ بولۇپ تۇرۇپلا قاپتۇ.

— دوستۇم، — دەپتۇ قىزلارنىڭ ئاكىسى، — سېنى بۇ يەرگە قانداق شامال ئۇچۇرۇپ كەلدى؟

— بىر ئېغىز سوز بىلەن چۈشەندۈرۈش تەس، — دەپتۇ تۇغلۇق دوستىغا خوشاللىق بىلەن تەكىلىپ، — ئەلۋەتتە تەقدىر شامىلى بولسا كېرەك.

قىزلارنىڭ ئاكىسى خوشاللىق بىلەن قاقاقلاپ كۈلۈپ، دوستىنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىپتۇ ۋە سىڭىللىرىغا قاراپ:

— مانا بۇ يىگىت، — دەپتۇ ئۇ دوستىنى سىڭىللىرىغا تونۇشتۇرۇپ، — شاھزادە تۇغلۇق!

— ئاھ، — دەپتۇ قىزلار خوشاللىق بىلەن چاۋاك چېلىپ، — سىزنى دەرنىسىز ئويىدىن ئازات قىلدۇرەتتىكەن شاھزادە شۇ ئىكەن — دە!

قىزلار دەرھال شاھزادىگە تىزلىنىپتۇ: — ئاكىمىزنىڭ ھاياتىنى قۇتقۇزۇپ قالغانلىقىڭىز ئۈچۈن رەھمەت!

شاھزادىنىڭ ئالدىغا يەنە خىلمۇ — خىل تاماقلار تىزىلىپتۇ. قىزلارنىڭ ئاكىسى ئۇنى تاماققا تەكلىپ قىلىپ تۇرۇپ، كەچۈرمىشلىرىدىن ھىكايە قىلىپ بېرىشنى سورايتۇ.

شاھزادە دەرنىسىز ئويىدىكى "نۇر چاچار يىلان"نى قوغۇۋەتكەندىن كېيىنكى كەچۈرمىشلىرىنى بىر — بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. قىزلار ئۇنىڭ ھىكايىسىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ھىسداشلىق ھىي ئېشىپ، كۆزلىرىگە ياش ئاپتۇ. قىزلارنىڭ ئاكىسىمۇ قاتتىق ئىچ ئاغرىقى قىلىپ:

— يامان بوپتۇ، بىراق شۇنچە ئىشلار بولۇپ كەتكىچىمۇ، مېنىڭدىن ياردەم تىلىمىگىنىڭىگە ئۈگۈنمەن، — دەپتۇ.

— مەن سېنى نەدىن تاپاتتىم، — دەپتۇ شاھزادە ھەيۋان بولۇپ.

— مەن سەن بىلەن خوشلىشىش ئالدىدا، بېشىڭغا بىرەر كۈن چۈشسە، "دوستۇم" دېگەن سۆزنى ئېغىزىڭغا ئالساڭلا، مەن ساڭا دەرھال ئوز ياردىمىمنى يەتكۈزۈمەن، دېگەن ئىدىمغۇ!

— مۇنداق دېگەن، — دەپتۇ شاھزادە قاقاقلاپ كۆلۈپ، — ئۇ مېنىڭ تامامەن ئېسىمگە كەلمەپتۇ.

— دوستلارنى ئۇنتۇش يامان كىشىلەرنىڭ تۈزىمىغا چۈشۈپ كېتىشكە يول ئاچىدۇ، — دەپتۇ قىزلارنىڭ ئاكىسى شاھزادىگە چۈشەندۈرۈپ، — بۇنى ھەرگىز ئۇنتۇما.

پاراڭ بىلەن بولۇپ، كۈن كەچ كىرىپتۇ. شاھزادە شاھنىڭ ئۈچ يۈز ئاساۋ يىلقىسىنى ئېسىگە ئېلىپ، دوستىغا كېتىشكە ئىجازەت سورايتۇ. دوستى يېنىدىن ئاتىنىڭ بىر تال مويىنى چىقىرىپ شاھزادىگە سۇنۇپتۇ:

— مانا بۇ مويىنى كويىدۇرسەڭ ساڭا زورۇر بولغان با-راقلار تەقلەنگەن بىر ئات پەيدا بولىدۇ. ئۇ سېنىڭ خالىمىغان ئىشىڭنى ئورۇنلاپ بېرىشكە قادىر. سەن ئىشىڭنى بېجىرىپ بولغاندىن كېيىن يەنە ئۇنىڭ مويىدىن بىر تالنى يۇلۇۋېلىپ، ئۇنى قويۇۋەت، زورۇر تېپىلغاندا مويىنى كويىدۇرسەڭ ئۇ يەنە خىزمىتىڭگە تەييار بولىدۇ، مويىنى يوقىتىپ قويىمىساڭلا، ئۇ ساڭا ئامورۇڭنىڭ ئاخىرىغىچە خىزمەت قىلىپ بېرىدۇ، — دەپتۇ.

شاھزادە مويىنى ئېلىپ جۈنسىمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، دوستى سىڭىللىرىغا قاراپ:

— دوستۇمغا تۇتىدىغان يوللۇغىڭلار يوقمۇ؟ — دەپتۇ.

بۇ گەپ بىلەن تەڭ قىزلارنىڭ چوڭى بىر دانە تۇخۇم، ئوتتۇرائىچىسى بىر تال چوكا، كەنجىسى بىر دانە گەينەك ئېلىپ كېلىپ شاھزادىگە سۇنۇپتۇ.

بۇ نەرسىلەر كورۇنۇشتە ئادەتتىكىچە بولسىمۇ، لېكىن ھەر بىرىگە ئاجايىپ خاسىيەتلەر پۈتۈلگەن ئىكەن. تۇخۇم تەلپ

قىلغۇچىغا خالىغان تاماقنى ھازىر قىلىپ بېرىدىكەن، چىچىكا
تىكىلىنىشى بىلەن نەغمە - ئاۋا قىلىپ بېرىدىكەن، ئەينىدە قا-
رىغۇچىغا خالىغان جاي ۋە كىشىلەرنى كۆرسىتىپ بېرىدىكەن.
شاھزادە تۇغلۇق دوستى ۋە ئۇنىڭ سىڭىللىرى تۇتقان سو-
غىلارنى ئېلىپ باغنىڭ سىرتىغا چىقىپتۇ - دە، موينى كۆيدۈرۈپتۇ.
شۇ ئان ئاجايىپ كېلىشكەن، ئىگەر - توقۇملۇق بىر قارا تۈلپار،
ئۇزۇن سويلنى سورتىپ، كىشىگەن پېتى ئۇنىڭ ئالدىغا كەپ
تۇ. شاھزادە ئۆز دوستىنى كۆرگەندەك خوشاللىق بىلەن ئۇنىڭ
يايلىسىنى سىلاپ، ئۇستىگە مىنىپتۇ - دە، سويلنى قاتتىق بىر
شىلتىپتۇ، شۇ ئان ئات ئېغىزدۇرۇغىنى چايناپ، ئالدى ئاياقلىرى
رنى ئىگىز كۆتىرىپ قاتتىق بىر كىشىگەن ئىكەن، تاغدا ئوت
لاپ يۈرگەن بىرەر مىڭدىن ئارتۇق ئاساۋ ئاتلارنىڭ ھەممىسىلا
دۈكۈرۈشۈپ ئۇنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەپتۇ. شاھزادە ئۇلارغا قا-
راپ سويلنى شۇنداقلا بىر كۆتىرىپ قويغان ئىكەن، بىرەر سە-
جۇ ئۇيان - بۇيان بولماي، ئالدىغا چۈشۈپ، توپ - توغرا
شاھنىڭ ئاتخانىسىغا كىرىپ بېرىپتۇ.

شاھزادە ئېتىنىڭ بىر تال موينى يۇلۇۋېلىپ، ئۇنى قو-
يۇۋېتىپتۇ - دە، شاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ، ئۈچ يۈز ئاتقا قوشۇپ
شاھقا تەۋە يەنە بىر مۇنچە ياۋايىلىشىپ كەتكەن ئاتلارنىمۇ
ئېلىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. شاھ ئەسلى بۇ يىگىننى ۋەزىپى-
نى بېجىرەلمەي قېچىپ كېتىدۇ، ياكى بۆرىلەرگە يەم بولۇپ
تۈگەيدۇ، دەپ ئويلىغان ئىكەن. ئۇنىڭ ئورۇنلاش كىشىنىڭ
ئەقلىگە سىغمايدىغان دەرىجىدىكى شۇنداق مۇشكۈل ئىشنىڭ
ھۆددىسىدىن چىقىشى شاھنى ئىنتايىن ھەيران قالدۇرۇپتۇ. شاھ
ئۇيان ئويلىنىپ، بۇيان ئويلىنىپ، ئاخىرى ئۇنىڭ ئادەتتىكى
كىشىلەردىن ئەمەسلىكىنى ھىس قىلىپ، ئۇنى كۆزىتىپ بېقىش
نىيىتىدە ئۆز يېنىدا ئېلىپ قېلىپ، ئوردىنىڭ پارچە - پۇرات

ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ ئەرەب - ئازادە يۈرۈشىگە
رۇخسەت قىپتۇ.

ھەپتىلەر، ئايلار ئوتۇپتۇ، بالىنىڭ ھەركىتىدە ئۈزگۈچە
ئەھۋاللار كۆرۈلمەپتۇ، تاپشۇرۇلغان ئىشلارنى كۆڭۈل قويۇپ،
پۇختا ۋە تولۇق بېجىرىدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇۋاپىق بول-
مىغان يەرلىرى بولسا، كۆڭلىدە ئويلىغانلىرىنى ئوچۇق ئېيتىپ،
ئۆزىنىڭ تۈزىتىش توغرىسىدا كۆڭلىگە پۈككەنلىرىنى سۆزلەپ
قويدىكەن. شاھ بارا - بارا ئۇنىڭ زېھنىنىڭ ئىنتايىن ئۆتكۈر-
لۈگىنى پەملىپ، بەزىبىر ئىشلاردا ئۇنىڭ بىلەن مەسلىھەتلىشىپ
جۇ قويدىغان بولۇپ قاپتۇ. بۇنداق چاغلاردا شاھ ھامان ئۇ-
نىڭ سۆزلىرىدىن قانائەت تېپىپ، ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشكەنلىك
گىدىن ئىنتايىن رازى بولۇپ، كۈڭلى يايىراپ قالىدىكەن. بىراق
يېڭىنىڭ ئاكىسىدىن ئېلىپ كەلگەن خېتىنى ئويلاپ كۈڭلى
لاسىدە بولۇپ قالىدىكەن. ئۇ، شۇ ھالدا ئاكىسىنىڭ بۇ ي-
گىتىنى نىمە ئۈچۈن ئولۇمگە مەھكۇم قىلغانلىقىنىڭ تېگىگە يې-
تەلمەي، يېڭىنىڭ ئۆزىدىن سوراي دىسە، ئۇنى ئۆرگۈتۈپ
قويارمەنمىكەن، دەپ ئەندىشىدىن قۇتۇلۇپ كېتەلمەي، باش
قېتىمچىلىق ئىچىدە تۇرغىنىدا ئاكىسىدىن يەنە بىر پارچە خەت
كېلىپ قاپتۇ، شاھ خەتنى ئېچىپ ئوقۇپ تۇرغىنىدا يېڭىنىڭ
رەپ كەپتۇ.

— خەتتە، — دەپتۇ شاھ تۇغلۇققا تىكىلىپ، — ئاكام
ئۆز قىزىنى شەمسى شاھنىڭ شاھزادىسىگە بەرمەكچى بولۇپ، بىز-
نى توپغا تەكلىپ قىپتۇ، بۇ ئىشتىن سېنىڭ خەۋىرىڭ بارمىدى؟
— خەۋىرىم يوقتى، بىراق شۇنداق بولۇشىنى بىلەتتىم، —
دەپتۇ تۇغلۇق جاۋاپ بېرىپ.

— ھەيرانمەن، — دەپتۇ شاھ تۇغلۇققا قاراپ، — سەن
بۇ ئىشنى قانداق بىلىسەن؟

— مەن ئەنە شۇ شەھىرى شامنىڭ شاھزادىسىنىڭ نوۋۇكىدىم.

— ئۇنداق بولسا، سەن ئۇ شاھزادىدىن قانداق قىلىپ ئايرىلىپ قالدىڭ؟

— بۇ توغرىلىق مەن بىر نىسە دەلەلىمە يېمەن، بۇ سىزنىڭ ئاكىڭىز بىلەن شاھزادىگە تەئەللۇق ئىش بولسا كېرەك. — بايا سەن ئاكىڭىزنىڭ قىزى بىلەن شاھزادىنىڭ تويى بولىدىغانلىقىنى ئالدىن بىلىدىغانلىقىڭنى ئېيتتىڭ، دېمەك، سەن شاھزادە بىلەن سرداش، شۇنداقمۇ؟

— شاھزادە مەندىن سىز ساقلايدۇ، بىراق بۇ ئىشلار مېنىڭ چۈشۈمدە ئايان بولغان، مېنىڭ چۈشلىرىم كۆپىنچە توغرا چىقىدۇ.

شاھ تۇغلۇقنىڭ سوزلىرىگە قىزىقىپ قاپتۇ.

— ياي، بۇمۇ قىزىق ئىشكەن، بۇ توغرىلىق چۈشۈڭىدە

يەنە قانداق ئىشلار ئايان بولغانلىقىنى ئېيتىپ بېرەلەمسەن؟

— خىرە - شىرە ئېسىمدە قېلىشچە، ئاكىڭىزنىڭ قىزىغا موڭغۇللار پادىشاھىمۇ ئەلچى كىرگۈزگەن، ئاكىڭىز شەھىرى شاھنىڭ شاھزادىسىگە ۋەدە قىلىپ قويغانلىقى ئۈچۈن، موڭغۇللار پادىشاھىنىڭ ئەلچىلىرىنى قايتۇرۇۋەتكەن، موڭغۇللار پادىشاھى بۇنىڭدىن قاتتىق غەزەپلىنىپ، ئاكىڭىزغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن ئەسكەر توپلاۋاتقۇدەك، بەلكى بۇ ئۇرۇش ئاكىڭىزنىڭ قىزى بىلەن شاھزادىنىڭ توي مەرىكىسىگە توغرا كېلىپ قېلىشى مۇمكىن.

— ھە، سەن ئەۋلىيامۇ، قانداق؟

تۇغلۇقنىڭ سوزلىرىنى ئاڭلىغان شاھ شۇنداق دەپ ئۆر- ئىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ. چۈنكى ئاكىسىدىن كەلگەن خەتتە ئەنە شۇ سوزلەر ئېنىق يېزىلىپ ئىنىسىدىن بىر قىسىم ئەسكەرلىرىدە

مى ئەپيارلاپ قويۇشنى تەلەپ قىلغان ئىكەن.

تۇغلۇق شاھنىڭ ھەيران قالغانلىقىغا قاراپ، ئىچىدە قاتتىق كۈلۈپتۇ، چۈنكى ئۇ بايان قىلغانلىرىنى چۈشىدە ئەمەس، دوستىنىڭ سىڭىلىرى ھەدىيە قىلغان ئىدىنىڭتىن كۆرگەن ئىكەن. تۇغلۇق ئەنە شۇ ئەينەككە ئېرىشكەن كۈنىدىن باشلاپ، ھەر كۈنى ئۇنىڭغا قاراپ مەلىكە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ئىشلارغا سەپسىلىپ تۇرغان ئىكەن. بۇ جەرياندا ئۇ مەلىكىنىڭ بىر قېتىمىمۇ كۈلگىنىنى كۆرەپتۇ، ھەيدەر بولسا، ئۇنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانىدەك پىقىراپلا يۈرىدىكەن، مەلىكە بولسا، ئۆزىنى خالىي قالدۇرۇشنى تەلەپ قىلىپ، كۆزلىرىدىن ئۇزلۇقسىز ياش تۆكۈپ كېسەل بولۇپ يېتىۋالىدىكەن. ئەنە شۇ جەرياندا ھەسەن شاھ شەمىسى شاھقا نامە ئەۋەتىپ ئۆزىنىڭ شاھزادىسىگە باشپانالىق قىلىۋاتقانلىقىنى ۋە يېقىندا ئۇنىڭغا ئۆز قىزىنى چېتىپ، 4 كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ بېرىدىغانلىقىنى ئۇقتۇرۇپتۇ. شاھزادىسىدىن ئايرىلىپ، جۇدالىق ھەسرەتتىن ئىككى پۈكۈلۈپ قالغان شەمىسى شاھ، بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خوش بو-لۇپ كېتىپ، مەخپىي ھالدا 40 تۈگىدە تويلىق يوللاپ، ئۆز دەھمىتىنى ئىزھار قىلغان ئىكەن. مانا مۇشۇ 40 تۈگىدىكى تويلىق مال ھەيدەرنىڭ مەلىكىنىڭ كۈڭلىنى ئالىدىغان بۇيۇملارغا ئايالانغان بولسىمۇ، قىز يەنىلا ھەيدەردىن بىزار ئىكەن، ئۇنىڭ كۈڭلىدە كىم بارلىقى تۇغلۇققا ناھايىتى ئېنىق ئىكەن، تۇغلۇق ئۆزىگە شۇنچىلىك ئىشتىياق باغلىغان بۇ مەلىكىنىڭ ۋەسلىگە ئېرىشىشنى ھەرقانچە ئويلىسىمۇ، ھەيدەرگە بەرگەن قەسسىمى يادىغا كېلىۋېلىپ، يەنىلا ئۇنىڭ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالغانلىقى ئۇنىڭ بارلىق رەزىللىكلىرىنى بېسىپ چۈشكەندە، شاھزادىسى ئۆزىنى بېسىۋېلىشقا مەجبۇر قىلىدەكەن. بىراق يېقىنقى كۈنلەردە ئەلچىلىرى قايتۇرۇلغان موڭغۇل

لار شاھنىڭ ئۈچ ئېلىش ئۈچۈن قىلىۋاتقان ئۇرۇش تەييارلىقى
تۇغلۇقنى قاتتىق بىارام قىلىۋ. ئەگەر ئۇلار ئۇرۇشتا غەلىبە
قىلىسا، مەلىكىنى تارتىپ كېتىدىغانلىقى ناھايىتى ئېنىق. مانا
مۇشۇنداق ئەھۋالدا تۇغلۇق جەزمەن ئۇرۇشقا چۈشۈشى كېرەك...
تۇغلۇقنىڭ ھۈسەن شاھنىڭ سوتاللىرىغا جاۋابەن ئەينەك
تە كۆرگەنلىرىنى ئايانماي سوزلىشى ئەندە شۇ قارارغا كەلگەن
لىكىدىن بولغان ئىكەن.

— سەن ھەقىقەتەن ئەۋلىيا ئىكەنسەن، — دەپتۇ ھۈسەن
شاھ تۇغلۇقنىڭ ئۆز چۈشىدە كۆرگەنلىرىگە بەرگەن تەبىرىدىن
ھەيران بولۇپ، — قېنى، ئېيتە، مەن ئەسكەرلىرىمنى ئېلىپ
بارايمۇ - قانداق؟

— چۈشۈمدە بۇ توغرىلىق بىرەر نەرسە ئايان بولمىدى،
لېكىن موڭغۇللار يېڭىلىدۇ.

— يېڭىلىدۇ؟ مەيلى، بۇنى كېيىن كۆرەيمىز، لېكىن مەن
سېنى ئېلىپ بارىمەن. تەييارلىق قىل.

ھۈسەن شاھ تۇغلۇقنى ھارۋىگەش قىياپىتىدە ياساپ ئىككى
ھەپتىلىك قاتتىق يول ئازاۋىدىن كېيىن ئاكىسىنىڭ شەھىرىگە
يېتىپ كەپتۇ.

ھۈسەن شاھ ئاكىسىنىڭ ئوردىسىغا كەلگەندىن كېيىن تۇغ
لۇقنى ئاكىسىنىڭ نەزىرىدىن قاچۇرۇپ، ئارقا ھويلىدىكى خا-
لى بىر ئويىگە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ - دە:

— سەن بۇ ئويىدىن قوزغالما، زورۇر بولغاندا مەن ئۆزۈم
كېلىپ سەن بىلەن سوزلىشىمەن، — دەپ قويۇپ چىقىپ كېتىپتۇ.
تويى باشلىنىپ كېتىپتۇ. تۇغلۇق قوسغى ئاچسا خاسىيەت
لىك تۇخۇم ئارقىلىق خالىغان تاماقنى ھازىرلاپ يەپ، ئىسچى
پۇشسا، خاسىيەتلىك چوكىدىن ئىسىل نەغمە - ناۋالارنى ئاڭلاپ،
خاسىيەتلىك ئەينەك ئارقىلىق توي ئەھۋالىنى كۆرۈپ يېتىپتۇ.

ھۈسەن شاھنىڭ مەخسۇس كىشىلىرى ئارقىلىق ئۇنىڭغا كىرگۈزۈپ بەرگەن تويىنىڭ نازۇ - نېمەتلىرى شۇ بويىچە دوۋىلىنىپ تۇرۇۋېرىپتۇ.

توي باشلىنىپ ئۈچىنچى كۈنى تۇغلۇقنىڭ ئەينىگىدە موڭ غۇل لەشكەرلىرىنىڭ ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقانلىقى ئايان بولۇپتۇ. ئۇ بۇ ئەھۋالنى ئۆزىنى ئىزلەپ كىرگەن ھۈسەن شاھقا مەلۇم قىلىپ، دەرھال ئۇلارغا قارشى لەشكەر ئەۋەتىشنى ئۇقتۇرۇپتۇ. دەل شۇ چاغدا ھەسەن شاھنىڭ ئالدىنقى سەپتىكى قارا-ۋۇلىرىمۇ ئات چاپتۇرۇپ كېلىپ، بۇ ئەھۋالنى شاھقا مەلۇم قىلىپتۇ. ئوردىدا پاتىپاراقچىلىق كۆتىرىلىپ، لەشكەرلەر دۇشمەنگە قارشى ئاتلىنىپتۇ. توي بەزمىلىرى توختاپ، ھەممە ساراسىمىگە چۈشۈپتۇ، كزىوغۇل يولغۇچى ھەيدەر مۇ ۋەھىمە ئىچىدە نەپەس-ئارنى بىلمەي تويىنىڭ نازۇ - نېمەتلىرىنى بىر خالىغا قايچىلاپ، "مەنمۇ ئۇرۇشقا قاتنىشىمەن" دىگەن بانىدا، مۇبادا ھەسەن شاھ يېڭىلىپ قالسا، قېچىپ كېتىشنى كۆزلەپ ئۆزىنى دالدىغا ئاپتۇ.

ئىككى تەرەپ لەشكەرلىرى پايانسىز چۆلدە، خۇددى ئىككى ياقىتىن كەلگەن كەلكۈندەك شىددەت بىلەن ئۇچرىشىپ دەشەتلىك جەڭنى باشلىۋېتىپتۇ. ھەش - پەش دىگۈچە ھەر ئىككى تەرەپتىن ئۈلۈكلەر تاغدەك دوۋىلىنىپ، جەڭ ئاتلىرىنىڭ كىشى-نەشلىرى يەر - ئاسماننى لەرزىگە كەلتۈرۈۋېتىپتۇ.

جەڭ ئەنە شۇ ھالدا بىرقانچە سائەت داۋاملاشقاندىن كېيىن موڭغۇللار تەرەپ ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىپ، ھەسەن شاھنىڭ ئەسكەرلىرىنى شەھەر سېپىلىگە قاراپ قىستاشقا باشلاپتۇ، سېپىل ئۈستىدە تۇرۇپ، جەڭ ئەھۋالىنى كۆزىتىپ تۇرغان شەھەر ئاھالىسى قاتتىق ساراسىمىگە چۈشۈپ قاپتۇ. دەل شۇ چاغدا قارا تۈل پار مىنگەن بىر ئەزىمەت سېپىل ئىچىدىن ئوقتەك ئېتىلىپ چىپ

قېتىۋ - دە، دۇشمەن ئىچىگە شىددەت بىلەن ئېتىلىپ كىرىپتۇ،
ئۇنىڭ پىچاقنى تۇرغان زۇلپىقارى خۇددى چېقىلغان چاقماقتەك
ۋال - ۋۇل قىلىپ، دۇشمەن لەشكەرلىرىنىڭ بېشىنى چۆپ چاپقاز-
دەك قىرىپ تاشلاپتۇ، ئۇنىڭ تۇلپارىمۇ ئالدىدىن كەلگەنلەرنى
چىشلەپ، ئارقىدىن كەلگەنلەرنى قېپىپ، ئۆز ئىگىسىنىڭ ئالغا
ئىلگىرىلىشىگە يول ئېچىپ، جەڭ مەيدانىدا لاچىنىدەك پەرۋاز
قېتىۋ.

دۇشمەن لەشكەرلىرى ئۆزلىرىگە ئەجەل يوللاۋاتقان بۇ
تەڭداشنىز باتۇر ئالدىدا ئېغىر ساراسىمىگە چۈشۈپ پاتىپاراق
بۆلۈپ قېچىپتۇ، بۇنى كۆرگەن ھەسەن شاھنىڭ لەشكەرلىرى ئا-
جاپ روھلىنىپ كېتىپتۇ - دە، قاچقان دۇشمەنلەرنى سۇرۇپ -
توقاي قىلىپ كەچ كىرگىچە ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمىنى قىرىپ
تۈگىتىپتۇ.

كەچ كىرىپتۇ، جەڭمۇ توختاپتۇ، بىراق بۇ جەڭنىڭ ئاخىر-
لاشقانلىقىدىن دېرەك بەرمەيدىكەن، موڭغۇل پادىشاسى ئەزەلدىن
يېڭىلىگىنىگە تەن بەرگەن ئەمەسكەن، بۈگۈن يېڭىلىسە، ئەتىسى
تېخىمۇ زور كۈچ بىلەن باستۇرۇپ كېلىدىكەن. شۇڭا ھەسەن
شاھ تەرەپ، گەرچە غەلىبە تەنتەنىسى بىلەن چەكسىز خوشاللىق
قا چۈمۈلگەن بولسىمۇ، يەنە بىر تەرەپتىن موڭغۇل پادىشاسىنىڭ
ئەتىلا باستۇرۇپ كېلىدىغان تېخىمۇ زور قوشۇنىغا تاقابىل تۇ-
رۇش تەييارلىغىنى ئىشلەشكە باشلاپتۇ. بۇ جەرياندا ھەسەن ھەم-
قى قارا تۇلپارلىق چەۋەندازنى ماختىشىپتۇ. بىراق ئۇنىڭ كىم
ئىكەنلىكىنى بىلمەپتۇ، بەزىلەر ئۇنى "ھەسەن شاھنىڭ كۈ-
يۈغلىكەن" دىگەن سۆزلەرنىمۇ قىلىشىپتۇ. قارا تۇلپارلىق چە-
ۋەنداز ئارىدا بولمىغاچقا، ئەتىدىن - كەچكىچە ئۆزىنى دال
دىغا ئېلىپ مۈكۈپ ياتقان ھەيدەرمۇ: "بۇ، مەن ئىدىم، ئەتە
يەنە جەڭگە قاتنىشىشقا تەييارمەن" دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. بۇنى

ئاتلىغان كىشىلەر ئۇنىڭغا ئاپىرىن ئوقۇپ، شۇنداق قەيسەر كۆر-
يوغۇنى تاللىغان ھەسەن شاھنىمۇ قىزغىن مەدھىيە ئوقۇپتۇ.
بىراق بۇ قارا تۇلپارلىق چەۋەندازنىڭ ھەيدەر ئەمەس،
بەلكى شاھزادە تۇغلۇق ئىكەنلىكى ھىكايدە ئاتلىنىۋاتقانلارغا چۈ-
شىنىلىك بولسا كېرەك. ئۇ خاسىيەتلىك ئەينەكنىڭ ئايان قى-
لىشى بىلەن ھەسەن شاھ تەرەپنىڭ يېڭىلىشقا يۈزلىنىۋاتقانلىقى-
نى كۆرگەندىن كېيىن دوستى تەقدىم قىلىنغان قارا تۇلپارنىڭ
مويىنى كويىدۇرگەن ئىكەن، ئىگەرگە ساۋۇت، دۈبۇلغا، قىلىچ -
قالقانلار ئېسىلغان تۇلپار كىشىنى يېتىپ كەپتۇ، ئۇ ئەندە شۇ
ساۋۇت، دۈبۇلغىنى كىيىپ، قىلىچ - قالقانلارنى قولغا ئېلىپ،
قارا تۇلپارغا مىنىش بىلەن كىشىنىڭ ئەقلىگە سىغمايدىغان دە-
رىجىدىكى ئەنە شۇ قەھرىمانلىقنى نامايدىن قىپتۇ.

شاھزادە تۇغلۇق جەڭ ئاياقلاشقاندىن كېيىن، قارا تۇلپار-
نىڭ بىر تال مويىنى يۈلۈپ ئېلىپ، ئۇنى قويۇۋېتىپتۇ - دە،
قاتتىق چارچاپ كەتكەنلىكىدىن ئۆز ھوجرىسىغا كىرىپ قاتتىق
ئويۇغۇغا كېتىپتۇ. ئەنە شۇ چاغدا ھۇسەن شاھ ئۇنىڭ يېنىغا
كىرىپ، ئۇنىڭ ھوزۇر قىلىپ ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ - دە،
"چىۋىش كۆرۈشىگە" دەخلى يەتكۈزمەسلىك ئۈچۈن پۇتىنىڭ
ئۇچىدا دەسسەپ چىقىپ كېتىپتۇ.

تاڭ ئېتىپتۇ، شاھزادە ئويغىنىپ، دەرھال ئەينەككە قاراپ
تۇ، ئەينەكتە موڭغۇل تەرەپنىڭ تېخىمۇ كۆپ لەشكەر باشلاپ كې-
لىۋاتقىنى ئايان بولۇپتۇ. ئۇ دەرھال كىيىنىپتۇ - دە، ئالدىراپ
كىرىپ كەلگەن ھۇسەن شاھقا كۆرگەن "چۈشى"گە ئاساسەن بۇ-
گۈن تېخىمۇ قاتتىق جەڭگە تەييارلىق قىلىپ تۇرۇش كېرەكلى-
كىنى ئېيتىپتۇ.

دىگەندەك موڭغۇل تەرەپ ناھايىتى كۆپ لەشكەر ئېلىپ
كەپتۇ. جەڭ يەنە باشلىنىپتۇ، ھەسەن شاھ تەرەپ يەنە يېڭىلىش-

كە يۈزلەنگەن ھامان شاھزادە تۇغلۇق يەنە تۇلپارنىڭ مويىنى
كۆيدۈرۈپتۇ. تۇلپار ئالدىنقى كۈندىكى قىياپەت بىلەن يېتىپ
كەپتۇ. شاھزادە دۈبۈلغا، ساۋۇتىنى كىيىپ، يەنە جەڭگە پەرۋاز
قىپتۇ.

بۇگۈنكى جەڭدە موڭغۇللار، بۇ قارا تۇلپارلىققا خېلى
قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ زۇلپىقارى
ئالدىدا باشلىرىنىڭ ئۈزلۈكسىز ئۇزۇلۇشىگە بەرداشلىق بېرە-
لمەي، يەنە چېكىنىشكە مەجبۇر بولپتۇ. كەچ كىرىپتۇ، جەڭمۇ توخ
تاپتۇ.

ئۈچىنچى كۈنى موڭغۇل ئەسكەرلىرى يەنە كەپتۇ. بىراق
ھەسەن شاھنىڭ ئەسكەرلىرى ئۇلار ھەتتە ئۇزۇنچە ئۇرۇشمايلا
چېكىنىپ تېرە - پېرەك بولۇپ كېتىپتۇ. چۈنكى موڭغۇل تەرەپ-
تە قولغا كوندۇرگەن چوڭ بىر ئەجدىھا بولۇپ، ئەسكەرىي كۈ-
چى بىلەن تەڭ كېلەلمىگەن موڭغۇللار ئەنە شۇ ئەجدىھانى ئې-
لىپ كەلگەن ئىكەن، ئەجدىھا ئاغزىدىن ئوت - يالقۇن چېچىپ
توغرا كەلگەن كىشىنى يالمايد - يۇتۇپ، ياكى چايناپ - پۇر-
كۇپ ئالغا ئىلگىرىلەۋېرىپتۇ. بۇنىڭغا تەڭ كېلەلمىگەن ھەسەن
شاھنىڭ ئەسكەرلىرى توغرا كەلگەن تەرەپكە قېچىپ، ئوزلىرىنى
دالدىغا ئېلىشىپتۇ، موڭغۇللار ئەنە شۇ ھالدا ئوردىغا بېسىپ ك-
رىپتۇ - دە، تويى بولۇۋاتقان مەلىكىنى ئېلىپ، يولىغا راۋان
بولپتۇ، كۆز يۇمۇپ - ئاچقىچە قولغا كەلگەن موڭغۇللارنىڭ بۇ
غەلىبىسىنى كۆرگەن شاھزادە تۇغلۇق يەنە قارا تۇلپارنى مە-
نىپ، موڭغۇللارنى قوغلاپ يېتىپتۇ - دە، ئەجدىھاغا تىغ ئۇ-
رۇپتۇ، لېكىن ئەجدىھامۇ چاققانلىق بىلەن شاھزادىنىڭ بەلىگە
گە ئېغىز سېلىپ ئۆلگۈزۈپتۇ، شاھزادە دەرھال بىۋىشلىنىپتۇ -
دە، ئىختىيارسىز "دوستۇم" دەپ پىچىرلاپ تاشلاپتۇ. شۇ ئان ئەج-
دىھانىڭ تىغ تەككەن يېرىدىن كۆكۈش ئىسى كۈتىۋېلىپ، يېپ

شىل يالقۇنغا ئايلىنىپتۇ - دە، ھەش - پەش دىگۈچە ئىجىدىدا كويۇپ كۆل بولۇپ كېتىپتۇ. بۇنى كورگەن موڭغۇللار قورققاندىن مەلىكىنى تاشلاپ قېچىپتۇ، مەلىكە پەيتۈندىن سەكرەپ چۈشۈپ، بېشىدىن ياغلىغىنى ئېلىپ يىگىتنىڭ ئىجىدىدا چىش سالغان بىلىگىنى تېگىپتۇ، كۆز يۇمۇپ - ئاچقچە ئەتىراپ قارا تۇلپارلىق بۇ يىگىتنى كورۇش ئۈچۈن كەلگەن كىشىلەر بىلەن لىق تولۇپتۇ. كۆپ ئۆتمەي ئاكا - ئۇكا شاھ ھەسەن - ھۇسەن لەرمۇ بۇ قەيسەر يىگىتنىڭ غەلىبىسىنى تەبرىكلەش ئۈچۈن ئات چاپتۇرۇپ يېتىپ كەپتۇ. يىگىت ھۇشىغا كەپتۇ. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، بېشىدىن دويۇلغىسىنى ئالغاندا ئاكا - ئۇكا شاھلار ئۇنى تونۇپ، ھاڭ - تاڭ بولغىنىچە بىر بىرىگە قارىشىپ تۇرۇپلا قاپتۇ. مەلىكە بولسا، ئۆزىنى تۇتالماي يىگىتنىڭ باغرىغا ئۆزىنى ئېتىپتۇ. يىگىت بولسا، قىزنى مۇلايىملىق بىلەن ئۆزىدىن يىراقلاشتۇرۇپ، ھەسەن شاھقا قاراپ:

— بۈگۈنكى چۈشۈمنىڭ بىشارەت بېرىشىچە موڭغۇللار ئەمدى بۇ يۇرتقا قەدەم بېسىشقا جۈرئەت قىلالايدۇ، — دەپتۇ. ھەسەن شاھ يىگىتكە ئۆزىنى ئېتىپ، ئۇنى مەھكەم قۇچاقلاپتۇ - دە، كۆزلىرىگە لىققىدە ياش ئېلىپ:

— بۇ سېنىڭ شەرىپىڭ، سەن پۈتكۈل خەلقنىڭ شەرىپى، —

دەپتۇ.

شۇ ئەسنادا ئارقىدىكى كىشىلەر تەۋرىنىپ قاپتۇ، ھەممە ھەيران بولغان ھالدا ئارقىسىغا قارىغۇدەك بولسا، شەھىسى شاھ بىلەن ئۇنىڭ ۋەزىرى نەچچە مىڭلىغان لەشكەرلىرىنى باشلاپ، ھەسەن شاھنىڭ موڭغۇللارغا قارشى ئۇرۇشىغا ياردەم بېرىشىگە يېتىپ كەلگەن ئىكەن، تۇغلۇق قوشۇن ئالدىدىكى دادىسىنى كۆرۈپ، "دادا!" دەپ توۋلىغىنىچە ئۇنىڭ ئالدىغا ئېتىلىپ بېرىپتۇ، شەھىسى شاھمۇ "بالام!" دىگىنىچە ئېتىدىن سەكرەپ چىقۇپتۇ.

شۇپ، تۇغلۇقنى باغرىغا بېسىپتۇ. كۆزلىرىدىن ئاققان خوشاللىق
ياشلىرى ئاكا - بالىنىڭ جۇدالىقتا سارغايغان يۈزلىرىنى شەب
نەم يۇغان بىر جۈپ چۇغلۇقتەك ياشنىتىۋېتىپتۇ. ئاكا - ئۇكا
ئوت - قۇيرۇقلۇق قىلىشى بىلەن ئولتۇرۇپ تاشلاشقا تاس قال
غان بۇ يىگىتنىڭ ئەمدىلىكتە شەمىسى شاھىنىڭ ئوغلى بولۇپ
چىققانلىقىغا ھەيران بولۇپ، ئىشنىڭ تەككىگە چۈشەنمەي تۇ
رۇپ قاپتۇ. بۇنى چۈشەنگەن شەمىسى شاھىنىڭ ۋەزىرى ئوغلى
ھەيدەرنى قولىدىن يېتىلىگىنچە ئۇلارنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ھەي
دەر ئەسلىدە قېچىپ كېتىۋېتىپ ئۇلارغا دوقۇرۇشۇپ قالغان ئىكەن.
— ھەممىنى قىلغان مانا مۇشۇ، — دەپتۇ ۋەزىر ئوغلىنى
سېلىشىلىگىنچە غەزەپلىنىپ، — مانا مۇشۇنداق قارا نىيەتكە ئاكا
بولغىنىغا خىجىلىدىن، شۇكا بۇنىڭ كاساپىتىدىن پەيدا بولغان
بارلىق ئوقۇشما سىلىقلارنى مۇشۇنىڭ قېنى ئارقىلىق يۇيۇپ تاش
لاش ئۈچۈن بۇنى سىلەرنىڭ قىلىچىڭلارنىڭ ئاستىغا تاشلايد
مەن.

ۋەزىر شۇ سۆزلەردىن كېيىن ئوغلىنى خۇددى كۈچۈكىنى
قاماللىغاندەك قاماللاپ، ئاكا - ئۇكا شاھلارنىڭ ئالدىغا تاش
لاپتۇ، ھەيدەر ئۇلارنىڭ ئايىنى ئاستىدا بېشىنى كۆتۈرەلمەي
تىرىگىنچە يېتىپ قاپتۇ. شاھزادە تۇغلۇق دادىسىنىڭ قۇچىسى
دىن ئاچراپ، ھەيدەرنىڭ يېنىغا كەپتۇ - دە، ئۇنى يولۇپ
تۇرغۇزۇپ، شاھزادىلىك كىيىملىرىنى ئويۇپ - پىچاڭلارنى قېقىپ
تۇرۇپ:

— مەن ئۆز مەردانىلىقىم بىلەن ساڭا قىلغان قەسەمنى
نىڭ ھوددىسىدىن چىقىتىم، لېكىن سەن نامەرتلىگىڭدىن ساڭا
بەرگەن كىيىمىڭنىمۇ ئوڭلاپ كىيەلمىدىڭ. شۇنداقتىمۇ مەن سې
نىڭ مېنى بىر نوۋەت ئولۇمدىن قۇتقۇزۇپ قالغانلىقىڭنى ھەر -

گىز ئۇنتۇمايدىن، شۇڭا مەنمۇ سېنى بۇ نوۋەت ئولۇمدىن قۇت
قۇزۇپ قالماقچىمەن. ئەمەسمە سەن ئازات، مەلىكە بىلەن مۇ-
رات - مەقسىدىڭگە يەت.
مەلىكە بۇ گەپنى ئاڭلاش بىلەن تەڭ ئاتىسىنىڭ ئالدىغا
تەزلىنىپتۇ:

— مەن ھەقىقىي شاھزادىگە تېگىشلىك كېرەك، ئاتا، مېنى
ئۇنىڭغا زورلىماڭ.
ھەيدەر بۇ گەپنى ئاڭلاپ، يېقىن ئەتراپتىكى ئىگىدارلىك
ئاتلارنىڭ بىرىگە مىنىپتۇ - دە، ئوقتەك چاپقىنىچە كۆزدىن غا-
يىپ بوپتۇ. ئۇنىڭ كەينىدىن ئات چېپىپ كەتكەن كىشىلەر ئۇ-
نىڭ دەريا سۈيى چەتكە ئۇرۇپ چىقىرىۋەتكەن جەسىدىگە يۈلۈ-
قۇپتۇ. ئۇنىڭغا ھەچكىچە ئۇچ ئاغرىتىپ قويماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن
ھەسەن شاھنىڭ ئوردىسىدا يەنە قىرىق كېچە - كۈندۈزلۈك
توي مەرىكىسى ئۆتكۈزۈلۈپ، شاھزادە تۇغلۇق بىلەن مەلىكىنىڭ
ئىككىنچى ئوقۇلۇپتۇ.

خاسىيەتلىك ئەنگۇشتەر

بۇرۇنقى زاماندا قىش بولماس بىر شەھەر بولغان ئىكەن. بۇ شەھەرنىڭ باغلىرىدا يىل بويى مۇسلىر مەي بولۇپ، تاغلىرىدا مايىلار مايفىا تولۇپ تۇرىدىكەن. ئۇزۇق - تۇلۇك مول ئىكەن. خەلقى شات ئىكەن.

بىراق، مويسىپىنلارنىڭ ئېيتىشىچە بۇ شەھەر بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا قىشمو - ياز قارغا كومۇلۇپ تۇرىدىغان، كۈندۈزدىن ئىككى تايىنى يوق، كېچىسى ئۇزۇن بولىدىغان، جۇدۇن - چاپ قۇنلۇق شەھەر ئىكەن، شۇڭا بۇ يەردە تىرىكچىلىك قىلىش ئىنتايىن قىيىن ئىكەن. كىشىلەر دائىم سوغاق ۋە ئاچلىق ئازاۋىدىن ئۆلۈپمۇ قالدىكەن. شۇڭا ئۇلار خۇداغا نالە قىلىپ، بۇ ئازاپ ئوقۇبەتلىك تۇرمۇشتىن قۇتۇلدۇرۇپ قويۇشنى تەلەپ قىلىپ، ئىبادەت قىلىپ تۇرىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە كېشىلەر بىر يەرگە يىغىلىپ، خۇداغا يالۋۇرۇپ كۆز يېشى قىلىۋاتقاندا، ئۇشتۇمتۇت ئەتراپ سۈپىتىمى كۆتىرىلگەندەك يورۇپ، كۈن چىقىش تەرەپتە ئاپپاق ساقاللىق بىر بوۋاينىڭ يوغان گەۋدىسى پەيدا بولۇپتۇ. بۇ خېلىزىر ئىكەن. ئۇ كۆپچىلىككە قاراپ مۇنداق دەپتۇ:

— بەس، ئەمدى يېتەر، ھەقىقەتەن ياخشى كۈن كىرۈشنى ئارزۇ قىلىساڭلار، ئەنگۇشتەرنى قولۇڭلارغا ئېلىڭلار، ئۇ ئاۋۇ تاغدا.

خېلىزىر قولى بىلەن يان تەرەپتىكى ئىشارە قىپتۇ. چوققىلىرى بىر بىرى بىلەن گىرەلىشىپ بۇلۇتقا تاقى

شېپ تۇرغان بۇ تاغنىڭ ئارىسىدا قانداقتۇر بىر يورۇقلۇق جۇ-
لالىنىپ تۇرغۇدەك. كىشىلەر ئۇنى كۆرۈپ خوشال بولۇپ،
خېزىرغا:

— ئاتا، ئۇنى قانداق ئالىدۇ؟ يولنى كۆرسىتىپ قويد-
سىلا، — دېيىشىپتۇ. خېزىر:

— قورقۇمسىز، چىداملىق باتۇردىن ئىككىنى تاللاپ يولغا
سېلىڭلار، مەن ئۇلارغا يار، — دەپتۇ — دە، غايىپ بوپتۇ.
كىشىلەر ئىنتايىن خوش بولۇپ، ئىككى باتۇرنى تاللاپ دەر-
ھال يولغا ساپتۇ — دە، ئۇلارنىڭ ئەنگۈشتەرنى ئېلىپ كېلىشىنى
تەقەززالىق بىلەن كۈتۈشكە باشلاپتۇ.

ئارىدىن ئىككى ئاي ئۆتۈپ، ئەنگۈشتەرنى ئېلىپ كېلىش
كە كەتكەن ئىككى باتۇر قايتىپ كەپتۇ. ئۇلار ئەنگۈشتەرنى
ئېلىپ كەلگەن ئىكەن، ئۇلارنىڭ قولىدىكى ئەنگۈشتەرنىڭ نۇر
چىچىشىغا ئەگىشىپ ئىللىق باھار قۇياشمۇ كۆتىرىلىپتۇ. ئەتراپ
تىكى قارلار ئېرىپ، دالانى گۈل — چىچەكلەر قاپلاپتۇ. خەلق
ئىككى باتۇرنى گۈل — چىچەكلەر ئارىسىدا خوشال — خورام
كۈتۈپ ئاپتۇ.

ئەنە شۇنىڭدىن بۇيان بۇ شەھەر قىش بولمايدىغان شە-
ھەرگە ئايلىنىپتۇ.

بۇ شەھەردە ھازىرمۇ ئەنە شۇ ئىككى باتۇر ئېلىپ كەل-
گەن ئەنگۈشتەر بار ئىكەن، بۇ شەھەرنىڭ قىش كۆرمەي ئاۋات
لىشىپ تۇرۇشمۇ ئەنە شۇ ئەنگۈشتەرنىڭ خاسىيىتىدىن ئىكەن.
شۇڭا خەلق بۇ ئەنگۈشتەرنى كۆز قارچۇغىدەك ئەتىۋالاپ نوۋەت
بىلەن قولىدىن — قولغا ئۆتكۈزۈپ ساقلايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ شەھەرنى بىردىنلا قاراڭغۇچىلىق
بېسىپ كېتىپتۇ. ھاۋامۇ سوۋۇپ، گۈل — چىچەكلەر ئۈستىنى قى-
رۈ قاپلاپتۇ، ئاندىن بىرقانچە گەز قېلىنلىقتا قار يېغىپ، پۈتۈن

ئەتراپ قاز - مۇز ئاستىدا قېتىپ قاپتۇ، مال - ۋارانلار ئولۇش
كە، ئادەملەرگە ئاچارچىلىق ۋەھىمە سېلىشقا باشلاپتۇ. كىشىلەر
بۇ ئىشقا دەسلەپ قاتتىق ھەيران بوپتۇ. كېيىن ئېسىنى يىغىپ
ئەنگۈشتەرنى ساقلاتقان كىشىنىڭ ئويىگە بېرىشپتۇ - دە،
ئوي ئىگىسىنىڭ بولۇمسىز خوتۇنىنىڭ ئەنگۈشتەرنى قالايمىقان
تاشلاپ قويۇپ، سۇپۇرەندىگە ئارىلاشتۇرۇپ سۇپۇرۇۋەتكەنلىگىنى،
شۇنىڭ بىلەن ئەنگۈشتەرنىڭ غايىپ بولۇپ كەتكەنلىگىنى بىلىپ
شىپتۇ. بۇنىڭدىن خەلق قاتتىق ئۇكۇنۇپ، ئوي ئىگىسىنىڭ ئال-
يالىنى تازا تىللىشىپتۇ، لېكىن بۇنىڭ بىلەن ئۆتكەن ئىشنى
ئورنىغا كەلتۈرگىلى بولاتتىمۇ؟ كىشىلەر يەنە خۇداغا نالە
قىلىپ ئەنگۈشتەرنى كەلتۈرۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلىپتۇ.
خېلىزىرغىنىمۇ يالۋۇرۇپتۇ، نە خۇدا، نە خىزمەتتىن سادا
كەلمەپتۇ. ئۇلار ئاخىرى كېلىشىپ، ئەنگۈشتەرنىڭ ئەسلى
ماكانى بولغان تاققا ئىككى باتۇرنى ماڭدۇرماق بوپتۇ. ئۇلار
كىمنىڭ بېرىشى كېرەكلىگىنى غۇل - غۇلا قىلىپ تۇرغاندا
توپ گىچىدىن پەرمانقۇل ئىسىملىك - داۋاملىق كىشىلەرنىڭ
پايدىسى ئۇچۇنلا ئىش قىلىپ كېلىۋاتقان 18 ياشلاردىكى قا-
مەتلىك باتۇر يىگىت "مەن بارىمەن" دەپ مەيدانغا چىقىپتۇ.
كىشىلەر ئۇنى كۆرۈشى بىلەنلا خوشال بولۇشۇپ بىر ئېغىزدىن
ماختىشىپ كېتىپتۇ، كىشىلەرنىڭ ۋاراڭ - چۆرۈڭى تېخى بېسىپ
مىغان ئىكەن، كىشىلەر ئارىسىدىن "بىرىگە مەن باراي" دىگەن
ئىككىنچى كىشىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. كىشىلەر ئاۋاز كەلگەن
تەرەپكە قاراپ تاڭ قېتىشىپ تۇرۇشۇپلا قاپتۇ. چۈنكى مەيدانغا
چىققان بۇ ئىككىنچى كىشى دائىملا كىشىلەرنىڭ زىيىنىغا
ئىش قىلىپ كەلگەن مىرزا گالۋاڭ ئىسىملىك ھورۇن يىگىت ئىكەن.
كىشىلەر مىرزا گالۋاڭغا بىر ھازا ھەيران بولۇپ قارىشىپ
تۇرغاندىن كېيىن:

— بوپتۇ، كىشىلەرنىڭ زىيىنىغا ئىش قىلىشتىن قول ئۇ-
زۇپ، پايدىلىق ئىشقا بەل باغلىغانلىقىغا رەھمەت، بوپتۇ، بىز
ئۇلارغا ئاق يول تىلەپ دۇئا بېرىمىز، دىيىشىپتۇ.
كىشىلەر ئىككىسىگە دۇئا بېرىپتۇ، پەرمانقۇل بىلەن مىرزا
گالۋاڭ كىشىلەر بىلەن خوشلىشىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ.
مىرزا گالۋاڭ سەپەرنىڭ دەسلەپكى كۈنلىرى خېلى دىدىل
بوپتۇ. كۈنلەر ئۆتكەنسېرى بوشىشىپ ئۆز گالۋاڭلىقىنى كورس-
تىشكە باشلاپتۇ. سەپەر ئاۋۋىدىغان چاغلاردا دەم ئالىمەن، دەپ
يېتىۋېلىپ، دەم ئالىدىغان چاغلاردا تېشىقان قوغلاپ كېتىپ قې-
لىپ، ئۆزىنىمۇ، پەرمانقۇلنىمۇ دەم ئالدۇرماپتۇ. ئېتىنىمۇ قاتتىق
چارچىتىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە قارنى يامانلىق قىلىپ، سەپەرگە
ئېلىۋالغان ئوزۇق - تۇلۇڭنى يىپ تۈگىتىپ، پەرمانقۇلنىڭ
بەرگىسىنىگە قانائەت قىلىنماي، كورسە سوراپ، كورمىسى-
ئوغرىلاپ يىپ، ئۇنىڭ ئوزۇق - تۇلۇڭىنىمۇ بىر يەرگە ئاپىرىپ
قويۇپتۇ. پەرمانقۇل ئۇنىڭغا كۆپ نەسىھەت قىپتۇ. مىرزا گالۋاڭ
نەسىھەتكە قۇلاق سالماي ئۆزى بىلگەننى قىلىۋېرىپتۇ. شۇنداق
قىلىپ كۆپ ئۆتمەي پەرمانقۇل ئېلىۋالغان ئوزۇق - تۇلۇڭىمۇ
تۈگەپتۇ، مىرزا گالۋاڭنىڭ دەم ئالدۇرماي قالايمىقان چېپىپ
كاردىن چىقارغان ئېتىنىمۇ ئولۇپتۇ. ئۆز يۇرتىنىڭ بېشىغا كەل-
گەن بالايۇ - ئايەتنى چاپسانراق تۈگىتىش ئۈچۈن ئەنگۈشتەر-
نى تېزىرەك قولغا كەلتۈرۈشكە تەقەززا بولۇۋاتقان پەرمانقۇل
مىرزا گالۋاڭ كەلتۈرۈۋاتقان پىشكەللىكلەردىن تىت - تىت بو-
لۇپ، ئۇنىڭغا كۆڭلىدە غەزەپلەنسەمۇ، ئۇنى يولدا تاشلاپ
كېتىشنى نامەرتلىك، دەپ ھىساپلاپ، ئۇنى ئېتىغا مىنىگەشتۈ-
رۈپتۇ - دە، يولىنى داۋاملاشتۇرۇۋېرىپتۇ.
ئۇلار ئەنە شۇ ھالدا قوسىنى ئاچسا ياۋايى ھايۋانلارنى
ئوۋلاپ يىپ، كېچە - كۈندۈزلەپ يول يۈرۈپتۇ، ئات كەينىسىگە

مىنگىشۋالغان مىرزا گالۋاڭ چولۇۋۇرنىڭ ئوز قولىدا بولماي
خالىغانچە ھەركەت قىلالىمىغانلىقىغا ئىچى پۇشۇپ، قىلىدىغان قىلىق
تاپالماي ئىگەرنىڭ قۇشقۇن ۋە ئۇلاڭلىرىنى كېسىپ تاشلاپتۇ.
بۇنى پەرمانقۇل سەزمەي قاپتۇ. ئۇلار شۇ ھالدا بىر ھازا ماڭ
غاندىن كېيىن بىر دوقمۇشتىن ئايىلىنىشىغا چىغ تۇۋىدىن بىر
توشقان سەكرەپ چىقىپتۇ. بۇنىڭدىن ئۆركىگەن ئات ئوزىنى
بىر يانغا تاشلىغان ئىكەن، پەرمانقۇل بىلەن مىرزا گالۋاڭ ئىك
گەر بىلەن بىللە يەرگە سىرىلىپ چۈشۈپتۇ، ئات شۇ ئۆركىگەن
چە ئورمانلىق ئارىسىغا كىرىپ غايىپ بوپتۇ. مىرزا گالۋاڭ يىقىلىش
چە ئورنىدىن تۇرماي يېتىۋاپتۇ. پەرمانقۇل ئۇنى يولەپمۇ تۇرغۇ.
زالماي تىت - تىت بولغىنىچە ئېتىنى ئىزلەش ئۈچۈن ئورمانلىققا
كىرگەن ئىكەن، ئۇنىڭ ئالدىدا ئاپپاق ساقاللىق بىر بوۋاي
پەيدا بوپتۇ، پەرمانقۇل ئۇنىڭغا ئىدەپ بىلەن سالام بېرىپتۇ،
بوۋاي ئۇنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئېلىپ:

— مەن ھەممە ئىشىڭىدىن خەۋەردارمەن ئوغلۇم، سەن
ئوز يۇرتۇڭنىڭ بېشىغا كەلگەن بالايۇ - ئاپەتنى بالىدۇرراق
سۇرۇپ تاشلاش ئۈچۈن كېتىۋاتسەن، مۇشۇنداق ئارمان، ئىرادە
بىلەن مەيدانغا چىققان كىشى جاپا - مۇشەققەت، خەۋپ - خەتەر
ئالدىدا تەۋرەنمەي داۋاملىق ئىلگىرىلىسلا مەقسىدىگە يېتەلەي
دۇ، — دەپتۇ.

پەرمانقۇل بوۋاينىڭ سوزىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ئادەتتىكى
كىشى بولماي، بەلكى ئاق كوڭۇل كىشىلەرگە يار - يولەك بو
لۇپ تۇرىدىغان خېزىر ئىكەنلىكىنى پەملەپتۇ - دە، ئۇنىڭ ئال
دىغا تىزلىنىپ:

— ئاتا، ماڭا يول كۆرسەتسىلە، — دەپتۇ. خېزىر:

— نىشانىڭگە يېتىشكە ئاز قالدىڭ ئوغلۇم، بۇ ئورمانلىق
تىن ئۆتسەڭ مۇنزارلىق بىر جىلغىغا يېتىسىەن، بۇ يەردە ھەر

خىل مۇنبەلەر پىشىپ كەتكەن بولۇپ، بۇ پەقەت مايغۇنىنىڭ لانسىمۇتسى، ئۇنى يىگەن كىشى مايغۇنىغا ئايلىنىپ قالىدۇ، شۇڭا ئۇنى يىگۈچى بولما، ئۇنىڭدىن ئوتىسىدەك غار ئىچىدىن ئېتىلىپ چىقىۋاتقان ئاجايىپ سۈزۈك بۇلاق سۈيىگە دۇچىكېلىسەن، بۇ سۇنىڭ سۈزۈكلۈكىدىن تېگىدىكى تاشلار قاش تېشىدەك يالىتىراپ كورۇنىدۇ، ئۈستىدە بولسا، قۇياش نۇرى رەڭلىنىپ، خۇددى ئەتىلىستەك جىلۋىلىنىپ تۇرىدۇ، ئۇنى كۆرگەن ھەر قانداق كىشىنىڭ تەشەببۇسلىقى كۈچىيىپ، ئۇنىڭدىن قانداق خۇددەك ئىچىۋالغۇسى كېلىدۇ، لېكىن ئۇنى ئىچكەن كىشى تاشقا ئايلىنىپ قالىدۇ. بۇنداق كىشىنى سەن ئېلىپ كەلمەكچى بولغان ئەنگۈشتەردىن باشقا ھېچ نەرسە ئەسلىگە كەلتۈرەلەيدۇ، شۇڭا ئۇ سۇنىمۇ ئىچىشتىن ساقلا. ئۇ غاردىن ئوتىسىدەك تىك چوققىغا يامىشىسەن، ئەنە شۇ چوققىنىڭ قاق بېلىدە يەنە بىر غار بار. بۇ ئەنە شۇ ئەنگۈشتەرنىڭ ماكانىغا كىرىدىغان يول، بۇ يەرنى خىرىس قىلىپ تۇرغان ئىككى يولۋاس ساقلايدۇ، سەن ئۇلارنىڭ ئالدىغا بارغاندا قورقما، چىرايىڭنىمۇ ئوزگەرتىۋەت، سالماق قەدەم بىلەن غارغا قاراپ مېڭۇرسەڭ يولۋاسلار بىردىن يوۋاشلىشىپ ساڭا يول ئېچىپ بېرىدۇ، ئۇنىڭدىن ئوتىسىدەك بىر بىرى بىلەن تىنىمىنى قايچىلىشىپ تۇرىدىغان قىلىچقا يولۇقسەن، بۇنىڭدىن قورقماي يۇقۇرقىدەك مېڭىۋەرسەڭ، ئۇمۇ ساڭا يول ئېچىپ بېرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن سەن ئەنگۈشتەر ماكانىغا كىرىسەن، بۇ چوڭ شەھەر، قالغان ئىشلار ئەنە شۇ شەھەرگە كىرگىنىڭدىن كېيىن ئۆزلۈكىدىن بېجىرىلىدۇ، — دەپتۇ دە، كۆزدىن غايىپ بوپتۇ. پەرمانقۇل خوشاللىقىدىن ئېستىنىمۇ ئىز-لەپ تۇرماي، مىرزا گالۋاڭنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنى يولەشتۈرۈپ يولىنى داۋام قىپتۇ.

ئۇلار ماڭا - ماڭا خېزىر ئېيتقان مۇنزارلىق جىلغىغا يىپ

تىپ بېرىپتۇ. بۇ يەردە ھەر خىل مېۋىلەر ھەقىقەتەنمۇ كىشىنىڭ
ھەۋىسىنى كەلتۈرگەندەك ھەي بولۇپ پىششىق كەتكەن ئىكەن.
مىرزا گالۋاڭ مېۋىلەرنى كۆرۈشى بىلەن ئۆزىنى تۇتالماي شاخ
لارغا ئېسىلمەپتۇ، پەرمانقۇل:

— بۇنى يىمە، ماي مۇنغا ئايلىنىپ قالمىسەن، — دەپ مىر-
زا گالۋاڭغا ئېسىلىۋاپتۇ، مىرزا گالۋاڭ ئۇنىڭ سۆزىگە ئىشەنمە-
سىمۇ، قاتتىق تۇرۇۋالغانلىقى ئۈچۈنلا يىمەسلىككە ماقۇل بوپتۇ،
لېكىن ئۇنىڭ نەپسى ۋە دەستىنىڭ ئۈستىدىن غالىپ كەپتۇ، ئۇ
پەرمانقۇلنى غەلەت قىلىپ، بىر تال مېۋىنى يەۋالغان ئىكەن،
شۇ ئانلا ماي مۇنغا ئايلىنىپ قاپتۇ. پەرمانقۇل ئۇنى كۆرۈپ،
ئۇنىڭ نەپسىنى باسالمايغانلىقىنى ئەيىبلەپ، كەينىدىن
ئەگەشتۈرۈپ ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار غار ئىچىدىن ئېتىلىپ
چىقىدىغان بۇلاق سۈيىگە يېقىنلاشقاندا ماي مۇنغا ئايلىنغان مىر-
زا گالۋاڭ يەنە ئۆزىنى سۇغا ئېتىپتۇ، ئۇ پەرمانقۇلنىڭ "ئىچمە،
تاشقا ئايلىنىپ قالمىسەن دىگىنىگىمۇ بوي سۇنماي بىر ئۈچۈم ئ-
چىۋاپتۇ - دە، دەرھال تاشقا ئايلىنىپ قاپتۇ. پەرمانقۇل ئۇنى
بىر ئاز جىمىلەپ، ئەنگىۋىشتەرنى ئېلىپ كېلىپ ئۇنى ئىدىلىگە
كەلتۈرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، سەپىرىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇنىڭغا
ئۆز سەپىرىدە خۇددى خېزىرنىڭ ئېيتقىنىدەك ئىشلار يولۇقۇپتۇ،
بۇنىمۇ خۇددى خېزىرنىڭ ئېيتقىنىدەك ھەل قىلىپ، غارغا ئىچ-
كىرىلەپ كىرگەن ئىكەن، ناھايىتى چوڭ ھەيۋەتلىك شەھەرگە
چىقىپ قاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، شەھەرنىڭ ھەممە يېرىنى پادى-
شاننىڭ ياساۋۇللىرى قاپلىغان، ئۇلار ئۇچرىغانلىكى كىشىنى بىر
رەت قىلىپ تىزىلدۈرۈپ ئېلىپ كېتىۋاتقۇدەك. پەرمانقۇل بۇ
ئېشىنىڭ تېگىگە يېتەلمەي ھاڭزۇپ تۇرغىنىدا بىر ياساۋۇل كې-
لىپ ئۇنىمۇ رەتتىكى كىشىلەرگە قوشۇپ ھەيدەپ مېڭىپتۇ،
رەتتىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى چىرايلىق كىيىنگەن بولۇپ،

ھەممىسى "كىمگە تاشلايدىكەن؟!" دىگەن بىر ئېغىز سوزنىلا تەكرارلايدىكەن. پەرمانقۇل بۇنىمۇ چۈشىنىپ قالماي، ھەيران بولۇپ ئىچى قاتاردىكى كىشىلەرگە ئىگىشىپ مېڭىپ، شاھ ئوردىسى ئالدىدىكى ھەيۋەتلىك بىر راۋاتنىڭ ئالدىغا كېلىپ قاپتۇ. راۋاق ئۈستىدە ئاي دىنە ئاي ئىدەس، كۈن دىنە كۈن ئىدەس، ئال-جايىپ كېلىشكەن بىر قىز قولىدا بىر تال ئالمىنى تۇتقان. چە ئالدىدىن ئوتۇۋاتقان كىشىلەرگە تەكشى سەپسىلىپ تۇرغان ئىكەن. پەرمانقۇل "بۇ نىمە ئىشتۇ" دىگىنىچە راۋاققا يېقىنلىشىپ كېلىشى بىلەن قىز ئۇنىڭغا چولپان كۆزلىرىنى تىكىپ ئاپناپتەك ئېچىلىپ، قولىدىكى ئالمىنى ئېتىپتۇ. پەرمانقۇل ئىس - ھۇشنى يىغىپ ئالغىچە ياساۋۇللار يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ، ئۇنىڭ پۇت - قولىنى يەرگە تەككۈزمەي ئوردىغا ئېلىپ كىرىپ كېتىپتۇ. پەرمانقۇل بۇ ھۇشتۇمتۇت ۋەقەدىن ھودۇقۇپ، "بەلكى ئۇلار مېنىڭ ئۈزگە شەھەردىن كېلىپ قالغانلىقىمنى بىلىپ قېلىپ، جازالاش نىيىتىدە شۇنداق قىلىۋاتسا كېرەك" دەپ ئويلاپ، ئۆزىنىڭ يۇرت ئىھلىگە قىلغان ۋەدىسىنى ئادا قىلالماي بىھۇدە ئولۇپ كېتىشىدىن قاتتىق ئەنسىرەپتۇ.

ياساۋۇللار پەرمانقۇلنى شۇ كۈتەرگىنىچە توپ - توغرا ھام-ھامغا ئېلىپ كىرىپ يۇيۇندۇرۇپتۇ. ئاندىن شاھزادىلارچە كىيىن-ئۇرۇپتۇ.

— بۇ نىمە قىلىغىنىڭلار؟ — دەپتۇ پەرمانقۇل بولۇۋاتقان ئىشلارغا ئەقلى يەتمەي.

— چاخچاقچى يىگىت ئىكەن بۇ، — دەپ شىبىپتۇ ياساۋۇللار پەرمانقۇلنىڭ سوزىنى ئاڭلاپ كۈلۈشكەنچە، — بەخلىك كىشىلەر خۇشچاخچاق كېلىدۇ.

پەرمانقۇل يەنىلا چۈشىنىشلىك جاۋاپ ئالالماپتۇ، ياساۋۇللار ئۇنى كىيىندۈرۈپ بولغاندىن كېيىن پايدىداز سېلىنغان ھەي-

ۋەتلىك يوللارنى ئايلاندۇرۇپ، كېلىشكەن بىر سارايفى ئېلىپ
كېرىپتۇ - دە، ئالتۇن تەختتە ئولتۇرغان قىزغا تازىم قىلىپ،
پەرمانقۇلنى قالدۇرۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. پەرمانقۇل قىزغا قاراپ،
ئۇنىڭ بايا ئۆزىگە ئالما ئاتقان قىز ئىكەنلىكىنى تونۇپ،
ئوڭايسىزلانغان ھالدا ئۇنىڭغا ئەدەپ بىلەن تازىم قىپتۇ. قىز
تەبەسسۇم بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، پەرمانقۇلنىڭ ئالدىغا كەپ-
تۇ - دە، ئۇنى تەخت يېنىغا ئېلىپ كەپتۇ. پەرمانقۇل قىزنىڭ
ئۆزىگە تەختتىن ئورۇن بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا رەھ-
مەت ئېيتىپ، ھېچ نەرسىگە چۈشەنەلمەي قالغانلىقىنى بايان
قىپتۇ. قىز ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ قاققلاپ كۈلۈپ، ئەھۋالنى
چۈشەندۈرۈپتۇ.

بۇ قىز ئىككىۋىشتە مەكانى شەھىرىنىڭ پادىشاھىنىڭ يال
مۇز قىزى ئىكەن، پادىشاھ ئۇنى جېنىدىنمۇ ئەزىز كۆرىدىكەن،
ئۇ ئۆسۈپ بويىغا يەتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ گۈزەللىكى يەتتە
ئىقلىمدىكى پۈتۈن پادىشاھلارنىڭ دىققىتىنى تارتىپتۇ، ھەممىسى
ئۇنى ئۆز شاھزادىلىرىگە ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن كەينى -
كەينىدىن ئەلچى ئەۋەتىپتۇ، پادىشاھ قايتىسى بىلەن
قۇدىلىشىدىغانلىقىنى مۇقىملاشتۇرالمى، تاللاش ئىختىيارىنى قە-
زىغا بېرىپتۇ، قىز ئەنە شۇ كۈنلەردە ئۇشتۇمۇت چۈش كۆرۈپتۇ،
چۈشە ئاپپاق ساقاللىق بىر كىشى ئايان بولۇپ، قىزغا "ئال-
مىراپ كەتمە، سېنىڭ نىگارىڭ يىراق شەھەردە، ئۇ پات يې-
قىندا يېنىڭدا بولىدۇ" دەپتۇ. قىز ئويغىنىپ خىيالغا چۈكۈپتۇ،
كېيىن يەنە كۆزى ئۇيقۇغا كېتىپ، چۈشە پەرمانقۇلنى كۆرۈپ
تۇ. شۇنىڭدىن كېيىن قىز بۇ غايىبانە يىگىتكە ئاشق بولۇپ
قاپتۇ، ئۇنى قانداق تېپىش خىيالى بىلەن قىيىنلىق يۈرگەندە
ئاتىسى بىرەر كىشىنى تاللىمىسا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ،
قىز ئۇيان ئويلىنىپ، بۇيان ئويلىنىپ ئاخىرى كۆڭلىدىكى يىگىت

ئى تېپىش ئۈچۈن پۈتۈن كىشىلەرنى ئالدىدىن بىر - بىر - لەپ ئۆتكۈزۈش تەلۋىنى قويغان ئىكەن. بۈگۈنكى ئەھۋال ۋە پەرمانقۇلنىڭ قىزنىڭ ئالدىغا كىرىپ قېلىشىمۇ ئىنە شۇ ۋەجىدىدىن ئىكەن.

— مەن ئاخىرى سىزنى تاپتىم، — دەپتۇ قىز يۇقۇرقى ئەھۋالنى بايان قىلىپ بولغانىدىن كېيىن، — بىزنى خىزىر قوشنى.

ئىككىسى قول تۇتۇشۇپ، شاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ، شاھ پەرمانقۇلنىڭ پالۋان سۈپەت بەستى ۋە كېلىشكەن قەددىگە قاراپ، قىزنىڭ خاتا تاللىمىغانلىقىغا قايىل بولۇپ، قىزنى كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ ئىككىسىنى مۇرات - مەقسىدىگە يەتكۈزۈپتۇ.

پەرمانقۇل ئوز يۇرتىغا كەلگەن بالايۇ - ئاپەتنى ئەسلىگەندە يۇرتى قوقاستا كويىگەندەك، قاتتىق بىمارام بولىدىكەن، شۇڭا ئۇنىڭ ئۇيقۇسى قېچىپ، ئىشتىيىمۇ كەملىپ، چىرايى بار - غاچچە سارغىيىشقا باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئايالى تاقەتسىزلىنىپ، ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى ئوزىگە نامەلۇم بولغان سىرنى سوراشتۇرۇشقا باشلاپتۇ. پەرمانقۇل ئەھۋالىنى بايان قىلىپ، بۇ يەردىن كېتىشكە ئالدىراۋاتقانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ئايالى ئۇنىڭ ئوز ئېلىگە بولغان قىزىغىن مۇھەببىتىدىن تەسلىنىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە كېتىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ:

— ئاتامنىڭ ئالتە ئايلىق يولىنى بىر كۈنىدە ياسىدىغان بىر بوز دۈلدۈلى بار، بىز سىزنىڭ يۇرتىڭىزغا بېرىپ دەرھال قايتىپ كېلىشنى بىلىپتۇ، — دەپتۇ.

پەرمانقۇل ئايالىنىڭ مەسلىھەتىدىن رازى بولۇپ، ئىككىسى گەپنى ئوبدان پىشۇرۇپ، ئاتامنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. شاھ بالىلىرىنىڭ تەلۋىنى ئاڭلاپ، خوش بولۇپ، پەرمانقۇلغا:

— يارايىمەن بالام، ئۈز يۇرتىنىڭ قايغۇسىنى قايغۇرۇپ، ئۈز يۇرتى ئۈچۈن جاپا - مۇشەققەتنى ئۈستىگە ئېلىشىنىڭ ئىسسىق ئىش، يوق. دۇلدۇل سەندىن ئايمىلانمىسۇن، بىراق مەلىكە تۇرۇپ تۇرسۇن، — دەپتۇ.

— ياق، ئاتا، — دەپتۇ مەلىكە ئېتىراز بىلدۈرۈپ، — بىزنىڭ بېرىپ - كېلىشىمىزگە بىر كۈنلا كېتىدۇ. باردىمىز - ياندىمىز، شۇ باندا مەنىمۇ پەرمانقۇلنىڭ ئاتا - ئانىسىغا سالام بېرىپ، ئۈز قەرزىنى ئادا قىلىمەن، — دەپتۇ.

شاھ قىزىنىڭ تەلىۋىنى رەت قىلالماپتۇ. ئۇ ئىككىسىنىڭ يول تەييارلىغىنى قىلىپ، پەرمانقۇلنىڭ قولىغا ئىنگۈشتەرنى قۇتقۇزۇپتۇ - دە، بىر تال ئاق موينى كويىدۇرۇپتۇ، شۇ ئان ئىگەر - لەنگەن بوز دۇلدۇل ئۇلارنىڭ ئالدىدا پەيدا بولۇپتۇ. شاھ پەرمانقۇل بىلەن مەلىكىنى ئۇنىڭغا مىنىدۇرۇپ، ئاق يول تەسلىپ يولغا سېلىپ قېيۇپتۇ.

دۇلدۇل قانات چىقىرىپ كۆككە بىر پەرۋاز قىپتۇ - دە، ھەش - پەش دىگۈچە تاغدىن ھالقىپ ئوتۇپتۇ، ئەمدى ئۇنىڭ كۆز - يۇمۇپ ئاچقىچە پەرمانقۇلنىڭ يۇرتىغا بېرىشىدا گۇمان يوق ئىكەن، لېكىن دۇلدۇل تاغدىن ئوتۇشى بىلەن پەرمانقۇلنىڭ يادىغا مىرزا گالۋاڭ كېلىپ قاپتۇ - دە، دۇلدۇلنى پەسلىتىپ تۈۋەن گە چۈشۈپ، ھىلىقى غاردىن ئېتىلىپ چىقىدىغان بۇلاق بويىسىغا كېلىپ، تاشقا ئايلىنغان مايىمۇن قىياپىتىدىكى مىرزا گالۋاڭنى ئىزلىپ تېپىپتۇ، ئۇ ئىنگۈشتەرنى چىقىرىپ، ئۇنىڭ بەدىنىگە بىر سۈرگەن ئىكەن، مىرزا گالۋاڭ بىر سىلىكىنىپ، تىرىك مايىمۇنغا ئايلىنىپتۇ، ئىككىنچى قېتىم سۈرگەن ئىكەن، ئادەم قىياپىتىگە كېلىپ، خوشاللىقىدىن پەرمانقۇلغا ئېسىلىپ، ئۇنى سويۇپ كېتىپتۇ، ئىككىنچى بىر ھازا ھال - مۇڭ ئېيتىشقاندىن كېيىن مەلىكە ئۇلارنىڭ ئالدىغا داستىخان سېلىپ، ھەر خىل مەزەلەرنى كەل

تۇرۇپتۇ، مىرزا گالۋاڭ ئاچكۆزلۈك بىلەن يېشىكە باشلاپتىكى،
مەلىكە مەيران قايتۇ.

— بۇ بىرقانچە ئايىدىن بۇيان يېشىكەنىلەرنى تولدۇرماقچى،—
دەپتۇ پەرمانقۇل چانچاق قىلىپ، بۇنىڭدىن ھەممىسى قاقاقلاپ
كۈلۈشۈپتۇ.

بىرقانچە ئايىدىن بۇيان قاتتىق چارچىغان ۋە ئۇيقۇسىز
قالغان پەرمانقۇل بىر ئاز قوساق توقلىغاندىن كېيىن مۇگدەشكە
باشلاپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭ ئازراق كۆز يۇمۇۋېلىشى ئۈچۈن مىرزا
گالۋاڭغا نېرى تۇرۇپ تۇرۇشنى ئىشارەت قىلىپ، پەرمانقۇلنىڭ
بېشىنى قۇچىغىغا ئاپتۇ، پەرمانقۇل قاتتىق ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. ھەل
كىنىڭ ئىشارىتى بىلەن نېرى كەتكەن مىرزا گالۋاڭ پەرىزاتە
تەك چىرايلىق مەلىكىنىڭ پەرمانقۇلنىڭ بېشىنى ئۆز قۇچىغىغا
قويۇپ، ئۇنى پۈتۈن مېھرى بىلەن ئارام ئالدۇرۇۋاتقانلىقىغا
قاراپ، ھەسەتخورلۇغى كەپتۇ: ”ئۇ، مەلىكىنىمۇ، ئەنگۈشتەرنىمۇ،
ھەتتا دۈلدۈلنىمۇ قولغا كەلتۈرۈپتۇ، مەن بولسام، ئاچكۆزلۈ-
گىمدىن مايەمۇنغا، ئۇنى ئاز دەپ تاشقا ئايلىنىپ نەچچە ئاي
تاغ ئارىسىدا ياتتىم، يۇرتقا قايتىپ بارغاندا نەمە دەيمەن؟
توخنا، پەرمانقۇل ئېرىشكەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆزىمنىڭ
قىلىش ئامالىنى قىلىشىم كېرەك“ دەپ ئويلاپتۇ مەن، ئىنتايىن رەزىل
ئۇسۇلنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. ئۇ پەرمانقۇلنى ئارام ئالدۇرۇۋاتقان
مەلىكىنىڭمۇ كۆزى ئۇيقۇغا كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ يوغان بىر
تاشنى قولغا ئېلىپ، پەرمانقۇلنىڭ قوسىغىغا كۈچەپ بىرنى ئۇ-
رۇپتۇ، پەرمانقۇل بىرلا سىلىكىنىپ ھۇشىدىن كېتىپتۇ، چۈچۈپ
بېشىنى كۆتەرگەن مەلىكە ئەھۋالنى دەرھال چۈشىنىپ يۈگۈرۈپ
ئورنىدىن تۇرۇپتۇ - دە:

— ۋۇي ئىپلاس نىچىس،— دىگەنچە مىرزا گالۋاڭغا

ئېتىلىپتۇ، مىرزا گالۋاڭ مەلىكىنىڭ قولىنى قايرىپ تۇتۇۋاپتۇ -
دە، ئۇنىڭغا خىرىس قىلىپ:

— پەيلىڭدىن يان، بولمىسا، سېنىڭ تەقدىرىڭمۇ پەرمان
قۇلىڭكىدەك بولىدۇ، ياخشىسى ماڭا تېگىشكە رازىلىق بەر، مەن
سېنى يۇرتقا ئېلىپ كېتىمەن، — دەپتۇ.

مەلىكە ئۇنىڭ يۈزىگە كەينى - كەينىدىن تۈكۈرۈپ ئۇنىڭ رە -
زىلىكىگە لەنەت ئوقۇپتۇ، مىرزا گالۋاڭ ئۇنى يۇمشىتىشقا بول -
مايدىغانلىقىغا كۈزى يېتىپ، ئۇنى بېشىدىن ئاتىلدۇرۇپ، يەرگە
تاشلاپتۇ - دە، ھۇشسىز ياتقان پەرمانقۇلىنىڭ يېنىدىن ئىنگۈش
تەرنى ئېلىپ بوز دۇلدۇلىنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپتۇ، ئۆز ئىگىلىرى -
نىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈپ چىدالماي تۇرغان دۇلدۇل مىرزا گال -
ۋاڭنىڭ ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ غەزەپ بىلەن
قۇلىغىنى شىڭنايتىپتۇ - دە، كېلىشتۈرۈپ بىرنى تېپىپتۇ، تۇياق
زەربىسىدىن خۇدنى يوقاتقان مىرزا گالۋاڭ ئاتنىڭ ئالدىغا
يېقىلىپتۇ، ئات ئۇنى ھەم چىشلەپ، ھەم تېپىپ، ھەش - پەش
دىگۈچە بۇردا - بۇردا گۆشكە ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ.

يەرگە قاتتىق تاشلىنىپ ھۇشىدىن كەتكەن مەلىكە ئاستا -
ئاستا ھۇشقا كېلىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇ تەسلىكتە پەرمانقۇل -
نىڭ يېنىغا كەپتۇ، پەرمانقۇل تېخىچە ھۇشسىز ياتقان ئىكەن،
ئۇ ئۇنىڭ قۇستىگە ئۆزىنى تاشلاپ، بىر ھازا كۈز يېشى قىل -
غاندىن كېيىن دۇلدۇل ئالدىدا بۇردا - بۇردا بولۇپ كەتكەن
مىرزا گالۋاڭغا كۈزى چۈشۈپتۇ، ئۆز دۇلدۇلىنىڭ ئەقلىدىن سۇ -
يۇپتۇ ۋە مىرزا گالۋاڭنىڭ جەسىدىگە نەپەردىت بىلەن كۈز
تاشلاپ، ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان ئەنگۈشتەرنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ
شۇ ئانلا ئەنگۈشتەرنى قولغا ئېلىپ پاكىز سۈرتۈپ باغرىغا باس -
قىنىچە پەرمانقۇلىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئەنگۈشتەرنى ئۇنىڭ زەخمىم

لەگەن جايىغا تەككۈزگەن ئىكەن، پەرمانقۇل دەرھال ھۇشسىغا
گەپتۇ - دە، ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئىككىسى ئوزلىرىنىڭ قايتا
ۇنياغا كەلگەنلىكىدىن سۇيۇنۇپ مۇنۇ نەزمىنى ئوقۇپتۇ:

ئاقلىنىپ قىلساڭ سەپەر،
قىلغىنىكى نامەرتتىن ھەزەر.
ئولتۇرۇر نامەرت سېنى،
بولساڭ غەلەت - غاپىل ئەگەر.

پەرمانقۇل ئايالى بىلەن نەزمىنى ئوقۇپ بولۇپ، ئەنكىۋش
تەرنى باغرىغا باسقىنچە، دۇلدۇلغا مىنىپ ئوز يۇرتىنى بالايۇ-
ئاپەتتىن تېزرەك قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن كۆككە پەرۋاز قىپتۇ.
ئۇلار يېتىپ بېرىشى بىلەن ئۇلار ئېلىپ بارغان خاسى-
يەتلىك ئەنگۈشتەرنىڭ خاسىيىتى بىلەن مۇز قاپلاپ تۇرغان دا-
لالار يەنە گۈل - چېچەككە پۇركىنىپتۇ، زىمىستان قىشنىڭ
ئاسارتىدىن قۇتۇلغان خەلق يەنە مەمۇرىيچىلىق ھاياتىنى باش-
لاپتۇ.

ۋۇلخۇمار

بۇرۇنقى زاماندا ئومىرنىڭ تەڭدىن تولىسىنى پادىشانىڭ
بېغىدا ئىشلەپ ئۆتكۈزگەن بىر بوۋاي، موماي بولغان ئىكەن.
بوۋاي ئۇلاق ئۇلاشتا، موماي گۈل ئۆستۈرۈشتە تەڭدىشى
يوق ماھىرلاردىن ئىكەن.

ئىككى ماھىرنىڭ قېتىمقىنىپ، ئۇزاق مۇددەت ئەجىر قىلىپ
شى بىلەن پادىشانىڭ بېغى شۇنداق كارامەت بىر باققا ئايلىپ
ئىپتۇكى، بۇ باغدا دۇنيادا بار بولغان پۈتكۈل گۈل ۋە مەۋە
لەرنىڭ ھەممىسى بار ئىكەن، دۇنيادا تېخى مەۋجۇت بولمىغان
گۈل ۋە مەۋەلەرمۇ ناھايىتى كۆپ ئىكەن.

پادىشا ئۆز بېغىنى پات - پاتلا ئايلىنىپ تاماشا قىلىپ
تۇرمىسا، كوڭلىنىڭ بىر يېرى يېرىم بولۇپ قالىدىكەن. شۇڭا
پادىشا ئۆز بېغىنى قول ئاستىدىكى پۈتكۈل جامائەتچىلىككە ھو-
كۈمرانلىق قىلىش ھوقۇقىنى بەرگەن ئالتۇن تەختىدىنمۇ ئەند-
ۋا بىلىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئەنە شۇ باققا ئۇشتۇمۇت ئىككى قۇز-
غۇن ئۇچۇپ كەپتۇ - دە، ئاغزىدىن ئوت - يالقۇن چىقىرىپ،
سەت قاقىلداپ، بۇ باغنى كېچە - كۈندۈز ئاۋات قىلىپ تۇ-
رىدىغان نەغمىچى قۇشلارنىڭ ھەممىسىنى سۇرۇپ - توقاي قى-
لىۋېتىپتۇ. غەزەپلەنگەن بوۋاي، موماي ھەرقانچە قىلىشىمۇ بۇ
ئىككى مەخلۇقنى باغدىن چىقىرىۋېتەلمەپتۇ. ئاخىرى ئەھۋالنى
پادىشاغا مەلۇم قىپتۇ. پادىشا دەرغەزەپكە كېلىپ باققا چىقىپتۇ،
بىراق بۇ ئىككى مەخلۇق دەرھال چىرايلىق بىر جۈپ شاتۇتە

غا ئايلىنىپ، پادىشاغا ئېگىلىپ تۇرۇپ:

— خوش كەپتىلا! — دەپ خوشال سايرىۋېتىپتۇ.

بوۋاي - موماي ھەيران قاپتۇ. بۇنىڭ ئادەتتىكى قۇزغۇن بولماي، بەلكى قانداقتۇ بىر ۋەھىيلىك مەخلۇقلاردىن ئىكەنلىكىنى سېزىپتۇ. پادىشاغا بۇلارنىڭ ئاجايىپ بىر بالايى - ئالپەتنىڭ ئەلچىسى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

بۇ ئىككى مەخلۇقنىڭ ئۆزىنى قىزغىن قارشى ئالغانلىقىدىن خۇددى يوقاتقان پادىشا بوۋاي بىلەن موماينى تىللاپ:

— ئەقىلسىز دوتلەر، شاھ بېغىغا بەخت قۇشنىڭ ئۇچۇپ كەلگەنلىكىنى بىلىشمەيسەن، ئەسلى بۇ باغ مۇشۇنداق ئەقىللىق جانۋارلارنىڭ ماكانى بولۇشقا تېگىشلىك، — دەپ بۇ ئىككى مەخلۇقنى ئەركىملىتىشكە باشلاپتۇ. شائۇتى قىياپىتىگە كىرىۋالغان قۇزغۇنلار قاناتلىرىنى قېقىشپ:

— دولەتلىرى زىيادە بولسۇن شاھىم! — دېيىشىپتۇ.

بوۋاي بىلەن موماي پادىشانىڭ بۇ مەخلۇقلارغا ئالدىنىپ قالماستىن قايىتا - قايىتا تەۋسىيە قىلىپتۇ. بۇ مەخلۇقلارنىڭ ھەممىسى بىلەن ئەقلى بۇلغانغان پادىشا بوۋاي - موماينى باغدىن قوغلاپ چىقىرىۋېتىپتۇ.

بوۋاي بىلەن موماي يىغلا - يىغلا شەھەرنىمۇ تاشلاپ،

چولگە يۈرۈپ كېتىپتۇ.

ئۇلار يول يۈرۈپ، يول يۈرسىمۇ مول يۈرۈپ، ئاچچىلىق ۋە ئۇسسۇزلۇق ئازاۋىدىن ماغدۇرى كېتىپ، يىقلاي دەپ قالغاندا ئاققا يانداش، تاشلىرى ئىگىز چوڭ بىر باققا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇلار ئۇيان ئايلىنىپ، بۇيان ئايلىنىپ، ئاخىرى باققا كىرىدىغان بىر سۆڭۈكچى تېپىپ ئاپتۇ - دە، ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ سۆڭۈكچىنىڭ باغ ئىچىگە كىرىپتۇ. بۇ باغ كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك گۈزەل ئىكەن، گۈزەللىكىگە پادىشانىڭ

بېغىدىنىمۇ قېلىشمايدىكەن. بوۋاي مەۋەنلىك دەرىخىلەرنى ماختىسا
موماي ھەر خىل گۈل - پىچىچەكلەرنى ماختاش بىلەن، ئۆزلىرىدە
نىڭ ھارغان - ئاچقانلىقىنىمۇ ئۇنتۇپ، باغنى بىر ئايلىنىپ
چىقىپتۇ. ئۆزلىرىدىنمۇ ماھىر باغۋەنلەرنىڭ بارلىقىغا ھەيران
بولۇپ، بىر بىرىگە قاراشقا چىقۇرۇشۇپ قاپتۇ. شۇ ئەسنادا
ئىلىق شامال كۆتىرىلىپ، دەل - دەرىخ، گۈل - چىچەكلەر
گويى تازىم قىلغاندەك يېقىملىق تەۋرىنىپتۇ - دە، ھاۋادىن بىر-
قانچە پەرى پەرۋاز قىلىشقا چىقۇرۇشۇپتۇ. بوۋاي بىلەن موماي
قوغداقلىق كۈل يېنىغا كېلىپ قونۇشۇپتۇ. ئۇلارنىڭ گۈزەللىكىدىن ئەيمىنىپ، نىمە قىلىشنى بىلمەي، گۈل
لۈك ئارىسىغا يوشۇرۇنۇشۇپتۇ. بىراق كۈل بويىغا چۈشكەن پەرى
لەر بىردىن ئالاقىدە بولۇپ، بىر بىرىگە قارىشىپتۇ - دە،
"ئادەم ئىسى كېلىۋاتىدۇ، ئاخشۇرايلى" دېيىشىپ، تەرەپ - تەرەپ
كە بولۇنۇپ، ئۆز بېغىدا ۋاقىتسىز پەيدا بولغان كىشىلەرنى
ئىزلەشكە كىرىشىپتۇ. ئۆز ئۆمىرىنى باغۋەنچىلىك بىلەنلا ئۆتكۈز-
گەن ئاق كۆڭۈل بوۋاي بىلەن موماي، بۇ باققا ئىجازەتسىز
كىرىپ قالغانلىقىدىن قاتتىق ئۆكۈنۈپ، ئۇلارنى ئىزلىتىپ ئا-
ۋارە قىلغاندىن كورە، "نىمە كۆرسەكمۇ، كۆرمەيمىزمۇ" دېيىشىپ،
ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپتۇ - دە، پەرىلەرگە قاراپ:

— قىزلىرىم، ئەيىپكە بۇيرۇماڭلار، بىز بۇ يەرگە تېنەپ
كىرىپ قاپتىمىز، — دەپ خىجالەتچىلىك بىلەن ئۇلارغا تازىم
قىپتۇ.

پەرىلەر بوۋاي - مومايىنىڭ خىجالەتچىلىك بىلەن توۋەن
قاراپ تۇرغان چىرايىدا غەيرى قۇۋلۇق - شۇملۇقنىڭ ئالامىتى
يوقلۇقىغا ئىشىنىپ، دەرھال بوۋاي - مومايىنىڭ يېنىغا كېلىپ،
ئۇلارنىڭ بۇ يەرگە قانداق قىلىپ كىرىپ قالغانلىقىنى سوراپ
تۇ. بوۋاي - موماي ئۆز كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەپ، بىر جۈپ

قۇزغۇننىڭ ۋەھىمىسى ۋە پادىشانىڭ ھاماقەتلىكىدىن شىكايەت قىپتۇ. بۇ شىكايەت پەرىلەرنى ئىنتايىن ھاياجانلاندۇرۇپتۇ. ئەمدىلىدە، ئاشۇ ئىككى قۇزغۇن پەرىلەرنىڭ ئىسلى ماكانغا يانداش بىر گىياسىز تاغ ئارىسىدا ياشايدىغان ئەر - ئايال جادۇگەرلەر بولۇپ، ھاياتلىقلىقى كۈزەللىك، ئىرىكلىكىنىڭ كۈشەندىسى ئىكەن. شۇ ۋەجىدىن پەرىلەرنىڭ ماكانىغىمۇ نۇرغۇن قېتىم ھۇجۇم قىلغان، بىراق كۈچ ئېلىشالماي، چىكىنىشكە مەجبۇر بولغان ئىكەن. ئەندە شۇ جادۇگەرلەرنىڭ بۈگۈنكى كۈنلۈكتە پادىشانىڭ بېغىنى خاراپ قىلىشقا يۈزلەنگەنلىكى پەرىلەرنى ئىنتايىن غەزەپلەندۈرۈپتۇ.

بوۋاي، - موماي پەرىلەرنىڭ سوزىدىن پۈتۈن كۈچ - قۇۋۋەت، ئەقىل زېھنىنى سەرپ قىلىپ گۈللەندۈرگەن باغنىڭ ئەمدى قۇزغۇنلارنىڭ ئايلاق - ئاستىدا ۋەيران بولىدىغانلىقىنى چۈشىنىپ، زار - زار يىغلىشىپ، پەرىلەردىن قۇزغۇنلارنى يوقىتىش ئۈچۈن ياردەم تىلەشپتۇ.

— خاننىڭ ئەقلى ئۇلارنىڭ جادۇسىدىن سېھىرلىنىپ بولدى، — دەپتۇ پەرىلەر بوۋاي - مومايغا، — سىلەر بۇ يەردە تۇرۇپ قېلىڭلار، كېيىنچە بىر گەپ بولۇپ قالار. — بىز قېرىپ قالدۇق، — دەپتۇ بوۋاي - موماي مەيۈسلىنىپ، — كېيىننى بىز كۆرەلەرمىزمۇ؟

پەرىلەرنىڭ بۇ ئىككى بىچارىگە ھەسەداشلىقى ئېشىپ، بىر بىرى بىلەن پىچىرلىشىپتۇ. — دە، ئىچىدە بىر نىمىلەرنى ئۇقۇپ، كۈل سۈيىنى ئوچۇملاپ بۇ ئىككىسىگە چېچىپتۇ. بوۋاي - موماي ئەندىكىپ، كۈزلىرىنى بىرلا يۇمۇپ ئېچىش بىلەن ئون سەككىز ياشتىكى قىز - يىگىتكە ئايلىنىپ قاپتۇ ۋە ھەيران بولۇشۇپ:

— بۇ بىزنىڭ ئوڭىمىزمۇ، چۈشمىزمۇ؟ — دىيىشىپتۇ.

— بۇ سىلەرنىڭ ئوڭۇڭلار، — دەپتۇ پەرىسلەر خوشال كۈلۈشۈپ، — ئەمدى بۇ باغ سىلەرنىڭ بولسۇ، باغۋەنىلىك ھۈنرىڭلارنى ئىشقا سېلىپ، بۇ باغنى خالىغانچە ياشارتىڭلار، بىز ھەر پەيشەنبە كۈنى كېلىپ، سۇغا چومۇلۇپ، ئويناپ كېتىمىز. پەرىلەر شۇنداق دىيىشىپ، ھاۋاغا كۆتىرىلىپتۇ — دە، پەر-ۋاز قىلىپ، كۆزدىن غايىپ بوپتۇ.

ئارىدىن بىر قانچە ئاي ئۆتۈپتۇ، پەرىلەر دىگىنىدەك ھەر پەيشەنبە كېلىپ، باغدا تاماشا قىلىپ كېتىپ يۈرۈپتۇ، قېرىپ بىر پۇتى گۈرگە ساڭگىلىغاندا قايتا قىرانلىق دەۋرىگە ئېرىشكەن بوۋاي بىلەن موماي پۇتۇن كۈچ — قۇۋۋىتىنى باغنى پەر-ۋىش قىلىشقا بېغىشلىغانلىقتىن، باغمۇ كۈندىن — كۈنگە كۆر-كەملىشىپ، تېخىمۇ چىرايلىق بولۇپ كېتىپتۇ.

شۇ ھالدا ئارىدىن بىر يىل ئۆتۈپ، ئايال ھامىلدار بو-لۇپ بىر قىز تۇغۇپتۇ، ئۇنىڭغا زۇلخۇمار، دەپ ئات قويۇشۇپتۇ. پەرىلەر ئۇچۇشۇپ كېلىپ زۇلخۇمارنى، قولىغا ئېلىپ ئەر كىلىتىپ سويۇشۇپتۇ — دە، ھەممىسى ئۆز تىلەكلىرىنى بايان قىپتۇ:

— كۈلسە ئاغزىدىن گۈللەر ئېچىلسۇن!

— ماڭسا تاپىنىدىن تىللا توكۇلسۇن.

— يىغىلسا كۆزىدىن ئۈنچە چېچىلسۇن.

— نىگاھى ئالدىدا قۇزغۇن تىرىسۇن.

ھەپتىلەر، ئايالار ئۆتۈپ زۇلخۇمار پەرىلەرنىڭ تىلىگىنىدەك كۈلسە ئاغزىدىن گۈل ئېچىلىدىغان، يىغىلسا كۆزىدىن ئۈنچە چېچىلىدىغان، ماڭسا تاپىنىدىن تىللا توكۇلۇدىغان قىز بولۇپ چوڭ بولۇپتۇ. بۇنىڭدىن خوشاللانغان ئەر — ئايال ئۇ-نىڭ نىگاھى ئالدىدا قۇزغۇنلارنىڭمۇ تىرەيدىغانلىقىغا ئىشىنىپ، بۇ باققا قۇزغۇنلارنىڭ كېلەلمەيدىغانلىقىدىن خوشال بوپتۇ.

زۇلخۇمار ئون بەش ياشقا كىرىپتۇ، پەرى ھەدىلىرىنىڭ

ئەركىلىتىشى بىلەن ئۆسكەن بۇ قىز خۇددى پەرى ھەدىلىرىدەك گۈزەل ۋە نازاكتىلىك قىز بوپتۇ. شۇ يىلى بۇ باغنى ھىلىقى ئىككى قۇزغۇننىڭ ئايلىنىپ يۈرگەنلىكى مەلۇم بوپتۇ. بۇنى پەيشەنبىلىك تاماشىغا كەلگەن پەرىلەر ئەر - ئايالغا مەلۇم قىلىپ، زۇلخۇمارنىڭ سەزگۈر بولۇپ تۇرۇشىنى تاپسلاپتۇ. بىر كۈنى زۇلخۇمار ئورنىدىن ۋاقىتچە تۇرۇپ باققا چىقىپتۇ، باغنى ئايلىنىپ، گۈلزارلىقلاردا تاماشا قىلىپ، كۈل بويىغا كەلگەندە دا-دەسى بىلەن ئانىسىنىڭ قەپەزگە سولانغان چىرايلىق بىر قۇشنى كۆتىرىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاپتۇ - دە، دەرھال گۈلارنىڭ ئالدىغا بېرىپ، قەپەزنى قولغا ئېلىۋاپتۇ، قەپەزدىكى قۇش زۇلخۇمارنى كۆرۈپ، ئۆزىنى قەپەزنىڭ تامىلىرىغا ئۇرۇپ، قېچىپ كېتىشكە ھەركەت قىپتۇ. زۇلخۇمار ئاتا - ئانىسىغا قا-راپ ھەيران بولغان ھالدا:

— بۇنى قەيەردىن ئالدىڭلار؟ — دەپتۇ.

— ھىلىلا گۈللەر ئارىسىدا سايىراپ، ئويىناپ يۈرگەن ئىكەن، كۆزىمىزگە چىرايلىق كۆرۈنۈپ، تۇتۇپ ئالدۇق، — دەپ يىشىپتۇ. زۇلخۇمار:

— سىلەر گۈللەتكەن پادىشانىڭ بېغىنى غازاڭ قىلغان قۇزغۇننىڭ بىرى مۇشۇ، — دەپتۇ زۇلخۇمار ۋە يەرنى كولاپ، قەپەز بىلەن بىلىللا كومۇپ تاشلاشنى بۇيرۇپتۇ. قۇزغۇن شۇ-ئان تىلغا كىرىپ، ئۆزىنى ئولتۇرمەسلىكىنى تىلەپ، زۇلخۇمارغا قاتتىق يالۋۇرۇپتۇ. لېكىن ئۇ قانچە يالۋۇرسىمۇ، زۇلخۇمار قىلچە رەھىم قىلماي ئۇنى كومدۇرۇپ تاشلاپتۇ. قۇزغۇن يەر ئاستىغا كومۇلۇپ ئۈچ كۈنگىچە قاقلىدىغان ئاۋاز چىقىرىپ يېتىپ،

4 - كۈنى دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كېتىپتۇ، 5 - كۈنى قۇزغۇن كومۇلىگەن جايدىن بىر تۈپ ئازغان ئۇنۇپ چىقىپتۇ. ئەنە شۇ كۈندىن باشلاپ، باققا يەنە بىر قۇزغۇن ئۇچۇپ كېلىپ ئەنە

شۇ ئازغانغا قونۇۋېلىپ قاقىلدايدىكەن، ئۇنىڭ ئاۋازى شۇنداق دەھشەتلىك چىقىدىكەنكى، باغدىكى غەزەلچى قۇشلارنىڭ ھەممىسى باغنىڭ بۇلۇڭ - بۇلۇڭلىرىغا ئۇچۇشۇپ كىرىپ كېتىدىكەن. بىراق زۇلخۇمارنى كورۇشى بىلەن قۇزغۇن ئاسمانغا پەر-ۋاز قىلىپ ئۇچۇپ كېتىپ قالىدىكەن، غەزەلچى قۇشلار موكونىگەن جايلاردىن چىقىپ، يەنە ئوز سايراشلىرىنى داۋام قىلىپ باغنى ئاۋاتلاشتۇرۇۋېتىدىكەن.

بۇ ھال ئۇزۇن داۋاملىشىپتۇ. بىر كۈنى چۈشتە زۇلخۇمار ئوز ھوجرىسىدا قاتتىق ئۇخلاپ ياتقان ئىكەن، قۇزغۇن يەنە كەپتۇ. بىراق، ئۇ بۇ نوۋەت قاقىلدىماي، ئازغانىمۇ قونماي، توپ - توغرا زۇلخۇمارنىڭ ھوجرىسىغا ئۇچۇپ كىرىپتۇ - دە، ئۇيغۇدا ياتقان زۇلخۇمارنىڭ كۆزلىرىنى تېزلىك بىلەن چوقۇپ ئويۇپ تاشلاپتۇ، ئاندىن زۇلخۇمارنى چاڭگاللىغانچە كوككە ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئاتا - ئانا ئىمە قىلارنى بىلمەي دات - پەريات قىلغىنىچە ئوزلىرىنى يەرگە گۇرۇپ يىغلاپ يېتىپ قاپتۇ. قۇزغۇن شۇ كۈنلىككەنچە كوك قەھرىگە چىقىپتۇ - دە، زۇلخۇمارغا:

— سەن مېنىڭ ئايالىمنى قەتلى قىلدىڭ، مەن سېنىڭ بىزنى قورقىتىدىغان كۆزلىرىڭنى ئويۇپ تاشلىدىم، مېنىڭ سەندىن ئاللىدىغان ئىنتىقامم بۇنىڭ بىلەن تۈگىمەيدۇ. سەن مېنىڭ ئايالىمنى قانداق ئۇسۇلدا ئۆلتۈرگەن بولساڭ، مەنىمۇ سېنى شۇنداق ئۆلتۈرىمەن، — دەپتۇ - دە، پەسكە شۇڭغۇپ، ئادىمىزاقىسىز بىر چولگە چۈشۈپتۇ. چولگە قاچانلاردۇر كۆلىنىپ قالغان تاشلاندۇق قۇدۇق بار ئىكەن، قۇزغۇن زۇلخۇمارنى ئۇ نە شۇ قۇدۇققا تاشلاپتۇ. "ئەزرائىلىسى مۇشۇ يەردە كۈت" دەپ قاقلاپ كۈلگەنچە ئۇچۇپ كېتىپتۇ.

زۇلخۇمار كونا قۇدۇققا بېلىگىچە سۇغا پېتىپ، بىر كېچە -

كۈندۈزنى ئۆتكۈزۈپتۇ. سوغاق، ئاچىلىق ۋە ئۆيىڭىزنىڭ سىڭىش ۋە دەردى ئۇنى ئاستا - ئاستا دەرمانسىزلاندۇرۇپتۇ. ئۇ بېشىغا كەلگەن بۇ كۈلپەتتىن پەرى ھەدىلىرىنىڭ خەۋەرسىز قالغانلىقىدىن ئەپسۇسلىنىپ ياش توكۇپ، ئوز ئولۇمنى كۈتۈپ يېتىش تىن باشقا ئامال قىلالماپتۇ. ماغدۇرسىزلانغان پۇتلىرى سوغاق سۇدا تاتىشىپ، تىزلىرى پۈكۈلۈشكە باشلاپتۇ، كۈزلىرى يۇمۇ-لۇپ، يېتىۋالغۇسى كەپتۇ. بۇنىڭدىن ئۇ ئۆزىگە ئەجەل ئەلچەسىنىڭ بارغانسېرى يېقىنلاپ كېلىۋاتقانلىقىنى چۈشىنىپتۇ. جان نىيە دىگەن تاتلىق - ھە! ئۇ سەسكىنىپ، كۈزلىرىنى ئېچىپتۇ. قارچۇقى قۇيۇلغان بۇ كۈزلەر كورۇش سېزىمىدىن قالماچىقا، كۈننىڭ كېچە ياكى كۈندۈز ئىكەنلىكىنى سېزەلمەپتۇ. ئۇ سېپ-لاپ قۇدۇقنىڭ زەيلىشكەن تاملىرىغا يولىنىپ، سىرتقا قۇلاق ساپتۇ. بۇ ئادەمسىز چولدىن ھەتتا ئۇچار قاناتلارنىڭمۇ ئاۋازى كەلمەپتۇ.

قىز ھاياتتىن ئۆمىدىنى ئۇزۇپ، ھايات تىزگىنىنى ئەجەل ئاتلىق قاباھەتكە تاپشۇرۇپ، بوشىشىپ كەتكەن پۇت - قولىنى ئۆز ئىختىيارىغا قويۇپ بېرىپتۇ. تىزلىرى ئاستا - ئاستا پۈكۈ-لۇپ، سۇغا چۈكۈشكە باشلاپتۇ.

قىز سۇغا چۈكۈپ كېتىپ بېرىپ، بىر نەرسىلەرنىڭ ماڭ-غان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قاپتۇ. ئۇ سەگەكىلىشىپ سىرتقا قۇلاق ساپتۇ. سىرتتىن كالىلارنىڭ مۇرەشلىرى، كىمدۇ بىرسىنىڭ قۇ-دۇققا چۈشۈۋاتقان چىلىگىنىڭ داراڭلىغىنى ئاڭلىنىپتۇ. ھاياتلىق ئۆمىدى قايتا يالقۇنلىغان قىز كۈچىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ - دە، تىنرەپ تۇرغان قوللىرىنى چىلەككە سۇنۇپ ئۇنىڭ ئاغام-چىسىغا مەھكەم يېپىشىپتۇ.

ئەمدى قۇدۇققا چىلەك سالغان كىشىگە كېلەيلى. بۇ كىشى زۇلخۇمارنىڭ ئاتا - ئانىسى ياشىغان شەھەر.

نىڭ چولگە ئۇتاش بىر چەت يېزىسىدا پادىچىلىق بىلەن ھا-
 يات كەچۈرۈدىغان بوۋاي ئىكەن. ئۇ ھەر كۈنى كالىسلىرىنى
 چولمۇككە ئېلىپ چىقىپ يۇلغۇنلۇققا قويۇپ بېرىدىكەن، چۈشكە
 يېقىن مۇشۇ قۇدۇقنىڭ يېنىغا باشلاپ كېلىپ سۇغۇرۇپ كېتىدە-
 كەن. شۇڭا ئۇ ياققان كالىلار چوپىكىمۇ، سۇغىمۇ قېنىپ، ناھايى-
 تى تىمەن ئوسۇدىكەن. كالىنىڭ ئىگىلىرى ئۇنىڭ بۇنداق كو-
 گۇل قويۇپ بېقىشىدىن بەكمۇ رازى ئىكەن. بىراق بوۋاي يا-
 شنپ قالغانلىقتىن ئاغرىقچان بولۇپ قېلىپ، بىرنەچچە كۈن
 دىن بۇيان كالىلارنى بېقىشقا چىقالماي، بۈگۈن ئازراق ماغ-
 دىرىغا كېلىپ، قايتا پادا بېقىشقا چىققان ئىكەن. ئۇ كالىلار
 نى قۇدۇق بېشىغا توختىتىپ قويۇپ، قۇدۇققا چىلەك تاشلاپ
 تۇ - دە، ئۇنى سۇغا چوڭۇرۇپ، شۇنداق تارتىشىغا، خۇددى
 چىلەك بىر نەرسىگە ئېلىنىپ قالغاندەك قىمىرلاپمۇ قويماپتۇ،
 بوۋاي ھەيران بولۇپ، قۇدۇق ئىچىگە قاراپتۇ، قۇدۇق چوڭقۇر
 بولغانلىقتىن ئۇنىڭ ئىچىنى كۆرەلمەپتۇ، بوۋاي يەنە كۈچىنىپ
 تارتىپتۇ - دە، قۇدۇق ئىچىدىن كىمدۇ بىرسىنىڭ ھالىسىز ئىك-
 رىغىنىنى ئاڭلاپ، قاتتىق چوچۇپ كېتىپتۇ. "بۇ نىمە كارامەت"
 دەپتۇ ئىچىدە ھەيران بولۇپ، ئاندىن قۇدۇققا قاراپ "ئادەممۇ-
 سەن، جىنىمۇ، ئۈزەڭنى مەلۇم قىل" دەپ توۋلاپتۇ. قۇدۇق ئى-
 چىدىن "مەن ئادەم، مەنىدىن يانمىسا، خۇدادىن يانار، رەھىم
 قىلىپ قۇتقۇزۇۋالسا" دېگەن بىر ئايالنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ،
 بوۋاي "ئەمىسە ئاغامچا بىلەن بېلىڭنى باغلا" دەپتۇ. زۇلخۇمار
 ئاغامچىنى بېلىگە باغلاپتۇ، ئاغرىقچان بوۋاي پۈتۈن كۈچىنى
 سەرپ قىلىپ مىڭ تەسلىكتە زۇلخۇمارنى قۇدۇقتىن تارتىپ چ-
 قىپتۇ، زۇلخۇمار سىرتقا چىقىپلا ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپتۇ.
 بوۋاي قارىغۇدەك بولسا، ناھايىتى كېلىشكەن قىز، بىراق ئىككى
 كۈزى ئويۇلغان. بوۋاي تېخى ئون گۈلىنىڭ بىر گۈلى ئېسىل-

مىغان بۇ قىزنىڭ بېشىغا نىمە ئەلەم كەلگەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتەلمەي، ئۇنى بىر ئوكۇزگە ئارتىپ ئويىگە ئېلىپ كەپتۇ. ئاق كوگۇل بوۋاينىڭ مىجەزى ئۆزىگە ماس كەلمىگەن جاۋىلداق بىر خوتۇنى بار ئىكەن. ئۇ بوۋاينىڭ بىر قارغۇ كېسەلمەننى ئېلىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ:

— ئۆزىمىزنى باقالمايۋاتساق، "كۆتمەلمەسەڭ، ساڭگىل-تىۋال" دىگەندەك، بۇ كېسەل كۆرپىسىنى نەدىن ئېلىپ كەلدىڭ؟ — دەپ جاۋىلداپلا كېتىپتۇ. بوۋاي:

— ئۇنداق دىمە خوتۇن، بىچارە ياش ئىكەن، قولىمىز-دىن كېلىشىچە ياخشىلىغىمىزنى ئايىمايلى، ساۋاپ بولسۇن، — دەپتۇ. — دە، ئورۇن سېلىپ زۇلخۇمارنى ياتقۇزۇپ، ئىسسىق چاي ئىچكۈزۈپتۇ، زۇلخۇمار ھۇشقا كېلىپ، بوۋاينىڭ ياخشىلىغىدىن تەسلىنىپ يىغلاپ كېتىپتۇ. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياش بىلەن تەڭ ئۇنچىلەر توكۇلۇشكە باشلاپتۇ، بۇنى كۆرگەن موماي:

— بۇ خېلى باينىڭ قىزى ئوخشىمايدۇ، بويىغا ئاسقان ئۆز-چىلىرى ئۇزۇلۇپ كەتتى بولغاي، — دەپ، يەرگە چېچىلغان ئۇنچىلەرنى يېغىشقا باشلاپتۇ. زۇلخۇمار بۇنى ئۇقۇپ:

— ئانا، بۇنداق ئۇنچە مەندە كۆپ، قىسسىلا سېتىپ چاي - تۇز قىلىسلا، — دەپ قۇدۇق ئىچىدە يىغلىغاندا يان-چۇقلىرىغا توكۇلۇپ قالغان ئۇنچىلەرنىمۇ ئېلىپ بېرىپتۇ. موماي ھەممىنى ئاچكۆزلۈك بىلەن ئېنىۋاپتۇ.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، زۇلخۇمار خېلى ياخشى بولۇپ، ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇياق - بۇياققا ماڭغان ئىكەن، تاپىنىدىن تىللا توكۇلۇشكە باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن موماي، يۈگۈرۈپ كېلىپ تىللارنى تېرىپ يانچۇغىغا ساپتۇ ۋە ئىچىدە: "بۇ راستىنلا باينىڭ قىزىكەن، بەلكى بۇنىڭ كۆزىنى ئەنە شۇ تىللارنى كۆزلىگەن بىرسى ئويغان بولسا كېرەك"، دەپ ئويلاپتۇ ۋە ئۇ-

نىڭ بارلىق تىللا - ئۇنچىلىرىنى ئېلىۋېلىش ئۈچۈن زۇلخۇمار
ئۇخلاپ قالغاندا ئۇنىڭ يانچۇقلىرىنى ئاقتۇرۇپتۇ. بىراق ھىچ
نىمە تاپالماپتۇ. لېكىن كۈنلەر ئۆتكەنسېرى ئۇنىڭ چۈشۈپ قا-
لىدىغان تىللا - ئۇنچىلىرى كۆپىيىشكە باشلاپتۇ. موماي ئۇنى
بوۋايدىن يوشۇرۇنچە ئۇتتۇرلۇق توپلاپ بىر ساندۇققا قاچىلا-
ۋېرىپتۇ. ساندۇقمۇ توشۇپتۇ. شۇ چاغدا موماينىڭ نىيىتى بىردىن
بۇزۇلۇپتۇ، ئۇ: "مۇبادا بۇ قارغۇنىڭ ئىگىسى چىقىپ قېلىپ،
ئېلىپ كەتكۈدەك بولسا، بۇ تىللا - ئۇنچىلىرىنىڭمۇ سورىغى
بولۇپ قالىدۇ، شۇڭا بۇ قارغۇنى ۋاقتىدا جىمىقتۇرۇپ، ئىشنىڭ
ئالدىنى ئالاي" دەپ ئويلاپ، بوۋاي پادىشاھقا چىقىپ كەتكەن
پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۇنى يوقىتىۋەتمەكچى بولۇپتۇ. بىراق
قايسى يول بىلەن يوقىتىۋېتىشنى ئويلاپ يېتەلمەي بىر مەزگىل
نى ئۆتكۈزۈۋېتىپتۇ، بۇ چاغدا زۇلخۇمار خېلىلا ئەسلىگە كېلىپ،
ئۆزىنىڭ ئېھتىياجلىق ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىدىن ئۆزى چىقالايدىغان
دېگەن بولۇپ قاپتۇ، ئۇ بىر كۈنى بوۋاي بىلەن پاراڭلىشىپ
ئولتۇرۇپ كۈلۈمسىرىگەن ئىكەن، ئاغزىدىن تۈرلۈك - تۈمەن
گۈل ئېچىلىپ بوۋاينى ھەيران قالدۇرۇپتۇ، زۇلخۇمار شۇ ئان
قولىنى ئاغزىغا ئاپىرىپ بىر تۇتام گۈلنى سۇغۇرۇپ ئاپتۇ -
دە، بوۋاينى بۇ گۈللەرنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ كېلىشنى تا-
پىلاپتۇ، بوۋاي گۈللەرنى ئېلىپ بازارغا بېرىپتۇ. بۇ گۈللەر
بازاردا ھەممىنى ھەيران قالدۇرۇپتۇ، چۈنكى پادىشاھنىڭ يېغىغا
قۇرغۇن پەيدا بولغاندىن بۇيان پۈتۈن شەھەردىكى دەل - دە-
رەخ، گۈل - چىچەكلەر قۇرۇپ تۈگىگەن ئىكەن، شەھەر خەلقى
گۈلنى كۆرۈپ، "مەن ئالىمەن" دېسە، "مەن ئالىمەن" دېيىشىپ،
بوۋاينى ئوتتۇرىغا ئېلىۋاپتۇ. شۇ چاغدا پادىشاھنىڭ خىزمەتچىلىك
رىمۇ بازارغا چىققان ئىكەن، ئۇلار بوۋاينىغا، دەرھال پۇلىنى
تولەپتۇ - دە، گۈلنى ئېلىپ، پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ كېتىپ

تۇ. پادشا گۈلنى كورۇپ ئوز كوزىگە ئوزى ئىشەنمەي قاپتۇ،
بۇنداق گۈللەر ئون نەچچە يىل ئىلگىرى ئوز بېغىغا قارىغان
بوۋاي - موماي باغۋەنلەرنىڭلا قولىدا ئۆسكەن ئىكەن. ئۇلار
كېتىپ گۈل تۇرماق، دەل - دەرەخلەرمۇ قۇرۇپ تۇرگەن ئى-
كەن، شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ بىر تەرەپتىن بوۋاي - موماينى قوغ-
لىۋەتكەنلىگە قاتتىق پۇشايمان قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلار-
نىڭ قوغلىنىشىغا سەۋەبچى بولغان "شاتۇتى" دىنمۇ گۇمانلىنىپ
قاپتۇ، يېقىندىن بۇيان ئۇ شۇ شاتۇتنىڭ بىرسى ئۆزىنى يى-
قىلىپ كېتىپ، ئىككىنچىسى بىرقانچە كۈندىن كېيىن پەيدا بو-
لۇپ قاپتۇ. پادشا ئۇنىڭمۇ ئۆزىنى يىقىلىپ كېتىشىدىن ئۇنى-
رەپ، ئۇنى ئالتۇن قەپەزگە سولاپ، ئۆز يېنىدا ساقلايدىغان
بولۇپ قاپتۇ. بىراق بۇ شاتۇتى بۇرۇنقىدەك سايىرمايدىكەن،
ئۇنىڭ كوزلىرى تۇرۇپ ھۇقۇشنىڭ كوزىگە ئوخشاپ قالسا، تۇ-
رۇپ مۇشۇكىنىڭ كوزىگەمۇ ئوخشاپ قالىدىكەن. بۇنداق چاغدا
پادشانى قاتتىق سۇر باسىدىكەن - دە، شاتۇتنى سىرتقا ئې-
لىپ چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇيدىكەن. بوۋاي - موماي باغۋەنلەرنى
ئەسلەپ قالىدىكەن، مانا بۈگۈن ئۇ شۇ بوۋاي - مومايلار ئۆس-
تۈرگەندەك چىرايلىق گۈلنى كورۇپ، ئۇلارنى تېخىمۇ سېغىنىپ-
تۇ - دە، گۈلنى سېتىشقا ئېلىپ كەلگەن بوۋاينى دەرھال ئۆز-
لەپ تېپىشنى بۇيرۇپتۇ. چاپارمەنلەر تەرەپ - تەرەپكە ئات سې-
لىپ بوۋاينى ئۆزلەپتۇ، لېكىن تاپالماپتۇ.

بوۋاي گۈلنى سېتىپ بولۇپلا، ئازراق ئوزۇق - تۈلۈك
ئېلىپ، قالغىنىغا زۇلخۇمارغا دورا ئېلىپ توپ - توغرا ئۆيسىگە
يېنىپ كەلگەن ئىكەن، ئۇ ئۆيسىگە كىرىپلا ئۆز كوزىگە ئۆزى
ئىشەنمەي قاپتۇ: ئۇنىڭ ھويلىسى تامامەن گۈل - چىچەككە
تولغان، بىرقانچە پەرى زۇلخۇمارنى ئوراۋېلىپ ناخشا ئېيتىپ،
ئۆسۈل ئوينىۋاتقان، زۇلخۇمارمۇ ئاغزىدىن دەستە - دەستە گۈل

لەرنى ئېچىلدۇرۇپ قاقاقلاپ كۈلۈۋاتقان، ئۇنىڭ كۆزىمۇ ئىس-
لىگە كېلىپ، چولپاندىك نۇر چېچىپ تۇرغان، ئۇنىڭ مومىيى
بولسا، بىر قولىدا پىچاق تۇتقۇسىچە بىر بۇلۇڭدا تاشقا ئايلى-
نىپ، قېتىپلا قالغان ئىكەن.

بوۋاي ئەھۋالنىڭ تەكىتىگە يېتەلمەي، "بۇ ئوڭۇمۇ، چۈ-
شۇمۇ" دەپ تۇرۇشقا زۇلخۇمار يۈگۈرۈپ كېلىپ ئۇنىڭ بويىغا
ئېسىلىپ، دوستلىرىغا تونۇشتۇرۇپ:

— مېنى قۇتقۇزۇپ قالغان ئاتام مانا مۇشۇ! — دەپت-
كەن، قىزلارمۇ يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ بوۋايغا ئىسلىق سالام قىلىپ
رەھمەت ئېيتىپتۇ ۋە ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپ:

— سىڭلىمىزنى قۇزغۇن ئېلىپ قاچقاندىن بۇيان ئۇنى
ھەر كۈنى ئىزلەپ، بارمىغان يېرىمىز قالمايدى، بۈگۈن يەنە
مۇشۇ ئەتراپنى ئىزلەپ ھاۋانى كېزىپ يۈرگىنىمىزدە سىلى گۈل
كۈتىرىپ، مۇشۇ ھويلىدىن چىقىپ قالىدىلا، بۇ گۈللەر پەقەت
بىزنىڭ سىڭلىمىزنىڭ ئاغزىدىلا ئېچىلىدىغان بولغاچقا، سىلى
ئۇزاپ كېتىشلىرى بىلەنلا بۇ ھويلىغا ئۈچۈپ چۈشتۈق، ئىدىسۇ-
كى، مومايلىرى سىڭلىمىزنى ئولتۇرۇشنى قەستلەپ، ئۇنىڭغا پى-
چاق ئۇرماقچى بولۇپ تۇرۇپتىكەن، بىز ئۇنى دەرھال تاشقا
ئايلىاندۇرۇپ قويۇپ، سىڭلىمىزنى قۇتقۇزۇپ قالىدۇق، سىلىگە
رەھمەت، لېكىن ئايالىرىنى كەچۈرەلمەيمىز، — دېيىشىپتۇ.

بوۋاي ئايالىنىڭ نىمە ئۈچۈن قاتىللىق قىلماقچى بولغان
خىلىنى بىلىش ئۈچۈن، ئۇنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ بېرىشنى تە-
لەپ قىپتۇ. پەرلەر موماينى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ بېرىپتۇ. موماي
قار - يامغۇر يىغلاپ، ئومىلەپ قويۇپ، ئۈنچە - تىللا تولىدۇ-
رۇلغان ساندۇقتى ئېلىپ چىقىپتۇ ۋە:

— ئەسلى مەن مۇشۇلارنى ئۈزەمنىڭ قىلىۋېلىش ئۈچۈن
پەيلىمنى بۇزغان ئىكەنمەن، بۇنى قايتۇرۇپ بېرەي، بىر قو-

شۇق قېنىمدىن كېچىڭلار، — دەپ يالۋۇرۇپ قىزلارنىڭ ئايمىغىغا يىقىلىپتۇ.

دەل شۇ چاغدا بوۋاينى ئىزلەپ يۈرگەن شاھ لەشكەرلىرى قوراغا كىرىپ كەپتۇ ۋە شاھنىڭ پەرمانىنى يەتكۈزۈپتۇ. قىزلار: — سىلەر مېڭىۋېرىڭلار، بىز ھازىر بارىمىز، — دېيىپ، زۇلخۇمارنى كۆتىرىپ كۆككە پەرۋاز قىلىپ، ئاۋال زۇلخۇمارنىڭ ئاتا — ئانىسىنىڭ يېنىغا، ئانىدىن شاھنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ، زۇلخۇمارنىڭ كىرگىنىنى كۆرگەن قۇزغۇن قەيەزدە تىپىرلاپ، كۆزلىرىدىن قان — ياش تۆكۈپ، يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ. زۇلخۇمار ئۆزى ۋە ئاتا — ئانىسىنىڭ ئاشۇ قۇزغۇنغا مۇناسىۋەتلىك بولغان كەچمىشىنى بىر — بىرلەپ سۆزلەپ، قۇزغۇننى يەرگە كومۇپ تاشلاشنى بۇيرۇپتۇ. شاھ قۇزغۇننى دەرھال كومەدۇرۇپ تاشلاپتۇ — دە، زۇلخۇمارنىڭ ئاتا — ئانىسىغا ئۆز تەختىنى بوشىتىپ بېرىپتۇ، زۇلخۇمارنىڭ دادىسى زۇلخۇمارنى قۇت قۇزۇپ ئالغان بوۋاينى ۋە زىرلىككە تەيىنلەپ، تەختتە ئولتۇرۇپتۇ، شۇندىن بۇيان باغلار، گۈلىستانلار گۈللەپ — ياشناپتۇ. ئەل پاراۋان بولپتۇ. زۇلخۇمار پەرى ھەدىلىرى بىلەن بىللە خوشال — خورام ئويناپ، تېخىمۇ چىرايلىق بولۇپ ئوسۇپتۇ.

شاراپنىڭ كارامىتى

قەدىمقى زاماندا، يىراق ماكاندا، ھەشەمەتلىك بىر شەھەر بولۇپ، بۇ شەھەرنىڭ پادىشاسى ئوز شەھەردىكى پۇقرالارنىڭ شاراپ ئىچىشىنى مەنئى قىلغان ئىكەن. بىر كۈنى، چەت مەملىكەتتىن كەلگەن بىر سودىگەر پادىشانىڭ قانۇنىدىن خەۋەرسىز، ھىلىقى شەھەرگە شاراپ ئېلىپ كىرىپ سېتىپتۇ. پادىشانىڭ ئادەملىرى سودىگەرنى دەرھاللا تۇتۇپ، پادىشانىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ.

— سەن مېنىڭ شەھەرىمدە بۇ زەھەرلىك نەرسىنى سېتىشقا قانداق جۇرئەت قىلىدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشا، سودىگەردىن.

— يوقسۇ تەقسىر، بۇ زەھەرلىك نەرسە ئەمەس، شاراپنىڭمۇ ئۆزىگە چۈشلۈك كارامىتى بار، — دەپتۇ سودىگەر. — قېنى سوزلە! نىمە كارامىتى بار؟ — دەپتۇ پادىشا غەزەپلىنىپ.

— بىرىنچىدىن، قارغۇنىڭ كوزىنى ئاچىدۇ، — دەپتۇ سودىگەر تىنرەپ تۇرۇپ، — ئىككىنچىدىن، قورقۇنچاقنى باتۇر قىلىدۇ، ئۈچىنچىدىن، بېخىلنى مەرت قىلىدۇ.

— ئەگەر سوزۇڭ راست بولسا ساڭا ئازاتلىق بېرىمەن، بولمىسا كاللاڭنى ئالىمەن، — دەپتۇ پادىشا.

پادىشا ئوردىدىكى بىر ئوينى ئازۇ - نىمەت، مۇسەللەس - شاراپ بىلەن تولىدۇرۇپ، شەھەردىن بىر قارغۇ، بىر قورقۇن - چاق ۋە بىر بېخىل كىشىنى تېپىپ كېلىپ، بۇ ئوينىدە مېھمان

بولۇشقا تەكلىپ قىپتۇ. ئوزى بولسا ئۇلارنى سىرتتىن كۆزىتىپ تۇرۇپتۇ.

پادىشانىڭ مۇنداق ئىلتىپاتىدىن خوشال بولغان ھىلىقى ئۈچ كىشى تاماقلاردىن تويغىچە يىپ، مۇسەللەس - شاراپتىن يې- تەرلىك ئىچىشىپتۇ، ئىچىپ تازا قىزىغاندا ھىلىقى قارغۇ قوپۇپ: — ئاغىنىلەر، نىمە كارامەت بۇ؟ جاھان ماڭا يوپ - يورۇق بولۇپ كېتىۋاتىدۇغۇ. پادىشانىڭ بۇ سارىيىدىكى گىلەملەر، چىنە - قاچىلار نىمە دىگەن گۈزەل - ھە! — دەپتۇ. ھىلىقى قورقۇنچاق ئورنىدىن تۇرۇپ:

— مۇشۇ دۇنيىلارنىڭ ھەممىسى بىزدەك گادايىلارنىڭ قان - تەرىدىن كەلگەن، ئۇرۇپ - چېقىپ، كۈكۈم - تالقان قىلىۋېتەيلى! — دەپ گىلەملەرنى يىرتىپ، چىنە - قاچىلارنى دەستىلەپ چاققىلى تۇرۇپتۇ.

قىزىپ كەتكەن بېخىلمۇ چىداپ ئولتۇرالمىي: — چاقە - چاق! يامىنى كەلسە، پۇلىنى ئۈزەم تولى- مەن! — دەپ ۋاقىراپتۇ.

بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن پادىشا شاراپنىڭ كارامىتىگە قايىل بولۇپ، سۈدىگەرنى ئولۇمدىن ئازات قىلىۋەتكەن ئىكەن.

«ئورنىنى كىم كولىسا ئوزى چۇشەر»

بۇرۇنقى زاماندا بىر پادىشا ئۆتكەن ئىكەن، ئۇ ھەر كۈنى ئىشقا چۈشكەندە ئالدى بىلەن دانىشمەنلەرنى قوبۇل قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئاقىلانە مەسلىھەتلىرىنى ئاڭلايدىكەن، بۇ ئۇنىڭ ئادىتىگە ئايلانغان ئىكەن.

ئەنە شۇ يۇرتتا غەيۇر ئىسىملىك بىر دانىشمەن بار ئىكەن، ئۇ ھەر كۈنى پادىشانىڭ ئالدىغا كىرگەندە تۈپ - تۈزلە: — ئەي شاھىم، بىر ئاز پۇقراپەرۋەر بولساڭ، — دەپ-لا كەينىگە ياندىكەن.

پادىشا دانىشمەننىڭ بۇ سۆزىنى كۆڭلىدە قوبۇل قىلىپ، ئوردا ئەمەلدارلىرىنىڭ پۇقرالارغا يامانلىق قىلغان - قىلمىغانلىقىنى ھەر كۈنى دىگۈدەك سۇرۇشتۇرىدىكەن. دانىشمەنمۇ ھەر كۈنى كىرىپ، يۇقۇرقى سۆزىنى تەكرارلاپ تۇرىدىكەن. بۇنىڭغا چىدىمىغان بىر ۋەزىر بىر كۈنى پادىشاغا:

— ئى جاھاننىڭ ئاپتۇنى، ئۇلۇغ شاھىم! ھىلىقى دانىشمەننىڭ جاناپۇرلىرىنى كۆزگە ئىلماي قىلىۋاتقان ئەدەپسىزلىكلىرىگە چىداپ تۇرالمايدىم، پاسىۋانىم، ئىجازەت قىلىسلا ئېيتىدىغان گېيىم بار ئىدى، — دەپتۇ. پادىشا ئېيتىشقا ئىجازەت قىپتۇ.

— ھىلىقى ئىسمە دانىشمەن دەپ ھۆرمەت قىلغانلىرىنى بىلىمەي، كوچىغا چىقىپ، «پادىشانىڭ تېنى سېسىقكەن» دىگەن گەپنى تارقىتىپتۇ، ئۇ بەدبەخنىڭ جاناپۇرلىرى ئالدىدا قىلىۋاتقان ئەدەپسىزلىكلىرىلا يېتەرلىك ئىدى. بۇنىڭغا چارە قىلمىساق

بۇنىڭدىن ھەر بالا كەلگۈسى، قۇللىرىنىڭ گېپىگە ئىشەنمىسە،
 دانىشمەنگە: "يېقىن كېلىپ سۆزلە" دەيدىغان بولسا ئۇ، تۆمۈ
 شۇغىنى ئېتىپ سۆزلەيدۇ، — دەپتۇ.
 پادىشا بۇ گەپكە بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي ئاتىسى
 دانىشمەننى سىناپ باقماقچى بوپتۇ.
 ۋەزىر ئۆز گېپىنىڭ توغرا چىقىشى ئۈچۈن بىر ھىلە ئوي-
 لاپ قويغان ئىكەن. ئاتىسى دانىشمەن ئادىتى بويىچە پادىشا-
 نىڭ ئالدىغان كىرىپ:
 — ئى شاد، بىر ئاز پۇقراپەرۋەر، خەلقپەرۋەر بولساڭ، —
 دەپتۇ.

پادىشا ئەتەيىن:
 — يېقىنراق كېلىپ سۆزلە، گېپىڭنى ئاڭلىمىدىم، —
 دەپتۇ.
 دانىشمەن پادىشاغا يېقىن كېلىپ، ئاغزىنى قولى بىلەن
 توساپ تۇرۇپ، سۆزىنى تەكرارلاپتۇ. پادىشا كۆڭلىدە ۋەزىرنىڭ
 گېپىنىڭ توغرىلىقىغا ئىشىنىپتۇ. — دە، دانىشمەننى جازالىماق
 بوپتۇ.

پادىشا ئادىتى بويىچە ئىنئام بەرسە يارلىقنى ئوزى يېزىپ،
 پېچەتلىپ، ئۇنى ئېلىپ بارىدىغان جاينى كورسىتىپ بېرىدىكەن.
 شۇ ۋەجىدىن دانىشمەنگەمۇ يارلىق سېلىنغان بىر لىپاپىنى
 ئۆزىنىڭ دانىشمەن ئونى قولىغا ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ. ئۆز-
 دىدىن چىقسا ھىلىقى ۋەزىر ئۇچراپ:
 — دانىشمەن، قايتىپتىلا، — دەپتۇ. — دە، دانىشمەننىڭ
 قولىدىكى لىپاپىغا كوزى چۈشۈپ، ئاچكوزلىشىپتۇ، ۋەزىرنىڭ
 كوزىگە لىپاپ مۇكاپات لىپاپىدەك كورۇنۇپتۇ. خوشامەتسىز يىلۇق
 بىلەن، — مۇبارەك بولسۇن! — دەپتۇ.
 مال — دۇنياغا قىزىقمايدىغان دانىشمەن:

— ماڭا پۇل كېرەك ئەمەس، كېرەك بولسا بۇنى سىلى ئالسىلا، — دەپ لىياپىنى ۋەزىرگە ئۈزۈستىپتۇ، ۋەزىر تازىم قىلىپ لىياپىنى ئېلىپتۇ — دە، خوشلىشىپ ئالدىراش مېڭىپتۇ. ۋەزىر نۇرغۇن مۇكاپات ئالدىدىغان بولدىمۇ، دەپ خوشاللىنىپ خەتنى ئاپىرىدىغان جايغا تاپشۇرغان ئىكەن، دەرھاللا كالىسى ئېلىنىپتۇ.

بىر كۈن ئوتۇپ دانىشمەن يەنە پادىشانىڭ ئالدىغا بېرىپ ئادىتى بويىچە گېپىنى تەكرارلاپ ماڭماقچى بولغاندا، دانىشمەننى پادىشا توختىتىپ:

— سەن قانداق قىلىپ ساق قالدۇڭ؟ — دەپتۇ.

ھەيران بولغان دانىشمەن، بولغان ئىشنى سۆزلەپ بەرگەن ئىكەن، تاقەتسىزلەنگەن پادىشا:

— ھەي، مېنىڭ ۋەزىرىم ناھەق ئولۇپتۇ، — دەپ غەزەپلىنىپتۇ.

تېخىمۇ ھەيرانلىقتا قالغان دانىشمەن ئىشنىڭ تېگىنى تەپسىلى سوراپ بىلگەندىن كېيىن، پادىشاغا مۇنۇلارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ:

— مەن تۇنۇگۇن ئادىتىم بويىچە ئوردىغا كېلىۋاتىسام، ۋەزىر ئۇچراپ چايغا تەكلىپ قىلدى. ئويىگە كىرسەم تاماق ئېيتىپتۇ، تاماققا سامساقنى ئىنتايىن كۆپ سايىپتۇ، ئىچىمەي دىسەم بولمىدى، شۇنىڭ بىلەن سامساقنى كۆپ يىگەنلىكىمدىن، سىلىنىڭ ئالدىلىرىغا يېقىن كەلگەندە، مەندىن سامساق پۇرىمىسۇن دەپ، قولۇم بىلەن ئاغزىمنى ئېتىۋالغان ئىدىم، — دەپتۇ. پادىشا دانىشمەننىڭ ئېيتقانلىرىنى سۇرۇشتۇرگەندىن كېيىن:

— ئورنىنى كىم كولىسا ئۆزى چۈشەر، دىگەن مانا مۇشۇ، — دەپتۇ — دە، دانىشمەننى ۋەزىرلىككە تەكلىپ قىپتۇ.

تاشگۈل

ئوتكەن زامانلارنىڭ بىرىدە يورۇڭقاش دەرياسى بويىدا توختى ئىسىملىك بىر چوڭ باي ئوتكەن ئىكەن. ئۇ ياپ - يېشىل ئوتلاقلىرىنى، يىل بويى سۇ ئېقىپ تۇرىدىغان چوڭ بىر ئۆستەڭنى ئىگەللىۋالغان ئىكەن. مىڭلاپ قۇللار ئۇنىڭ ئىلىكىدە تېرىقچىلىق ۋە باپكارلىق قىلىدىكەن. ئاشۇ قۇل - چورلەر ئىچىدە بىر تاشچى يىگىت بولۇپ، ئىسمى ياسىن ئىكەن. قولى چىۋەر بۇ يىگىت باي - غوجىلارنى مەنىستەيدىغان مەرت، جىگەرلىك بولغاچقا ناھەق ئىشقا زادى يول قويمايدىكەن. دائىم دىگۈدەك كىشىلەرگە ياخشىلىق قىلىشنى ئىزلەپ، قۇل - چورلەر ۋە يۇرتداشلىرىنىڭ چوڭقۇر ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان ئىكەن. خوشنا مەھەللىدە بىر قىز بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمى تاشگۈل ئىكەن. كۈنلەرنىڭ ئوتۇشى بىلەن ئۇ قىزنىڭ كۆڭلى يا - سىنغا چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇلار يوشۇرۇن ھالدا مۇھەببەت ئىزھار قىلىشىپ يۈرۈشۈپتۇ. لېكىن بۇ سىرنى مەھەللىدىكى غوجىدار توختى بايغا مەلۇم قىلىپ قويۇپتۇ. تاشگۈلنىڭ ھوسنى - جامالە - غا كۆز سېلىپ، شولگەيلەرنى ئېسىتتىپ يۈرگەن شەھۋەتپەرەس باي بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، چىچاڭشىپ، ياسىنغا زەھەرلىك قول سالماق بوپتۇ - يۇ، ھىچقانداق پۇرسەت تاپالماپتۇ.

بىر كۈز كۈنىنىڭ قاش قارايدىغان چېغىدا، ياسىن ئىشنى تۈگىتىپ بولۇپ، تاشگۈلنى ئىزلەپ بېرىپتۇ. تاشگۈل جاڭگالغا قوي باققىلى كەتكەن ئىكەن. ياسىن تاشگۈلنى ئىزلەپ مېڭىپتۇ

ۋە ئانچە ئۇزاق ئۆتمەي بىر دوڭلۇكنىڭ كەينىدە تاشكۆل بىلەن ئۇچۇشپتۇ. ئىككىيلەن تېخى گەپلىشىشكە ئۈلگۈرمەيلا بۇلارنى بىر تالاي ئادەملەرنى ئەگەشتۈرۈپ شىكاردىن يانغان توختى باي كۆرۈپ قاپتۇ ۋە ئەرۋاھى ئۇچۇپ، قەلە بىلەن مۇنداق دەپتۇ:

— ئالەمگە داڭ چىقارغان پالۋان، سەن بۇ يەردە بىر قىز بالىنى ئېزىقتۇرۇپ يۈرۈپسەن - دە، ھا ... ھا ... ھا ... چوڭ غوجىدار ئومەر ئالدىغا چىقىپ:

— ھەي ھاياسىز قەلەندەرلەر، يا خوجايىنىڭ رۇخسەتىنى ئالماي، يا پاتىسە ئوقۇتماي، خۇدا ئالدىدا گۇناكار بولدۇڭلار! تۇتۇڭلار بۇلارنى! — دەپ بۇيرۇق قىلغان ئىكەن، يالاقچىلار ئېتىلىپ كېلىپ، ئۇلارنى چەمبەر چەس باغلاپ، ئاپىرىپ باينىڭ يەر ئاستى زىندانىغا تاشلاپتۇ. توختى شۇ كۈنى ئاخشىمى ئۆز يېنىدىكىلەرنى قوغلاپ چىقىرىۋېتىپ، تاشكۆلنى ئېلىپ قاپتۇ. تاشكۆل شامدانلارنىڭ يورۇغدا باينىڭ ئېيىقتەك ئەپتىگە بىر قاراپلا كۆڭلى غەش بوپتۇ. باي قىزغا يېنىشىپ، ئۇنىڭغا ۋەھىشلەرچە چاڭگال ساپتۇ، تاشكۆل قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئۇنى راسا تىللاپتۇ. يېرىم كېچىگىچە ھىچبىر نەتىجىگە ئېرىشەلمىگەن باي ئاخىرى قىزنىڭ چېچىدىن تۇتۇشنىچە ئاستىغا بېسىپ قۇچاغلانۋاپتۇ. تاشكۆل باينىڭ سالىيىپ چۈشكەن ئىكەك گۆشىنى قاتتىق چىشلىگەن ئىكەن، ئاغرىققا چىدىمىغان باي يېنىدىن پىچىقىنى سۇغىرىۋېلىپ تاشكۆلنىڭ كۆكرىكىگە سانجىپتۇ، غەزەپ - نەپرەتكە تولغان قىز بىر ئاھ ئۇرۇپلا جان ئۆزۈپتۇ....

زىنداندا ياتقان ياسىن يېرىم كېچىدە باينىڭ "ئېلىپ چىقىپ كۆمۈۋېتىڭلار" دەپ ھۆكۈرىگەن ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئۆز ئامرىغا خەۋپ يەتكەنلىكىنى پەملەپتۇ - دە، غەزەپ - نەپرەت

بىلەن زىندان ئېمىدىن توشۇك ئېچىشقا باشلاپتۇ. تاڭ ئاتارغا يېقىن گۇ زىنداندىن قېچىپ چىقىپ بىر تۇققىنىنىڭكىگە كەپتۇ. ئۇرۇق - تۇققان، ئىل - ئاغىنىلىرى ئۇنى ياقا يۇرتلارغا كېتىپ تىرىكچىلىك يولى ئېچىشقا دەۋەت قىپتۇ. ئۇ ئۇرۇق - تۇققان ۋە يارۇ - بۇرادەرلىرى يوللۇق تۇتقان بىر خالتا زاغ-را نان بىلەن ئوزنىڭ بىرقانچە تاشچىلىق سايىمىنى ئېلىپ، كۆڭىلۈن تېغىغا قاراپ راۋان بوپتۇ.

ياسىن ئۇزاق يوللارنى بېسىپ، چارچاپ كەتكەنلىكتىن بىر جىلغا يېنىدىكى بۇلاق تۈۋىدە دەرمانسىزلىنىپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ ۋە بىر چۈش كورۇپتۇ. ئۇنىڭ چۈشىدە ئاقساقال خېزىر پەيدا بولۇپ، مۇنداق دەپتۇ:

پالۋان ئوغلۇم تۇر ئورنىڭدىن،
غەمكىنلىكتىن بولغىن ئازات.
مۈشكۈل يېڭىپ داۋان ئاشتىن،
كۈتەر سېنى ھور پەرىزات.

بۇ سوز ياسىننىڭ ئەقلىنى ئېچىپ، يېڭى كۈچ - قۇۋۋەت بېغىشلاپتۇ. ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، يەنە ئوز يولىغا راۋان بوپتۇ. يول يۈرۈپتۇ، يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ. چەكسىز چول - جەزىرىلەردىن ئۆتۈپ، يورۇڭقاش دەرياسىنىڭ باش ئېقىمىغا يېتىپ بېرىپتۇ. دەريا سۈيى زۇمرەتتەك سۈزۈك بولۇپ، دەريانىڭ ئىككى قىرغىقىدا گۈل - گىيىلار ئېچىلغان، ئەتراپ-تىكى تۇتاش كەتكەن تاغ تىزمىلىرى يېشىللىققا پۇركىنىپ، مۇز داۋانلارنىڭ شولىسى سۇغا چۈشۈپ كۆزلەرنى قاماشتۇرۇپ تۇرارمىش. ياسىن خوشاللىقىدىن ئوزىنى تۇتالماي، دەريا لېۋىگە ئىگىشىپ سۇدىن قانغىچە ئىسچىپتۇ. ئۇ شۇنداق قارىسا، سۇ

تېگىدە كوزنى قاماشتۇرىدىغان بىر يالستراق نەرسە ۋال -
ۋال قىلىپ تۇرغىدەك. سۇغا كىرىپ ئۇ نەرسىنى سۇزۇۋاپتۇ.
ئۇ بىر ئىسىل ئاق قاشتېشى ئىكەن. ياسىن ئۇنىڭغا ئىنچىكىلەپ
قاراپ چىققاندىن كېيىن كوڭلىگە دەرھال بىر ئوي پەيدا بوپ-
تۇ - دە، يېنىدىكى ئەسۋاۋنى قولىغا ئېلىپ، ئۇنىڭغا تاشكۈل
نىڭ چىرايى - شەكلىنى ئويۇشقا باشلاپتۇ. ئىشلىگەنسېرى خوشال
لىنىپ، بىر چاغ ئۆتكەندە قولىدىكى گۈزەل - نەپىس ئويىمنى
ئۇتقىنىچە مۇشۇدىن كېتىپتۇ. شۇ چاغدا بۇ ئويۇلغان تاشكۈلنىڭ
ھەيكىلىگە جان كېرىپ، ياسىنغا تۈۋەندىكى سوزنى ئېيتىپتۇ:

جاپا دىمە، مۇشكۈل دىمە،
مۇشكۈلنىڭ تېگى راھەت.
قۇتۇلدۇق بىز كۈز ياشلاردىن،
قايتىپ كەلدى چىن مۇھەببەت.

ياسىن چۈچۈپ ھۇشقا كېلىپ، ئۆز يېنىدا كېچە - كۈن
دۇز سېغىنىپ كۈتكەن ئامرىنى تاشكۈلنىڭ كۈلۈپ تۇرغانلىقىنى
كورۇپ خوشاللىق بىلەن مەشۇغىنى ئۆز باغرىغا بېسىپتۇ. ئۇلار
ئۆز باشلىرىدىن ئۆتكۈزگەن كەچۈرمىشلىرىنى سوزلىشىپ، تۈر-
مۇشنىڭ تېخىمۇ گۈزەل بېغىنى تېپىش قارارىغا كەپتۇ - دە،
قول تۇتۇشۇپ يول داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئۇلار ئىگىز تاغ - داۋان
ۋە تىك يارلاردىن ئېشىپ، ئۇزۇن - ئۇزۇن ساڭسىلاپ تۈر-
غان مەجنۇن تاللار ئارىسىدىن ئۆتۈپ يورۇڭقاش دەرياسىنىڭ
ئايماق ئېقىمىغا يېتىپ كەپتۇ. جىلغىنى بويلاپ تۇتاش كەتكەن
قاتمۇ - قات تاغلار ۋە ئوڭكۇر - غارلار ھەشەمەتلىك ئوردا -
سارايلاردەك كوررۇنگىدەكمىش. ئۇلار بۇ يەردىن ئىككى پارچە
قاشتېشى تېپىپتۇ. ياسىن بۇنىڭدىن بىر ئات ۋە بىر گۈلباغچا

ئويۇپتۇ، تاشكۆل خوشاللىقىدىن مۇنداق قوشاق توقۇپتۇ:

قۇندۇز قارا ئېتىمىز، باغچىمىز زۇمرەت،
تارتىپ چاپا، كۆرمەكتىمىز ئەمدى راھەت.

كۆزنى يۇمۇپ - ئاچتىچە ئۇلارنىڭ ئالدىدا پايانىسىز
مۇنبەت يەرلەر ۋە مەنزىرىلىك كۆلىلەر پەيدا بوپتۇ. كۆلىنىڭ
ئوتتۇرىسىدا بىر باغ ھويلا بولۇپ، ھويلا دەرۋازىسىنىڭ سىرتى-
غا ھىلىسى كىشىنى تۇرغان ئات باغلاقلۇق تۇرغىدە كىمىش.
شۇنىڭدىن باشلاپ ياسىن بىلەن قاشتېشى قىز ئەنە شۇ جايدا
ماكانلىشىپ ئەركىن، بەختىيار تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.
بىر كۈنى ياسىن قىز بىلەن ئۇزۇمزارلىقتا ئۇنچە - مەر-
ۋايىتتەك ئۇزۇملەرنى ئۇزۇۋاتقاندا، توساتتىن تاغ ئۈستىدىن
بىر بوۋاي چۈشۈپ كەپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئۇ ياسىننىڭ
خوشنىسى، ئۇستا ئوۋچى باھاۋۇدۇن تاغا ئىكەن. ئوۋچى بوۋاي-
نىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، ئۇنىڭ ئوۋلىغان قىممەت باھالىق،
ئىسىل نەرسىلىرىنىڭ ھەممىسىنى توختى باي ئۆزىنىڭ ئىلىۋاپ-
تۇ، يەنە كېلىپ ئۇنىڭغا قارا چاپلاپ، ئۈستىدىن ئەرز قىلىپ،
ئۇنى داۋادا ئوتتۇراپتۇ. نەتىجىدە ئۇ ئائىلىسىگە قايتالماي
ھەر تەرەپتە سەرسان بولۇپ يۈرۈپ، ئاخىرى تاسادىپى بۇ جايدا
كېلىپ قالغان ئىكەن. ھەممەيىلەن ناھايىتى خوشال بولۇشۇپتۇ.
ياسىن دەرھال بوۋاينى ئويىسىگە تەكلىپ قىلىپ، ئىسىل نازۇ -
نىمەتلەر بىلەن مېھمان قىپتۇ. بوۋاي بىرقانچە كۈن تۇرۇپتۇ.
ئۆز ئائىلىسىنى سېغىنىغان بۇ ئوۋچى بوۋاي ياسىن بىلەن تاش-
كۆلىنىڭ ئوتتۇرىسىغا ئۇنىماي يولغا چىتماقچى بوپتۇ. ئىككىسى
كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ، ئوۋچىنى ئۆزىنى قۇيۇپتۇ. ئايرىلىش
ۋاقتىدا ياسىن:

— مەن ھامان بىر كۈنى قايتىپ بېرىپ توختى دىگەن قارا ئىت بىلەن ھىساپلىشىمەن! — دەپتۇ.

باھاۋۇدۇن تاغا ئادىلىسىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىن، توختى باينىڭ مەككىگە ھەج قىلغىلى كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئادىلىسىدە ئارام - خۇدا تۇرۇپ قاپتۇ. ياسىن بىلەن تاشكۈلىنىڭ توي ئىشلىرىنى يادىغا كەلتۈرۈپ خاتىرجەم بولالماپتۇ. باھاۋۇدۇن تاغا ئۇيان ئويلاپ - بۇيان ئويلاپ، بىر قانچە جامدا ئەقنى ئات - ئۇلاقلارغا مىنگۈزۈپ، ئىككى ياشنىڭ تويىنى قىلىپ قويۇش ئۈچۈن تاققا قاراپ سەپەر قىپتۇ.

توي مۇراسىمى روزى ھېيت كۈنىگە توغرىلىنىپتۇ. بۇنىڭدىن ھەر ئىككىسى خوشاللىنىپتۇ. مەرىكە بەكمۇ قىزىپ كېتىپتۇ. كويچىلىك مال سويۇپ، ئاش تەييارلاپ، داستىخان تارتىشۋاتقاننىڭ ئۈستىگە توساتتىن غالىچىلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ توختى باي يېتىپ كەپتۇ. "رەقىپلەر ئۇچراشقاندا چىداپ تۇرۇشالماپتۇ" دەگەندەك، بىر مەيدان قاتتىق تۇتۇشۇشنىڭ يۈز بېرىشى كورۇنۇپلا تۇرۇپتۇ. ھەر ئىككىسىنىڭ پەيلىسى بىلگەن قىز ئالدىغا چىقىپلا بايغا مۇنداق دەپتۇ:

— توختى، سىز ئەمدىلا ھەج - تاۋاپ قىلىپ كەلدىڭىز، سىز پەزىلەتلىك ئادەم، مەن سىزگە بىر نەرسە بېرىمەن، پەيلىڭىزدىن يېنىڭ.

— قانداق نەرسە ئۇ؟ — دەپ سوراپتۇ باي.

— ئاۋازى مۈڭلۈك ئاڭلىنىدىغان راۋاپ.

— ئۇنىڭ نىمە پايدىسى بار؟

— مىڭىنى ئارام ئالدۇرۇپ، بەدەننى ئاسرايدۇ.

— ئۇنداق نەرسە مەنىدە يېتىپ ئاشقىمىدەك بار، ئۇنى ئاڭلاپ زېرىكىپ كەتكەنمەن.

— توختى، سىز ئەمدىلا ھەج قىلىپ كەلدىڭىز، سىز

دەيىنەتلىك ئادەم، مەن سىزگە ئىسىل بىر نەرسە بېرى،
پەيلىڭىزدىن يېنىڭ، — دەپتۇ يەنە قىز.

— قانداق ئىسىل نەرسە ئۇ؟ — دەپ سوراپتۇ باي.
— ئەتىۋالىق قاشتېشى.

— ئۇ دىگەن تاش تۇرسا، مەن ئۇنى نىمە قىلىمەن؟ —
دەپتۇ باي.

قىز يەنە دەپتۇ:

— توختى، سىز ئەمدىلا ھەرمەدىن كەلدىڭىز، سىز ئەخ
لاقلىق ئادەم، مەن سىزگە ئىچىدىغان ئوبىدان نەرسە بېرى،
پەيلىڭىزدىن يېنىڭ.

— قانداق نەرسە ئۇ؟

— شىرىن - تاتلىق مۇسەللەس.

— قانچىلىك بار؟

— مىڭ بىر پىيالى.

— چاققان ئەپكېلىڭلار، چاققان ئەپكېلىڭلار!

ياسىن مۇسەللەس بار گەمىنىڭ ئىشىگىنى ئېچىپ بېرىپتۇ.
ئاتارمەن - چاپارمەنلەر قاچا - قاچىلاپ بايغا سۇنۇپتۇ. باي
ئىچىۋېرىپ، بىردەمدىلا غەرق مەس بولۇپ، لايىدەك ئېزىلىپ
يېتىپتۇ.

توختى ئۇيقۇدا تۇرۇپ تۇرسۇن، گەپنى ياسىن بىلەن تاش
گۈل قاتارلىقلاردىن ئاڭلاڭ:

بۇلار قانداق قىلىپ توختى بايىدىن غالىپ كېلىش توغ
رىسىدا ئۇزاق مەسلىھەتلىشىپتۇ. ئاخىرىدا "ئۇلار كۆپ ۋە كۈچ
لىك، بىز بولساق ئاز ۋە قورالسىز، شۇڭا مەلئۇنلارنى ئات بەي
گىسىگە قىزىقتۇرۇپ، ئۇلار ئۇستىدىن پەم بىلەن غالىپ كېلەي
لى" دىگەن قارارغا كەپتۇ.

ئەتىسى باھاۋۇدۇن بوۋاي باي ۋە ئۇنىڭ چاپارمەنلىرىنى

ئات بەيگىسى قىلىشقا ماقۇل كەلتۈرۈپتۇ.

يورۇڭقاش دەرياسى بويىدىكى كەڭ سايدا بەيگە باشلىنىپتۇ.

قۇندۇز قارا ئېتىغا مىنگەن ياسىن كوكۇش ئاتقا مىنگەن باي بىلەن بىر قاتاردا تۇرۇپتۇ. بەيگە باشلىنىشى ۋاقىراپ - جاقىراپ تۇرۇپ بۇيرۇق چۈشۈرگەن ئىكەن، چۇقان - سۈرەن باشلىنىپ، ھەيۋەتلىك مەنزىرە پەيدا بوپتۇ. ھەش - پەش دە كۈچە، باي ئوز ئېتىنى خاھىشىغا قويۇۋېتىپ ئالدىغا ئوتۇپ كېتىپتۇ. لېكىن قارا قۇندۇز ئاتنىڭ كېيىنلىكى يامان بولغاچقا، چاپقانسىرى تۇۋىنى قىزىپ، ئۇچقاندەك ئالغا ئىلگىرىلەپ كوزنى يۇمۇپ ئاچقىچىلىك كوك ئاتنى كەينىگە تاشلاپ قويۇپتۇ. باي ئوزنىڭ بەك ئارقىدا قېپقالغانلىقىنى كورۇپ، ئېتىنىڭ تىزگىنىنى قاتتىق سىلكىگىنىچە ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ مېڭىپتۇ، ئەتراپتا تۇرغان كىشىلەرنىڭ چىرايىدىكى خوشاللىقنىڭ ئورنىنى ئەجەپلىنىش ئىگەللەپتۇ. توختى باي قىزنىڭ ئالدىغا كېلىپ، قولىنى شۇنداق سىلىتىگەن ئىكەن، توت ئەتراپتا تۇرغان يالاقچىلار قىزنى ئاتقا توغرا ياتقۇزۇپ ئېلىپ قېچىپتۇ.

ياسىن قۇندۇز قارا ئېتىنى بۇراپ، مەيدانغا كەلگىدەك بولسا باي ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرى ئاللىقاچان يىراقلارغا كېتىپ قالغان ئىكەن.

توختى باي قىزنى خوتۇنلۇققا ئېلىش قەستىگە چۈشكىلى خېلى ئۇزۇن بولغاچقا، قىزنى بۇلاپ ئەكىلىپلا دەرھال شاۋ-قۇن - سۈرەنلىك توي مەرىكىسى تۈزۈپتۇ. نىكا ئوقۇلىدىغان پەيتىمۇ كەپتۇ. بۇ چاغدا قىز ئەسلىدىكى بىر پارچە چاقناپ تۇرغان قاشتېشى قىياپىتىگە ئوزگىرىپتۇ. توختى باي دەرغە زەپ بولغان ھالدا قىلىچىنى شارىت قىلىپ سۇغۇرۇپ، قاشتېشىغا كۈچ بىلەن ئۇرغان ئىكەن، قاشتېشىدىن "جاڭگىدە" ئاۋاز چى

قېرىلارنىڭ قەدرى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، تەكلىماكاننىڭ ئېرىسىدا بىر زالىم پادىشا ئۆتكەن ئىكەن. پادىشانىڭ قىرىقتىن ئوشۇق خوتۇنى، يۈزلىگەن كېتىزىگى بولغاننىڭ سىرتىدا، كۆڭلىنى ئاچىدىغان ئەلنەغمىچى، ئۇسۇلچىلىرى بەش يۈزدىن ئاشىدىكەن. پادىشا كېچە-يۈ - كۈندۈز ئەبىش - ئىشەت، كەيىپ - ساپا بىلەن بولۇپ پۇقرالارنىڭ تۇرمۇشى بىلەن قىلچىمۇ كارى بولمايدىكەن. پادىشا ئەمەلدارلىرىنىڭ ھال - كۈنىمۇ پادىشادىن كەم ئەمەس ئىكەن. پۇقرالار بولسا، ئالۋاڭ - ياساقىنىڭ ئېغىرلىقىدىن ئاج - زار كۈن ئۆتكۈزۈپتىكەن. پۇقرالار پادىشانىڭ سېلىقىنى تولىيەلمىگەنلىكتىن زىندانلارغا تاشلىنىدىكەن. كۈنلەرنىڭ ئو-تۇشى بىلەن پۇقرالاردا پادىشاغا قارىتا نارازىلىق كۈچىيىپ، دولەت مالىمان بولۇشقا باشلاپتۇ. بۇنىڭدىن ئەنسىرىگەن پادىشا بىر كۈنى ئەمەلدارلىرىنىڭ ھەممىسىنى يىغىپ ئۇلارغا:

— بىزنىڭ مۇشۇنداق كەڭ، مۇنبەت، پاراغەتلىك يۇرتىمىز، سىلەردەك بەم - پاراسەتلىك ئاقىلدارلىرىمىز تۇرۇقلۇق، خەلقنىڭ شۇنچىلىك ئاز سېلىقىنىمۇ تولەشكە مادارىنىمىشقا يەتمەيدۇ؟ — دەپ سوئال قويۇپتۇ.

پادىشانىڭ سوئالىغا سول قول ۋەزىر جاۋاپ بېرىپ:

— بۇنىڭ سەۋىيىسى، بىزدە تەييارغا ھەيىيار بولىدىغان تىرىكتاپ قېرىلار ناھايىتى كۆپ، ياشلار تاپقاننى ئاشۇ قېرىلار يەپ تۈگىتىدۇ، بىر كىشى ئىككى - ئۈچ كىشىنى قانداق بې-قىپ كېتەلەيدۇ؟ ئەھۋالىمىزنىڭ بارغانسېرى ئوساللىشىپ كېتى-

ۋاتقانلىغىمۇ مانا مۇشۇ يەردە. بۇنىڭغا ئوزلىرى بىر ئىدىقلىش
لىتىپ، چارە تاپمىسىلا، ھەر قايسىسىمىزنىڭ ئامالى بولمىدى،
ئىش راۋاجلىنىپ كەتسە شەۋكەتلىك تاجۇ - تەخت، كاتتا ئاب-
رويلرىغىمۇ نۇقتىسى يېتىش خەۋپى بار، - دەپتۇ.

پادىشا بۇنى ئاڭلاپ "ھىم!" دەپتۇ - دە، ئەمدىدارلىرىغا
60 ياشتىن ھالقىغان بارلىق ئەر - ئايال قېرىلارنى يوقىتىشنى
بۇيرۇقتۇ. پادىشانىڭ ھۆكۈمى ئىجرا قىلىنىشقا باشلاپتۇ، يۇرتىنى
ئام - زار قاپلاپتۇ...

بۇ شەھەرنىڭ ئەڭ چېتىدىكى يېزىدا بىلال ئىسىملىك بىر
كىشى ياشايدىكەن. بۇ كىشىنىڭ يېشى 60 تىن ئاشقانلىقىنى
ئۇچۇن ئۇمۇ پادىشا قۇربانلىرىنىڭ بىرسى ئىكەن. بىلالنىڭ ئوغ-
لى چىچەن بولۇپ، دادىسىغا بەك كۆيۈمچان ئىكەن، شۇڭا ئۇ
دادىسىنىڭ ئولتۇرۇلۇشىگە كۆزى قىسماي يوغان بىر كات ياس-
تىپ دادىسىنى ئۇنىڭ ئىچىگە سېلىپ ساقلاپ قاپتۇ، قېرىلار تا-
مام ئولتۇرۇلۇپتۇ. بۇ ئىش بولۇپ ئۈچ يىلچە ۋاقىت ئۆتە - ئۆت-
مەيلا بۇ ئەلدە قۇرغاقچىلىق ئاپىتى يۈز بېرىپتۇ، پۈتۈن يۇرت
قاقاسلىققا ئايلىنىپ، دەريالار قۇرۇپ، بۇلاق كۆزلىرى پۇتۇپ
كېتىپتۇ، پۇقرالار ئۇسسۇزلىقتىن ئولۇپ كېتىشكە باشلاپتۇ. ھەتتا
پادىشا ئوردىسىدىكىلەرمۇ يىغىۋالغان سۇلىرىنى ئىچىپ بولۇپ
جېنى ھەلقۇمغا كېلىپ قاپتۇ. بۇ قىيىنچىلىقنى ھەل قىلىش يول-
دا توغرا مەسلىھەت بەرگۈدەك بىرمۇ كىشى چىقماپتۇ. مۇشۇنداق
قىيىن شارائىتتا پادىشا: "كىمكى بۇ قۇرغاقچىلىق مەسلىھىتىنى
ھەل قىلىش يولىدا توغرا مەسلىھەت بېرەلمەسە، ئۇنى ئۈزەمگە
ئوڭ قول ۋەزىر قىلىمەن" دەپ پەرمان چىقىرىپتۇ. بۇ ئىشنىڭ
ھوددىسىدىن چىققۇدەك كىشى تېپىلماپتۇ. پادىشا يەنە يېشى-
پەرمان چىقىرىپ: "كىمكى سۇ تېپىپ، ئۇسسۇزلىقنى قاندۇرىدۇ
ئان بولسا، پادىشالىغىمىزغا بېرىمەن" دەپتۇ ۋە شۇ سۆزنى ئېي-

تىپ ئۇزۇن ئوتتەي ئۆزىمۇ ئۇسسۇزلىقتىن ئۇ دۇنياغا سەپەر
قېلىپتۇ، ئەمەلدارلارنىڭ تولۇسى ئولۇپ تۈگەپتۇ. بىلالنىڭ بالى
سى بۇ ئىشلاردىن دادىسىنى خەۋەرلەندۈرۈپتۇ، شۇ چاغدا بىلال
ئالدىڭغا سېلىپ ھەيدە، ئۇسسۇزلىقتىن بېرىپتۇ: "سەن بىر پادا كالىنى
دەپ ماڭىدۇ، سەن ئۇنىڭ يولىنى توسما، كالا پادىسى قاتتىق
ھۆكۈرەپ توپىسىنى چېچىپ تۇرۇۋالغان يەرنى كولا، ئەنە شۇ
يەردىن سۇ چىقىدۇ..."

بالا دادىسىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە بىر پادا كالىنى
ھەيدەپ مېڭىپتۇ، دەرۋەقە كالىلار بىر يەرگە بارغاندا قاتتىق
ھۆكۈرىشىپ، ئالدى ئىككى پۇتتا يەرنى تىلغاپ، توپىنى ئاسمانغا
پۇرقىتىپتۇ. بالا شۇ ئورۇننى قېزىپتەكەن، دىگەندەك بۇلۇقلاپ
سۇ چىقىپتۇ. خەلق ئۈستەك ئېلىپ سۇنى يۇرتقا باشلاپتۇ. يۇرت
كى سۇغا قانغان يۇرت ئەھلى تىرىشىپ ئىشلەپ قۇرغاقچىلىق
ئۈستىدىن غەلبە قىلىش بىلەن ئۆزى بەگ، ئۆزى خان ھالىدا
باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

ئېيتىشلارغا قارىغاندا، "قېرىلارنى كاتتا ساقلا ئولۇگىنى
ھەپتە ساقلا" دېگەن تەمسىل مانا شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

كەنجى ئوغۇل

بۇرۇنقى زاماندا، ئاتا - بوۋاي تۇغۇلمىغان، ئىشەككە قۇلاق، قوشقارغا مۇڭگۈز چىتمىغان زامانلاردا بىر پادىشا ئۆتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ مال - مۈلكى ھەددى - ھىساپسىز ئىكەن. ئۇنىڭ خاس ئالتۇن - كۈمۈشلىرىلا بىرنەچچە ئېغىز ئويىنى ئىگەللىگەچكە ھېچنەمىدىن غېمى يوق ئىكەن.

پادىشانىڭ چوڭ - كىچىك ئالتە خوتۇنى بولۇپ، خۇدا - يىم ئۇنىڭغا بىرمۇ قىز ئارلاشتۇرماي، يەتمەش ئوغۇل پەرزەنت بېرىپتۇ، بۇ يەتمەش ئوغۇلنى ئىسمىدىنلا پەرق ئەتمەسە، قەدى - دى - قامىتى، چىرايىدىن پەقەت ئايرىۋالغىلى بولمايدىكەن.

بۇ پادىشا شەھەرنى ئادىللىق بىلەن باشقۇرىدىكەن، شەھەر خەلقىمۇ غەم - غۇسسەدىن خالىي خوشال - خورام ياشايدىكەن. ھەرقانداق بىر پۇقرا بىرەر ئىش توغرىسىدا پادىشا بىلەن كۆرۈشمەكچى بولسا، پادىشانىڭ ئوردىسىغا ئەرەك كىرىپ - چىقىپ، پادىشا بىلەن بەھۇزۇر سۆزلىشىپ، ئۇنىڭ ئىستىپاتىدىن تولۇق بەھرىمەن بولالايدىكەن.

يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن پادىشانىڭ يەتمەش ئوغلى بىر - بىرىدىن قېلىشماي چوڭ بولۇشقا باشلاپتۇ ۋە ئۇلارنى ئويۇلۇك - ئوچاقلىق قىلىشنىڭ ۋاقتىمۇ يېقىنلاپ قاپتۇ. پادىشا ئوغۇللىرىنى ئويۇلەشنىڭ غېمىدە قاپتۇ. پادىشا تېخى بۇ غەمىدىن خالاس بولۇشنىڭ چارىسىنى تاپالماي تۇرغاندا، پۈتۈن شەھەر - كە قۇرغاقچىلىق ئاپىتى تەھدىت سېلىشقا باشلاپتۇ، پادىشا بۇ

ئىككى ئىچىدىن قانداق قۇتۇلۇشنى بىلىمى قايىغۇغا چۈمۈپ، خىمال دېڭىزغا غەرق بولۇپتۇ.

پادىشاھ ئۆزىنىڭ يەتمىش ئوغلىنى ئويىلەش ئۈچۈن يەتمىش ئائىلە بىلەن قۇدا بولۇشقا توغرا كېلىدىغانلىقىنى، ئەگەر ئىش شۇنداق بولسا 70 ئائىلىلىك قۇددىسى بىلەن باردى - كەلدى كۆپىيىپ كېتىپ، دولەتنى باشقۇرۇشقا ۋاقىت چىقىراقىماي قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، خۇددى ئۆزىگە ئوخشاش يەتمىش قىزى بار بىرلا ئائىلە بىلەن قۇدا بولۇشنى ئارزۇ قىلىدىكەن. شەھەر - دە يۈز بەرگەن قۇرغاقچىلىق ئاپىتىنى تۈگىتەي دىسە، شەھەردەكى ۋە يېقىن ئەتراپتىكى سۇ مەنبەلىرىنىڭ ھەممىسى قۇرۇپ كەتكەن ئىكەن. يىراقتىن سۇ باشلاپ كېلەي دىسە ئەڭ يېقىن دېگەندىمۇ، بۇ شەھەردىن تۆت ئايلىق يىراقتىكى دەريالاردىن، دېڭىزلاردىن ئۆستەڭ چېپىپ سۇ ئەكىلىشكە توغرا كېلىدىكەن. پادىشاھەر تۇرلۇك چارىلەرنى ئويلاپ كۆرگەن بولسىمۇ، يەنىلا ئەپەلەشمەپتۇ. شۇڭا، غەمگە پېتىپ كۈندىن - كۈنگە غىزادىن، ئۇيقۇدىن قېلىپ، بارا - بارا ئورۇقلاشقا، چىرايى سامانىدەك سارغىشقا باشلاپتۇ.

پادىشاھنىڭ يەتمىش ئوغلىنىڭ ئىچىدە كەنجى ئوغلى نا - ھايىتى زىرەك، چىچەن، ئەقىل - پاراسەتلىك ئىكەن. پادىشاھنىڭ يېقىندىن بۇيانقى روھىي ھالىتى، چىرايىدىكى غەمگىنلىك كەنجى ئوغلىنىڭ دىققىتىنى تارتىپتۇ. بىر كۈنى كەچىلىك تالماقتىن كېيىن كەنجى ئوغۇل دادىسىدىن زادى نىمە ئىش بولغانلىقىنى، نىمە ئۈچۈن يېقىندىن بۇيان كېسىل كىشىدەك بولۇپ قالغانلىقىنى سوراپتۇ. پادىشاھ بۇ ئوغلىنى بەك ياخشى كۆرىدىكەن، شۇڭا ئۆزىنىڭ بېشىغا چۈشكەن غەم - قۇسسۇنلارنى يوشۇرماي سۆزلەپ بېرىپتۇ. كەنجى ئوغۇل دادىسىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىپ، بۇ ئىكە

كى غەدىدىن خالاس بولۇشنىڭ چارىسىنى تاپىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، دادىسىدىن ئىجازەت سورايتۇ. پادىشا ئۇنىڭ پىكرىنى ئويلىنىپ كورۇپ، بۇ ئىشنىڭ ھوددىسىدىن پەقەت مۇشۇ ئوغلىنىڭلا چىققانلايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپتۇ ۋە ئوغلىنىڭ سەپەرگە چىقىشىغا رۇخسەت قىپتۇ.

كەنجى ئوغۇل ئۇرۇق - تۇققانلىرى بىلەن خوشلىشىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇ يول يۇرۇپتۇ، يۈرگەندىمۇ مەسول يۇرۇپتۇ. ھەممىسى مەنزىلىگە يېتىپتەلمىدى كېتىۋاتقان كۈنلىرىدە ئوزۇق - تونۇگى ئاخىرلىشىپ، قوسىنى ناغرا چېلىشقا باشلاپتۇ. ئۇ ئىلاجىنىڭ يوقلۇقىدىن ئۆزى مىنىپ يۈرگەن ئېتىسىمۇ سويۇپ يەپتۇ. گۆش تۈگەپتۇ، يول تېخى تۈگىمەپتۇ. كەنجى ئوغۇل بىر چول - باياۋاندا كېتىۋاتقاندا پۇت - قولىدا ماغ دۇر قالماي، ئاچلىق ۋە ئۆسسىزلىكتىن ھۇشسىزلىنىپ يېقىلىپتۇ ۋە بىر ئازدىن كېيىن ئويۇقۇغا كېتىپتۇ. ئۇ، ئۇخلاۋاتقاندا تۇيۇقسىزلا بىرسى ئۇنى چاقىرىپ:

— ئادەم بالىسى بولساڭ تۇر ئورنىڭىدىن! بۇ يەردە ئۇخلاش خەتەرلىك! — دەپتۇ.

كەنجى ئوغۇل كۆزىنى ئېچىپ قارىغۇدەك بولسا، ئالدىدا بويى ئوت گەز، ساقىلى بىر يېرىم گەز كەلگەدەك ئاق ساقاللىق بىر بوۋاي تۇرغىدەك. كەنجى ئوغۇل كۆزلىرىنى جامدەك ئېچىپ ھەيرانلىقتا بوۋايغا تىكىلىپتۇ، چۈنكى ئۇ مۇشۇ سايغا قەدەم باسقان يەتمىش بەش كۈن ئىچىدە ئادەم سايىسىنىمۇ كۆرمەيتىكەن. — ئەي ئوغلۇم، سەن نىمە ۋەجىدىن بۇ يەرگە كېلىپ قالدىڭ، بۇ يەردە نىمىشقا ئۇخلاپ ياتتىڭ؟ — دەپ سورايتۇ بوۋاي. كەنجى ئوغۇل ئۆزىنىڭ سەپەرگە ئاتلىنىشنىڭ سەۋىيىسىنى ۋە ئويىدىن ئايرىلغان يەتمىش بەش كۈن ئىچىدە بېشىدىن ئۆتكەن - كەچكەنلىرىنى بوۋايغا سۆزلەپ بېرىپتۇ.

بوۋاي كەنجى ئوغۇلىنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ
غا ئىچ ئاغرىتىپتۇ ۋە كەنجى ئوغۇلغا بىر دانە ئاق ناننى تەڭ
لىپ تۇرۇپ:

— ئوغۇلۇم، سەن ئاتاڭنى رازى قىلىش يولىدا كۆپ جاپا
چېكىپسەن، سېنىڭ ماڭغان يولۇڭ ئوچۇقتۇر، سەن ماۋۇ ناننى
ئال، قوسغىڭ ئاچقاندا پەقەت يېرىمىنى يەپ، يېرىمىنى ساق
لاپ قوي، شۇنداق قىلساڭ ئاچ قالمايسەن، خۇدايىم سېنى مەق
سېدىڭگە يەتكۈزەر. ئوغۇلۇم، بۇ يەر دېۋىلەر ماكانى، ھازىر دېۋە
ئۇخلىغىلى ئوتتۇز سەككىز كۈن بولدى. يەنە ئىككى كۈندىن
كېيىن ئويغىنىدۇ. شۇڭا سەن بۇ يەردىن تېز مېڭىپ كەت، سەن
كۈن پاتارغا قاراپ مەلە ئۈچ ئاي يول يۈرگەندىن كېيىن، ئان
دىن مەقسىدىڭگە يېتىسەن. خەير، ساڭا ئاق يول بولسۇن! —
دەپ دۇئا قىپتۇ. دە، شۇ زامان كۆزدىن غايىپ بويۇتۇ.

كەنجى ئوغۇلىنىڭ ئالغىنىدا پەقەت بوۋاي قالدۇرۇپ كەت
كەن تۈگمەس نانلا قاپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ خېزىرغا يولۇققانلىقىنى
ئويلاپ خوش بويۇتۇ ۋە يولنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. قوسىمى ئاچسا
بوۋاي دىگەندەك ناننىڭ يېرىمىنى يەپ، قالغان يېرىمىنى قوي
نىغا سېلىپ ساقلاپتۇ. بوۋاي بەرگەن بۇ نان ئىسلى سۈيى بى
لەن بىللە تۈگمەس خاسىيەتلىك نان بولۇپ، ناننىڭ قالغان
يېرىمى ئوزلۇكىدىن پۇتۇن بولۇپ قالىدىكەن. شۇنداق قىلىپ
كەنجى ئوغۇل ئاشۇ خاسىيەتلىك ناننىڭ كۈچى بىلەن بوۋاي
دىگەندەك ئۈچ ئاي يول يۈرۈپ بىر شەھەرگە كەپتۇ.

بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭمۇ بىرسى كەم يەتمەش قىزى
بار بولۇپ، بۇ پادىشاھمۇ كەنجى ئوغۇلىنىڭ دادىسىغا ئوخشاش
غەمەمە ئىكەن. كەنجى ئوغۇل پادىشاھنىڭ ھوزۇرىغا ئۇچى
بولۇپ كىرىپ، پادىشاھنى غەمىدىن خالاس قىپتۇ. پادىشاھ كەنجى
ئوغۇلىنى كاتتا زىياپەتلەر بىلەن كۈتۈۋاپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئاتىشى

توققۇز نەپەر قىزىنى كەنجى ئوغۇلىنىڭ دادىسىغا كېلىنىلگە بەر-
مەكچى بويىتۇ. كەنجى ئوغۇل دادىسىغا خۇش خەۋەر يەتكۈزۈش
كە شۇنچە ئالدىرىغان بولسىمۇ، لېكىن يول ئۈستىدىكى دېۋىنىڭ
يەنە ئۇخلاشنى كۈتۈشكە توغرا كەپتۇ ۋە يىگىرمە يەتتە كۈنى
ئۆتكۈزۈپ، ئاندىن پادىشا بەرگەن ئۇچار گىلەمگە چۈشۈپ ئۆز
شەھىرىگە راۋان بويىتۇ. ئۇچار گىلەمنىڭ شامالدىك تېز ئۇچۇشى
بىلەن بەش ئايلىق يولنى يىگىرمە ئىككى كۈندە تۈگىتىپ، دا-
دىسىغا خۇش خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ.

پادىشا ناھايىتى خوشال بولۇپ، دەرھال ئون بەش كۈن
تەييارلىق قىپتۇ - دە، شەھەرنى ئىككى قۇل ۋەزىرگە تاپشۇرۇپ،
ئۆزى يەتمەش ئوغلى بىلەن قىرىق نەپەر نوۋكەرنى ئېلىپ يولغا
چىقىپتۇ. ئۆزى بىلەن قۇدىلاشماقچى بولغان پادىشانىڭ شەھىر-
گە سالامەت يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، دەرھاللا قىرىق كې-
چە - كۈندۈزلۈك تويىنى باشلىۋېتىپتۇ.

كەنجى ئوغۇلىنىڭ دادىسى قىرىق كۈندۈز تويىنى تۈگەت
كەندىن كېيىن، بۇ شەھەردە ئۇزۇن تۇرمايلا ئاتىمىش توققۇز
جۈپ ياشنى ئاتىمىش توققۇز مەپكە سېلىپ ئۆز شەھىرىگە قاراپ
يولغا چىقىپتۇ. ئۇلارنىڭ يولغا چىققان ۋاقتى دېۋىنىڭ ئويغاق
ۋاقتىغا توغرا كېلىپ قالغاچقا، يول ئۈستىدە دېۋىگە تۇتۇلۇپ
قاپتۇ. ئۇلار كەچۈرمىشلىرىنى بايان قىلىپ، دېۋىدىن ئۆزلىرىنى
ئۆتكۈزۈۋېتىشنى ئوتۇنۇپتۇ. دېۋ بۇنىڭغا جاۋابەن ئۆزىنىڭ شە-
رىتىنى ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ.

ئەسلى بۇ دېۋ ئۆزى تۇرۇشلۇق ماكانىدىن ئالتە ئايلىق
يىراقلىقتىكى بىر شەھەر پادىشاسىنىڭ پالۋانى بولۇپ، ئۇ پا-
دىشانىڭ ئاي يۈزلۈك ساھىپ جامال قىزىغا كويۇپ قېلىپ، ئۇ-
نى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن تىرىمىشپ باققان بولسىمۇ، مەقسەت-
لىككە يېتەلمەي، بۇ يەردە پۇرسەت كۈتۈپ ياتقان ئىكەن. شۇڭا

دېۋە ئاشۇ قىزنى ئەكىلىپ بەرسە ئانىدىن ئۇلارنى ئوقىتىۋۇتۇپ
تىدىغانلىقىنى، بولمىسا ئۇلارنى ئۆزىگە ئوزۇق قىلىدىغانلىقىنى
بايان قىلىپتۇ. بۇنى ئاڭلاپ كەنجى ئوغۇلنىڭ دادىسىنىڭ مەن
سىدىن تۇتۇن چىقىپ كېتىپتۇ. ئۇ دېۋىگە ئۆزى ئېلىپ كەلگەن
ئاتىش توقۇز قىزدىن ئۆزى خالىغاننى تاللىۋېلىشنى ئېيتقان
بولسىمۇ، دېۋە بۇنىڭغا كۈنمەپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئۇرۇشقان بىر
لەنمۇ دېۋىگە تەڭ كەلگىلى بولمايدىغانلىقىنى بىلگەچكە بۇ ئىش
نى ئورۇنلاشنى ئۆز ئۈستىگە ئاپتۇ. دېۋە كەنجى ئوغۇل كەلگەن
چە ئۇنىڭ دادىسى ۋە باشقىلارنى تۇتۇپ تۇرماقچى بولۇپتۇ. كەن
جى ئوغۇل دېۋە كۈرمەتكەن تەرەپكە قاراپ يەنە يولىغا
چىقىپتۇ.

كەنجى ئوغۇل دادىسىدىن ئايرىلىپ يىگىرمە يەتتە كۈندە
بىر كىچىك شەھەرگە كەپتۇ. قارىسا، بۇ شەھەر مەخسۇس چاش
قانلار دۇنياسى بولۇپ، بۇ شەھەرنىڭ پادىشاسى بولغان تۆلۈم
چاشقان ئۇنىڭغا يول بەرمەپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئۆز ھالىنى ۋە
مەقسىدىنى چاشقانلار پادىشاسىغا ئىزاھ قىلغان ئىكەن، چاشقانلار
پادىشاسى كەنجى ئوغۇلنىڭ چاشقانلاردىن بىرسىنىمۇ دەسسىپ
قويماسلىق شەرتى بىلەن بۇ شەھەردىن ئۆتۈشكە قوشۇلۇپتۇ. كەن
جى ئوغۇل خۇددى بوۋاق ئومىلىگەندەك ئومىلەپ، قولى بىلەن
يولدىكى چاشقانلارنى ئىككى تەرەپكە سۈرۈپ يۈرۈپ يول ئې
چىپ ئۈچ كۈندە ئاران ئۆتۈۋاپتۇ. ئۇ بۇ شەھەردىن ئايرىلىش
ۋاقتىدا چاشقانلار پادىشاسى ئۇنىڭغا بىر تال تۈك-نى يۇلۇپ
بېرىپتۇ ۋە تۈكنى كويدۇرگەن ھامان ئۆزىنىڭ پۈتۈن ئەسكەر-
لىرى بىلەن ھازىر بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ئوغۇلنى ئۆزىگە
قويۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇل بوۋاي بەرگەن خاسىيەتلىك نان ۋە ئۆزى
ئېلىۋالغان ئوزۇق - تۈلۈگىنىڭ ياردىمى بىلەن يەنە ئۇزۇن

يول مېڭىپ، ئوتتۇز كۈن دىگەندە يەنە بىر گىچىك شەھەرگە
يېتىپ كەپتۇ. بۇ شەھەر چۆمۈلىلەر ياشايدىغان شەھەر بولۇپ،
كەنجى ئوغۇل بۇ يەردىمۇ توسۇلۇپ قاپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئۆز-
نىڭ بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى چۆمۈلىلەر پادىشاھقا ئېيتقان ئىكەن،
ئۇمۇ كەنجى ئوغۇلغا شەھەردىكى چۆمۈلىلەرنىڭ بىرىنىمۇ ئاكا
قىلماسلىق شەرتى ئاستىدا يولنى داۋام قىلىشقا ئىجازەت بېرىپ
تۇ. كەنجى ئوغۇل بۇ يەردىمۇ قىلچە بىخەستىلىك قىلماي ئون
بەش كۈندە بۇ شەھەردىن ساق - سالامەت ئۆتۈپتۇ. ئۇ ئۆز
يولغا راۋان بولماقچى بولۇپ تۇرغاندا، چۆمۈلىلەر پادىشاھىمۇ
بېشىغا كۈن چۈشكەندە كۆيدۈرۈشنى تاپسىلاپ بىر تال تۈك يۈ-
لۈپ بېرىپ ئۆزىنى قويۇپتۇ. كەنجى ئوغۇل يەنە ئۈچ ئاي يول
يۈرۈپ دىئە ئېيتقان ئاي يۈزلۈك قىز بار شەھەرگە تازا يېرىم
كېچىدە كەپتۇ.

بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى تۇغما ھەلىگەر، مال - دۇنياغا ئىزى توپسىمۇ كۆزى توپمايدىغان، زالىم ئادەم ئىكەن. بۇ زالىم پادىشاھنىڭ ئەقىللىق، زىرەك ۋە گۈزەللىك بابىدا داڭ چىقارغان بىر قىزى بار ئىكەن. ئۇ قىز كەچ بولغاندا ئۆزىنىڭ بېغىدىكى راۋاققا چىقىپ ئولتۇرسا، ئاسماندىكى ئاي جۇپ كۆرۈنىدىكەن. شۇڭا بۇ قىز ئاي يۈزلۈك گۈزەل دەپ ئاتالغان ئىكەن. بۇ قىزنىڭ ئىشقى ئوتىدا كويۇپ، ئۇنىڭ ئۇسالىغا يېتەلمەي، جېنىدىن ئاي رەلغان ياش يىگىتلەرمۇ ئاز ئەمەس ئىكەن.

كەنجى ئوغۇل شەھەرگە كېلىپ ئاساسلىق ئۇلارنىڭ
خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، قاتال قىلىنغان ئوردىغا كىرىشكە چارە
تاپالماي ئاخىرى چاشقانلار پادىشاسى بەرگەن بىر تال تۈكەنى
كۆيدۈرۈپتۇ. تۈك تېخى تولۇق كۆيۈپ بولمايلا چاشقانلار پا-
دىشاسى ئۇنىڭ ئالدىدا ھازىر بوپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ مەقسىدىنى
چاشقانلار پادىشاسىغا ئېيتىپتۇ. چاشقانلار پادىشاسى بىر چى-
قىم

رىغان ئىكەن، كوزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچىلىك بولغان ئارىلىقتا
كەنجى ئوغۇلىنىڭ ھوجرىسىنى چاشقانلار قاپلاپ كېتىپتۇ. چاش
قانلار پادىشانىڭ پەرمىنى بويىچە كەنجى ئوغۇلىنىڭ ھوجرىسى
دىن ئاي يۈزلۈك پەرى تۇرغان ئويىگە قاراپ لەخمە قېزىشقا
باشلاپتۇ ۋە ئىككى كۈندە پۇتتۇرۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇل چاشقانلارغا تەشەككۈر ئىزھار قىلىپ، ئوز
جايىغا قايتۇرۇۋېتىپتۇ ۋە لەخمەگە كىرىپ پادىشانىڭ قىزى تۈر-
غان ئويىگە قاراپ يول ئاپتۇ.

بۇ لەخمىنىڭ چىقىش ئېغىزى دەل قىز ئولتۇرۇپ تاماق
يەيدىغان ئورۇندۇقنىڭ تېگىدە بولۇپ، شۇ تاپتا قىز يالغۇز
ئولتۇرۇپ غزالىنى ئاتقان ئىكەن. ئوغۇل بۇ خۇما كۈزلۈك پەرى-
نى كۆرۈپ، ئوزنى تۇتالماي بېھۇش بولۇپ يىقىلىپتۇ. ئۇ بىر
ھازادىن كېيىن ھۇشقا كېلىپ، قىزنىڭ ئوزىگە تىكىلىپ ئولتۇر-
غانلىقىنى كۆرۈپتۇ:

— ئەي يىگىت، ئادەممۇ ياكى جىنىممۇ سەن! بۇ يەرگە
قانداق كىردىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ قىز.

كەنجى ئوغۇل قىزغا ئالدى بىلەن ئوزىنىڭ سەرگۈزەشتە-
لىرىنى، بۇ يەرگە كېلىشتىكى مەقسىدىنى، بۇ يەرگە قانداق
كىرگەنلىكىنى بايان قىلىپ، ئاندىن قىزغا ئوزىنىڭ ئوتلۇق مۇ-
ھەببىتىنى ئىزھار قىپتۇ.

ئاي يۈزلۈك ساھىبجامال قىز ئوزىنىڭمۇ ئۇنىڭغا ئوخشاشلا
ئاشىق بىقارار بولغانلىقىنى، شۇنداقلا بۇ يولدا ئوزىنىڭ ھەم-
مىگە تەييار ئىكەنلىكىنى ئىزھار قىلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي، كۈزۈمنىڭ قارىسى، يۈزىڭنىڭ پارىسى بولغان
باتۇر يىگىت! سىز ھەقىقەتەن چىۋەر، باتۇر ئىكەنسىز، بۇ ئور-
دىغا كىرىش يولىدا شۇنداق پاراسەت بىلەن ئىش كۆرگەن ئى-
كەنسىز، گەلۋەتتە دادام ئوتتۇرىغا قويغان ئۈچ قۇرلۇك شەرت.

ئىسۇ ئورۇنلاشقا قادىرسىز. بۇ ئىشقا خۇدا سىزگە مەدەتكار بول
سۇن، مەنمۇ سىزگە ياردەملىشىشىمدىن. دادامنىڭ مېنى ياتلىق
قىلىشقا مۇنداق ئۈچ تۈرلۈك شەرتى بار: بىرىنچى شەرت،
ئوردىدا ئىككى ئادەمنىڭ غولچى يەتمەيدىغان يوغان بىر دانە
كۈتەك بار. ئۇنى بىر پالتا ئۇرۇش بىلەنلا يەتتە پارچە قىلىسىز،
پالتىنى دادام كۆرسەتكەن يەتتە پالتىنىڭ ئارىسىدىن تاللاپ
ئالىسىز. ئىككىنچى شەرت، مۇشۇ شەھەرنىڭ سول تەرىپىدىكى
دېڭىزنىڭ ئۈستىگە مۇشۇ ئوردىغا ئوخشاش بىر ئوردا سالىسىز،
ئۈچىنچى شەرت، يەتتە تاغار قۇمغا يەتتە تاغار تېرىق ئارىلاشقان،
يۇنى ئۈچ كۈندە ئايرىپ تاغارغا قاچىلايسىز. مۇشۇ ئۈچ شەرت
نى تولۇق ئورۇنلىشىڭىز ئاندىن دادام مېنى سىزگە بېرىدۇ ۋە
سىزمۇ ئامان قالىسىز. سىز ئالدى بىلەن مۇنداق قىلىڭ،—
دەپتۇ ۋە يېڭىگە بەزى سىرلارنى ئېيتىپ بېرىپ، بۇ ئىشنى
بالدۇرراق ئورۇنلىشىنى ئۈمىت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ.
كەنجى ئوغۇل تاڭ سۇزۇلمەستە ئۆز ھوجرىسىغا قايتىپ
كەپتۇ. ئەتىسى كۈن كۆتىرىلىشى بىلەنلا ئوردىغا قاراپ يول
ئاپتۇ. دەرۋازا ئۈستىگە سانسۇلىغان ئادەم باشلىرى ئېسىلغان
ئىكەن. ئۇ دەرۋازىۋەنگە ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە كېلىش مەقسىدىنى
ئېيتىپتۇ. دەرۋازىۋەن ئۇنى پادىشانىڭ ئالدىغا باشلاپ كىرىپتۇ.
پادىشا كەنجى ئوغۇلنىڭ كېلىشكەن قەددى - قامىتىنى،
گۈزەل چىرايىنى كۆرۈپ ھەيرانلىقتا: "ھەممىگە قادىر خۇدا، بىز
ئەرلەرنىڭ ئارىسىدىمۇ مۇشۇنداق گۈزەللەر بار ئىكەن - ھە!"
دېگەننى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپتۇ. ئوغۇلنىڭ ھۇسنىتى بىر ئالتە
ماشا قىلغاندىن كېيىن، كەنجى ئوغۇلنى ئۆز رايىدىن يېنىشقا،
قاراپ تۇرۇپ ئۆزىنى ئولۇمگە تۇتۇپ بەرمەسلىككە دەۋەت قىپ
ئۇ، پادىشا بۇ ئوغۇلنى ياخشى كۆرۈپ قالغان بولسىمۇ ئۆزىنىڭ
ۋەدىسىدىن يېنىشىنى خالىمايدىكەن، كەنجى ئوغۇلنى پادىشانىڭ

سوزىگە پەرۋا قىلماي ئوز سوزىدە چىڭ تۇرۇپتۇ. پادىشا:
— ئەي ئەخمەق، ئوز چېنىدىن قويغان نادان يىگىت!
مەن ئوردىغا كىرىشتە دەرۋازا ئۇستىدىكى سانسىزلىغان باشلارنى
كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلارمۇ ساڭا ئوخشاش تەلۋىلىك قىلىپ بۇ يەرگە
كەلگەن ۋە مېنىڭ ئۈچ شەرتىمنىڭ بىرسىنىمۇ ئادا قىلماي تۇ-
رۇپلا ئوز چېنىدىن ئايرىلغان ئىدى. شۇڭا سېنىڭ ئۈزەڭنى خا-
راپ قىلماي چىرايلىقچە چىقىپ كېتىشىڭنى ئۈمىت قىلىمەن. چۈن-
كى مەن سېنىڭمۇ شۇلارغا ئوخشاش ئاقىۋەتكە قەلبىشىڭنى بىلىپ
تۇرۇپتىمەن، — دەپتۇ.

— ئەي كېرەملىك شاھ، كونايلارنىڭ: "يىگىت سوزىدىن،
يولۋاس ئىزىدىن قايتىماس" دىگەن سوزى بار، مەن بۇ يەرگە
كېلىشتە ھەممىگە تەييارلىق قىلىپ قويغان ئىدىم. قېنى، ئاشۇ
شەرتلەرنى مەن بىر ئورۇنلاپ كۆرسەم. ناۋادا ئورۇنلىسىلماي
قالسام، ئاتامسىز، چاپامسىز، كۆيدۈرەمسىز، ئىختىسىار ئۆزىڭىز-
دە، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل.

پادىشا كەنجى ئوغۇلنىڭ ئوز سوزىدىن يانمايدىغانلىقىغا
كۆزى يەتكەندىن كېيىن، ئۇنى بىر ئويگە باشلاپ كىرىپتۇ. بۇ
ئۆيىدە يەتتە پالتا قاتار تىزىلغان ئىكەن ۋە ھەممىسى دىگۈدەك
ئوخشاش ئىكەن، لېكىن بۇ يەتتە پالتىنىڭ ئىچىدە پەقەت بىر-
سىلا ھەلىقى كۆتەكنى بىر ئۇرۇش بىلەن يەتتە پارچە قىلالايد-
مىكەن. بۇ پالتىنى پادىشانىڭ قىزىدىن باشقا ئادەم بىلمەيدى-
كەن. شۇڭلا ئۇزۇن ياشلار پالتىنى خاتا تاللاپ، ئوز چېنىدىن
ئايرىلغان ئىكەن. كەنجى ئوغۇل پادىشانىڭ قىزى ئېيتىپ بەر-
گەندەك سولدىن ساناپ ئۈچىنچى پالتىنى تاللىۋاپتۇ ۋە كو-
تەك بار سەپىغا كېلىپ پالتىنى كۆتەككە شۇنداق ئۇرغان ئى-
كەن، ياپىرا كۆتەك خۇددى ھەرىدە پارچىلىغاندەك توپ - توغ
را يەتتە پارچە بولۇپتۇ. بۇ كارامەتنى كۆرگەن پادىشا داڭ قىپ

مىپ قاپتۇ ۋە كەنجى ئوغۇلنى ئىككىنچى شەرتنى ئورۇنلاشقا
 بۇيرۇپتۇ. بۇ شەرتنىڭ ۋاقتى ئۈچ كۈن ئىكەن. كەنجى ئوغۇل
 دەسلەپكى ئىككى كۈندە كۈندۈزى ئارام ئېلىپ، كېچىسى قىز
 بىلەن بىللە بوپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى ئىككىنچى دەسلەپكى چۈمۈلىلەر
 پادىشاسى بەرگەن تۈكنى كۆيدۈرگەن ئىكەن، چۈمۈلىلەر پادى-
 شاسى ئۇنىڭ ئالدىغا ھازىر بوپتۇ ۋە ئوغۇلنىڭ تاپشۇرۇغى بو-
 يىچە بارلىق لەشكەرلىرى بىلەن ئىشقا كىرىشىپ، يەتتە تاغار
 قۇم بىلەن يەتتە تاغار تېرىقنى بىردەمدىلا ئايرىپ بېرىپتۇ. كە-
 نجى ئوغۇل تۆتىنچى كۈنى ئىككىنچى پادىشانىڭ ئالدىغا كىرىپ
 ئىككىنچى شەرتنىمۇ ئورۇنلاپ بولغانلىقىنى بايان ئىيلەپتۇ ۋە
 پادىشانى كورۇپ بېقىشقا تەكلىپ قىپتۇ. پادىشا پاكىز ئايرى-
 خان قۇم بىلەن تېرىقنى كورۇپ تېخىمۇ ھەيران بوپتۇ ۋە ئۇ-
 چىنچى شەرتنىمۇ ئوتتۇرىغا قويۇپتۇ. ئىككىنچى شەرتنى
 ئورۇنلاشقا يىگىرمە كۈن ۋاقىت بەلگىلەنگەن ئىكەن. پادىشا ۋا-
 قىنى ئون كۈنگە قىسقارتىپ، ئوغۇلغا مۇشۇ ئون كۈن ئىچىدە
 دېڭىز ئۈستىگە ئوزۇننىڭ ئوردىسىغا ئوخشاش بىر ئوردا سېلىشنى
 ئەگەر بۇ شەرتنى ئورۇنلايسا بېشىنى تېشىدىن جۇدا قىل-
 دىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

كەنجى ئوغۇل كەچتە قىز بىلەن كورۇشۇپتۇ. قىز ئۇنىڭغا
 بىر دانە خاسىيەتلىك ھاسا بېرىپتۇ. كەنجى ئوغۇل قىز بەرگەن
 ھاسىغا مىنىپ دادىسى بىلەن قېرىنداشلىرىنى تۇتۇپ تۇرغان دە-
 ۋىنىڭ ئالدىغا قاراپ گۇچۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇل دىۋىنىڭ تۇرار جايىغا بېرىپ دادىسى ۋە
 قېرىنداشلىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ كورۇشۇپتۇ، ئاندىن كېيىن دە-
 ۋىگە قاراپ:

— ئەي دىۋىلەر پادىشاسى! مەن ھىلىقى ئاي يۈزلۈك
 جاناننى ئېلىپ كەلدىم، ئۇ ھازىر مەن تۇرغان مۇشۇ جايىدىن

قىزنىڭ كۈنلۈك ئىرىدا سېنىڭ بېرىپ ئېلىپ كېلىشىڭنى كۈتۈپ
تۇرىدۇ، تېز بول، — دەپتۇ ۋە قىز بەزىگەن ئۇزۇڭنى دېۋىگە
كورسىتىپتۇ. دېۋە قىزنىڭ ئۇزۇڭنى كورۇپ كەنجى ئوغۇلىنىڭ
كېيىگە ئىشىنىپتۇ ۋە دەرھال يولغا راۋان بوپتۇ. كەنجى ئوغۇل
قىزنىڭ دېگىنى بويىچە دېۋە ياتقان غارغا كىرىپ قەپەزدىكى
كەپتەرنى ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ قوشىغىدىكى تۇخۇمنى ئاپتۇ. بۇ تۇ-
خۇمغا ئاشۇ دېۋىنىڭ جېنى بەنت قىلىنغان بولۇپ، تۇخۇم مەجلى-
سىلا دېۋە ئۆلىدىكەن، شۇڭا ئوغۇل تۇخۇمنى قولغا ئېلىپ، ئەم-
ەلى سىقاي دەپ تۇرۇشقا دېۋە ئۇنىڭ ئالدىدا پەيدا بولۇپ،
ئۇنىڭدىن جېنىنى تىلەپتۇ. كەنجى ئوغۇل دېۋىگە پادىشانىڭ ئۇ-
چىنچى شەرتىنى ئورۇنلاشنى، ئاندىن ئۆزىنىڭ شەھىرىدىكى قۇر-
غاقچىلىق ئاپتىنى تۈگىتىشنى بۇيرۇپتۇ. دېۋە كەنجى ئوغۇلىنى
ئېلىپ، قىز بار شەھەرگە قاراپ يول ئاپتۇ، ئوغۇلنىڭ ئاتىسى
ۋە باشقىلار ئۆز شەھىرىگە قايتىپتۇ.

دېۋە كەنجى باتۇرنى قىزنىڭ شەھىرىگە ئېلىپ كەلگەندىن
كېيىن، ئۆزى دېگىنىدا ئوردا سېلىش ئۈچۈن كېتىپتۇ. كەنجى
باتۇر كۈندۈزى ئۆز ھوجرىسىدا، كېچىسى قىزنىڭ قېشىدا تۇ-
رۇپ ئون كۈننى ئۆتكۈزۈپتۇ. دېۋە دېگىنىڭ ئوتتۇرىسىغا پا-
دىشا دىگەندىنمۇ چىرايلىق قىلىپ ئوردىنى ياساپ پۈتكۈزۈپ
بولۇپ، ئاندىن كەنجى باتۇرنىڭ شەھىرىدىكى قۇرغاقچىلىقنى يو-
قىتىشقا ئاماللىنىپتۇ.

قىزنىڭ ئاتىسى كەنجى ئوغۇلغا تاپشۇرغان ئۈچىنچى شەرت
نىڭ قانداق بولغانلىقىنى بىلمەكچى بولۇپ باغدىكى راۋاققا
چىقىپ جاھانناھ ئەينىگە قارىغان ئىكەن، دېۋە سالغان ئوردى-
نىڭ سېپىلىرىدىن ئالتۇن نۇر چېچىلىپ تۇرغانىمىش. پادىشا بۇ
ئىشلارغا ھەيران بولۇپ تۇرغاندا، كەنجى ئوغۇل پادىشانىڭ
ئالدىغا كىرىپ ئۇنى ئۆزى سالغان ھەشەمەتلىك ئوردىنى كۆ-

رۇپ كېلىشكە تەكلىپ قىپتۇ. پادىشا ئوزنىڭ ۋەزىر ۋە نوۋكەر-
لىرى بىلەن ئۇچار گىلەمگە چۈشۈپ، يېڭى ئوردىنى بىر كۈن
تاماشا قىلغاندىن كېيىن، ئوز ۋەدىسىدىن يانالماي، قىرتى كۈن
توي - تاماشا قىلىپ، قىزىنى كەنجى ئوغۇلغا بېرىپتۇ.

كەنجى ئوغۇل دىۋىنىڭ جېنى بەنت قىلىنغان تۇخۇمنى
تومۇر قۇتىغا سېلىپ خوتۇنى بىلەن بىللە ئوز شەھىرىگە قايتىپ
كەپتۇ ۋە دىۋىنىڭ قۇرغاقچىلىق ئاپىتىنى يوقاتقانلىقىنى، شە-
ھىرىنىڭ خوشاللىققا چۈمگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. ئاندىن كېيىن ئوزى
ئېلىپ كەلگەن مەلىكىنىڭ مەسلىھىتى بويىچە يەنە دىۋىنى چا-
قىرىپ، زالىم پادىشانى ئولتۇرۇپ ئاشۇ شەھىرىنىڭ خەلقىنى
ئازاپتىن قۇتقۇزۇشنى بۇيرۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇلىنىڭ دادىسى ئۇلارنىڭ ساق - سالامەت
قايتىپ كەلگەنلىك شەرىپىگە يەتمەش كېچە - كۈندۈز توي قى-
لىپ بېرىپتۇ ۋە كەنجى ئوغۇلىنى ئوز ئورنىغا پادىشا قىلىپ
تىكلەپ، چوڭ ئوغلىنى زالىم پادىشانىڭ ئورنىغا پادىشا قىلىپ
ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار شۇندىن كېيىن بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈپتۇ.

ئاچچىق ساراق

زامانىنىڭ زامانىسىدا ھىندى ھەملىكىتىدىن ئۈچ نەپەر ھىندى
ئۆزگە ئىل ئۆگىنىشكە ئىشتىياق باغلاپ ئۆز يۇرتىدىن سە
پەر قىپتۇ. قارلىق تاغلار، پايانسىز ئوتلاقلىرىنى بېسىپ ئۆتۈپ،
بىر شەھەرگە كەپتۇ. ئۇلار بۇ شەھەردە مەلۇم ۋاقىت تۇرغان
بولسىمۇ، يەرلىك خەلق تىلىنى زادىلا ئۆگىنەلمەپتۇ. پەقەت بۇ-
لاردىن بىرسى "بىزلەر" سوزىنىلا ئېسىدە قالدۇرۇپتۇ. بۇ يەردىن
زېرىككەن ھىندىلار يەنە بىر شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. بۇلار
ھەركۈنى رەستە ئايلىنىش، ئادەملەر كۈچۈم يەرلەرگە بېرىش
بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇلار ھېيتكار مەي-
دانغا كەلگەندە، كىشىلەرنىڭ توپلىشىپ قىلىشىۋاتقان ۋاراڭ -
چۇرۇڭلىرىغا دۇچكەپتۇ. ھىندىلار "ھە، مانا بۇ تىل ئۆگىنىشنىڭ
ئوبدان پەيتى" دىيىشىپ بۇ غەۋغاغا قۇلاق سېلىپ تۇرغاندا،
بېشىغا سەللە ئورناتقان ئاق ساقال ئادەم جىدەل قىلغانلارغا
قاراپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ. ئۇنىڭ سۆزىدە "بىر پۇل ئۈچۈن"
دىگەن سۆز كۆپ تەكرارلىنىدىكەن. توپلاشقانلار ئاستا - ئاستا
تارقاشقا باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن ھىندىلار بۇ خاسىيەتلىك سۆز
بولسا كېرەك دەپ، "بىر پۇل ئۈچۈن" دىگەن سۆزنى ئېسىدە
قالدۇرۇۋاپتۇ. بۇ شەھەردە خېلى ئۇزۇن تۇرغان ھىندىلار باشقا شە-
ھەردە سۆز ئۆگىتىپ قويمىدىغان بىرەر كىشىنى تېپىش مەقسىدىدە
يەنە باشقا شەھەرگە كەپتۇ. لېكىن بۇ يەردەمۇ ئەھۋال ئىلگىرىكى-
دەك. ھەركۈنى كوچا ئايلىنىدىكەن. كۈن ئۆتۈپتۇ، ئاي ئۆتۈپ-
تۇ، بىرەر ئېغىزمۇ سۆز ئۆگىنەلمەپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇلار

ئىككى ئادەمنىڭ ئۇرۇشۇپ ياقا سىقىشۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ
تۇرۇشقا بىر ئەمەلدار كېلىپ "ماڭ، خوتۇن تالاق" دەپتۇ. ئۇ-
رۇشۇۋاتقانلار دەرھال ئاجرىشىپ، ھەرقايسى ئۆز يولىغا كېتىپ-
تۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ھىندىنىڭ ئۈچىنچىسى بۇ سۆزىمۇ
بىرەر خاسىيەتلىك سۆز بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپتۇ - دە،
بۇ سۆزنى يادلىۋاپتۇ. بۇ شەھەردىنمۇ سۆز ئۆگىنىش پەقەتلىكىگە
يېتەلمىگەن ھىندىلار ئۆز يولىغا قايتماقچى بولۇپ يولغا چىقىپتۇ.
بۇلار يولدا كېتىۋاتقاندا قىيما - چىيما قىلىنىپ، دەشتەتلىك
ئولتۇرۇلگەن بىر جەسەتكە ئۇچراپتۇ. بۇ جەسەتكە قاراپ ھىيران
بولغان ھىندىلار ئۆزئارا پاراڭلىشىپ تۇرغىنىدا، بىرقانچە ياي-
لارنى ئەگەشتۈرگەن پاشىپا بېگى كېلىپ جەسەت يېنىدا تۇر-
غان ناتونۇش ئۈچ ئادەمنى كۆرۈپتۇ.

— بۇ ئادەمنى كىم ئولتۇردى؟! — دەپ سوراپتۇ پاشىپا بېگى.
— بىزلەر، — دەپتۇ ئۆگىنىۋالغان سۆزىنى تەكرارلاپ
ھىندىلارنىڭ بىرى.

— نىمىشقا ئولتۇرۇشتۇڭ؟! — دەپتۇ پاشىپا بېگى غەزەپ بىلەن.

— بىر پۇل ئۈچۈن، — دەپتۇ يەنە بىر ھىندى.

— بىر پۇل ئۈچۈنمۇ ئادەم ئولتۇرۇشەمسەن؟! — غەزەپ

لەنگەنلىكىدىن پاشىپا بېگىنىڭ كۆزلىرى ئورۇلۇپ، قوشۇمىلىرى
تۇرۇلۇپ كېتىپتۇ.

پاشىپا بېگىنىڭ غەزەپلەنگەنلىكىنى كۆرگەن ھىندىلارنىڭ

بىرى ئۆگىنىۋالغان سۆزىنى ئىشقا سايپتۇ:

— ماڭ، خوتۇن تالاق!

بۇ سۆزنى ئاڭلاپ غەزەپلەنگەنلىكىدىن يېرىلىغىدەك بولغان

پاشىپا بېگى بۇ ئۈچ ھىندىنى باغلىتىپ، باش - كۆزىگە قامچىلىق

قىلىپ جەسەت بىلەن يامۇلغا ئەكىلىپ ئامبالغا مەلۇم قىپتۇ. ئامبال

بۇ ئۈچ ھىندىنى سوراق قىلىشقا باشلاپتۇ:

— بۇ ئادەمنى قايسىڭ ئولتۇردۇڭ؟!

ھېچنىمىنى چۈشەنمىگەن ھىندىلار گۈزلىرىنى پاقىراتقانچە تۇرۇپ قاپتۇ. ئامبالنىڭ سوئالى تەكرارلانغاندىن كېيىن ھىندىلاردىن بىرسى:

— بىزلەر، — دەپتۇ.

— نىمىشقا ئولتۇرۇشتۇڭ؟! — دەپ سورايتۇ ئامبال.

— بىر پۇل ئۇچۇن، — دەپتۇ ھىندىلاردىن بىرى.

— بىر پۇل ئۇچۇنمۇ ئادەم ئولتۇرگەن بارمۇ؟! — دەپتۇ ئامبال غەزەپلىنىپ.

— ماڭ، خوتۇن تالاق! — دەپتۇ ھېچنىمىنى چۈشەنمىگەن يەنە بىر ھىندى.

غەزەپلەنگەن ئامبال بۇلارنى قىناشقا بۇيرۇپتۇ. ھىندىلار قانچىلىك ئازاپلانمىسۇن، "بىزلەر"، "بىر پۇل ئۇچۇن"، "ماڭ، خوتۇن تالاق!" دېگەن سۆزدىن باشقا سۆز چىقماپتۇ. ئاخىر بۇلارنى ئىشكەل، تاقاق بىلەن مەخسۇس قاتىللار ياقىدىغان زىندانغا سېلىشنى بۇيرۇپتۇ، بۇلارغا ئولۇم جازاسى بېرىشنى تەلەپ قىلىپ، تەكشۈرۈش مەلۇماتىنى يۇقۇرىغا يوللاپتۇ.

ئارىدىن بىر قانچە كۈن ئۆتۈپتۇ. ھىندىستاندىن بىر سودا كارۋىنى ئامبالغا نۇرغۇن سوغاتلار بىلەن كەپتۇ. ئامبال سوغاتلارنى قوبۇل قىلىپ كارۋانلارغا زىياپەت بېرىپتۇ. ئامبال قارىسا بۇ كارۋانلارنىڭ كىيىم - كېچىكى بۇندىن ئىلگىرى تۇتۇلۇپ زىنداندا يېتىۋاتقان ئۇچ "قاتىل"غا ئوخشايدىكەن. ئامبال ھەيران بولۇپ، زىنداندىن ھىلىقى ئۇچ گۇناكارنى ئەكەلدۈرۈپتۇ. گۇناكارلار سودا كارۋانلىرىنى كورۇپ يىغىلاشقان ھالدا يېنىدىن كەچۈرگەن سەرگۈزەشتىلىرىنى باشتىن - ئاياق سۆزلەشپتۇ. ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان ئامبال بۇ ئۇچ ھىندىگە ئۇزۇر - مەخلىق ئېيتىپ، يۇرتىغا يولغا سېلىپ قويۇپتۇ. ھەممەيىلەن بۇ ئىشتىن ئاچچىق ساۋاق ئاپتۇ.

قويىنى قايسى يىدى

بۇرۇن بىر تاغلىق يېزىدا بىر ئوۋچى بولۇپ، ئويىدە باققان قويى تۇيۇقسىز يوقاپ كېتىپتۇ. ئىزلەپ ھىچ يەردىن تاپالماپتۇ. شۇڭا ئۇ غەزەپلىنىپ، جاڭگالدىكى بورە، تۈلكە ... قاتارلىق كاتتىلارغا: "قويۇم يوقاپ كەتتى، قايسىڭ يىپ كېتىشكەن بو-لۇشساڭ ئوزلىرىڭنى مەلۇم قىلىش! بولمىسا نەسلىڭنى قۇرۇت-دەن!" دەپ جاڭالاپتۇ.

بۇنى ئىشەنكەن بورە، تۈلكە ... قاتارلىقلار ئوۋچىنىڭ غەزەبىدىن قورقۇپ بىر ئورنىدا تۇرالماپتۇ ۋە بىر بىرى بىلەن ئۇزۇنغىچە كۈسۈلدېشىپتۇ. ئەتىسى تۈلكە ئويۇم - ئوي ئايناقلاپ بېرىپ، جاڭگالدىكى بارلىق ھايۋانلارغا: — ئەتە بورى بېگىمنىڭ ھوزۇرىغا يىغىلىڭلار! زورۇر گەپ بارا — دەپ ئۇقتۇرۇپتۇ.

دىگەندەك ئەتىسى پۈتۈن جاڭگال ئەھلى — تۈلكە، ياۋا مۇشۇكتىن تارتىپ چاشقانلارغىچە، ھەتتاكى قورقۇنچاق توشقان جانغىچە ... تولۇق يىغىلىشىپتۇ.

— ھەممىڭلارغا، — تۈلكە خوشامەتچىلىك بىلەن ھىجىيىپ ۋە ئىغاڭشىپ ئوتتۇرىغا چىقىپتۇ - دە، ئايناقلىغان ھالدا دەپتۇ، — جانابى بورە بېگىمنىڭ مۇھىم ئۇقتۇرۇشى بار. دىققەت بىلەن ئاڭلاڭلار!

تۈلكە بورىگە ئېگىلىپ چوڭقۇر تازىم قىلىپ، ئۇنى سوزگە تەكلىپ قىپتۇ. ئىككى كۈزى قانغا تولغان، ئاغزى - بۇرنى قان يۇقى، تەرى سورۇن بورە بەگ ھەيۋە بىلەن يۈتلىپ قويۇپ،

كىمكىرىمىنى قىرىپ، ئالدىدىن سالاپەت بىلەن ئاستا ئورلىدىن ئۆ-
رۇپتۇ - دە، ئالدىدىكى جامائەتكە گىدەيىگەن ھالىدا شۇنداق
دەپتۇ:

— خالايتىق! ئوۋچى غوجامنىڭ بىر قوۋى يوقاپ كەتكەن
ئىكەن، بۇنى بىز جاڭگال ئەللىدىن كورۇۋاتىدۇ. كىمىلەر يىگەن
بولسا ۋە ياكى يىگەنلەرنى كورگەنلەر بولسا، كىم بولۇشىدىن
قەتئى نەزەر ئوزۇنى مەلۇم قىلىشى ياكى پاش قىلىشى كېرەك.
ئەگەر ئۇنىڭ قوينى تېپىپ بەرمىسەك، ھەممىمىزنىڭ نەسلىنى
قۇرۇتماقچى، شۇڭا بىر قوۋى ئۇچۇن ھەممىمىز تۈگەشمەيلى، قېنى
بولايلى! ... — ئۇ، شۇنداق دەپ، ئارقىدىنلا چەكچەيگەن
ۋەشى كوزلىرىنى قەھرى بىلەن ھەممىگە بىر - بىرلەپ تىكىپ
چىقىپتۇ ۋە يالۋىتىش ئېسىدىن چىقىپ قالغان تۇمشۇغىسىدىكى
قان يۇقىنى دەرھال يالۋىتىپتۇ. ئارقىدىنلا:

— مەنمۇ ئۇ قوينى يىمىدىم ھەم كورمىدىم. ئەگەر يىگەن
بولسام راستىنى دەيتتىم. قېنى چاپسانراق بولۇڭلار! نىمانچە
ئېزىلىپ ئولتۇرۇشۇپ كەتتىڭلار! — دەپ ئالدىرىتىپتۇ.
ئۇنىڭ ۋەشى تۇرقىدىن ۋە ئاچىماق گەپلىرىدىن دىرىك
دېشىپ، گەپنىڭ تېگىنى چۈشىدىگەن ھايۋاناتلار قوينى كىمنىڭ
يەپ كەتكەنلىكىنى بىلىشىسىمۇ، لېكىن بېشىغا پالاكات - ئاۋاز
چىلىق چۈشۈپ قېلىشىدىن ئەنسىرىشىپ ئۇنىچۇقماي جىم
ئولتۇرۇۋاپتۇ.

— مەنمۇ، — دەپتۇ تۈلكىۋاي ھىلىگەرلىك بىلەن كۈلۈپ،
نايىنراقلاپ تۇرۇپ، — قوينى يىمىدىم. ئەگەر يىگەنلىكىنى بىرەر
يەردە قايسىڭلار كورگەن بولساڭلار، يۈز - خاتىرە قىلىماي
دەڭلار!

— مەنمۇ يىمىدىم، — دەپ ئوزۇنى ئاقلاپتۇ ياۋا مۈشۈك.
— مەنمۇ يىمىدىم، — دەپتۇ سوسەر ئورە.

شۇنداق قىلىپ بارلىق گۆش يىگۈچى ھايۋاناتلار ئۆزلىرىنى
لاپ ياققا چىقىپتۇ. ئاندىن ئوت يىگۈچى ھايۋاناتلاردىن ئالدىدا
بى بار، يۈزلۈكرەكلىرى، ئارقىدىن قالغانلىرى ھەرخىل سەۋەپ-
رىنى تېپىشىپ سۆزلەپ، كۆرمىگەندە چىقىرىپ ئۆزلىرىنى ياققا
لىشىپتۇ.

ئەڭ ئاخىرىدا قورقۇنچاق ئۇزۇن قۇلاق توشقانجانلا
پتۇ. ئۇ بىچارە بۈگۈنكى مەجلىسنىڭ مەقسىدىنى تۈزۈكرەك
ئۆشەنمەيدىكەن. نىمىشقا دىسكىز، ئۇنىڭ پۈتۈن ئېسى - يادى:
بوزە مېنى يىپ قويارمۇ؟" دىگەن جان قايغۇسى بىلەن تول
ان ئىكەن.

— ھە، ئۇزۇن قۇلاق! ھەممەيىلەن ئۆز گېپىنى دەپ
بولدى. سەن نىمىشقا شۇمشىپ، چەكچىپ بۇلۇڭغا كىرىپ
كەتتىڭ؟! — دەپ سورايتۇ تۈلكە بىردىنلا قىستاپ.
توشقان بىچارە "مېنى يەۋەتسىدىغان بولدى" — دەپ،
تېخىمۇ قورقۇپ تىلى كالۋالىشىپتۇ.

شۇ چاغ ئەقىللىق تىكەۋاينىڭ رەھىمى كېلىپ، ساقاللىرىنى
ئاچچىق بىلەن سىلىكىپ، توشقاننىڭ قېشىغا كېلىپ، مۇڭگۈزى
بىلەن بېقىنغا ئاستا تۇرتۇپتۇ. — دە، قۇلىڭغا شۇنداقلا ئەقىل
ئۆگىنىپتۇ:

— ھەي نادان! ھەممىسى بىر سەۋەپ تېپىپ ئۆزلىرىنى
ئاقلاپ بولدى. بۇنداق قورقۇپ جىم ئولتۇرساڭ، ئاخىرى بۇ
گىش ساڭا توقۇلۇپ قالىدۇ. ھەممىسى سېنىڭ گۆش يىمەيدىغان
لىقىڭنى بىلىدۇ. مۇشۇ سەۋەپ بىلەن ئۆزەڭنى ئاقلا! بۇنى
گۆش يىگۈچى ھايۋاناتلار يىگەندۇ، دىگەن!
بىچارە توشقان تىتىرىپ، ئەمدى ئېغىز ئاچاي دەپ

تۇرۇشقا:
— ھەي ئۇزۇن قۇلاق! خۇدۇكىسىنىپ، ئۇنچۇقىڭنىڭغا

قارىغاندا، قوينى سەن يىگەن ئوخشىماسەن؟ ئېيتە! — دىگەن
بورىنىڭ دەھشەتلىك ئۇنى جاڭگال بويلاپ ياڭراپ كېتىپتۇ.
توشقان ھۇشنى يوقىتىپ، تېخىمۇ مەڭدەپ كېتىپتۇ.

— راست، راست، — دېيىشىپتۇ كۆپلىگەن ھايۋانلار بورىنىڭ
گېپىنى قۇۋۋەتلەپ ۋە ئوز بېشىدىن پالاكەتنىڭ ئۇزاقلاۋاتقانلىق
ھىنى ھىس قىلىپ، — قوينى چوقۇم توشقان يەپتۇ، بولمىسا
يۈرەكلىك گەپ قىلغان بولاتتى.

— قېنى ئېيتە! — دەپتۇ بورە تېخىمۇ غالىجىرلىق بىلەن
قىستاپ - ۋاقىراپ.

— بولماسەن گومۇش! — دەپتۇ تۈلكە ئالدىرىتىپ.

— ئەمدى ئىتقار قىلماي بولمىدى توشقانجان، دەۋەتكىن!
سەن ئۈچۈن ھەممىمىز بالاغا قالمايلى! — دەپتۇ باشقىلار
سالا - سۈلە قىلىشىپ.

بۇ ئادالەتسىزلىكتىن يۈرىكى ئېچىشىپ تۇرالماي قالغان
تىكەۋاي شۇنچە جامائەتنىڭ توشقاننىڭ گوش يىمەي، ئىرت يىدە
دىنغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ ھەقىقەتكە كۆز يۇمۇپ، توشقاننى
قۇربان قىلىپ بېرىشكىنىگە غەزەپلىنىپ كېتىپتۇ ۋە بۇ نادان -
جامالەتچىلىككە لەندەت ئوقۇپتۇ. ئوزى ئوتتۇرىغا چىقىپ بۇ ھەق
قەتنى سۆزلەشنى نەچچە رەت ئويلاشقان بولسىمۇ، لېكىن ئويىدە
خوتۇنى ئوشكەخان يېڭى تۇغۇتلۇق بولۇپ، ئىككى بوۋىغى يىغ
لاپ قالغان ئىكەن. دوڭغىيىپ چىقىپ قېلىپ، ئائىلىسىگە پالاكات
يېتىپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، بىرەر نەرسە دىيەلمەي، تىت - تىت
بولغىنىچە ئىلاجىسىز تۇرۇپ قاپتۇ.

شۇ چاغ توشقانمۇ جان ئۈمىدىدە، ھۇشقا كېلىپتۇ. غەيە
رەتلىنىپ ئۆزىنى ئاقلىماق بولۇپتۇ. لېكىن ئەمدىلا ئېغىز ئاچاي
دەپ تۇرۇشقا، كۆزى بورىنىڭ دەھشەت بىلەن ھومىيىپ، پارقە
راپ تۇرغان كۆزىگە چۈشۈپ ۋۇجۇدى ئوتتا ئېرىگەندەك يۇمشاپ،

ئۇشۇدىن كېتىپتۇ. ئاغزىدىن بولسا دىمەكچى بولغان سۆزىنىڭ
لەكسى چىقىپتۇ:

— قوينى، ... مەن، ... يە ... يە ... يىدىم ...
شۇنداق قىلىپ بىچارە توشقان قورقۇنچاقلىقىنىڭ كاساپىتى
بىلەن ياۋۇز بورىنىڭ توھمىتىنىڭ ئېچىنىشلىق قۇربانى بولپتۇ.

ئىگەرچىلىك ئوغۇللىرى

بۇرۇندىنىمۇ بۇرۇندا، يا بولەك جايدا، ياكى مۇشۇ ئورۇندا،
تەكلىماكاننىڭ بېشىدا، ئىلچىنىڭ سەل تېشىدا بىر مەھەلە
بولۇپتىكەن. بۇ مەھەلەنىڭ قوينى باغ، مۇسلىرى ياغ، سۈيى
ئاتلىق، ئادەملىرى بولسا، گاھى پىيادە، گاھى ئاتلىق ئىكەن.
شۇ ئادەملەر ئارىسىدا داۋۇت ئاخۇن ئىسىملىك 80 ياشقا
كىرگەن بىر ئىگەرچى ئۇستام بولۇپ، ئۇ ھۈنەردە كامالەتكە
يەتكەن، داڭقى نە - نەلەرگە كەتكەن كىشى ئىكەن. ئۇنىڭ
ئىككى خوتۇنى بولۇپ، چوڭ خوتۇنىدىن توققۇز، كىچىك خوتۇن-
نىدىن بىر ئوغۇل پەرزەندىسى بار ئىكەن. ئىگەرچى بوۋاي
ئون ئوغلىغا تەڭ كۆز بىلەن، خوتۇنلىرىغا بولسا كەڭ كۆز
بىلەن قاراپ، بالىلىرىنى غەشلىككە، خوتۇنلىرىنى كۈندەشلىككە
قويماي تىرىكچىلىك قىلىدىكەن. شۇغىنىسى چوڭ خوتۇنىدىن
بولغان توققۇز ئوغلى ھورۇن، تېرىككەك، يىگىلى ئامراق، ئىش
دەسە بېشى ئاغرىيدىغان زېرىككەك؛ كىچىك خوتۇنىدىن بولغان
كەنجى ئوغۇل زىرەك ھەم ئىشچان، كوڭلى تۈز، ئوچۇق يۈز
بولۇپ ئۆسكەن ئىكەن. شۇڭا، بوۋاي ئون ئوغلىغا ئۆز ھۈنرىنى
تەڭ ئۆگىتىپ، ھالال ياشاپ باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈشنى تەۋ-
سىيە قىلغان بولسىمۇ، توققۇز چوڭ ئوغلى ئىگەرچىلىك ھۈنرىگە
بوۋى قىزىقىدىكەن، ھىلى قىلغان ئىشىدىن ھىلى ئېزىقىدىكەن.
باشقىلارنىڭ ياخشى كۈن كۆرگىنىگە چىدىماي كۆز قىزارتىدىكەن،
تەييار تاپ مەسچەز بىلەن باشقىلارنىڭ ھالال رىسىقىغا قول
ئۇزارتىدىكەن.

ئەمما كىچىك ئوغۇل دادىسىنىڭ كەسپىگە ۋارىس، ھۇندىر-
گە - ھالالىققا ھىرىس ئىكەن. شۇنداق بولغاچقا دادىسى بۇ
بالغا بەكمۇ ئامراق ئىكەن.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ھەپتىلەر كېتىپتۇ. داۋۇت ئاخۇن ئىگەر-
چى قېرىپتۇ، ئومۇر ئېتى ھېرىپتۇ
بۇۋاي ئۆلگەن كۈنىنىڭ ئەتىسى چوڭ خوتۇن بىلەن ئۇ-
نىڭ توققۇز بالىسى ئوي - بىساقلىرىنى پۈككىنىغا بېسىپ، كىچىك
خوتۇن بىلەن كەنجى ئوغۇلنى ھەر تەرەپتىن قىسىپ، خارلاپتۇ،
كۆپ ئۆتمەي بولەك ئوي ئايرىپ بىر كاتكە پالاپتۇ.

چوڭ خوتۇن ۋە توققۇز ئوغۇل ئوڭچە قالغاندىن كېيىن،
ئىش قىلماي يېتىپ يەپ، يەر - زىمىنلىرىنى ئالغىنىغا سېتىپ
يەپ، يىلىغا قالماي ئۆزى ئاق يەردە، پەللىمكى داق يەردە
قاپتۇ.

كىچىك ئوغۇل ئاتىسىدىن ئىخلاس بىلەن ئۆگەنگەن ئىگەر-
چىلىك ھۈنرىگە تايىنىپ جان بېقىپتۇ. توققۇز ھورۇن ھەپتىسىگە
ئاران بىر دانە ئىگەر ياسىسا، ئۇ، يالغۇز ئۆزى توققۇز ئىگەر
ياساپتۇ، شۇڭا ئىش كۈندىن - كۈنگە ئېقىش تېپىپ، تۇرمۇشى
تەدرىجى ياخشىلىنىپتۇ. كىچىك ئوغۇلنىڭ توققۇز ئىگىرى بازار-
دىن ئېشىپ قالماپتۇ، ئەمما چوڭ ئوغۇللارنىڭ قول ئۇچىدىلا
ياپىغان ئىگىرىنى ھىچكىم ئالماپتۇ. بۇنىڭغا چىدىمىغان توققۇز
ھورۇن بار يامانلىقنى ئىنىسىدىن كۆرۈپ، نىسە قىلىشى ھەققىدە
يوشۇرۇن مەسلىھەت قىلىشىپتۇ. خۇدايىمىدىن ئۆزلىرىگە ئامەت،
ئىنىسىگە پالاكات تىلىشىپتۇ، ئاخىرى بولماي، يامان غەرەز بىلەن
چىشلىرىنى بىلىشىپتۇ. ئەتە بازار دىگەن كۈنى تۇن نىسى
بىلەن ئىنىسى ياتقان ھويلىغا ئوغرىلىقچە كىرىپتۇ. تام تۈۋىگە
قاتار تىزىپ قويۇلغان بىر بىرىسىدىن چىرايلىق توققۇز ئىگەر-
نى بىر يەرگە يىغىپ ئوت يېقىپتۇ، "ئەمدى بىز ئىگىرىمىزنى

ساتالايمىز" دەپ ئويلاپ، خوشلۇقتىن شۈلگەيلىرى ئېقىپتۇ.
ئەتىسى، ئىنسى قارىغىدەك بولسا ئىگەرلىرى يوقىمىش،
"بۇنى قىلغان چوقۇم ئاكىلىرىم" دەپ گۇمانلانغان بولسىمۇ، لې
ۋىنى چىشلەپ كەپ قىلماپتۇ. ئويدىن بىر تاغار ئېلىپ چىقىپ،
كۈل ئىچىدىن كومۇرلەرنى خىللاپتۇ. گۈلى تاغارغا قاچىلاپ،
ئىشەككە ئارتىپ، ئۈستىدىن ئاغاچا بىلەن چىڭ تارتىپ، با-
زارغا راۋان بولۇپتۇ.

شۇ شەھەردە پۇل دىسە جاننى بېرىدىغان، بىر پۇلنى
"ئانام"، يەنە بىر پۇلنى "دادام" دەيدىغان ئاچكوز بىر باي
بار ئىكەن.

كەنجى ئوغۇل ئاشۇ باينىڭ ئىشىك ئالدىغا كەپتۇ، ئاۋا-
زىنى بولۇشىغا قويۇۋېتىپ: "كورسە كومۇر، كورمىسە ئالتۇن.
ئەرزان ساتمەن، نەق ساتمەن، پۇلغا ئامراقىلار بۇنى دەرھال
سېتىۋالسۇن! ..." دەپ توۋلاپتۇ.

كەم ئەقىل، ئاچكوز باي بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئويسىدىن
سىرتقا چىققىچە نەچچە يىقىلىپ - قويۇپ، "سۇبھانىللا"نى تالاي
قېتىم ئوقۇپ كەنجى ئوغۇلنىڭ يېنىغا كەپتۇ - دە، ئاستا پىچىر-
لاپ سورايتۇ:

— تاغرىڭدىكى نىمە؟

— دىدىمغۇ، كورسە كومۇر، كورمىسە ئالتۇن، بۇ تاغارغا
قاچىلانغىنى ئەسلى ئوتۇن، ھازىر كومۇردەك كورۇنىدۇ، ئەل
ئۇيقۇغا كەتكەندە ئاغزىنى ئاچساڭ بۇ كومۇر ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ.
ئالاي دىسەڭ ساڭا مىڭ تىللاغا ساتمەن، بولمىسا ئىشىگىمنى
ھەيدەپ قايتىمەن، — دەپتۇ بالا.

بۇ گەپ كالتە پەم باينى قىزىقتۇرۇپتۇ. "ئالتۇن" دىگەن
گەپ ئەقلىدىن يەنىمۇ ئېزىقتۇرۇپتۇ. "باشقا بىر كىم ئېلىۋالمىغ-
دى" دەپ ئەنسىرەپ توت تامغا بېقىپتۇ، ئاندىن كەنجى ئوغۇل

نى ئۈزۈۋالەپ، دولىسىغا قېقىپتۇ. ھەرقانچە پىششىق، ئاچكۆز بولسىمۇ بىر تاغار "ئالتۇن" نىڭ ئالدىدا مىڭ تىللا ھېچىنىمە كۆرۈنمەپتۇ، شۇڭا باھاسىنى تالاشماي دىگىنىگە ئاپتۇ، كۆمۈر بايغا قاپتۇ. مىڭ تىللانى كەنجى ئوغۇل يانچۇغىغا ساپتۇ. ئۇ مال بازىرىدىن ياراملىق ئىككى خېچىر سېتىۋاپتۇ. ئاشلىق بازىرىدىن ئىككى تاغار بۇغداي، گوش بازىرىدىن يېرىم سان گوش ئاپتۇ. سودىلىقى تۈگىگەندىن كېيىن ناخشىسىنى دوڭ قاتۇرۇپ مەھەللىسىگە قايتىپتۇ.

چوڭ خوتۇنىدىن بولغان توققۇز ئوغۇل قارىغىدەك بولسا، ئىنىسى ئىككى خېچىرغا مال يۈكلەپ، ناخشىسىنى بولۇشىغا ئو-قۇپ كېلىۋاتقىدەك. بۇ ھالدىن گاڭگىرىغان پېتى بىر بىرىگە كۆز قىسىپتۇ. ھەيرانلىغىنى مىڭ تەسلىكتە بېسىپتۇ. ئارىدىن بىر-سى، ئارقىدىن ھەممىسى چىقىپ يولنى توساپتۇ، يالغاندىن ئىدھ-ۋال سورايتۇ ۋە "بۇنچە نەرسىنى نەدىدىن تاپىتلىق؟" دەپ قىستاپتۇ.

كەنجى ئوغۇل بولغان ئىدھۋالىنى، قىلغان ئامالنى، تاپقان پۇل - مالنى ئاڭلىرىغا جايى - جايى بىلەن سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇلارنىڭ قوسىغىغا جىن كىرىپتۇ. ئۇلار ئوي-گە چىقىپ بىر ھەپتىدىن بۇيان ياسىغا توققۇز ئىگىرىنى يىغىپ ئوت قويۇپتۇ. كويۇپ لاخشى بولغاندا ئۇستىگە مائال سۇ قويۇپتۇ. چوغ كۆمۈرگە ئايلىنىپتۇ. كۆمۈر - تاغارغا جايلىنىپتۇ. توق-قۇز ھورۇن بازارغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار بازارنى چوڭ-لىمەپ، ۋاقىراپ - جاقىراپ ھالدىن كېتىپتۇ، بىر چاغدا قەدىمى ھىلىقى كۆمۈرنى "ئالتۇن" دەپ سېتىۋالغان كەم ئەقىل، ئاچكۆز باينىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا يېتىپتۇ.

بۇ چاغدا باي ئالدىنىدىن غەمگە چۆمۈپ، مىڭ تىللا-نىڭ دەردىدە تىنماي ياش توكۇپ، پۇتى كويىگەن توخۇدەك

بىقىراپ، ئېچاق تەككەن توپاقتەك ۋاقىراپ يۈرگەن ئىكەن. "كورسە
كومۇر، كورمىسە ئالتۇن، ئەرزان ساتمەن، نەق ساتمەن" دەپ
ۋاقىزاشقان ئاۋازنى ئاڭلىغان باي ئويىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ،
بۇلارنى ئۇرۇپ - سورەپ قازىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپتۇ. قازى
ئەھۋالىنى ئوقۇپ، توققۇز ئوغۇلنى قىرىقتىن دەررە ئۇرغۇزۇپ-
تۇ. ئاندىن يانچۇقلىرىنى ئوڭ - تەتۈر قىلىپ بار - يوقىنى
بايغا تاپشۇرۇپتۇ. ھەتتا مىنىپ بارغان ئىشەكلىرىنىمۇ ئېلىۋاپتۇ.
تاياق دەستىدىن ئۈستىخانلىرى ئوزىنىڭ ئەمەستەك، مال -
بىلىتىدىن ئايرىلغاننىڭ ئىچ پۇشۇغىدا مەس - ئەلەستەك بولۇپ
قالغان توققۇز ئوغۇل دەرت - ئەلەمگە پايلىماي، قىلىۋاتقان
ئىشنىڭ ئالدى - كەينىنىمۇ ئويلىماي مەدەللىسىگە چىقىپتۇ.
كەنجى ئوغۇلنىڭ ئويىگە كىرىپ، ئۇنى ئۈزلەپ ئويان - بۇيانغا
يېقىپتۇ. ئۇنى قاپالماي جىلى بولغىنىدىن كەنجى ئوغۇلنىڭ
ئېتىقامىنى ئانىسىدىن ئاپتۇ - بىچارىنىڭ گېلىنى غىقىدە
سقىپتۇ.

بىر چاغدا، كەنجى ئوغۇل تۈگەنەندىن قايتىپ كېلىپ
ئويىگە كىرگەندەك بولسا، ئانىسى ئولۇك ياتقىدەك، ئوغلىنىڭ كوز-
لورىدىن قاراملاپ ياش توكۇلۇپتۇ. بۇ ئىشنى ئاكىلىرىنىڭ قىل-
غىنىنى بىلىپ، چىشلىرى گەز - گەز بولۇپ، مۇشتلىرى تۈگۈلۈپ-
تۇ. لېكىن "قازاغا رىزا، بالاغا سەۋرى" قىلىپ ئاچچىسىدىن
يېنىپتۇ. بىر ھازا ئويلىغاندىن كېيىن، ئەپچىل بىر چارە ئويلاپ
قېلىپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە مەرھۇمنىڭ ئۈستىنى ئېشىنى يەڭگۈش
لەپ، پاخشىنى ياغاچقا پەلەكۈشلەپ، پەلەكۈشنى ئۈستىغا مىسلەپ،
ئانىسىغا كېلىشتۈرۈپ پەداز قىپتۇ. ئاندىن كېيىن خېچىرغا ئاۋاي-
لاپ مىندۈرۈپ، يېقىلىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن قولتۇغىنى ئىككى
ئاجىغا ئىلدۈرۈپ، سەھرا تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

بۇ سەھرادا ناھايىتى پەخىق، گەپلىرى سېسىق، كۆزلىرى
 قىسق، ئاچچىنى يامان بىر باي ئالتە مولۇق يەرگە خامان يا-
 ساپ بۇل بۇغدايلىرىنى يېسىپ تۇرغان ئىكەن. كەنجى ئوغۇل
 ئانىسىنى مەندۈرگەن خېچىرىنى باينىڭ خامنىغا ھەيدەپ قويۇپتۇ.
 ئوزى بولسا سەل يىراقتىكى بىر كالتە تامنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ
 تاھارەتكە ئولتۇرۇپتۇ. خېچىر بۇغداينى كورسەلتىپ يىگىلى تۇ-
 رۇپتۇ. پەخىق باي بۇ ھالىنى كورۇپ ئەرۋايى قىرىق گەز ئور-
 لەپ، ئاغزىنى بۇزۇپ تىل سالىنىچە يۈگۈرۈپتۇ ۋە قولىدىكى
 تومۇر ئارا بىلەن خېچىر ئۈستىدىكى مەرھۇمنى بىرنەچچىنى
 كۈرۈپتۇ. مەرھۇم يەرگە يىقىلىپ چۈشۈپتۇ.

شۇ چاغدا كەنجى ئوغۇل كالتە تامنىڭ ئارقىسىدىن تەبى-
 لىنى كۆتەرگەن پېتى يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئانىسىنىڭ مەڭزىگە -
 مەڭزىنى يېقىپ "ۋاي ئانام" دەپ يىغلاشقا باشلاپتۇ.
 باي نىمە قىلارنى بىلەلمەي، ھاڭىۋېقىپ تۇرۇپ قاپتۇ،
 كەنجى ئوغۇل "ئانامنى تولە!" دەپ باينىڭ ياقىسىدىن ئاپتۇ.
 خۇن دەۋاسى قىلىمەن دەپ قازى قېشىغا سورەپ، بولۇشىغا داۋ-
 راڭ سايپتۇ.

باي كەنجى ئوغۇلغا بىر ھازا يالۋۇرۇپتۇ. ئاندىن ئىككىسى
 سوزلىشىپ، باينى قازىنىڭ قېشىغا سورىمەيدىغان، كەنجى ئوغۇل
 مۇ بۇ ئىشنى بىر كىمگە دىمەيدىغان، باي 20 تاغار بۇغداي،
 20 ئىشەك، 2 مىڭ تىللا نەق پۇل بېرىدىغان، جەسەتنى كەنجى
 ئوغۇل ئاستىلا ئاپىرىپ كۆمۈدىغانغا كېلىشىپتۇ.

گەتمىسى، توققۇز ئوغۇل قارىغۇدەك بولسا كەنجى ئوغۇلنىڭ
 ھويلىسى ئاش بىلەن ئىشەككە، يانچۇغى پۇل - پىچەككە تولۇپ
 كەتكەنمىش. ئۇلار كەنجى ئوغۇلنىڭ ھويلىسىغا كەپتۇ:

— گەمسالام ئىنىم، بۇنچە مال - دۇنيانى نەدىن تاپتىڭ؟ —

دەپتۇ.

كەنجى ئوغۇل چاندۇرماي كورۇشۇپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:
 — كېچىدىن ئويىگە ئوغرى كىرىپتىكەن، ئانام، دەستى تۇ-
 يۇپ قېلىپ جەڭلىشىپتۇ، ئاياللىغىغا باقمىي ئېلىشىپتۇ — بەللىشىپتۇ.
 ئوغرى ئانامنىڭ گېلىدىن بوغۇپ ئولتۇرۇۋېتىپتۇ. تۈگمەندىن
 كەلسەم بىچارە ئانام ئولۇك پېتى يېتىپتۇ. ئانامنى، خېچىرغا
 ئارتىپ ئاغامچا بىلەن چېكىپ، مەھكەم تارتىپ بازارغا باردىم.
 "ئانا گوشى ئالامدۇ؟" دەپ ۋاقىردىم. نەق پۇلى بارلار تىللا-
 غا، پۇلى يوقلار ئىشەك ۋە ئاش — تاغارغا تاللىشىپ سېتىۋالدى.
 بۇ مال — دۇنيا "ئانا گوشى" ساتقان پۇلغا كەلگەن.
 توققۇز ئوغۇل بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىشىنىپتۇ، ئەخمەقلىغىدىن
 يالغاننى راست دەپ ئىشىنىپتۇ. تۈزۈك بىر مەسلىھەت قىلىشا —
 قىلىشمايلا ئويىگە بېرىپ ئانىسىنى بوغۇپ ئولتۇرۇشۇپتۇ.
 كەنجى ئوغۇلنىڭ ئېيتقىنى بويىچە، ئانىسىنىڭ ئولۇگىنى
 ئىشەككە تېكىپ، سەھەرلەپ مېڭىپ بازارغا بېرىپ "ئانا گوشى
 ساقىمىز" دەپ ۋاقىراپ — جاقىراپتۇ، ئۇنلىرى پۈتۈپتۇ، دەرمانى
 كېتىپتۇ، ۋاقىت كەچ پىشىندىن ئۆتۈپتۇ. ئەمما ھېچكىم "ئانا
 گوشى" سېتىۋالماپتۇ، ئەكسىچە، بۇلارنى "ساراڭ" ئىكەن دەپ
 چوڭ — كىچىك، ئۇلۇغ — ئۇشاق ھەممىسى مەسخىرە قىلىپتۇ.
 چالما — كېسەك ئېتىپ، لاي چېچىپ بازاردىن قوغلىۋېتىپتۇ.
 توققۇز ئوغۇل دەردىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىي غالجىرلىشىپ
 تۇ. كەچتە مەلىسىگە كېلىپلا ئىنىسىنى تۇتۇپ تاغارغا سولاپ،
 ئىشەككە ئارتىپ دەرياغا تاشلىۋەتمەك ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ.
 ماڭا — ماڭا بىر يەرگە بارغاندا، ماغدۇرى كېتىپ راسا
 ھارغاندا، ئىشەكنى ئوتلاققا قويۇۋېتىپ، ئوزلىرى سەل يىراقتىكى
 ئېرىق بويىغا بېرىپ قاتتىق — قۇرۇق نانلىرىنى ئېرىقتىكى سۇغا
 چىلاپ يېگىلى تۇرۇپتۇ.
 كەنجى ئوغۇل تاغارنىڭ ئىچىدە يا ياتالمىي، يا قوپالمىي

قىيىنلىق، تەقدىرىگە تەن بېرىپ تۇرغاندا يېقىنلا بىر يەردىن قويلارنىڭ ھەرىكەتلىنىشى، ئىككى ئادەمنىڭ گەپلىشىدىن ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپتۇ. ھايال ئۆتمەي بۇ ئاۋازلار ئىشەنچلىك يېنىدا پەيدا بولۇپتۇ.

— كىمنىڭ ئىشىگىدۇ بۇ، ئۈستىدە يۈكمۇ بار ئىكەن، —

دەپتۇ بىرسى.

— خۇدانىڭ بەرگەنى شۇ — دە، ھەيدە ئىشەنچى، —

دەپتۇ يەنە بىرسى.

بۇلارنىڭ سۆز — پارىقىدىن تاغار ئىچىدىكى كەنجى

بۇ ئىككى ئادەمنىڭ بىرىنىڭ باي، يەنە بىرىنىڭ قويىچى —

مالاي ئىكەنلىكىنى پەم قىپتۇ. كەنجى ئوغۇل بىر پەس ئويلىنىپ

ۋالغاندىن كېيىن كالىسىغا بىر ئەقىل كەپتۇ. پۇرسەتنىڭ بار

دا بىردەم بەس قىلىپ باقماقچى بولۇپ يوقىلىپ "ئەھ — ئەھ"

دەپتۇ.

يوقىل ئاۋازىدىن چۈچۈگەن باي:

— كىم سەن؟ تاغارنىڭ ئىچىدە نىمە قىلىپ يۈرسەن؟ —

دەپ توۋلاپتۇ.

كەنجى ئوغۇل:

— كىم بولاتتىم، ھاكىم بولمايمەن دەپ مەنەپەتتىن قېچىپ

تاغارغا كىرىۋالغان ئادەممەن!... — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. بۇ

گەپنى ئاڭلىغان باي:

— شۇكىرى، ئۇزاقتىن بېرى مەنەپەت تاما قىلىپ ئاللاغا قىل

غان يىغا — زارىم ئىشقا ئاشىدىغان چاغ كەپتۇ، — دەپتۇ — دە،

تاغارنى ئىشەنچتىن چۈشۈرۈپتۇ، كەنجى ئوغۇلنى تاغاردىن

چىقىرىپتۇ.

— سۆزلە، — دەپتۇ باي، — كىم سېنى ھاكىم بول

دەپ قىستىدى؟ تاغارغا كىم سولسىدى؟ قانداق قىلىپ ھاكىم

بولغۇلۇق؟

كەنجى ئوغۇل:

— تۇنۇگۇن ئۆيدە ئولتۇرسام، بىر توپ ياساۋۇلار كېلىپ، "سۆزنى شەھەرنىڭ ھاكىمى قىلماقچى، مەپىگە چىقسىڭ" دەپ كەپتۇ، مەن "تېپىقىغا تىرىكچىلىكىمنى قىلاي، مەنسەپ قۇتۇشتى بىلمەيمەن" دەپ بىر كۈن يالۋۇردۇم. ئۇلار "پادىشانىڭ بۇيرۇقى" دەپ زادى ئۇنىمىدى، ئاخىرى تاغارغا سولاپ ئېلىپ ماڭىدى. ياساۋۇللار مۇشۇ يېقىندا ئارام ئېلىۋاتىدۇ، — دەپتۇ. باي ناھايىتى مەنسەپپەرەس، تاماخور ئادەم ئىكەن، ئۇنىڭ ئۇزاقتىن بېرى بىرەر مەنسەپنىڭ چوققىسىغا مىنگۈسى بولمىسىمۇ. ھىچ يولىنى قىلالماي يۈرۈپتىكەن. كەنجى ئوغۇلنىڭ سوزى ئۇنىڭ مەنسەپ تاماسىنى — ئارزۇ تەقەززاسىنى ھەسسىلەپ ئاشۇرۇپتۇ. شۇڭا:

— ئەي ئەخمەق، مانا، ئالدىڭىدا تۇرغان ئىككى يۈز قوي، ئەندە مالچى، مەن ھاكىم بولۇشقا رازى، ئىككىمىز مالنى مەنسەپكە، مەنسەپنى مالغا تېگىشەيلى، بولامدۇ؟ — دەپتۇ. كەنجى ئوغۇل بىلەن مالچى ھىلىقى باينى ئېلىپ، ئۇنى تاغارغا كەپلەپ، ئاغزىنى چېكىپ، ئىشەككە بۇرۇنقىدەك ئارتىپ قويۇپ، مالنى ھەيدەپ يولغا راۋان بوپتۇ. قويچى مالاي مەنسەپپەرەس، ئاچكوز بايدىن قۇتۇلغىنىغا، كەنجى ئوغۇل 200 قويلۇق بولغىنىغا خوش بولۇپ، خوشلىشىپ ئايرىلىپتۇ.

ئەتىسى توققۇز ئوغۇل ئورنىدىن ۋاقىتچە تۇرۇپ، كەنجى ئوغۇلدىن قۇتۇلدۇق دەپ ھەيدىسىگە ئۇرۇپ تالاغا چىققۇدەك بولسا ئەتراپنى بىر پادا قويلىق ئاپتۇ. ئۇلار كەنجى ئوغۇلنى يەنىلا ھايات ھالىتىدە كۆرۈپ "ئالسا - توۋا!" دەپ دات سايپتۇ.

— گولمىدىڭمۇ؟ بۇ قويىلارنى نەدىن ھەيدەپ كەلدىڭ؟ —

دەپ سوراپتۇ ئاكىلىرى.

— ياق، ئولمىدىم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ كەنجى ئو-
غۇل، — بۇ قويىلارنى سىلەر مېنى تاشلىۋەتسەن دەريانىڭ تې-
گىدىكى يايلاقتىن ھەيدەپ كەلدىم.

— ئاران مۇشۇ قويىلارلا بارمىكەن، ياكى ...

ئاكىلىرىنىڭ ئاچكۆزلۈكى، بەدىئىيەتلىكىدىن توپىغان كەنجى
ئوغۇل كۆڭلىگە بىر پىلاننى پۈكۈپ، چاندۇرماي مۇنداق دەپتۇ:
— ۋاي ئاكىلىرىم، ئۇ يەردە پادا - پادا قويىلار، قو-
تان - قوتان ئۇيىلار، ئىشقىلىپ ھەممە نىمە بار ئىكەن،
مەن ئۈزۈمگە چۈشلۈك ھەيدەپ كەلدىم. قالغانلىرى "بىزنىمۇ
يۈرۈك ئالەمگە ھەيدىگەچ كەت" دەپ مەرىشپ، ھۆكۈرىشپ
قالدى ...

— جېنىم ئۇكام، — دەپتۇ ئۇلار، — بىزگە شۇ يەرنى
كورسىتىپ قويغان بولساڭ، سېنىڭ سايەڭدە بىزمۇ مال - چارۋە-
لىق بوپقالغان بولساق؟ ...

— ماقۇل، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، — يۈرۈڭلار، مەن
سىلەرگە قوي بار يەرنى كورسىتىپ قوياي.

توققۇز ئوغۇل كەنجى ئوغۇلغا ئەگىشىپ يولغا چىقىپتۇ.
بىر چاغدا دەريانىڭ چوڭقۇر يېرىگە بېرىپ، ئىگىزدىن توۋەنگە
بېقىپتۇ. ئۇلار كورۇپتىكى، سۇنىڭ ئاستىدا بىر تالاي قوي -
قوزلار مەرىشپ تۇرغەدەك. بۇ ئەسلى كەنجى ئوغۇل ھەيدەپ
كەلگەن قويىلارنىڭ سۇدىكى سايىسى ئىكەن.

— ئەنە، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، — قويىلار مۇشۇ

يەردە.

توققۇز ئوغۇل بىر بىرسىدىن قىزغىنىپ، بۇرۇنساق سۇغا
چۈشۈپ كۆپرەك قوي ھەيدەپ چىقىشنىڭ غېمىدە ئارقا - ئارقى-

دىن دەرياغا سەكرەپتۇ - دە، سۇغا غەرق بولۇپ ئولۇپتۇ.
كەنجى ئوغۇل خاتىرجەم ھالدا مەھەللىسىگە قايتىپ كېلىپ،
دادىسىنىڭ ئىگەرچىلىك ھۇنرىنى يېڭىۋاشتىن قولىغا ئېلىپ،
ئوي - ئوچاقلىق بولۇپ، بالا - چاقا تېپىپ ئوز تىرىكچىلىكىنى
قلىپتۇ.

مەلىكە دىياسۇز

بۇرۇن بۇرۇنكىدىن، سوقا تۇرىدىكىن، سېغىزخان جەدىدىكىن، قۇيرۇ-
غى يەردىكىن، پاقاراۋاپچىدىن، سالماغىچە كىچىكىن، بۇرگە ئۇسۇلچى،
پاشا غەزەلچىدىن. شۇل زاماندا بىر پادىشاھ ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ مە-
لىكە دىياسۇز دىگەن بىرلا قىزى بار ئىكەن، بۇ قىز ناھايىتى
ساھىبجامال بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدىدا ئاي ۋە كۈنمۇ خىجىل بول-
دىكەن. قىز چوڭ بولۇپ تۇرمۇش يېشىغا يېتىپتۇ. بۇ قىزغا نۇر-
غۇن پادىشاھلاردىن كېلىن قىلىۋېلىش ئۈچۈن ئەلچىلەر كەپتۇ.
پادىشاھنىڭ دۇنيالىقتا بىرلا پەرزەنتى بولغاچقا "قىزىم كىچىك"
دەپ جاۋاپ بېرىدىكەن. پادىشاھنىڭ شەھىرىدە بىر ئاشىق بار
ئىكەن، بۇ ئاشىق چىلىمنىڭ سەيخانىسىغا تاماكىنى پۈتەيدەك
قۇيۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تىزەك چوغىنى قويۇپ چېكىدىكەن. بىر
كۈنى پادىشاھ تاھارەت ئېلىپ ئۆز ھوجرىسىدىن چىقىۋاتسا نا-
شىق پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ: "ھەق شەيدىللا" دەپ ئوۋلاپتۇ.
پادىشاھ: "ئەجەبمۇ بۇ ئاشىق سەھەردە كېلىپ قالدى، دەرھال
سەدىقە بېرىشىم كېرەك" دەپ كەينىگە كىرىپ غەزىدىن بىر ل-
گەندە تىللا ئېلىپ چىقىپ ئاشىققا تەڭلەپتۇ. ئاشىق تىللانى ئال-
ماپتۇ. پادىشاھ:

- ئەي ئاشىق، تىللانى ئالمىساڭ نىمە تىلەيسەن؟— دەپتۇ.
- سىز بېرەي دەڭ، ئاندىن مەن تىلەيدىغان نەرسىنى
- دەيمەن،— دەپتۇ ئاشىق.
- نىمە تىلەسەڭ شۇنى بېرىمەن، تىلەيدىغان نەرسىنى
- دىگەن،— دەپتۇ پادىشاھ.

— ئىككىنچى قېتىم بېرىمى دەك، — دەپتۇ ئاشق.
— تىلىگىنىڭنى بېرىمى، — دەپتۇ پادىشا. شۇنداق قىلىپ
پادىشانىڭ ۋەدىسىنى ئالغاندىن كېيىن ئاشق:
— سىزنىڭ قىزىڭىز مەلىكە دىلسۇزنى خۇدا يولىدا تەلەپ-
مەن، — دەپتۇ.

پادىشا بۇ سوزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن تۇرۇپ قېلىپ:
— يامان يەردىن تۇتۇڭ، دۇنيادا يالغۇزلا بىر قىز ئىدى.
خەير، مەن جاۋابىمنى بېرىمى. بىر پەرزەنت ئەر بىلەن ئايالنىڭ
بولدۇ، مەن ئايالسىدىن سوراپ چىقاي، — دەپ ئويىگە كىرىپ
كېتىپتۇ.

پادىشا ئويىگە كىرىپ ئايالغا بولغان ۋەقەنى تولۇق
بايان قىلىپتۇ، ئاخىرىدا:

— ۋەدە قىلغانلىقىم ئۈچۈن مەن ئۆزۈمگە تېگىشلىك قىس-
مىنى بېرىمى، سەن نىمە دەيسەن؟ — دەپتۇ.
پادىشانىڭ ئايىلىمۇ سېخى ئايال ئىكەن، پادىشانى سە-
نىماق بولۇپ:

— دۇنيادا بىرلا پەرزەنتىمىز تۇرسا — بېرىمىڭىزمۇ؟ —
دىگەن ئىكەن، پادىشا:

— ئۇنداق بولسا سەن بېرىمىڭنىڭ مېنىڭ تېگىشلىكىمنى
بېرىمى، — دەپ قولىغا قىلىچنى ئاپتۇ. مەلىكە دىلسۇز ئۇخلاۋات-
قان ئىكەن، شۇڭا پادىشا:

— خوتۇن، مەن لەۋزىمىدىن يانالمايمەن. قىزىمنى قىلچە
ئاممىكى پارچە قىلىمەن. بىرى ئۆزۈڭگە قالدۇ. بىرىنى ئاشققا
بېرىمەن، — دەپتۇ. پادىشانىڭ خوتۇنى:

— ھىلىغۇ بىر قىز ئىكەن، ئەگەر سىز خۇدا يولىدا بېرىمىڭىز
بولسىڭىز مەن قىز بولسىمۇ بېرىمى، — دەپتۇ. پادىشا خوتۇنىغا
قىزىنى ئويغىتىپ چىقىشنى بۇيرۇپتۇ، پادىشانىڭ خوتۇنى قىزىنى
ئويغىتىپتۇ. قىز:

— ئانا، نىمە ئىش؟ — دەپتۇ. قىزنىڭ ئانىسى:
— قىزىم، دادىڭىز باياقىن تاھارىت ئالغىلى چىقىپ بىر
ئاشىققا ئۇچراپتۇ، — دەپ دادىسى بىلەن ئاشىق ئوتتۇرىسىدا
بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.
— دادام مېنى ئاشىققا بەرگەن بولسا سىز نىمە دىدىڭىز؟ —
دەپ سوراپتۇ قىز.

— مەنمۇ دادىڭىزنىڭ پىكىرىگە قوشۇلدۇم، — دەپتۇ ئانىسى.
— سىلەر مېنى خۇدا يولىدا ئاشىققا بەرگەن بولساڭلار
مەنمۇ ئوزەمنى خۇدا يولىدا ئاشىققا تەقدىم قىلىدىم، — دەپ
جاۋاپ بېرىپتۇ قىز.

شۇنىڭ بىلەن قىز بىر خالىدا ئۇن، چاي قاينىتىدىغان
بىر دانە چوگۇن، بىر چۈچەك، بىر سىقىم تىللانى يانچۇقىغا
سېلىپ چىقىپتۇ. پادىشا ۋە خوتۇنى قىزنى ئاشىققا قوشۇپ يول
غا سايىپتۇ. ئاشىق مەلىكە دىلسۇزنى كەينىگە سېلىپ يولغا راۋان
بوپتۇ. ئاشىق مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، يول يۈرۈپمۇ مول يۈرۈپتۇ. مە-
لىكە:

— ئويىڭىز قەيەردە؟ — دەپ سورىغان ئىكەن، ئاشىق:
— توغراق مازار دىگەن يەردە بىر تېمى بار، ئۈچ تېمى
يوق بىر ئويۇم بار، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. نەتىجىدە ئۇزۇن
يول يۈرۈپ بىر توغراقلىق قەۋرىستانلىققا بېرىپ، بىر پۇچۇق گۈم-
بىزگە كىرىپتۇ. قارىسا، دىگەندەك بىر تېمى بار، ئۈچ تېمى يوق
ئىكەن، مەلىكە ئاشىققا قاراپ:

— گەي ئاشىق، ئويىڭىزنىڭ ئۈچ تېمى يوق، ئۈستىمۇ
پۇچۇق ئىكەن. قار، يامغۇر، بوران بولىدۇ. بۇ مازارلىقتىكى دەرەخلەر
بىزدەك ئاشىقلارنىڭ. سىز ئاشۇ كورۇنگەن يۇرتقا بېرىپ، بىر
تامچى، بىر ياغاچچى چاقىرىپ كەلسىڭىز، تامچى ئۈچ تامنى
ئېتىپ بەرسە، ياغاچچى ئۈستى يېپىپ بەرسە، ئاندىن خاتىرجەم

ئولتۇرساق، — دەپتۇ. ئاشق مەلىكىگە قاراپ:

— ياغاچچى بىلەن تامچىغا پۇل بەرمىسەك بۇ ئىشلارنى قىلىپ بەرمەيدۇ. مەندە ئۇلارغا بەرگىدەك ھىچنەرسە يوق، — دەپتۇ. مەلىكە يانچۇغىدىن 2 تىللانى ئېلىپ:

— تىللانى ئاپىرىپ بىرىنى تامچىغا، بىرىنى ياغاچچىغا بېرىپ چاقىرىپ كېلىڭ، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاشق يۇرتقا بېرىپ بىر تامچى بىلەن بىر ياغاچچىنى چاقىرىپ كېلىپ ئوينى رېمونت قىلدۇرۇپتۇ، بارنى يېتىپ يەپتۇ. يەيدىغان نەرسىلەر تۈگەپتۇ، مەلىكە:

— ئەي ئاشق، يەيدىغان نەرسىلەر تۈگىدى. ئورنىڭىزدىن تۇرۇپ يىگۈلۈك تېپىپ كېلىڭ، — دەپتۇ. ئاشق بولسا: — مەلىكەم، سىز بولسىڭىز بولىدى، — دەپ يېتىۋېرىپتۇ. مەلىكە يەنە:

— يەيدىغان نەرسە پۈتۈنلەي تۈگىدى، سىز دەرھال يەيدىغان نەرسە تېپىپ كېلىڭ، — دەپتۇ. ئاشق:

— ئۇنداق بولسا ماۋۇ خالىتىنى سىز كۆتىرىڭ، مەن ئار-قىڭىزدىن ماڭاي، شۇنداق قىلىپ بىرەر يىگۈلۈك نەرسە تېپىپ كېلەيلى، — دەپتۇ. مەلىكە ئاشقنى ئورنىدىن تۇرغۇزۇپتۇ ۋە:

— بۈگۈن بازاركۈنى. ماۋۇ ئون تىللانى ئېلىپ بازارغا بېرىپ سەككىز تىللاغا بىر پارچە رەخت ھەم ھەر خىل رەڭلىك يىپ ئالىسىز. قالغان ئىككى تىللاغا ئون، سەي - كۆكتات، ياغ قاتارلىق نەرسىلەرنى ئېلىپ كېلىڭ، — دەپ ئەۋەتىپتۇ.

ئاشق پۇلغا دېگەن سودىلىقنى قىلىپ كەپتۇ. مەلىكە بازاردىن ئالغان ھەرخىل يىپ ۋە رەختتىن يەنە بىر بازارغىچە بىر دانە ياغلىق تىكەپتۇ. بۇ ياغلىق ناھايىتى كۆركەم ئىكەن. بازار كۈنى ئاشقنى بۇ ياغلىقنى بازارغا ئاپىرىپ مەلىكە تىللاغا سېتىپ، يەنە ھەرخىل يىپ ۋە رەخت سېتىۋېلىپ باشقا سودىلىقنىمۇ قىلىپ كېلىشنى، لېكىن

ياغلىقنى مىڭ تىللاغىلا سېتىشنى، بىرى كەم مىڭ تىللا بولسا ساتماستىلىقنى تاپىلاپتۇ ۋە:
— سىز ياغلىقنى بىر چېقىر كوز، بوز ئاتلىق يىگىتكە ساتماڭ. ئەگەر سېتىپ قالسىڭىز مەندىن قۇرۇق قالسىز، — دەپتۇ.
ئاشىق ياغلىقنى بازارغا ئاپىرىپتۇ. ياغلىقنى كورگەن خېرىدارلار 999 تىللا قىلىشىپتۇ. لېكىن مىڭ تىللاغا ئالدىغان كىشى چىقماپتۇ. شۇ ئارىدا مەلىكە دىگەن ھىلىقى يىگىت كېلىپ ياغلىققا كوزى چۈشۈپتۇ. ئاشىقنىڭ ئېسىدىن مەلىكىنىڭ بۇ يىگىتكە ساتماسلىق توغرىسىدىكى تاپشۇرۇقى سۆزلىرى چىقىپ قاپتۇ.

— ياغلىقنى ساتامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ يىگىت ئاشىقتىن.

— ھەئە، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ ئاشىق.

— نەرقى قانچە؟ —

— مىڭ تىللا.

شۇنداق قىلىپ يىگىت مىڭ تىللانى بېرىپ ياغلىقنى سېتىپ ئاپتۇ. دەل شۇ چاغدا مەلىكىنىڭ سۆزى ئېسىگە چۈشۈپ قالغان ئاشىق:

— مەلىكەم ساتماڭ دىگەن، — دەپ يىگىتنىڭ

قولىدىن ياغلىقنى تارتىۋېلىپ، پۇلىنى بېرىپتۇ. ئاشىق ياغلىقنى

نى ئېلىپ باشقا كۈچىغا مېڭىپتۇ. يىگىت ئاشىقنىڭ ئارقىسىدىن ئە

گىشىپ مېڭىپتۇ. بىر ئوتۇنچى 2 ئىشەككە ئارتىلغان ئوتۇننى ھەي

دەپ ئۇچراپتۇ. يىگىت:

— ئوتۇنۇڭ نەچچە پۇل؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بىر تەڭگىدىن ئىككىسى — ئىككى تەڭگە، — دەپ جاۋاب

بېرىپتۇ ئوتۇنچى.

— ئۇنداق بولسا ئوتۇنۇڭ بىر تىللادىن ئىككى تىللا

بولسۇن، سەن كىيىمىڭنى ماڭا سېلىپ بېرىپ مېنىڭ كىيىمىمنى كىيىپ ئېتىمنى تۇتۇپ تۇرغىن. ئازراق ئىشىم بار. ئىشىمنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئىككى تىلانى ئۈزەڭ ئال، ئوتۇننىڭنىمۇ ئۈزەڭ ئال، — دەپتۇ.

— ماقۇل، — دەپتۇ ئوتۇنچى، كىيىمىمنى سېلىپ بېرىپ، يىگىتنىڭ كىيىمىنى كىيىپ، يىگىتنىڭ ئېتىمنى تۇتۇپ تۇرۇپتۇ. يىگىت ئوتۇنچىنىڭ كىيىمىنى كىيىپ ئوتۇننى ھەيدەپ ئاشقنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ ۋە ئاشققا يېتىشىۋېلىپ:

— ئەي ئاشق، ياغلىقنى ساتامسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. — بۇ ياغلىق، سېنىڭ ئىككى ئىشەك ئوتۇنۇڭنىڭ پۇلىغا كەلمەيدۇ، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئاشق.

— ياغلىقنىڭ نەرقى قانچە پۇل؟ — دەپ سوراپتۇ يىگىت.

— مىڭ تىللا، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئاشق.

— ئال، مانا مىڭ تىللا، — دەپ پۇلنى بېرىپتۇ ئوتۇنچى.

چى سىياقدىكى يىگىت.

ئاشق "ياغلىقنى ئوتۇنچىغا ساتتىم" دەپ خاتىرجەم بولۇپ بازارغا ئۆز سودىلىغىنى قىلغىلى مېڭىپتۇ. يىگىت ياغلىقنى ئېلىپ ئەسلىدىكى ئوتۇنچىنىڭ قېشىغا بېرىپ، كىيىم - كېچەكلىرى بىلەن ئاتنى ئېلىپ ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ. ئەمدى سوزنى يىگىتتىن ئاڭلايلى:

بۇ يىگىت ئەسلىدە باشقا بىر شەھەر پادىشاھىنىڭ ئوغلى بولۇپ مەلىكىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ دىدارىنى كۆرمەسەن ئاشقى بىقارار بولغان ئىكەن. يىگىتنىڭ دادىسى مەلىكىگە ئەلچى ئەۋەتكەندە مەلىكىنىڭ ئاتىسى "قىزم كىچىك" دەپ بەرمىگەن ئىكەن. مەلىكە بۇ يىگىتنىڭ ئۆزىگە ئاشق بولغانلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھېلىقىدەك چىرايلىق ياغلىقتىن بىرنى تىكىپ: "مېھرىنى ئۆزسۇن" دەپ چىقارتىپ بەرگەن ئىكەن.

يىگىت قىزنىڭ ئوت - پىراقىدا يۈرۈپ شەھەرگە كىرىپ ئۈزىدىكى ياغلىققا ئوخشاش ياغلىقتىن بىرىنى ئال- شىقىنىڭ قولىدا كورۇپ: "مەلىكىنى ئاشىققا بېرىپتۇ، ئاشىق دە- گەننىڭ ئويى مازارلاردا بولىدۇ. مەن بۇنى چوقۇم تېپىشىم كېرەك" دەپ ياغلىقنى ئېلىپ مەلىكىنى ئىزلەپ مېڭىپتۇ. ئەتراپتىكى مازار- لارنى ئىزلەپتۇ. لېكىن ھېچبىر مەلىكىنىڭ ئۇچۇرىنى ئالال- ماپتۇ. كۈن كەچ بولۇپتۇ. ئىزلەپ كېتىپ بارسا يىراق بىر جايدا چىراق يورۇغى كورۇنۇپتۇ. يىگىت ئېتىشى ئۇدۇل چىراق يورۇغى چىققان تەرەپكە چاپتۇرۇپ بېرىپ قارسا بىر مازارلىقتىكى گۆ- مەز ئىچىدە چىراق كويۇۋاتقان ئىكەن. گۆمەز ئالدىغا كېلىپ ئ- چىگە قارسا دىگەندەك مەلىكە ئولتۇرغان ئىكەن. يىگىت ئاتتىن چۈشەي: "قوپ ئۈزلۈگىڭدىن، ئاتقا مەن، ئەگەر رازى بولمە- ساڭ ئولتۇرىمەن" دەپتۇ. مەلىكە بىر قاراپلا ئاشىقنىڭ ياغلىقنى ساتماڭ دىگەن كىشىگە ساتقانلىقىنى بىلىپتۇ. يىگىتكە قارشىلىق قىلما ئۈزىگە خەۋپ يېتىدىغانلىقىنى سېزىپ ئورنىدىن تۇرۇپ بىر كوپىسىنى ئاتىنىڭ كەينىگە سايپتۇ. بىر خالىدا ئۇن، ياغاچ چۈچەك، تۇنىكە چوگۇننى ئېلىپ ئاتىنىڭ كەينىگە مىنىپتۇ. يىگىت مەلىكىنى ئېلىپ مېڭىپتۇ.

بۇلار يول مېڭىۋەرسۇن. ئەمدى گەپنى ئاشىقتىن ئاڭلايمىز: ئاشىق بازاردىن ئالدىغان نەرسە - كېرەكلىرىنى ئېلىپ ئوينىڭ ئالدىغا كەلسە چىراق ئوچىكەن، مەلىكىنى توۋلاپتۇ. ئاۋاز چىق- ماپتۇ. ئوي ئىچىگە كىرسە ئادەم يوق. دەرھال سىرتقا چىقىپ قارسا گۆمەز ئالدىدا ئاتىنىڭ ئىزى تۇرغان. بۇنى كورگەن ئاشىق ياغلىق ئالغۇچىنىڭ مەلىكە "ساتماڭ" دىگەن ۋە سېتىپ قا- تۇرۇۋالغان ئوتۇنچى قىياپىتىدىكى يىگىت ئىكەنلىكىنى سېزىپ ئاتىنىڭ ئىزىغا ئۈزىنى تاشلاپ ھۇشىدىن كېتىپتۇ. بىر ۋاقىتتىن

كېيىن ھۇشقا كېلىپ كېچىدە ئاتنىڭ ئىزىنى ئىزلەپ مەلىكىنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ.

ئەمدى سوزنى مەلىكىدىن ئاڭلايلى:

يىگىت مەلىكىنى ئاققا مىنىدۇرۇپ بىر كېسچە يول يۈرۈپ قاڭ ئاتقاندا 2 ئاچال يولغا كەپتۇ. مەلىكە دەرھال يىگىستىن سورايتۇ:

— سىزنىڭ شەھرىڭىزگە قايسى يول بىلەن ماڭىمىز؟

— جەنۇب تەرەپ بىلەن، — دەپتۇ يىگىت.

— ئاتنى توختاتسىڭىز، — دەپتۇ قىز، — سىزمۇ ھاردىڭىز،

مەنىمۇ ھاردىم. بىر دەم ئارام ئېلىپ تۇرسىڭىز، بىر پىيالىە چاي تەييارلاي، ئىككىمىز ئىچىپ ئاندىن يۈرۈپ كەتسەك.

— ماقۇل، — دەپتۇ يىگىت ۋە ئاتتىن چۈشۈپ ئولتۇرۇپتۇ.

مەلىكە پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ يىگىتنىڭ شەھىرىگە بارىدىغان يول تەرەپتە چاي قاينىتىپتۇ. خېمىر يۇغۇرۇپ ئوتقا كۆمەچ قىلىپ كۆمۈپ، ئىچىگە قولىدىكى ئۇزۇكنى سېلىپ، ئوچاققا ئوتۇننى كۆپرەك سېلىپ قويۇپ يىگىتنى ئويغىتىپ چاي ئىچىشىپ يولغا چىقىشىپتۇ.

ئاشق كېچىچە ئاتنىڭ ئىزىنى بويلاپ كېلىپ قارىسا يول ئىككىگە بۆلۈنگەن. مەلىكىنىڭ قايسى يولغا كەتكەنلىكىنى بىلمەي تۇرۇپ خۇمارى تۇتۇپتۇ. قارىسا جەنۇب تەرەپتىكى يولدا تۇتۇن چىقىۋاتقان، ئاشق شۇ يەرگە بېرىپ چىلىشنى ئېلىپ تاماكا سېلىپ چېكىپ، ئاندىن بىر يولغا ماڭماقچى بولۇپ چىلىشقا چوغىدىن بىر تال ئالاي دەپ ئوتنى كۆچىلىسا بىر دانە كۆمەچ چىقىپتۇ. ئاشق: "خودا ئەتىگەندە ماڭا بىر رىسقى بەردى، يىپ ئاندىن چىلىشنى چېكەي" دەپ، كۆمەچنى 2 پارچە قىلىشى بىلەن كۆمەچنىڭ ئىچىدىن مەلىكە دىلسۇزنىڭ ئۇزۇكى چىقىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇزۇكنى تونۇپ مەلىكىنىڭ مۇشۇ يولغا كەتكەنلىكى

گىنى جەزم قىلىپ يولغا راۋان بوپتۇ.
ئەسلىدە قىز: "ئاشىق ئويىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن
مېنىڭ يوقلىغىمنى بىلىپ گۈزەل كېلىدۇ. دەل مۇشۇ يەرگە كەل
گەندە 2 يولنىڭ قايسىسىغا مېڭىشنى بىلەلمەي خۇمارى بولىدۇ ۋە چىلىم
چېكىشكە ئىرت ئىزلەيدۇ. بۇ ئوقنى كولاپ كۈمەچ ۋە ئۇنىڭ
ئىچىدىكى ئۇزۇكنى كورۇپ مېنىڭ قايسى تەرەپكە كەتكەنلىگى
نى بىلىۋالىدۇ" دەپ شۇنداق قىلغان ئىكەن. يىگىت مەلىكىنى
ئۆز شەھرىگە ئېلىپ بېرىپتۇ.

ئاشىق بىر ئايدەك يول يۈرۈپتۇ. چاچ - ساقاللىرى ئو-
سۇپتۇ، تويغىدەك رىيازەت چېكىپتۇ. ئاخىرى بىر شەھەرگە يېقىن
لاشقاندا ھاردۇق ئالماقچى بولۇپ، ئىشكى ئالدىدا يىپ ئىگە
رىپ ئولتۇرغان موماينىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ.
— ئاشىق، قەيەردىن كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ موماي.

ئاشىق ئايالغا ئۆزىنىڭ كەلگەن يېرىنى ۋە كېلىشتىكى مەقسە-
تىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ. ئايال مۇنداق دەپتۇ:

— ئوغلۇم، سېنىڭ مەلىكەڭنى ئېلىپ كەلگەن پادىشانىڭ
شەھرى مۇشۇ. سېنى مەلىكەڭ تاپمىسا سەن مەلىكەڭنى تاپالماي-
سەن. ساڭا مەسلىھەت بېرەي، ئون ئىللا پۇل دەسمى قىلىپ،
ئۇيا، ئەڭلىك، تاغاق، سۈزگۈچ، گۈڭگۈت، تاماكا ئېلىپ شەھەرگە
كىرىپ پادىشانىڭ ئوردىسى ئالدىدا توۋلايسەن. كۈندۈزى مال
ساتىسەن، ئەھۋال ئۇقۇسەن. كەچتۇرۇن مېنىڭ ئويۇمىگە كېلىپ
قونىسەن، مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن ئاندىن مەلىكەڭنى تاپىسەن، —
دەپتۇ. ئاشىق بۇ ئايالنىڭ گېپىگە ماقۇل بولۇپ، دىگەن نە-
رسىنى ئاپتۇ. كۈندۈزى شەھەرگە كىرىپ پادىشانىڭ ئوردىسى ئال-
دىغا بېرىپ: "ئۇيا - ئەڭلىك، تاغاق - سۈزگۈچ" دەپ توۋلاپتۇ.
شۇنداق قىلىپ 5 كۈن ئولتۇرۇپتۇ، دەسلەپكى كۈنى بىر دانە چالا
نايفى سودا قىپتۇ. 2، - 3، - 4، - 5 - كۈنىگىچە بىر تىيىنىغۇ

سودا قىلالماپتۇ. 5 - كۈنى كەچتە ئاشق ئايالغا مۇنداق دەپتۇ:
— ئەي ئانا! مېنىڭ مەلىكەم بۇ شەھەردە يوقكەن. بەش
كۈندىن بېرى ئۇچۇرى بولمىدى. ئون تىللا پۇل سەرپ قىلىپ
مال ئېلىپ بىر تىيىنگە ساتماي، ئاران بىر چالا ئانغا سودا قىل
دىم. ئەمدى مەن باشقا شەھەرنى ئىزلەپ باقاي — دەپتۇ.
موماي:

— ئوغلۇم، ئەتە بىر كۈن تۇرغىن، ئەگەر يەنە ئۇچۇرى
بولمىسا ئاندىن قايسى تەرەپكە ماڭساڭ يولغا سېلىپ قويماي، —
دەپتۇ. ئاشق ماقۇل بولۇپ ئەتىسى يەنە شەھەرگە كىرىپتۇ.
بۈگۈنمۇ يەنە بىر چالا ئانغا سودا قىپتۇ، قايتىپ كېلىپ باشقا
جايدا ماڭماقچى بوپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە ھېلىقى موماي:

— ئالتە كۈن شەھەرگە كىرىپ سودا قىلغان ئالتە نې
نىڭنى پارچىلاپ تۇرغىن، مەن ئوتۇن تەييارلاي، شۇنىڭدا سۇ
قايناق ئېتىپ بېرىي، ئىچىپ ئاندىن يولۇڭغا ماڭغىن، — دەپ
ئوتۇنغا چىقىپ كېتىپتۇ، ئاشق بىر ئاننى پارچىلىسا بىر زىخچا
ئالتۇن چىقىپتۇ، 2 - 3 - 4 - 5 - نان ئىچىدىن 5 زىخچا ئالتۇن
چىقىپتۇ، ئاخىرقى ئاننى بىر پارچىلىسا بىر پارچە خەت چىقىپتۇ.
ئاشق خەت ئوقۇشنى بىلمەيدىكەن. ئوي ئىگىسى ئايال مەھەللىدىن
بىرنى چاقىرىپ كېلىپ پۇل بېرىپ خەتنى ئوقۇتۇپتۇ:
مۇيۇملۇك ئاشمىم!

شۇنى جەددى مەلۇم قىلىمەنكى، سىز مەن "ياغلىقنى ساتماڭ" دىگەن
يىگىتكە ياغلىقنى ساتقانلىقىڭىز ئۈچۈن، شۇ يىگىت مېنى قايتۇرۇپ
كەلدى. ھازىر 39 كۈن بولدى. كەلگەن ۋاقىتدا تەلەپ قويدى.
مەن: "ھەركىم مېنى ئۆز ئەمرىگە ئالماقچى بولسا قىرىق كۈن توي
قىلىشى شەرت. ئەگەر شۇ شەرتكە ئۆتمىسا ياكى شۇ كىشىنى ئۆلتۈر-
مەن ياكى ئۆزۈم ئۆلمەن" دەپ شەرت قويدىم.

ئۇ بۇ شەرتنى قوبۇل كوردى. بۈگۈن 39 كۈن بولدى، توي

بولۇۋاتىدۇ. مەن ئەركەك چۈنگە، كۆرۈنمەي 40 دانە مەلىكە بىلەن راۋاقتا تۇرىمەن. ئەتە 40 كۈن بولدى. نىكا ئوقۇلغاندىن كېيىن سىزنى مەن، يەنى سىز تاپالمايسىز. ۋاقىت جىددى. 5 زىخچا ئالتۇن چىقارتتىم. ئۇچىدىغان ئاتتىن ئىككىنى ئېلىپ تەييارلاپ، بىر دانە خۇرجۇن ئېلىپ، بىر كېچىنى 3 ھەسە قىلىپ، 2 ھەسە ئوتۇپ بىر ھەسە قالغاندا راۋاقتىڭ قېشىغا كېلىپ تۇرىسىز. بوخچانى تاشلايمەن، خۇرجۇنغا سالىسىز، سەكرەپ چۈشمەن. بىر ئاتقا سىز مىنىسىز، يەنە بىر ئاتقا مەن مىنىمەن، ئىككىمىز بىرلىكتە قاچىمىز.

مەلىكىڭىز: دىلۋىز

ئاشىق خەقنى ئاڭلىغاندىن كېيىن شەھەرگە كىرىپ دەرھال ئىككى ئات تەييارلاپ، ئاخشامدىلا راۋاقتىڭ تۇۋىگە كېلىپ ئولتۇرۇپ ئۇخلاپ قاپتۇ. بىر چاغدا بىر جىسەكچى راۋاقتىڭ ئىتراپىغا كېلىپ قاپتۇ. قارىسا ئات تۇرغان، بىر ئادەم ئولتۇرۇپ ئۇخلاپ قالغان. جىسەكچى "بۇ يەردە بىر گىپ بار" دەپ يوشۇرۇنۇپ تۇرسا، راۋاقتىن بىر نەرسە چۈشۈپتۇ. قارىسا بوخچا ئىكەن. جىسەكچى بوخچىنى ئېلىپ خۇرجۇنغا سايىپتۇ. كەينىدىن بىر كەشى سەكرەپ چۈشۈپتۇ ۋە ھۇم دەپلا بىر ئاتقا مىنىپ مېڭىپتۇ، جىسەكچى يەنە بىر ئاتقا مىنىپ مەلىكىنىڭ كەينىدىن مېڭىپتۇ. تاڭ ئېتىپتۇ. مەلىكە كەينىگە قارىماي "ئاشىق كەينىمدە بار" دەپ مېڭىۋېرىپتۇ، بىر سايلىققا چىقىپ كەينىگە قارىسا ئاشىق يوق. بىر ئاتونۇش ئادەم ئات بىلەن كەينىدىن كېلىۋاتقان.

مەلىكە دەرھال ئاتنى توختىتىپ:

— سەن نىمە ئادەم؟ — دەپ سوراپتۇ. جىسەكچى:

— كېچىسى جىسەكچىلىك قىلىدىغان ئادەممەن، — دەپ

جاۋاپ بېرىپتۇ.

— يا ھەزرەت، — دەپتۇ مەلىكە، — سېنىڭ ئىشىڭدا

ئالتە ئاي بولدى دەرت تارتقىلى، ھەر كېچىسى "ئاڭ - ئاڭ" قىلساڭ ئاۋازىڭنى ئاڭلاپ ئىشقى پىراقىڭدا قىينالىدىم. بۈگۈن خۇدا مۇرادىمنى بېرىپتۇ.

بۇ سۆزدىن جىسەكچى خوشال بوپتۇ.
— مەلىكە، — دەپتۇ جىسەكچى، — مۇشۇ يەردە بىر-دەم ئارام ئېلىپ ماڭايلى.

جىسەكچىنىڭ غەرىزىنى چۈشىنىدىغان مەلىكە:

— بولىدۇ. ئاتتىن چۈشۈڭ، مەنمۇ سىزنى دەپ كۆرمىگەن ئازابلارنى تارتتىم. لېكىن مېنىڭ بىر شەرتىم بار. ئۇ بولسىمۇ مەن "ئەر كىشىگە ئۈزەمنى قوبۇل قىلىشتىن ئىلگىرى مېنى قوبۇل قىلىدىغان كىشىنىڭ قولىنى كەينىگە قىلىپ باغلىسام ئۇ كىشى ئالدىمدىن بىر، ئىككى، ئۈچ، تۆت دەپ بىر مەرتىبە ئۆتسە ئاندىن ئۈزەمنى ئۇ كىشىگە قوبۇل قىلىمەن" دەپ شەرت قىلغان. شۇڭا مۇشۇ شەرتىمنى ئادا قىلىشىڭىز، ئاندىن مۇرات - مەقسىدىمىزگە يەتسەڭ دەپتۇ. جىسەكچى ماقۇل بوپتۇ ۋە "قېنى باغلا سىلا" دەپتۇ. مەلىكە بىر ئاغامچىدا 2 ئاتنى باغلاپ قويۇپ بىر ئاغامچىدا جىسەكچىنى باغلاپ: "قېنى مېڭاڭ" دەپتۇ. جىسەكچى "بىر، ئىككى، ئۈچ، تۆت" دىگۈچىلىك مەلىكە قولىغا يوغان تاش تىن بىرنى ئېلىپ جىسەكچىنىڭ قۇلاق تۈۋىگە ئۇرغان ئىكەن، جىسەكچى دەرھال ئۆلۈپتۇ. مەلىكە جىسەكچى ئۆلگەندىن كېيىن قولىدىكى ئاغامچىنى يېشىپ، بىر ئاتقا مىنىپ بىرنى يېتىلەپ كېتىپ بارغان يولغا قاراپ مېڭىپتۇ.

ئەمدى سۆزنى ئاشتىقتىن ئاڭلايمىز:

ئاشتى ئۇيقۇسىدىن ئويغىنىپ قوپسا كۈن چۈش بولۇپ قالغان، ئات يوق. بېشىغا بىرنى ئۇرۇپ، "ئوغرىدىن قۇتۇلۇپ قاراقچىغا ئۇچرىدىم دىگەن ئىش بولدى. مەلىكەمنى يەنە بىرى ئېلىپ قېچىپتۇ" دەپ ئاتنىڭ ئىزىنى بويلاپ مېڭىپتۇ. كەچتە

ھىلىقى جىسە كىچى ؟ ۋەلگەن جايفى يېتىپ بېرىپتۇ. قارىسا بىر كىشىنىڭ ئولۇگى تۇرغان. "ھە! ھەلىكىنى ئېلىپ قاچقان ئوغرى سەن ئىكەنسەن. سەندۇ ئىدىئۇنىڭنى يىدىپسان" دەپ، يەنە ئاتىنىڭ ئىزى بىلەن مېڭىپتۇ.

ھەلىكىگە كەلسەك، ئۇ مېڭىپ بىر جايفى بارسا، كارۋان ماڭدىغان چوڭ بىر يول ئۇچراپتۇ. ھەلىكە شۇ يول بىلەن مېڭىپتۇ. يولدا كارۋانلارنىڭ ئولۇكلىرىدىن بىر قانچىسى ئۇچراپتۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئون ياش ئەتراپىدا بىر ئوغۇل بالا سوغاقتا تىرەپ ياتقۇدەك. ھەلىكە: "قاراقچىلار بۇلارنىڭ مال - مۈلكىنى بۇلاپ، بالىنىڭ ئاتىسىنى ئولتۇرۇۋېتىپ كەتكەن ئىكەن" دەپ ئويلاپتۇ.

ھەلىكە دەرھال ئاتىسىنى چۈشۈپ، ئوت قالاپ، ھىلىقى بالىنى ئىسىستىپ ئەسلىگە كەلتۈرۈپتۇ. ئىزى بىر ئاتقا، بالىنى بىر ئاتقا مىندۈرۈپ يولغا راۋان بويىتۇ.

ئاشىق يولدىكى ۋەقەلەرنى كۆرۈپ، ئاتىنىڭ ئىزىنى بويلاپ مېڭىۋېرىپتۇ. ھەلىكە بىلەن ھىلىقى بالا يول يۈرۈپ، كەچتە بىر دەريانىڭ قېشىغا كەپتۇ. دەريا چوڭ بولغاچقا، ئۇنىڭدىن كېمە بىلەن ئۆتمەسە ئۆتۈش مۇمكىن ئەمەس ئىكەن. ھەلىكە ئاتىدىن چۈشۈپ، قاشقا چىقىپ قارىسا دەريانىڭ بىر يېرىدە بىر كېمە تۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭ قېشىدا كېمىچىنىڭ ئويى كۆرۈنۈپتۇ. ھەلىكە بالىغا:

— سەن ئاۋۇ كۆرۈنگەن ئويىگە بېرىپ كېمىچىگە، "ئاچام بىزنى ئۆتكۈزۈپ قويسۇن" دەيدۇ، دىمەي، "ئاكام بىزنى كېمىدە دەر-يادىن ئۆتكۈزۈپ قويسۇن" دەيدۇ، دەپ چاقىرىپ كەلگەن، — دەپتۇ. بالا كېمىچىنىڭ ئويىگە بېرىپ:

— ئاچام "بىزنى دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قويسۇن" دەيدۇ، — دەپتۇ. توت كېمىچى چىقىپ قارىسا چىرايلىق بىر ھەلىكە تۇر-

غان. بۇنى كۆرگەن كېمىچىلەر "خۇدا بىزگە بىر پەرىزاتنى بېرىپتۇ" دېيىشىپ مەلىكىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا:

— ھازىر كەچ بولۇپ قالدى ھەم شامال چىقىۋاتىدۇ. بۇگۈن ماڭغىلى بولمايدۇ. بۇگۈن كېچە بىزدە مېھمان بولسا، تاڭ ئاتقاندا ئۆتكۈزۈپ قويايلى، — دەپتۇ ۋە مەلىكىنى قونۇپ تېلىشقا دەۋەت قىپتۇ. مەلىكە بۇلارنىڭ پەرىزىنىمۇ چۈشىنىپتۇ.

— ناھايىتى ياخشى، — دەپتۇ مەلىكە، — مەن سىلەرنى دەپ ئالتە ئايدىن بېرى چوڭلەرنى كېزىپ، ئوت يىپ، يامغۇر سۈيى ئىچىپ يۈرۈپ، بۇگۈن سىلەرنى تاپتىم، مۇرادىم ھاسىل بولىدىغان بولدى. ئەمەسە ئويۇڭلارنى باشلاڭلار، — دەپتۇ. كېمىچىلەر خوشال بولۇشۇپ، ئويىگە باشلاپ مېڭىپتۇ. مەلىكە ئويىگە كىرگەندىن كېيىن كېمىچىلەرگە:

— مەن ئالتە ئاي بولدى، سىلەرنى دەپ چوللەرنى كېزىپ ھاردىم، ئاچتىم. سىلەرنى كۆرۈپ ھاردۇغۇم چىقتى. مەن ئەسلىدە گۈرۈچ تامىقىغا ئامراق ئىدىم. بۇگۈن توپىمىز بولىدۇ، مۇرادىمىزغا يېتىمىز. سىلەر توت كىشى ئىكەنسىلەر، بىرىڭلار توت جىڭ گۈرۈچ تېپىڭلار؛ بىرىڭلار توت جىڭ سەۋزە تېپىڭلار؛ بىرىڭلار ئىككى جىڭ ياغ تېپىڭلار؛ بىرىڭلار بىر باغلام ئوتۇن تەييارلاپ كېلىڭلار. مەن ئوز قولۇم بىلەن بىر ئاش ئېتەي، بىللە يەيلى، ئاندىن باشقا ئىشلىرىمىزنى قىلايلى، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

كېمىچىلەر خوشال بولۇشۇپ، ھەرقايسىسى ئۆزىنىڭ ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن چىقىپ كېتىپتۇ. مەلىكە پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئات بىلەن بالىنى شۇ جايغا تاشلاپ، بوخچىسىنى ئېلىپ، باغلاغلىق كېمىنى يېشىپ دەريانىڭ ئاياق تەرىپىگە قاراپ مېڭىپتۇ. توت كېمىچى لازىملىق نەرسىلەرنى ئېلىپ قايتىپ كەلسە بالا بىلەن ئات تۇرغان، لېكىن مەلىكە يوق. ئەتراپىنى ئىز-

لەپتۇ. كېمىسىنىمۇ ئىزلىپ تاپالماپتۇ. كېمىچىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئالدىنقىنى بىلىشىپ، ئۆزلىرىنى كاپاتلىشىپتۇ. "مەلىكە بىزنى گوللاپتۇ، بۈگۈن قوغلايلى دەسك كەچ بولۇپ قالدى، كېمە بىر يەرگە بېرىپ لايغا يېتىپ قالىدۇ. تاڭ ئاتقاندا ئاندىن قوغلايلى" دېيىشىپ يېتىپ قېلىشىپتۇ. ئەتسى توت كېمىچى ئەدە راپىتىكى قومۇشلۇقتىن بەش باغ قومۇشنى ئوراپ باغلاپ، ئۇنىڭغا خا مىنىپ كېمىنى ئىزلەيلى دەپ تۇرغاندا ئاشق كېلىپ قاپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئىككى ئېتىنى كورۇپ كېمىچىدىن سورايتۇ:

— سىلەر قەيەرگە بارىسىلەر؟
— بىر مەلىكە بىزنىڭ كېمىمىزنى ئېلىپ قېچىپ كەتتى، بىز شۇ كېمىمىزنى قايتۇرۇپ كەلگىلى بارىمىز. سەن قەيەرگە بارىسەن؟ — دەپتۇ كېمىچىلەر.
— بىر مەلىكە مېنىڭ بوخچامنى ئېلىپ قېچىپ كەتكەن، ئۇنداق بولسا مەنمۇ سىلەر بىلەن بىللە بېرىپ مەلىكىنى تېپىپ بوخچامنى قايتۇرۇپ كېلەي، — دەپ ئۇلارغا قوشۇلۇپتۇ ئاشق. ئالتە كىشى يولغا چىقىپتۇ.

ئۇلار بىر باغدىن قومۇشقا مىنىپ دەرياغا چۈشۈپتۇ. ئەمدى سوزنى مەلىكىدىن ئىشلىتىمىز:
مەلىكە كېمە بىلەن دەريانىڭ ئېقىشىغا قاراپ بىر كېچە يول يۈرۈپتۇ. ئەتسى چۈش ۋاقتى بولغاندا دەريانىڭ ئاياق تەرىپىدە نۇرغۇن ئەسكەرلەرنىڭ دەريا قېشىدا تۇرغانلىغىنى كۆرۈپتۇ. كېمە ئەسكەرلەرگە يېقىنلىشىپتۇ. ئەسكەرلەر كېمىنى كۆرگەندىن كېيىن دەرياغا سالغۇ تاشلاپ كېمىنى تۇتۇشقا تەييار-لىنىپتۇ. بۇنى كۆرگەن مەلىكە ھامان تۇتۇلۇپ قالدۇرغانلىقىنى بىلىپ ئىچىدە "سىلەرنىمۇ ئوبدان بىر ئەپىلەي" دەپ ئويلاپ كېمىنى ئۇدۇل ئەسكەرلەر توپلاشقان قاشنىڭ تۈۋىگە ئەكىلىپ: — ئەي ئەسكەرلەر، كېمىنى باغلاڭلار، — دەپتۇ. ئەس-

كەرلەر كېمىنى باغلىشىپتۇ. ئەسلىدە بۇ شەھەرنىڭ پادىشاى قاراخان 40 مىڭ ئەسكىرى بىلەن دەريا بويىغا شىكارغا چىققان ئىكەن. مەلىكە ئۇلاردىن:

— سىلەر نىسە ئادەملەر؟ — دەپ سوراپتۇ. پادىشا:
— مېنىڭ ئىسىمىم قاراخان، مۇشۇ شەھەرنىڭ پادىشاى مەن، — دەپ ئۆزىنى ناھايىتى ماختاپتۇ. ئۇنىڭدىن قۇتۇلال مايدىغانلىغىنى بىلگەن مەلىكە:

— مەن بۇندىن ئالتە ئاي بۇرۇن چۈشۈمدە سىزنى كورۇپ غايىبانە ئاشق بولغان ئىدىم. سىزنى ئىزلەپ نۇرغۇن چول لەرنى كېزىپ، ئوت يىلتىزىنى ئوزۇق، يامغۇر سۈيىنى ئۇسسە لىق قىلىپ، بۈگۈن سىزنىڭ دىدارىڭىزنى كورۇشكە نېسىپ بوپتۇ، — دەپتۇ.

— قېنى مەلىكەم، — دەپتۇ پادىشا خوشال بولۇپ، — شەھرىمىزگە قەدەم تەشرىپ قىلسىلا، — دەپتۇ پادىشا. مەلىكە:
— سىزنىڭ يېنىڭىزدا تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى ئەركىشى ئىكەن، بۇلار بىلەن بىللە ماڭسام نامەرەم بولىدۇ. شۇڭا سىزنىڭ مەلىكىلىرىڭىزنى يېنىمغا چىقارتىڭ، ئۇلار چىقىپ ئىززەت - ئىكرام بىلەن مېنى ئېلىپ كىرىپ كەتسۇن، — دەپتۇ. پادىشا ما قۇل بولۇپ پۈتۈن ئەسكەرلىرىنى ئېلىپ شەھەرگە بېرىپ مەلىكىلىرىنى چاقىرتىپ:

— ئەي مەلىكىلەر، بۈگۈن خۇدايىم ماڭا بىر مەلىكە ئاتا قىلدى، سىلەر دەريا بويىغا چىقىپ ئۇنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كىرىڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ. بۇ مەلىكىلەر ئەڭ ئىسىل كىيىملىرىنى كىيىشىپ، ئۇيا - ئەڭلىكلىرىنى سۇرتۇشۇپ دەريا بويىغا چىقسا راست دىگەندەك ناھايىتى ساھىپ جامال بىر مەلىكە تۇرغان، بۇلار مەلىكە بىلەن كورۇشۇپ، ئەھ

لىۋاتقىنىنى كورۇپتۇ ۋە "بەلكى شۇ مەلىكىنىڭ ئادەملىرى بولۇ-
شى مۇمكىن، ئەگەر شۇنداق بولىدىكەن، ئاۋال بۇلارنىڭ كالىد-
سىنى ئېلىپ، ئاندىن مەلىكىنى ئىزلەپ تاپىمەن" دەپ تۇرۇشقا
ئاشىق، توت كېسچى ۋە مەلىكە يولدا تېپىۋالغان بالا كەپتۇ.

— سىلەر نىمە ئادەم؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشا ئۇلاردىن.

— بىر مەلىكە كېمىمىزنى قايتۇرۇپ كەلگەن ئىكەن. شۇ

كېمىمىزنى ئىزلەپ كېتىپ بارىمىز، — دەپتۇ توت كېسچى.

— مېنىڭ بوخچامنى بىر مەلىكە ئېلىپ كەتكەن ئىدى،

شۇنى ئىزلەپ كەلگەن ئىدىم، يولدا بۇلارغا ئۇچراپ قوشۇلۇپ
كەلدىم، ئۆزىڭىزچۇ؟ — دەپتۇ ئاشىق پادىشاغا قاراپ.

— مەن، — دەپتۇ پادىشا، — بىر شەھەرنىڭ پادىشا-

سى ئىدىم — دەپ ئۆتكەن ۋەقەنى ئېيتىپتۇ، — مەنىمۇ

سىلەرگە قوشۇلۇپ مەلىكىنى ئىزلەيمەن، — دەپتۇ. شۇنداق قى-
لىپ يەتتە كىشى يولغا چىقىپتۇ.

ئەمدى مەلىكىدىن گەپ ئاڭلايمىز:

مەلىكە قاراخان پادىشانىڭ مەلىكىلىرىنى كېمىگە سېلىپ،
بىر كېچە يول يۈرۈپ، دەريانىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بىر ئارالغا
كەپتۇ. قارىسا ئارالدا 40 نەپەر ئادەم تۇرغان ئىكەن. مەلىكە
بۇلارنىڭ قاراقچى ئىكەنلىكىنى پەملەپتۇ.

— مەلىكىلەر، — دەپتۇ مەلىكە دىلسۇز، — بىز قاراق-

چىلارغا ئۇچراپ قالدۇق. بۇلاردىن ئاسان قۇتۇلۇپ كېتەلەيمى-

مىز. شۇڭا سىلەر مەن نىمە دىسەم شۇ بويىچە ئىش قىلىسىلەر، —

دەپتۇ. مەلىكىلەر ماقۇل بولۇشۇپتۇ. قاراقچىلار كېمىنى كورۇپ

دەرياغا سال تاشلاپتۇ. مەلىكە كېمىنى قاراقچىلار بار جايغا ھەي

دەپ بېرىپ:

— كېمىنى باغلاڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ. قاراقچىلار كې-
مىنى باغلىشىپتۇ. مەلىكە كېمىدىن چۈشەنەي تۇرۇپ:

— ئىسە ئادەم سىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ.
— بىز قاراقچى. بۇلاڭچىلىق بىلەن كۈن كەچۈرىمىز، —

دەپتۇ قاراقچىلار.

— بىزنىڭ مەقسىدىمىز ئەمدى ھەل بېرىپتۇ، — دەپتۇ
مەلىكە دىلسۇز ئۇلارغا، — بىز — بۇ قېرىق مەلىكىمۇ قاراقچىلىق
قىلاتتۇق. بۇندىن ئالتە ئاي ئىلگىرى بىر كېچە سىلەرنى چۆ-
شمىزدە كورۇپ، سىلەرگە غايىبىانە ئاشق بولۇپ قالغان ئىدۇق.
سىلەرنى ئىزلەپ بارمىغان تاغ، دەريا، چوللەر قالمدى. ئوت-
پىراقىمىز كۈندىن — كۈنگە ئۇلغايدى. بۈگۈن ئاخىرى سىلەرنى
تاپتۇق. مەقسىدىمىزگە ئەمدى يېتىدىغان بولىدۇق. سىلەرنىڭ
باشلىغىڭلار كىم؟

— مانا مەن، — دەپتۇ بىر قاراقچى خوشال بولۇپ، —

ئىسمىم ئابدۇراخمان.

— ئۇنداق بولسا مەن سىزگە ئۈزەننى قوبۇل قىلدىم.
قالىنىڭلار مۇنۇ 39 مەلىكىنى تاللاپ ئېلىڭلار، — دەپتۇ مە-
لىكە دىلسۇز.

قاراقچىلارنىڭ ئاغزى قۇلىغىغا يېتىپتۇ. ئۇلار قاراقچىلار-
نىڭ ئويىگە يىغىلىپتۇ.

— بۈگۈن بىز كىشى مۇرادىمىزغا يېتىمىز، — دەپتۇ مە-
لىكە دىلسۇز، — توي قىلىمىز. توي دىگەننىڭ نەغمە-ناۋاسى
بولىدۇ. ھاراق — شاراپ بولىدۇ. ئەنە شۇلارغا تەييارلىق قى-
لىڭلار.

— بولىدۇ، — دىيىشىپتۇ قاراقچىلار ۋە دەرھال ئىككى
تۈڭ ھاراق كەلتۈرۈشۈپتۇ. كەچتە ھاراق ئىچىش ۋە نەغمە-
ناۋا باشلىنىپتۇ.

— سىلەر، — دەپتۇ مەلىكە قالغان مەلىكىلەرگە، —
قاراقچىلارغا ھاراقنى تولدۇرۇپ تۇتۇڭلار ۋە ئۇلار تۈگىتىپ

بولمىغىچە تازىمىدىن يانماڭلار. سىلەرگە تۇتسا چاندۇرماستىن يې-
ڭىڭلارغا توكۇڭلار.

شۇ بويىچە پۇتۇن ھاراقنى قاراقچىلارغا ئىچىكۈزۈپ، ئۇ-
لارنى مەس قىلىۋېتىپ، كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ يالىڭاچ قىلىپ،
بىرىنىڭ ئارقىسىغا يەنە بىرىنىڭ ئارقىسىنى قىلىپ ياتقۇزۇپ
قويۇپ، كىيىملىرىنى قىرىق مەلىكە كىيىشىپ بارلىق نەرسىلەرنى
كېمىگە سېلىپ مېڭىپ كېتىپتۇ. ئەتىسى چۈش بىلەن قاراقچىلار
مەسلىكىدىن ئوڭلىنىپ بىر بىرىگە تاپا - تەنە قىلىشىپ غە-
زەپلىنىپ تۇرسا كېمىچىلەر باشلىق يەتتە كىشى يېتىپ كەپتۇ.
بۇلار بىلەن كورۇشۇپ ئەھۋالنى ئۇقۇشۇپتۇ. ئۇلار 47 كىشى
بولۇپ مەلىكىنى قوغلاپ مېڭىپتۇ.

ئەمدى گەپنى مەلىكىدىن ئاڭلايمىز:

مەلىكە 39 ئايال بىلەن قوشۇلۇپ ئەرەنچى ياسىنىپ كې-
منى ھەيدەپ دەريانىڭ سۇ ئايرىلغان جايىغا كەلگەندە يېقىن
ئەتراپتا بىر شەھەر كورۇنۇپتۇ. ئۇلار كېمىنى شۇ جايغا باغلاپ
قويۇپ، شەھەرگە كىرىپتۇ. شەھەردە چوڭ ئادەملەر يوق، ئۇش-
شاق بالىلار ئويناپ يۈرگەن ئىكەن. بۇ شەھەردە چوڭ ئادەم-
لەرنىڭ يوقلۇقىدىن ھەيران بولغان مەلىكە:

— بۇ شەھەرنىڭ چوڭ ئادەملىرى قېنى؟ — دەپ سو-
راپتۇ بالىلاردىن.

— شەھرىمىزنىڭ پادىشاھى ئۆلگەن، — دەپتۇ بالىلار، —
پادىشاھنىڭ ۋارىسى يوق، بىر دانە دولەت قۇشى بار ئىدى.
شۇ قۇشنى بۈگۈن ئۇچۇرىدۇ. قۇش كىمنىڭ بېشىغا قونسا شۇ
كىشى پادىشاھ بولىدۇ. شۇڭا چوڭلارنىڭ ھەممىسى قولىغا بىر
پارچىدىن گۆش ئېلىپ، قۇشنىڭ ئۈز بېشىغا قونۇشنى كۈتۈپ
سايغا چىقىپ كېتىشتى. لېكىن قۇش ھېچ كىشىنىڭ بېشىغا قون-
ماي ئۇچۇپ يۈرىدۇ.

مەلىكە باشلىق ئايالارمۇ: "بىزمۇ شۇ يەرگە بېرىپ تاماشا قىلىپ كېلەيلى" دەپ سايغا بېرىپتۇ. دەل شۇ چاغدا قۇش ئە- كىپ كېلىپ، مەلىكە دىلسۇزنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ. مەلىكە قۇشنى ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ. قۇش يەنە قايتىپ كېلىپ ئۇنىڭ ئوڭ قولىغا قونۇپتۇ. جامائەت مەلىكىنىڭ ئۇنىمىغىنىغا قويماي، قىزىق ئايال- نى كىلەمگە ئولتۇرغۇزۇپ، شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ. مەلىكە دىل- سۇز پادىشاھلىق كىيىملىرىنى كىيىپ، تاجىنى تاقاپ تەختتە ئول- تۇرۇپتۇ. مەلىكە ۋەزىرىگە بىر نەپەر رەسىمچى چاقىرىپ كېلىش- نى بۇيرۇپتۇ. رەسىمچى قىزىق ئايالنىڭ رەسىمىنى تارتىپتۇ. مەلىكە بۇ رەسىملەرنى شەھەرنىڭ تۆت دەرۋازىسىغا ئاستۇرۇپ، رەسىمگە قاراشقا مەخسۇس ئادەم بەلگىلەپتۇ. "كىمكى رەسىمگە قاراپ بىر نەرسە دېسە، دەرھال ئېلىپ كېلىڭلار" دەپ تاپ- ىلاپتۇ.

ئەمدى ئاشىق، كېمىچى، پادىشا، 40 قاراقچىغا كېلەيلى: بۇلار مەلىكىنى ئىزلەپ كېلىپ دەريا ئاچىلىدا تۇرغان قۇرۇق كېمىنى كورۇپتۇ. "بەلىكىم شەھەرگە كىرىپ كەتسەن بولۇشى كېرەك، بىزمۇ شەھەرگە كىرىپ باقايلى" دېيىشىپتۇ. ئۇلار دەريا- دىن چىقىپ شەھەرگە قاراپ مېڭىپتۇ. شەھەرنىڭ دەرۋازىسىغا كەلگەندە، ھىلىقى 40 ئايالنىڭ سۈرىتى ئېسىقلىق تۇرغانلىقىنى كورۇپتۇ. بۇنى كورگەن قاراقچىلار "بىزنىڭ نەرسىلىرىمىزنى ئې- لىپ قاچقان يامان ئاياللارنىڭ سۈرىتى ئىكەن" دەپ چۇقان كوتىرىشكەن ئىكەن، ئالدىن ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئادەملەر دەرھال بۇلارنى يالاپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇلار پادىشا- دىن قورقۇپ يەرنى سۇيۇپ تازىم قىلىشىپتۇ. مەلىكە ھەممە ئىش- نى بىلگەچكە غەزەپ بىلەن: "جاللات!" — دەپ ۋاقىراپتۇ. پا- دىشا ئىككى ئالدىغا دەرھال جاللاتلار ھازىر بوپتۇ.

— ماۋۇ 40 قاراقچىنىڭ كالىسى ئېلىنىشۇن! — دەپ
بۇيرۇپتۇ پادشا.

جاللاتلار “خوپ” دېيىشىپ، بۇيرۇقنى ئىسجرا قىلىشىپتۇ.
بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ئاشىق، پادشا ۋە كېمىچىنىڭ قورققىنىدىن
خىرايلىرى سارغىيىپ، تىترىشىپ كېتىشىپتۇ. چۈنكى بۇلار قاراق
چىلارنىڭ قانداق يامان ئادەملەر ئىكەنلىكىنى بىلمىگەنلىكىدىن:
“بىزمۇ ئولۇمگە بۇيرۇلىدىغان بولدۇق” دەپ قورقۇشۇپتۇ. مەلىكە
پادشا قاراقچىلارنى بىر تەرەپ قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ-
لاردىن سوئال سوراشقا باشلاپتۇ:

— سەن نىمە ئادەم؟ قەيدىدىن كەلدىڭ؟ نىمە سەۋەپتىن
بۇ يەرگە كېلىپ قالىدىڭ؟

— مەن بىر شەھەرنىڭ پادىشاى ئىدىم، — دەپتۇ ئۇ
ئادەم، — بىر مەلىكە مېنىڭ 39 مەلىكەنى ئېلىپ قاچقان
ئىدى. شۇنى ئىزلەپ كېلىپ قالىدىم.

— سەن بىر پادشا بولۇپ تۇرۇقلۇق ئوز شەھرىڭنى تاشلاپ
خوتۇن ئىزلەپ كەلدىڭمۇ؟ سەن ئەخمەق پادشا ئىكەنسەن، قايتىپ
كېتىپ شەھرىڭنى ياخشى باشقۇرۇپ، خەلقىڭگە زۇلۇم سال-
مىغىن. باشقىلارغا خوتۇن ئىزلەپ ياقا يۇرتقا باردىم، دىمە، ئۇ-
زەڭگە ئاھانەت بولىدۇ. سەن بىزنىڭ شەھرىمىزگە كېلىپ قاپ-
سەن. ئەگەر باشقا سەۋەپ بىلەن كەلگەن بولساڭ كاللاڭنى ئال-
لايتىم. مېھمانلىق ھورمىتىڭ ئۈچۈن ساڭا 39 ئەسكەر قوشۇپ
بېرىمەن. ئۇلار سېنى مۇھاپىزەت قىلىپ ئاپسىرىپ قويىدۇ، —
دەپتۇ.

مەلىكە پادشا 39 مەلىكىنى ھەربىچە ياساپ، 40 خېچىرغا
يېمەكلىك ئارتىپ، 40 ئاتنى مىنىشكە تەييارلاپتۇ. خوتۇنلارغا:
“ئوز شەھرىڭلارغا بارغاندا تونۇشۇۋېلىڭلار” دەپ يولغا سايپتۇ.
ئاندىن كېمىچىنى چاقىرىپ نىمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى

سورىغان ئىگەن، ئۇلارمۇ بىر مەلىكىنىڭ ئوزلىرىنىڭ كېمىسىنى ئېلىپ قاچقانلىقىنى ۋە شۇ كېمىسىنى ئىزلىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.

— سىلەر ئوز كېمە ئالارلى ئىزلىپ كەلگەن بولسا ئىلار غەزىنچى تىللا بەرسۇن، قايتىپ بېرىپ كېمە ئالارلى ياستىۋېلىڭلار، — دەپتۇ ۋە غەزىنچىدىن ئون تىللا ئېلىپ بېرىپتۇ، بۇلارمۇ پادىشانىڭ غەزىرىگە قالماي ئامان - ئېسىن قايتقانلىقىنى ئۈچۈن خوشال بولۇشۇپتۇ.

ئەمما مەلىكە ئاشىقنى دەرھال قاماپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ. كەچتە پادىشا ۋەزىرگە سالامەتلىكىنىڭ ياخشى ئەمەسلىكىنى ئېيتىپتۇ ۋە پۇت - قوللىرىنى تۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئاشىق تېپىپ كېلىشىنى بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر كۈچىغا چىقىپ ئۇيان ئىزلىپ، بۇيان ئىزلىپ بىرمۇ ئاشىق تاپالماپتۇ - دە، پادىشاغا:

— پادىشا ئالىلىرى، بۈگۈن كەچ بولۇپ قالغاچقا ئاشىق تاپالمايدىم. ئەتە تاڭ ئاتقاندا تېپىپ كىرىشىمگە ئىجازەت بەر - سىلەر! — دەپتۇ.

— ياق، پۇتلىرىم كويۇشۇپ كېتىۋاتىدۇ، — دەپتۇ پادىشا، — قاماقخانىدىكى ئاشىقنى بولسىمۇ چاقىرىپ كىرگىن. شۇ بۈگۈنچە پۇتۇمنى تۇتۇپ قويسۇن.

ۋەزىر پادىشانىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئاشىقنى كەلتۈرۈپتۇ. ئاشىق پادىشانىڭ ھوزۇرىغا كىرىپ: "بۈگۈن ئەجىلىم پۇتلىرىم ئوخشايدۇ" دەپ ئويلاپتۇ ۋە قورقۇپ كېتىپتۇ. پادىشا ۋەزىرنى قايتىشقا بۇيرۇپ، ئاشىق بىلەن ئوز خانىسىدا يالغۇز قاپتۇ. ۋەزىر چىقىپ كەتكەندىن كېيىن مەلىكە پادىشا ئاشىقنىڭ قەيەردىن كەلگەنلىكىنى، نىمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى سوراپتۇ.

— پادىشا ئالىلىرى، — دەپتۇ ئاشىق، سىلەنىڭ شەھەرلىرىگە رىسقىم چۈشۈپ كېلىپ قالدىم.

— سېنىڭ شەھىرىڭدە كىشىلەر ئاشىققا نان بەرمەمدۇ؟ —
دەپ سورايتۇ پادشا.

— بېرىدۇ. لېكىن رىسقىم چۈشكەنلىكى ئۇچۇنلا كەل
دىم، — دەپلا تۇرۇۋاپتۇ ئاشق. پادشا قايتا — قايتا سورىس-
مۇ شۇ گېيىدە چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. پادشا ئاشقنى يەنە ئۆز ئور-
نىغا سولاپ قويۇشنى بۇيرۇپتۇ.
تاڭ ئېتىش بىلەن ۋەزىر پادشادىن ئەھۋال سورايشقا كە-
لىپتۇ.

— ياخشى بولۇپ قالدىم، ھىلىقى ئاشقنىڭ قولى يەڭ
كىل ئىكەن. ئەمما كىيىم — كېچەكلىرى سېسىق پۇرايدىكەن.
بۈگۈن ئاشقنى يۇيۇندۇرۇپ، باشلىرىنى چۈشۈرۈپ، كىيىملىرىنى
ئالماشتۇرۇڭلار، — دەپتۇ.

كەچتە پادشا يەنە ئاشقنى چاقىرتىپتۇ. مەلىكە يېتىپ
تۇرۇپ ئۆزىنىڭ پۇت — قوللىرىنى تۇتۇشقا بۇيرۇپتۇ. يەنە بۇ-
رۇنقىدەك ئەھۋال سورايتۇ. ئاشق يەنە بۇرۇنقىدەكلا جاۋاپ بې-
رىپتۇ ۋە پادشانىڭ پۇت — قوللىرىنى يۇمشاق تۇتۇپتۇ. مەلىكە
ئاشقنىڭ قولىنى ئاستا ئۆزىنىڭ كوكسىگە ئاپىرىپتۇ. ئاشق ئەن-
دىكىپ كېتىپتۇ. چۈنكى پادشانىڭ كوكسىنى تۇتۇپ تاشلاپتۇ. دە،
دەرھال قولىنى تارتىۋاپتۇ. مەلىكە پادشا ئۆزىنىڭ سىرتقى ك-
يىملىرىنى سېلىۋېتىپ، ئايالچە كىيىملىرىنى كىيىپ ئۆزىنى تو-
لۇشتۇرۇپتۇ. ئاشق ئۆز كۆزىگە ئىشىنەلمەي قاپتۇ. ئۆز مەلىكە-
سىنىڭ پادشا بولغاندىمۇ ئۆزىنى ئۇنىستۇماي ئىزلەپ تاپقانلىقى-
دىن چەكسىز خوشال بولۇپتۇ.

مەلىكە ئاشق بىلەن بولغاندىن كېيىن يەنە ئۆزىنى ئاش-
كارىلىساپتۇ. پۇتۇن مەملىكەت خەلقىگە قىزىق كۈن زىياپەت بې-
رىپ ئاخىرىدا مۇنداق جاكالاپتۇ:

— خالايقلار! مەن ئەسلىدە ئايال. مېنىڭ ئېرىم بىر پا-

دېشانىڭ شاھزادىسى ئىدى. كۈچ يىل بولدى، توت يۈز خېچىر بىلەن سودىگەرلىككە كەتكەن ئىدى. مانا بۇگۈن قايتىپ كەلدى. ئەگەر ئىختىيار قىلساڭلار، بىزگە رۇخسەت قىلساڭلار، بىز قايتىپ كەتسەك. ئەگەر ئىختىيار قىلمىساڭلار مېنىڭ ئورنۇمغا مۇشۇ شاھزادە پادىشا بولسۇن، — دەپتۇ. خالايتتى: "ئۆزلىرىمۇ پادىشا ھىممىز، ئەزلىرىمۇ پادىشا ھىممىز بولسۇن" دېيىشىپتۇ ۋە ئۇلارنىڭ ئامان — ئېسەن يۈز كورۇشكەنلىكىنى تەبرىكلەشتى. بۇ ئىككىلەن پادىشا بولۇپ ئومۇردىنىڭ ئاخىرىغىچە يۈرتىنى ئادىلىق بىلەن سوراپ ئالەمدىن ئوتۇپتۇ.

غاياپ نىكا

بار ئىكەنۇ - يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ - توق ئىكەن، قەدىمقى زاماندا چىن ماچىن شاھىرىدە بىر پادىشا ئوتۇپتىكەن. بۇ پادىشانىڭ ئۈچ ئوغلى بولۇپ، ئوسۇپ يىگىت بولۇپ ۋايىغا يېتىپتۇ. ئويلەپ قويماي دىسە ئوغۇللىرىنىڭ كۆڭلىدە دادىسى تاللىغان قىزلار زادى ياقماپتۇ. پادىشا ئوغۇللىرىنىڭ ئىختىيارغا قويسا ئوغۇللىرى ئوزلىرىگە لايىق تېپىشالماپتۇ. پادىشا ئاخىرى شەيخۇل ئىسلام جاناپلىرىنىڭ "نىكا غايىپ" دىگەن پەتىۋاسىغا رىايە قىلماق بوپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئوغۇللىرىنى راۋاق ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ ھەر بىرىنىڭ قولىغا ئوقيا تۇتقۇزۇپ.

— قېنى ئوغۇللىرىم! سىلەر ئوقنى كۆڭلۈڭلار تارتقان تە- رەپكە ئېتىڭلار، كىمنىڭ ئوگزىسىگە چۈشسە، شۇنىڭ قىزىنى ئېلىپ بېرىمەن، — دەپتۇ.

چوڭ ئوغلى ئوقنى ئۇلۇشكۇن كېچە ئوزىنى ئويىدە راسا مېھمان قىلغان زەرگەر كوچىسىدىكى چوڭ سەرراپىنىڭ ئوگزىسىگە قارىتىپ ئېتىپتۇ. ئوتتۇرانچى ئوغلى بىر ھازا تۇرۇپ كېتىپتۇ. دادىسى ھەدەپ قىستاۋەرگەندىن كېيىن، ئاۋغان كوچىسىدىكى بىر سودىگەرنىڭ چىرايلىق بالىخانىسى تەرەپكە تەۋە كىكۈل قىلىپ ئېتىپتۇ. كىچىك ئوغلى بولسا كوزىنى يۇمۇپ تۇرۇپ، ئوقنى ئاسمانغا قارىتىپ ئېتىپتۇ. كوزىنى ئېچىپ قارىسا ئاسمانغا ئورلەپ كېتىۋاتقان ئوق بىردىنلا ئوردا شەھىرىنىڭ شىمال تەرىپىگە بۇرۇلۇپ كوزىدىن غايىپ بوپتۇ. پادىشا ھەم ئوردا ئىچىمى ياقىلىرىنى چىشلەشسەپ "سۇبھىئاللا" دەپ قاپتۇ. پادىشا ئوغ

لىغا ئۈزۈپچە تەسەللى بەرگەندەك قىلىپ:
— كوزۇڭنىنى يۈزمىماي تۇرۇپ يەنە بىر ئاتا! — دەپ
بۇيرۇپتۇ. كىچىك ئوغلى:
— ئاتا، ئوزلىرى "نىكا غايىپ" دىگەن ئىدىسىلە. ئاتقان
ئوقۇم غايىپ بولدى، ئەمدى مەن ئۇنى تاپمىسام بولماس؟ —
دەپتۇ.

پادىشا ئوغلىنىڭ سۆزىنى ئورۇنلۇق دەپ بىلىپ، ئوقنى
ئىزلەشكە ئىجازەت بېرىپتۇ. پادىشانىڭ كىچىك ئوغلى شەھەر-
لەرنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، يۇرت - مەھەللىلەرنى ئارىلاپ، چوڭ
دەريانى بويلاپ ئۇزۇن يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرسىمۇ مول يۇ-
رۇپتۇ. مىنگەن ئېتى ھالىدىن كېتىپ يىقىلغاندا بىر تاغ باغرى-
غا كېلىپ قاپتۇ. قارىسا بىر كوكۇش توشقان ئوقنى غاجىلاپ
ئويناپ تۇرغىدەك. يىگىت توشقانغا قاراپ ماڭغان ئىكەن، توش
قان ئوقنى چىشىلىگەن پېتى قېچىپتۇ. يىگىت ھەيران بولغان ھال-
دا توشقاننىڭ كەينىدىن قوغلاپتۇ، توشقان يىگىتنىڭ ئالدىدا
يۈگۈرۈپ بېرىپ تاغدىكى بىر كامارغا كىرىپ كېتىپتۇ. يىگىت
ھىلىقى كامارغا ئىگىشىپ قارىغاندەك بوپتۇ - يۇ، قانداقلارچە
ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغىنىنى تۇيماي قاپتۇ. ھىچقانداق بىر
يېرى ھىچ يەرگىمۇ تاقاشماپتۇ. ئۇ ئالدىغا قاراپ خېلى ماڭغاندىن
كېيىن، ئويلىمىغان يەردىن ئاجايىپ يوپ - يورۇق، گۈزەل،
كاتتا باققا كىرىپ قاپتۇ. باغنىڭ ئىچىدىكى ئېرىقلاردا سۇپ -
شۇزۇك كۈمۈش سۇلار شاقىراپ ئېقىپ تۇرغان، تۈمەن خىسل
گۈللەر خۇش پۇراق تارقىتىپ تۇرغان، مۈە - چۈنلەر شاخلىرىنى
كۈتىرەلمەي مەي باغلاپ پىشۇاتقان، ھەر خىل رەڭدىكى قۇش
لار، بۇلبۇللار خۇش ئاۋازدا سايىرىشۇاتقان ئىكەن. يىگىت ھەي-
ران قېلىپ، ئەتراپقا قاراپتۇ. ھىچكىم يوقمىش. بەك ئۇسساپ
كەتكەنلىكتىن، ئېرىققا قولىنى سالغان ئىكەن، سۇغا قولى يەت-

غاياپ نىكا

بار ئىكەنۇ — يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ — توق ئىكەن، قەدىمقى زاماندا چىن ماچىن شاھىرىدە بىر پادشا ئوتۇپتىكەن. بۇ پادشانىڭ ئۈچ ئوغلى بولۇپ، ئوسۇپ يىگىت بولۇپ ۋايىغا يېتىپتۇ. ئويلەپ قويماي دىسە ئوغۇللىرىنىڭ كۈڭلىدە دادىسى تاللىغان قىزلار زادى ياقماپتۇ. پادشا ئوغۇللىرىنىڭ ئىختىيارغا قويسا ئوغۇللىرى ئوزلىرىگە لايىق تېپىشالماپتۇ. پادشا ئاخىرى شەيخۇل ئىسلام جاناپلىرىنىڭ "نىكا غايىپ" دىگەن پەتىۋاسىغا رايە قىلماق بوپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئوغۇللىرىنى راۋاق ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ ھەر بىرىنىڭ قولىغا ئوقيا تۇتقۇزۇپ.

— قېنى ئوغۇللىرىم! سىلەر ئوقنى كۈڭلۈڭلار تارتقان تەد رەپكە ئېتىڭلار، كىمنىڭ ئۈگۈزىسىگە چۈشسە، شۇنىڭ قىزىنى ئېلىپ بېرىمەن، — دەپتۇ.

چوڭ ئوغلى ئوقنى ئۇلۇشكۇن كېچە ئوزىنى ئويىدە راسا مېھمان قىلغان زەرگەر كوچىسىدىكى چوڭ سەرراپىنىڭ ئۈگۈزىسىگە قارىتىپ ئېتىپتۇ. ئوتتۇرانچى ئوغلى بىر ھازا تۇرۇپ كېتىپتۇ. دادىسى ھەدەپ قىستاۋەرگەندىن كېيىن، ئاۋغان كوچىسىدىكى بىر سودىگەرنىڭ چىرايلىق بالىخانىسى تەرەپكە تەۋە كىكۈل قەلىپ ئېتىپتۇ. كىچىك ئوغلى بولسا كوزىنى يۇمۇپ تۇرۇپ، ئوقنى ئاسمانغا قارىتىپ ئېتىپتۇ. كوزىنى ئېچىپ قارىسا ئاسمانغا ئورلەپ كېتىۋاتقان ئوق بىردىنلا ئوردا شەھىرىنىڭ شىمال تەرىپىگە بۇرۇلۇپ كوزىدىن غايىپ بوپتۇ. پادشا ھەم ئوردا ئىدەلى ياقلىرىنى چىشىلىشىپ "سۇپەنئالا" دەپ قاپتۇ. پادشا ئوغ

لىغا ئۆزىچە تەسەللى بەرگەندەك قىلىپ:

— كوزۇڭنى يۈزمىماي تۇرۇپ يەنە بىر ئات! — دەپ
بۇيرۇپتۇ. كىچىك ئوغلى:
— ئاتا، ئوزلىرى "نىكا غايىپ" دىگەن ئىدىسىلە. ئاتقان
ئوقۇم غايىپ بولدى، ئىمدى مەن ئۇنى تاپمىسام بولماس؟ —
دەپتۇ.

پادىشا ئوغلىنىڭ سۆزىنى ئورۇنلۇق دەپ بىلىپ، ئوقنى
گۈلەشكە ئىجازەت بېرىپتۇ. پادىشانىڭ كىچىك ئوغلى شەھەر-
لەرنى ئارقىدا قالدۇرۇپ، يۇرت - مەھەللىلەرنى ئارىلاپ، چوڭ
دەريانى بويلاپ گۇزۇن يول يۇرۇپتۇ، يول يۈرسىمۇ مول يۇ-
رۇپتۇ. مىنگەن ئېتى ھالىدىن كېتىپ يىقىلغاندا بىر تاغ باغرى-
غا كېلىپ قاپتۇ. قارىسا بىر كوكۇش توشقان ئوقنى غاجىلاپ
ئويناپ تۇرغىدەك. يىگىت توشقانغا قاراپ ماڭغان ئىكەن، توش-
قان ئوقنى چىشلىگەن پېتى قېچىپتۇ. يىگىت ھەيران بولغان ھال-
دا توشقاننىڭ كەينىدىن قوغلاپتۇ، توشقان يىگىتنىڭ ئالدىدا
يۈگۈرۈپ بېرىپ تاغدىكى بىر كامارغا كىرىپ كېتىپتۇ. يىگىت
ھىلىقى كامارغا ئىگىشىپ قارىغاندەك بوپتۇ - يۇ، قانداقلارچە
ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغىنىنى تۇيماي قاپتۇ. ھىچقانداق بىر
يېرى ھىچ يەرگىمۇ تاقاشماپتۇ. ئۇ ئالدىغا قاراپ خېلى ماڭغاندىن
كېيىن، ئويلىمىغان يەردىن ئاجايىپ يوپ - يورۇق، گۈزەل،
كاتتا باقتا كىرىپ قاپتۇ. باغنىڭ ئىچىدىكى ئېرىقلاردا سۇپ -
سۇزۇك كۈمۈش سۇلار شاقىراپ ئېقىپ تۇرغان، تۈمەن خىسل
گۈللەر خۇش پۇراق تارقىتىپ تۇرغان، مۇە - چۈنلەر شاخلىرىنى
كۆتىرەلمەي مەي باغلاپ پىششۇاتقان، ھەر خىل رەڭدىكى قۇش
لار، بۇلبۇللار خۇش ئاۋازدا سايىرىشۋاتقان ئىكەن. يىگىت ھەي-
ران قېلىپ، ئەتراپقا قاراپتۇ. ھىچكىم يوقمىش. بەك ئۇسساپ
كەتكەنلىكتىن، ئېرىققا قولىنى سالغان ئىكەن، سۇغا قولى يەت-

مەپتۇ. تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، سۇغا ئىگىشىپ ئىچەكچى بولغان
ئىكەن، ھەر قانچە قىلىپمۇ يەنە سۇ ئىچەلمەپتۇ. يىگىت ئورنىدىن
تۇرۇپ، مەي باغلاپ پىشقان ئالمىلارغا قول سۇنغان ئىكەن،
ئىلگىرى يەرگە تېگەي دەپ قالغان ئالمىلار مۇككىدە ئىگىز كۈ-
تىرىلىۋاپتۇ. دە، قولى يەتمەپتۇ. ھەتتا بۇلبۇللارمۇ خۇش ئاۋازدا
سايىمايدىغان بوپتۇ. يىگىت باغ يوللىرىنى ئارىلاپقىنا ماڭغان
ئىكەن، بىر ھەشەمەتلىك ئالتۇن دەرۋازىدىن ئۆتكەندىن كېيىن،
ئالدىنقى باغدىنمۇ ھەيۋەتلىك ھەم گۈزەل بىر باققا دۇچكەپ
لىپتۇ. گۈللۈكنىڭ ئوتتۇرىسىدا خىلىمۇ - خىل نۇرلار بىلەن
تاۋلىنىپ تۇرغان ئالتۇن، مەرۋايىت، قاشتېشى، گوھەرلەر بىلەن
بىزەلگەن بىر راۋاقتى كورۇپتۇ. يىگىت يېقىن بېرىپ شۇنداق قام-
رىشى بىلەنلا تۇرغان يېرىدە قېتىپلا تۇرۇپ قاپتۇ. كۆزلىرىنى
قاينا - قاينا ئۇۋۇلاپتۇ، چۈنكى راۋاق ئۈستىدە شۇنداق بىر
گۈزەل قىز يېتىپتۇكى، ئۇ، نۇر ھەم رەڭدىن يارالغاندەكلا ئى-
كەن. قاپ - قارا سۇمبۇل چاچلىرى ئۇنىڭ ئەۋرىشىم بويلىرىغا
يوڭىشكەن، يۇمران لەۋلىرىنىڭ ئەمدىلا ئېچىلىۋاتقان ئەتىر گۈل-
دىن پەرقى يوق ئىكەن. يىگىتنىڭ كۆزى ئىككىنچى قېتىم قىز-
نىڭ بىر كۆتىرىلىپ - بىر پەسىيىپ تۇرۇۋاتقان سىرلىق كۆك
سىگە چۈشۈش بىلەنلا ھۇشدىن كېتىپ يېقىلىپ چۈشۈشكە ئاران -
ئاران قاپتۇ. قىزغا ئۈچىنچى قېتىم شۇنداق نەزەر سالغۇدەك
بولسا، ئۆزى ئاتقان ئوق قىزنىڭ يۇمران قولىدا تۇرغانلىقىنى
كورۇپتۇ. يىگىت بۇنىڭغا ھەيران بوپتۇ. بۇ ئارىدا قىز ئويغىنىپ:

— سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

يىگىت ئەھۋالىنى بايان قىپتۇ. قىز يىگىتنىڭ سۆزىنى
ئاڭلاپ:

— سىز ئوقنى نىمە ئۈچۈن كوزىڭىزنى يۇمۇپلا ئاسمانغا
ئاتقان ئىدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— چۈنكى، — دەپتۇ يىگىت، — مەن لايىق مەسلىسە
 بىدە كۆڭلۈمنى زادىلا توختىتىۋالالەن ئىدىم. شۇڭا ئوقنى
 تەۋەككۈل دەپ كوزۇمنى يۇمۇپ ئاسمانغا قويۇۋەتكەن.
 قىز كۈلۈمسىرەپ ئوقنى يىگىتكە بېرىپتۇ. يىگىت بولسا كوز-
 لىرىنى قىزنىڭ نۇر يېغىپ تۇرغان ئوتلىق كوزلىرىدىن زادى
 گۈزەللەپتۇ. قىز بىر چاۋاك چالغان ئىكەن، بىر بىرىدىن گۈ-
 زەل قىزلار نازۇ-نىمەتلەرنى كۈتىرىشىپ كېرىپتۇ. قىز قولىدىكى
 ئۇزۇكنى ئېلىپ، يىگىتنىڭ يارمىغا سېلىپ قويۇپتۇ. يىگىت ئۇ-
 رىدە ھىچقاچان كورۇپ باقمىغان داغدۇغىلىق شىرىن زىياپەتكە
 مۇيەسسەر بوپتۇ. يىگىت زۇمرەت قەدەھلەردىكى قىزىل شەپقەتكە
 تاۋلىنىپ تۇرغان مەيلىەرگە ھەۋەس بىلەن بېقىپتۇ. لېكىن بۇنى
 ئىچسەم، بەلكى يەنە ئاغزىمغا چىقماستىن مۇمكىن” دەپ ئويلى-
 نىپ قاپتۇ. قىز غىزاغا تەكلىپ قىپتۇ. يىگىت سۇ ئىچەلمىگەن،
 ئالما گۈزەلمىگەن ئىھۋالىنى قىزغا بايان ئېيتىپتۇ. قىز كۈلۈپ:
 — سىز ئىسىدە بۇ جاينىڭ ئادىمى بولمىغانلىقىڭىز ئۇ-
 چۇن، سۇلار سىزنى ئىچكۈزمىگەن، ئالىملار سىزنى ئۈزگۈزم-
 گەن، بۇلبۇللارمۇ سايىراپ بەرمىگەن، مانا ئەمدى قولىڭىزغا ئۇ-
 زۇك سېلىپ قويىدۇم، ئەمدى سىز بىزگە رەسمى مېھمان، — دەپتۇ.
 يىگىت بىلەن قىز چۈشتىن تارتىپ كۈن پاتقىچە، ئاخشام
 دىن تارتىپ تاڭ ئاتقىچە زىياپەتتە ئولتۇرۇپ نەغمە - ناۋا
 ئاڭلاپ، شىرىن سۆھبەتلەرنى قىلىپتۇ، يىگىت سوز ئارىسىدا ئوق
 نىڭ قانداق قىلىپ قىزنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سورايتۇ.
 قىز:

— مېنىڭ ئاتام دىۋە، ئاتام بولسا ئىران شاھلىقىنىڭ
 قىزى، مەن ئاتام بىلەن ئاتامنىڭ بىرىدىن - بىر پەرزەنتى. سىز
 ئوقنى ئاتقان كۈنى مەن قىزلار بىلەن كۈتۈپلۈن تېپىدىكى
 چوڭ ئاتامنىڭ ئوردىسىدىن قايتىپ كېلىۋاتاتتىم، قارىسام ئوق

دەل مېنىڭ ئالدىمغىچە ئورلەپ چىقتى. سىزنى كوردۇم، كۆڭ
لۇم سۇيۇندى. شۇنىڭ بىلەن ئوقنى بۇ ئوردىغا ئېلىپ كېلىپ،
سىزنى كۈتكەن ئىدىم، — دەپتۇ.

— ئاتا — ئانىڭىز قەيەردە؟ — دەپ سوراپتۇ يىگىت.
— سىز مېنى توغلاپ كەلگەن تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدە، —
دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ قىز. بۇ ئىككى ئاشق — ھەشۇق كۈنلەرنىڭ
قانداق ئۆتكەنلىكىنى بىلەلمەپتۇ، شىرىن سوزلىرى تۈگىمەپتۇ،
بىر بىرسىگە بولغان مېھرى — مۇھەببىتى خۇددى قاينار بۇلاققا
ئوخشاش ئۇرغۇپ كۈچىيىپتۇ. بىر كۈنى يىگىت مەلىكىگە:

— ئەي مەلىكەم! يۇرتۇمدىن چىققىنىمغا يېرىم يىل بولاي
دەپ قاپتۇ، ئەزىز ئاتام، مېھرىۋان ئانامنىڭ ھالى نىچىك، بىر
كورۇپ كەلسەك، — دەپتۇ. قىز بۇنىڭغا ماقۇل بوپتۇ، لېكىن:
— مەن ھازىرچە ئايال جەمەتلىرىڭىزگىلا مۇشۇ بويىچە
كورۇنۇش قىلىمەن، باشقىلىرىغا مايىمۇن سۈرىتىدە كورۇنمەن، —
دەپتۇ. يىگىت:

— تويدىمۇ مايىمۇن سۈرەتتە بولامسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
— ياق، — دەپتۇ قىز، — ئۇ چاغدا ئاتا — ئانامنىڭ
رازىلىقىنى ئالساڭ ئۇنداق قىلىش ھاجەتسىز.
يىگىت قىزنىڭ شەرتىگە كۈنۈپتۇ.

ئىككىسى يولغا چىقىپتۇ. تاڭ سەھەردىلا چىن ماچىن ئور-
دا شەھىرىنىڭ دەرۋازىسىغا يېتىپ كەپتۇ، پادىشانىڭ كەنجى
ئوغلىنى بىلىدىغانلار يىگىتنىڭ بۇ ھالدا سەپىرىدىن يېنىشىغا
ھەيران قاپتۇ. ئايغاچچىلار دەررۇ پادىشاغا خەۋەر قىپتۇ، پادىشا
ھەم ئوردا ئىدەلى يەنە بىر قېتىم "سۇبھانئاللا" دەپ ياقىلىرىنى
چىشلەپ كوزلىرىنى پاقىرتىشىپ قاراپ قاپتۇ.
پادىشا ئوغلىنى ئايرىم چاقىرىپ:

— ئوغلۇم ساق — سالامەت كەپسەن، مۇبارەك بولسۇن!

لېكىن سەن ئالدىنغان خوتۇن قېنى؟ كورۇنمەيدىغۇ؟ — دەپتۇ.
— ئالدىنغان خوتۇنۇم ھەلىقى مەيمۇن، ئاتا، — دەپتۇ
يىگىت.

پادىشانىڭ كوزلىرى چانغىدىن چىقىپ كېتىشكە ئاس قاپ
تۇ. شۇ چاغدا يىگىت:

— ئۇلۇغ ئاتا، بۇنىڭغا ئانام بىر نەمە دىسۇن، — دەپ
تۇ. پادىشا ئايالىنى چاقىرتقان ئىكەن، ئايالى:

— شاھ ھەزرەتلىرى سۇيۇنچە بېرىك! سۇيۇنچە بېرىك! —
دەپ كىرىپتۇ، پادىشا ھەيران بولۇپ:

— نىمىگە سۇيۇنچە؟ — دەپ سوراپتۇ.
— پادىشا ھەزرەتلىرى، — دەپتۇ ئايالى، — ئوغلىڭىز.

نىڭ ئېلىپ كەلگىنى مەيمۇن سۈرىتىدىكى پەرىزات ئىكەن. ماڭا
كورۇنۇش قىلدى.

پادىشا بۇنى ئاڭلاپ دەرھال بولغۇسى كېلىشىنى كۆرمەك
چى بولغان ئىكەن، ئايالى قىزنىڭ شەرتىنى ئېيتىپ، سەۋرى
قىلىپ تۇرۇشىنى ئوتۇنۇپتۇ. پادىشا ماقۇل بوپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي
يۇرت ئىچىدە "پادىشانىڭ ئوغلى ئاجايىپ گۈزەل بىر پەرىزاتقا
ئويلىنىدىغان بوپتۇ" دىگەن خەۋەر پۇر كېتىپتۇ، چوڭ ھەنسەپدار.
لارنىڭ ئاياللىرى، قىزچاقلىرى پەرىزاتنى كۆرۈش ئۈچۈن توپ.
توپ بولۇشۇپ، ئەڭ ئىسىل دۇنيالىرىنى سوغا قىلىپ، مۇبارەك
لەپ كېلىشكە باشلاپتۇ. لېكىن قىز پەقەت يىگىتنىڭ ئايال جە
ھەتلىرىگىلا كورۇنۇش قىلىپ، باشقىلارغا مەيمۇن سۈرىتىدە كۆ.
رۇنىدىكەن. نەتىجىدە، كەلگەنلەرنىڭ بەزىلىرى مەيمۇننىڭ ئەس
لى پەرىزات ئىكەنلىكىگە ئىشەنسە، بەزىلىرى شەك كەلتۈرۈپتۇ.
يىگىتنىڭ ئانىسى بۇنى ئاڭلاپ بەك خاپا بوپتۇ. بىر ئامال قى
لىپ مەشھۇر پەرىزات كېلىشىنى دوست - دۈشمەنگە بىر كۆرسە
تىپ، ئۆزىنى بىر تونۇتۇپ قويغىسى كەپتۇ، بىراق ھەر قانچە

قىلىشىمۇ قىز بۇنىڭغا زادى كۈنمەپتۇ، يېگىنىمۇ ئانىسىدىن شەرتنى
بۇزماسلىقىنى شۇنچە يالسىۋۇرۇپ سوراپتۇ، ئانا ئاغزىدا "ماقۇل"
دەپ قويغان بولسىمۇ، لېكىن كۈڭلىدە: "قېنى، ئەپلىك بىر
پەيت كەلسۇنچۇ، نىمە قىلىشىمنى ئۈزەم بىلىمەن" دەپ ئويلاپ
يۈرۈپتۇ.

بىر كۈنى پەرىزات ئۆزىنىڭ مايىمۇن نىقاۋىنى سىرتىسىكى
ئويىگە سېلىپ قويۇپ ئىچكىركى ئويىدە يۈيۈنۈۋاتقان ئىكەن،
پۇرسەتنى غەنىمەت بىلگەن ئانا قىزنىڭ نىقاۋىنى ئوچاققا گۈ-
كىرەپ كويۇۋاتقان ئوتقا تاشلىۋېتىپتۇ. بۇ چاغدا ھىلىقى نى-
قاۋىتىن چىققان ئۇس - تۈتەك ئالەمنى قاپ - قاراڭغۇچىلىققا
توشقۇزۇپتۇ.

پەرىزات قىز ئىچكىركى ئويىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ قارىغ-
دەك بولسا نىقاۋى ئاللىقاچان بىر سىقىم كۈلگە ئايلىنىپ بول-
غان ئىكەن.

— ئاھ، — دەپتۇ پەرىزات، — يامان قىلىدىنلا ئانىكا،
مېنىڭ مايىمۇن سۈرەتلىك نىقاۋىمنىڭ ئۇس - تۈتەكلىرى ئانا -
ئانامنىڭ دىمىغىغا يېتىپ بارغان ھامان، ئۇلار مېنى ئىزلەپ
كېلىدۇ. كوردىلىمۇ، ئەنە ئۇلارنىڭ غاقىراپ ئۇچۇۋاتقان ئاۋازى
قۇلىغىغا ئاڭلىنىۋاتىدۇ. ئۇلار بۇ يەرگە كەلسە ئۇقۇشماسلىق تۇ-
پەيلىدىن ھەر قايسىلىرىغا خېسىم - خەتەر يەتكۈزۈپ قېلىشى
مۇمكىن، شۇڭا مەن ئانا - ئانىلىرىمنىڭ ئالدىغا تېزىرەك باراي.
ئوغۇللىرىغا ئېيتىپ قويارلا، ئۇنىڭ ماڭا بولغان مۇھەببىتى راست
بولسا ئارقامدىن ئىزلەپ بارغاي، خەير ...

پەرىزات قىز شۇنداق دەپتۇ - دە، بىر يۈمۈلىنىپ كوك
كەپتەرنىڭ سۈرىتىگە كىرىپتۇ، ئانىدىن ئويىنىڭ تۈگىگەندىن
پۇر "قىلىپلا ئۇچۇپ چىقىپ كۈزدىن غايىپ بوپتۇ.
يېڭى دەم ئۆتمەيلا پەيدا بولۇپ ئويىگە كىرىپ قارىسا

پەرىزات كورۇنماپتۇ. ئۇ ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپ "پەرىزات قېنى؟" دەپ سوراپتىكەن، ئانىسى كالىڭلارنىڭ ئۇرۇپ يىغلىغان يېتى ئاھۋالىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

يىگىت ئايرىلىش ئازاۋىدىن بىر ئاھ ئۇرغان ئىكەن، ئۇنىڭ ئاھى يەتتە قات ئاسماننى، يەتتە قات زېمىننى تەرتىپ تۇ. يىگىت شۇندىن باشلاپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قاپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرسىدە، كۆز كېچىسىنىڭ بىر ئايدىنىڭ ئاخىرىدا، يىگىت توساتتىن قىزنىڭ يىغا ئاۋازىنى ئاڭلىغانىدەك بولۇپتۇ. دە، ئىختىيارسىز ئاۋاز كەلگەن تەرەپكە مېڭىۋېرىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئوردىدىن چىقىپ، قەلئەدىمۇ چىقىپ دەريا بويىلاپ كېتىۋېرىپتۇ، دەريا ئارقىسىدا قاپتۇ. پايانسىز قۇملۇق ئىچىگە كىرىپ قاپتۇ. يىگىت ئۇسسىزلىقتا ھالىسىزلىققا باشلاپتۇ. قارىغۇدەك بولسا بىر دوڭنىڭ ئارقىسىدىن ئىس كۆتىرىلىپتۇ، شۇنىڭغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئىشىكىمۇ يوق ۋەيرانە، سۇرلۇك بىر ئوينىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ. ئوينىڭ ئىچىدىن پىشانىسىدە يەقەتلا بىر كوزى بولغان ئالامەت قورقۇنچىلۇق بىر بەتسېشى چىقىپ، يىگىتكە:

— ياخشى يىگىت! ئوز ئايىڭنىڭ بىلەن كەپسەن، مەرھەمەت قىلىپ ئىچكىرى كىرگەن، — دەپتۇ. يىگىت ھىلىقى بىر كوزلۇكنىڭ ئارقىسىدىن ئوينىگە كىرىپ قارىسا، ئوينىڭ ئوتتۇرىسىغا گۈلخان يېقىلغان بولۇپ، بىر تەرەپىدە ئادەمنىڭ باش سۆڭەكلىرى دوۋىلىنىپ تۇرغىدەك.

— نىمىگە چەكچىيىپ كەتتىڭ قۇرۇق مۇردا، — دەپتۇ ھىلىقى بىر كوزلۇك، — سېنى بېقىپ سەمىرىتىشكە توغرا كېلىدۇ، مە، سۇ ئىچكىن!

بىر كوزلۇك بىر كۆمۈرەك سۇنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ئوزى بىر كىيىمنى سويۇشقا باشلاپتۇ. سويۇپ بولۇپ ھەممىسى

نى دىگۈدەك ئىككى تىللىق زىخقا سانسىچ چوغنىڭ ئۈستىگە قويۇپتۇ. گۈشنى پىشۇرغاندىن كېيىن، يىگىتكە بىر پارچە بېرىپ، قالغىنىنى ئوزى يەپ بوپتۇ. سۈڭەكلىرىنى ئېلىپ قازناققا كىرىپ كېتىپتۇ. قازناقتىن كىشىلەرنىڭ نالە - زارى ئاڭلىنىپتۇ. بىر كۈزلۈك قازناقتىن يېنىپ چىققاندىن كېيىن يىگىتكە:

— سېنىڭ ئون چىنىڭنىڭ بىرسى قالغاندا بۇ يەرگە كەپ سەن، قازناققا ئەكەرىپ قويسام ئولۇپ قېلىشىڭنى تۇرغان گەپ، بۈگۈنچە مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇرا — دەپتۇ.

بىر كۈزلۈك يانپاشلاپ يېتىپ ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. يىگىت بۇ يەكچەشمىدىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى ئويلاپتۇ. كۈزى ئىختىيار-سىز توم، ئىككى تىللىق زىخقا چۈشۈپتۇ - دە، زىخنى ئاستاغىمنا ئوتنىڭ ئارىسىغا تىقىپ قويۇپتۇ، زىخ قىپ - قىزىل بولغاندا زىخنىڭ بىر تىلىنى يەكچەشمىنىڭ كۈزىگە، يەنە بىر تىلىنى يۈرىكىگە چەندەپ تۇرۇپ، بار كۈچى بىلەن بىر باسقان ئىكەن، زىخنىڭ تىللىرى ئاپپاق ئىس چىقىرىپ بىر كۈزلۈكنىڭ تېنىگە كىرىپ كېتىپتۇ. شۇنداقتىمۇ يەكچەشمە ئورنىدىن مۇدۇرەپ تۇرۇپ كېتىپ، زىخنى ئورنىدىن سۇغۇرۇپ تاشلاپتۇ - دە، ئالدىغا قوللىرىنى سوزۇپ، بىرنەچچە قەدەم مېڭىپ، گۈلخانغا چۈشۈپ، يۈمۈلىنىپ، جان تالىشىپتۇ. يىگىت: قازناقنىڭ ئىشىگىنى بۇ-زۇپ، ئىچىدىكىلەرگە:

— چاققان چىقىڭلار! بىر كۈزلۈك ئولۇش ئالدىدا، — دەپتۇ. قازناقنىڭ ئىچىدىن ئونچە ئادەم ئېتىلىپ چىقىپ بىر كۈزلۈكنى گۈلخان ئىچىدىن سىرتقا چىقىشلىق قويماي كۆيدۈرۈپ ئولتۇرۇپتۇ.

— خۇدا مۇرادىڭنى بەرسۇن ياخشى يىگىت، — دەپتۇ ئۇلار، — ئەگەر سەن كەلمىگەن بولساڭ بۇ كاساپەت بىزنى يەپ كېتەتتى.

بىر كۈزلۈكنىڭ سېمىز قويمىلىرىنى ئولتۇرۇپ
يېپ، سۇ ئىچىپ كىشىلەرگە تېخىمۇ جان كىرىپتۇ. قۇتۇلغان
كىشىلەر:

— ياخشى يىگىت، خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن بىزگە سېنى
ھەزرىتى شاھى مەردان ئەۋەتتى. ئەمدى بىز سېنىڭ قۇلۇڭ
بولىمىز. سەن ئەگە بارساڭ شۇ يەرگە بارىمىز، نىمىنى بۇيرۇ-
ساڭ شۇنى بېجى كەلتۈرگەيمىز! — دەپتۇ.

يىگىت ئۇلارغا تەشەككۈر ئېيتىپ خوشلىشىپ يولغا چىقىپ
تۇ. نۇرغۇن يول يۈرۈپ بىر چاتقاللىققا كىرىپ كېتىپتۇ. چاتقال
لىقنىڭ ئىچىدە كېتىۋاتسا بىر كىيىمنىڭ ياتقىنىنى كۆرۈپتۇ. يې-
قىنلاپ كەلسەمۇ ئۇ كىيىم زادى مەدەنىيەتلىك يىگىت يېقىن
بېرىپ قارىسا، ئۇ باسقۇچتا چۈشۈپ قالغان كىيىم ئىكەن. يىگىت
كىيىمنى باسماقتىن ئاجرىتىپ، پۇتىنىڭ زەخمىلىرىنى ئۆزىنىڭ
كويىنىڭ يېڭى بىلەن تېگىپ قويۇپتۇ. شۇ چاغدا كىيىم تو-
ساقىتىن زۇۋانغا كىرىپ ئادەمدەك سۆزلەشكە باشلاپتۇ:

— ئەي مېھرۇان كىشى، سەن ئۆزەڭنىڭ ئاج نەپىسىڭ
دىن كېچىپ مېنى قويۇۋەتكەننىڭ ئۈستىگە يەنە باسماقتىن ئاج-
رىتىپ زەخمىلىرىمنى تېگىپ قويدۇڭ، مەن خۇددى ھەزرىتى سۇ-
لايماننى كۆرگەندەك بولدۇم. ئېيتقىن، سەن زادى قانداق ئا-
دەم، بۇ ئادەم ئايىغى يەتمەيدىغان جاڭگالدا نىمە قىلىپ يۈ-
رسەن؟...

يىگىت كىيىمنىڭ زۇۋانغا كەلگەنلىكىدىن ھەيران بوپتۇ.
ئاندىن:

— مەن ئادەتتىكى ئادەم ئەسلىدىن، يار ھىجرى بىلەن
يۈرگىم زەخمىلەنگەن كىشى. ئاشۇ يارىمنىڭ ۋىسالىنى ئۆزلەپ
يۈرۈپتىمەن، — دەپ ھەممە كەچمىشلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.
كىيىم يىگىتنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— سەن ئىزلىگەن پەرىزات مۇشۇ چاتقاللىقىنىڭ ئۇ تەرەپىدىكى تاغدا. لېكىن پەرىزات ھازىر يەتتە قات تىلىسمات بىلەن نەزەربەنت قىلغىلىق. سەن ئاشۇ تاققا بارالساڭمۇ تىلىسماتقا كۈچۈڭ يەتمەيدۇ، يارىڭنىمۇ كورەلمەيسەن، — دەپتۇ. كىيىنكىنىڭ مۇنچىۋالا سىرلاردىن خەۋەردار ئىكەنلىكىدىن تېخىمۇ ھەيران بولغان يىگىت، گۈلگىغا:

— ئەي كىيىنكى، يارىمىدىن خەۋەر بەرگىنىنىڭ ئۇچۇن يۈزىنىڭ رەھمەت، شۇنى بىلىپ قويغىنىكى، بىزدە "جاندىن كەچە مىگۈنچە جانانغا يەتكىلى بولمايدۇ" دىگەن بىر سۆز بار. مەن ئۇ تىلىسمىلىق تاققا بارىمەن، تىلىسمىنى ئاچالسام تېخى ياخشى، ناۋادا ئاچالماي، شۇ يولدا قازا قىلساممۇ ئۆكۈنۈشۈم يوق. چۈنكى مەن يار ئۇچۇن بار — يوقۇمنى ئاتا پويغانمەن. ھىچبولمىسا يارىم بار تاغنىڭ توپا — تاشلىرىنى باغاشلاپ كۆز يۇمالساممۇ، ئۆزۈمنى بەختلىك ھېس قىلىمەن! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— بارىكالا يىگىت، — دەپتۇ كىيىنكى، — ئەقىدە دەيمەك — جان دىمەكتۇر، بۇنداق ئەقىدە ئاز بىر قىسىم ئىنسانلارغا ئېسىپ بولىدۇ. خۇدايىم مۇرادىڭنى بەرگەي. مەن — ئاشۇ ۋىسالىغا يەتمەكچى بولغان پەرىزاتنىڭ كېنىزىگى بولمىمەن، شۇ قېتىم پەرىزاتنىڭ مايىمۇن لىباسى كويدۇرۇلگەن چاغدا، ئۆزىنىڭ ئاتا — ئانىلىرى دەرغەزەپىتە قىزىنى ئىزلەپ بارغان ئىدى. ئاتا — بالا يول ئۈستىدە ئۇچراشتى. ماكانىمىز بولغان تاققا قايتىپ كېلىپلا ئۇنى يەتتە قات تىلىسمىغا نەزەربەنت قىلدى. ئىگەم بەنتكە چۈشۈشتىن سەل بۇرۇن مېنى سېنىڭ ئالدىڭغا يولغا سالغان، مانا، ئۇنىڭ ساڭا ئەۋەتكەن سوغىسى....

كىيىنكى بىر يۈمۈلنىپلا گۈزەل قىز سىياققا كېلىپتۇ ۋە يېنىدىن بىر دانە ھاسا ئېلىپ يىگىتكە تەڭلەپتۇ.

— بۇ ھاسا، — دەپتۇ قىز سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، —
سۇلايمان پەيغەمبەر شامىدىكى قىلىۋاتقاندا ئىشلىتىدىغان ھاسا. بۇ
ھاسىنىڭ خاسىيىتى بىلەن ھەرقانچە قاتتىق تىلىسىمىلانغان تاغ
بولسىمۇ ئېچىۋەتكىلى بولىدۇ. پەرىزات: "سەن ماچىن شەھىرىدە
كى مەھبۇبەمنى تاپ ۋە ئۇنىڭ ماڭا بولغان ئىقدە - ئىخلا -
سىنى ئوبدان سىناپ كۆرگەندىن كېيىن، مېنىڭ بېشىمغا چۈش
كەن سەۋدالارنى بايان قىلىغىن. ئۇ مۇشۇ ھاسا بىلەن تاقىغا
ئۈچ قېتىم قاتتىق ئۇرسۇن، شۇ چاغدا تاغ چوڭ كۈشكە باشلايدۇ.
تەختى - بەختىدىن گەندىشە قىلغان ئاتام ئۇنىڭ ئالدىغا
چىقىپ كەچۈرۈم سورايدۇ، قالغىنىنى ئۆزى بىلىپ بىر تەرەپ
قىلىسۇن" دېگەن.

كېيىنرەك سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ھاسىسىنى يىگىتكە بېرىپ
كۆزدىن غايىپ بوپتۇ. يىگىت ئىنتايىن خۇرسەن بولۇپ، ھاسىنى
چىڭ تۇتقىنىچە يولغا ئاتلىنىپتۇ. نەچچە كېچە - كۈندۈز يول
يۈرۈپتۇ، قانچە مەنزىلەرنى ئارقىسىدا قالدۇرۇپتۇ. يول ئۈستىدە
ئېيىق، يولۋاس، شىر، بورى... دېگەندەك خىلمۇ - خىل ياۋايى
ھايۋانلار ئۇچرىغان بولسىمۇ، ھىلىقى ھاسىنىڭ خاسىيىتى تۈپەي
لىدىن خىرىس قىلماق ئۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە ماڭغانلىرى
توختاپ، توختىغانلىرى بېشىنى پەسكە ئېگىپ ياكى يەرگە سوزۇ -
لۇپ يېتىپ خۇددى سۇلايمان پەيغەمبەرگە قىلغان ئىززەت -
ھۆرمىتىنىڭ ھەممىسىنى يىگىتكە بېجا كەلتۈرۈشۈپتۇ.

ئۇزاق يول ماڭغاندىن كېيىن يىگىت ھىلىقى دېۋىلەر ما -
كانى، تىلىسىملىق تاققا يېقىپ كېلىپتۇ. ئۇ، بۇ ھەيۋەت ۋە سۈر -
لۈك تاغ ئالدىدا ھەرگىزمۇ تېڭىرقاپ تۇرۇپ قالماپتۇ. ئالدى
بىلەن بۇ تاغنىڭ ھەر بىر تاش، ھەر بىر چىمدىم توپىسىنى
يۈز - كۆزلىرىگە سۈرتۈپتۇ، ئاندىن ھەر بىر گۈل، ھەر بىر تال
گىياسىنى پۇراپ - ھىدلاپتۇ. خۇددى يارى پەرىزاتنى كۆرگەن

دەك، ئۇنى بوسە قىلىپ كۈچ مادار تاپقان دەك بوپتۇ.

ئاندىن كېيىن سۈرەتلىك كېنىزەك بەرگەن ھاسىنى قولغا ئېلىپ، سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ مۇبارەك نامىنى زىكىر قىلىپ تۇرۇپ، ھاسا بىلەن ئاققا بىر ئۇرغان ئىكەن، ئاغ گۈلدۈرلە مەن ئاۋاز چىقىپ، يەر - جاھاننى زىلزىلىگە سېلىپ، تەرەپ - تەرەپتىن چاڭ كېتىپ، ئاستا - ئاستا يەرگە چۈكۈشكە باشلاپتۇ. شۇ چاغدا، توساتتىن ئارقا تەرەپتىن:

— ھەي ھورمەتلىك يىگىت! — دېگەن غەلىتە، يىغلاپ سىر سەن ئاۋاز ئاڭلانغان دەك بوپتۇ. يىگىت كەينىگە بۇرۇلۇپ قارىسا، ئالامەت يوغان بەدەيۈت يەتمىش يەتتە دېۋە يىگىتكە سەجدە قىلىپ، يەر سويۇپ ياتقۇدەك.

— ھەي سۇلايمان پەيغەمبەردىمىزنىڭ نايىبى! ئالدىڭىدا گۇناكارمىز، كەچۈرگەيسىن! — دەپتۇ ھەممىنىڭ ئالدىدا سەجدە قىلىپ تۇرغان دېۋە، — "ئىسمە ھاجىتىڭ بار" دېيىشكە تېلىمىز بارمايدۇ، قېنى ئېيت! بىز ھەرقانداق خىزمىتىڭىزگە تەييارمىز! ئوتۇنمىزكى، ماكانىمىزنى ۋەيران قىلىمىز!...

يىگىت قاتتىق ئاۋازدا:

— تىلىماتنى بىكار قىلىپ پەرىزات بىلەن مېنى دىدار كۆرۈشتۈرگەيسىن، بولمىسا بۇ تاغنى يەر قەھرىگە چۈكتۈرۈۋېتىمەن! — دەپتۇ.

— ھەي يىگىت، — دەپتۇ ھىلىقى دېۋە، — مەرھەمەت، مۇرادىڭغا يەتكىن.

دېۋىلەردىن يەتمىش ئالتىسى ئىككى قاتار بولۇپ، سەجدە قىلىپ تۇرۇپتۇ. ئالدىنقى قاتاردا تۇرغان دېۋە يىگىتكە ياندېشىپ مېڭىپتۇ.

يوللار ئېچىلىپ بىر دەمدىلا ھىلىقى شېھىرلىك باققا كىرىپ قاپتۇ.

پەرنزات قىز كېنىزە كلىرى بىلەن باغ يولىدا يىگىتنى كۆ-
تۇپ تۇرغان ئىكەن، ھەر ئىككىسى دىدار كورۇشۇپ، خوشاللىق
خۇن - جىگەرلىرىدىن جۇش كۇرۇپ، چەكسىز ھوزۇرلىنىپتۇ. دىۋ-
لەر پايىمىتەك بولۇشۇپ، ھۆرمەت ۋە تەكىللۈپلارنى زىيادە قىل-
شىپ، يىگىتنىڭ نەزىرىدىن ئۆتۈشكە جان - دىلى بىلەن ئۇرۇنۇپتۇ.
زىياپەت ئاخىرلاشقاندا يىگىت ئۆزىنىڭ پەرنزات بىلەن ئوي -
ئوچاقلىق بولۇشنى خالايدىغانلىقىنى، بۇ ئىشقا رۇخسەت تەلەپ
دىغانلىقىنى ئىزھار قىپتۇ. دىۋىلەر ئۆزئارا مەسلىھەتلىشكەندىن
كېيىن، يىگىتكە رازىلىق بىلدۈرۈپتۇ - دە، ئۆزلىرىنىڭ رەسمى-
يىتى بويىچە نەچچە كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ پەرنزات بىلەن
يىگىتنىڭ بېشىنى چېتىپ قويۇپتۇ. زىياپەتلەر، شىرىن سوھبەت
لەر، ئەقىل ھەيران قالدۇرۇدەك كۆڭۈل ئېچىشلىرىنىڭ تەستىق
ھوزۇرىدىن نەچچە كۈنلەرنىڭ كېچىگە، نەچچە كېچىلەرنىڭ كۈن
دۈزىگە ئالماشقىنىنى يىگىت سەزمەي قاپتۇ.

ئارىدىن بىر ئاي ئۆتتى دىگەندە، يىگىت قاينماقچى بوپ-
تۇ. خوشلىشىش ئالدىدا قېيناتا - قېينانىسى ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ
خاسىيەتلىك ئەگگۈشتەر ئۇزۇڭىنى تەقدىم قىپتۇ. ئۇ ئۇزۇك كى-
دە بولسا دىلى تارتقىنى ئالدىدا ھازىر بولىدىكەن، مۇھتاج
لىقتىن خالاس بولىدىكەن. يىگىتمۇ پەرنزاتنىڭ ئىستىماسى بو-
يىچە، كىيىك قىز بەرگەن سۇلايماننىڭ ھاسىسىنى دىۋىلەرگە
قايتۇرۇپ بېرىپتۇ.

دىۋىلەر كاتتا سوغا - سالاملارنى تۇتۇپ، ئىسىل تەخت-
راۋانىغا ئولتۇرغۇزۇپ بۇ ئىككىسىنى يولغا سايپتۇ. قىز يىگىتكە:
— قولۇمنى چىڭ تۇتۇپ، كوزىڭىزنى مەھكەم يۇمۇڭ، —
دەپتۇ.

بىر چاغدا يىگىت كوزىنى ئېچىپ، ئۆزىنى چىن ماچىن
ئوردىدا شەھىرىنىڭ ھەشەمەتلىك دەرۋازىسى ئالدىدا كورۇپتۇ. ئىك

كەسى ئوردىغا كىرگەن ئىكەن، ھىچ يەردىن ئىز - دېرىكىنى
تاپالمىغان يىگىتنىڭ مانا ئەمدى ئۇز بىلەن يۇغۇرۇلغاندەك، ئا-
جايىپ ساھىبجامال بىر قىز بىلەن كىرىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆر-
گەن ئوردا ئەھلىنىڭ بىر قىسمى ئۇزۇن تونلىرىنىڭ پەشلىرىگە
پۇتلىشىپ يىقىلىپتۇ، نەچچىسىنىڭ ئاغزى ئېچىلغانچە يۇمۇلماپتۇ،
نەچچىسىنىڭ ئىچىنى ھەسەت زەھىرى ئورتەپتۇ. پادشا بەكمۇ
خوشال بولۇپ ئوز ئوغلىنىڭ تويىنى باشلاشقا پەرمان چۈشۈرۈپ-
تۇ. قىرىق كېچە - كۈندۈز داغدۇغىلىق توي بولۇپ، يىگىت -
قىزلار مۇرات - مەقسەتلىرىگە يېتىپتۇ، ئەنە شۇ چاغدىن باشلاپ
چىنىق ماچىنىدا "ئاشىق بولماق ئاسان ئەمەس، شىرىن چاندىن
كەچمىگۈنچە" دېگەن غەزەل پەيدا بولغان دېيىشىدۇ.

ۋاپادارلىق

بۇرۇنسىدا بىر تۇل خوتۇن ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ ئون ئىككى ياشلىق بىر ئوغلى بولۇپ، ئىسمى ياسىن ئىكەن. ئانا ھەر كۈنى بايىنىڭ ئۈيىدە كىرىپ يۇيۇپ، نان يېيىپ، ئاران ئىككى يارماق تاپىدىكەن ۋە ئۇ يارماقلارنى شۇ كۈنى كەچتۇرۇن ئوغلىنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ قويىدىكەن. ئىتسى ئىتسىگەندە، ئو-غۇل ئانىسى بىلەن بىللە ئۈيىدىن چىقىپ كېتىدىكەن - دە، ئۇ پۇلغا ھەم ئۇن، ھەم ئوتياش - چۈندەك سېتىۋالىدىكەن، ئاندىن ئۇلارنى پىشۇرۇش ئۈچۈن، لىق بىر سۈەت چاۋار تېرىيدىكەن، ئانىسى قايتىپ كېلىپ ئىكەن ئاشنى يەپ، ئانىسىنىڭ تىزىغا بېشىنى قويۇپلا ئۇخلاپ قالىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، ياسىن پۇلنى سىقىمداپ ئۈيىدىن چىقىپ، ئۇن سېتىۋېلىش ئۈچۈن رەۋەندىنىڭ دۇكىنىغا كېتىۋاتسا، بىر ئادەمنىڭ ئۇزۇن بىر تال تاياق بىلەن يەرنى ئۇرۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ - دە، ھەيران بولۇپ، ئۇنىڭغا يېقىنلاپ بېرىپتۇ. قارىسا، يەردە كىچىككىنە بىر يىلان بالىسى ئومىلىپ قېچىپ كېلىۋاتقىدەك، ھىلىقى ئادەم بولسا، ھەدەپ ئۇنى ئۇرۇ-ۋاتقىدەك. ياسىن نىمە قىلىشنى بىلمەي، ئۇلارغا قارىغىنىچە قېتىپ قاپتۇ. بىر چاغدا، يىلان بالىسى قانداقتۇ بىر كۈچنىڭ ياردىمى بىلەن بىرلا ئۇتۇچۇپ، ياسىننىڭ پۇتلىرى ئارىسىغا كىرىۋاپتۇ ھەم كۆز - ياشلىرىنى ئېقىتىپ تۇرۇپ، ئادەمگە ئوخشاش زۇۋان بىلەن:

— ھەي ئوبىدان بالا، — دەپتۇ ياسىنغا يالۋۇرۇپ، —

ئەگەر مېنى ئۇنىڭدىن تۇتقۇزۇۋالساڭ، ئومۇرۋايەت ساڭا ياخشە
لىق قىلىمەن. دولتىڭنى زىيادە قىلىپ، مەڭگۈ خار قىلمايمەن.
يىلاننىڭ گېپىنى ئاڭلىغان ياسىننىڭ يۈرىكى شۇردىدە ئې
رىپ، ئۇنىڭغا بەكمۇ رەھىمى كەپتۇ. ئۇ، يىلاننى دەرھال پۈت
لىرى ئارىسىغا يوشۇرۇپتۇ - دە، ھىلىقى ئادەمدىن سوراپتۇ:
— ھەي، ئاكا، بۇ يىلاننى نېمىشقا بۇلچىۋالا ئۇرىسىز؟
ئۇنىڭدىن سىزگە نېمە يامانلىق كەلدى؟

— بۇ يىلان مېنىڭ بىردىن - بىر ئارزۇلۇق ئوغلۇمنىڭ
قولىنى چېقىۋېلىپ ئاكا قىلدى، - دەپتۇ ھىلىقى كىشى، - شۇ
ئا كۈنى ئولتۇرۇپ، ئاچچىقىمنى چىقارماقچىمەن.

ئۇ گەپنى ئاڭلىغان ياسىن بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:
— ماڭا سېتىپ بەرسىڭىز بولمامدۇ؟ - دەپتۇ ھەم ئانىسى ئو
زۇق - تولۇك سېتىۋېلىشقا بەرگەن ئىككى يارماقنى كورسەتتۇ.
ھىلىقى كىشى دەسلەپ پۇلنى ئاز كورۇپ، يىلاننى سائ
قۇسى كەلمەپتۇ، كېيىن "ئاق قۇشقاچمۇ گۆشقۇ، ئاز بولسىمۇ
پۇلنى ئېلىپ يىلاننى ئۇنىڭغا بەرسەم، كىچىك بالا دىگەن
بىردەمدە ئولتۇرۇپ قويىمىدۇ؟" دەپ ئويلاپتۇ - دە، يارماقلارنى
قولغا ئېلىپ، كەينىگە قارىماي كېتىپ قاپتۇ.

ياسىن يىلاننى كوتىرىپ ئويىگە كەپتۇ. كەچ كىرگەندە،
ھېرىپ - ئاچقان ئانا ئويىگە كېلىپ، تاماق ئېتەي دىسە، يا بىر
چىمدىم ئۇن، يا بىر تۇتام كۆكتات ۋە ياكى بىر قالام ئوتۇن
يوق تۇرغىدەك. ئۇ ھەيران بولۇپ، ياسىندىن ۋەقەنى سوراپتۇ.
ياسىن ئۆزى ئۇچراتقان ئەھۋالنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بې
رىپتۇ. ئانا ئۆز ئوغلنىڭ بۇ ئەقىلسىزلىكىگە بىرمۇنچە كايىپ
ئاڭلاچ ئاچ قوساق يېتىپ قاپتۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە، ئانىسى تۇنۇگۇن ئىشلەپ تاپقان ئىك
كى يارماقنى يەندە ياسىننىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ ھەم ئۇنىڭغا

قىلىدىغان سودىلىقنى قاينا - قاينا تاپىلاپ، بايلارنىڭ ئويىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ياسىن پۇلىنى سىقىمىدىنچە ئويدىن چىقىپ، ئۇن سېتىۋېلىش ئۈچۈن رەۋەندىنىڭ دۇكىنىغا كېتىۋاتسا، بىر ئادەم پۇتۇن ئىزاينى قوتۇر باسقان ئورۇق بىر ئىمىنى يوغان بىر ئېپىرىندا ئوتۇن بىلەن ھەدەپ ئۇرۇپ كېلىۋاتقىدەك. قېرىلىقتىن ئاران ماڭالايدىغان ھالغا كەلگەن بۇ ئىت ھەر قەدەمدە بىر يېقىلىپ، بىر قوپۇپ، ئېچىنىشلىق غىشىپ، كوز يېشى قىلغىدەك. ياسىن نىمە قىلىشنى بىلمەي، ئۇلارغا قارىغىن چە قېتىپ قاپتۇ. بىر چاغدا ئىت قانداقتۇ بىر كۈچنىڭ ياردىمى بىلەن بىرلا ئوقچۇپ ياسىننىڭ كەينىگە ئوتتۇراپتۇ ۋە:

— ھەي بالا، — دەپتۇ زۇۋانغا كىرىپ، — ئەگەر مېنى ئۇنىڭدىن قۇتقۇزۇۋالساڭ، ئومۇرۋايدىت ساڭا ياخشىلىق قىلىمەن. ئومۇرۋايدىت خىزمىتىڭنى قىلىمەن.

ئىتنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلىغان ياسىننىڭ يۇرىكى شۇرىدە ئېرىپ، ئۇنىڭغا بەكمۇ رەھىمى كەپتۇ. ئۇ ئىتنى ئۆز گەۋدىسى بىلەن دالدا قىلىپ تۇرۇپ ھىلىقى ئادەمدىن سوراپتۇ:

— ھەي ئاكا، بۇ ئىتنى نىمىشقا مۇئەمىۋالا ئۇرسىز؟ ئۇنىڭدىن سىزگە نىمە يامانلىق كەلدى؟

— بۇ ئىنقا مەن يېگىرمە يىل تۇز بەرگەن بولساممۇ، — دەپتۇ ھىلىقى كىشى، — ئويۇمنىڭ تېمىنى تېشىپ كىرىپ، ماڭا قەست قىلماقچى بولدى. شۇڭا ئۇنى ئۆلتۈرمەكچىمەن.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان ياسىن بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:

— ماڭا سېتىپ بەرسىڭىز بولمامدۇ؟ — دەپتۇ ھەم ئاندىن سى ئوزۇق - تۈلۈك سېتىۋېلىشقا بەرگەن ئىككى يارماقنى ئۇنىڭغا تەڭلەپتۇ.

ھىلىقى كىشى كۈڭلىدە: ئىتنى ئۇنىڭغا بەرسەم، بىر دەم

يوق تۇرغىدەك. بوسۇغىدا ئىت، مەرەپىستە مۇشۇك، تۈردە يىلان بالىسى تۈگۈلۈپ ياتقۇدەك. ئانا ھەيران بولۇپ، ياسىنىدىن ۋەقەنى سوراپتۇ. ياسىن ئۆزى ئۇچراتقان ئەھۋالنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئۈچ كۈندىن بۇيان ئېغىر ئەمگەك قىلىپ، ئاغ زىئا گىيا سالماق ئانا ياسىننى نەچچە تەستەك ئۇرۇپتۇ. ئىت، مۇشۇك، يىلان بالىسىنى ئۇنىڭغا قوشۇپ ئويىدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ.

ياسىن ئۆز ھەمراھلىرىنى كەينىگە سېلىپ، ئوينىنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتۈپ، بىر تۈپ دەرەخنىڭ ئاستىدا يانپاشلاپتۇ. ئۈچ كۈندىن بېرى ھىچنەرسە يېمىگەچ قوشىنى غولدۇرلاپ، كۆزىگە ئۇيقۇ كىرمەپتۇ. بىر چاغدا بامدات نامىزىغا ئەزان چىقىپتۇ. ئورە تۇرغىدەك ماغدۇرى قالمىغان ياسىن تەسلىكتە ئورنىدىن تۇرۇپتۇ - دە، بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ ئوينىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئوينىنىڭ ئىشىك - دەرۋەزە، تورۇسلىرى قايىقلار - غىدۇ ئۇچۇپ كەتكەن، توت بۇلۇڭ، بىر كۈلۈڭلا قاپتۇ. بۇ ھالنى كۆرگەن ياسىن ئۆزىنى ئۇرۇپ يىغلاپتۇ. يىغلا - يىغلا ئاخىرى ھۇشدىن كېتىپ قاپتۇ. ئىت، مۇشۇك، يىلان بالىسى يانلىغا ئېچىنىشىدىن كۆزلىرىگە ياش ئاپتۇ.

— ئاغىنىلەر، — دەپتۇ يىلان بالىسى يىغلاپ تۇرۇپ، — بۇ بىچارە بىزنى دەپ مۇشۇ ئەھۋالغا گىرىپتار بولدى. بىزمۇ ئۇنىڭ دەردىگە دەرمان، رەئىجىگە شىپا بولمايدىمۇ؟
— توغرا ئېيتىشنىڭ، — دەپتۇ ئىت كۆز - يېشىنى سۈرتۈۋېتىپ، — ئۇنىڭ بىزگە قىلغان شۇنچە ياخشىلىقىنى ھازىر ياندۇرمىساق قاچان ياندۇرىمىز؟

— مەنمۇ شۇنى دىمەكچى ئىدىم، — دەپتۇ مۇشۇك مىشلىداپ يىغلاپ تۇرۇپ، — بۇ بىچارە قوساقنىڭ ئاچلىقىدىن مۇشۇ ھالغا كەلدى. ئۇ ھۇشقا كەلگەچچە، بىز بىر ئىلاج قىلىپ ئۇنىڭ

نا يەيدىغان بىر نەرسە تەييارلاپ قويايلى.

ئۈچەيلەن مەسلىھەتلىشىپ، يىلان ياسىنىنى ساقلايدىغان
ئىت بىلەن مۇشۇك بازارغا بېرىپ، ياسىنىغا ئوزۇقلىق تېپىپ
كەلمەكچى بولۇپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار رەستىگە كەلگەندە، مۇ-
شۇك ئىت بىلەن قىلىشقان مەسلىھەتلىگە ئاساسەن، بىرلا سەكرەپ
قاتار كەتكەن دۇكانلارنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. ئىت بولسا،
ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتكەچ ئالدىغا قاراپ مېڭىۋېرىپتۇ. كېتىۋېتىپ
شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، بىر ناۋايخاننىڭ پەشخۇنىدا يېڭىلا
تونۇردىن قومۇرۇلغان شىرمان نان، گىردە نان، كۈنجۈت، سىيا-
دان سېپىلگەن توقاچ نانلار دوۋىلىنىپ تۇرغىدەك. ئىت شۇنداق
ئىشارەت قىلغان ئىكەن، مۇشۇك ئۈستىنى ئۈستىدىن
پەشخۇننىڭ ئۈستىگە ئېتىپتۇ. پەشخۇندىكى نانلار ھەر تەرەپكە
چىچىلىپ كېتىپتۇ. ناۋاي چۈچۈپ ئۈستىگە ئۈچۈپ كېتىپتۇ.
ناۋاي ئېسىنى يىغىپ، ئورنىدىن تۇرۇپ بولغىچە ئىت بىلەن مۇ-
شۇك بىردىن ناننى چىشىشلىپ ئېلىپ قېچىپتۇ.
ئۇزۇنغا قالماي، ياسىنىنىڭ قېشىغا يېتىپتۇ. ناننى كۆرگەن
ئىلان خوشاللىقىدا پىلىتىڭلاپ كېتىپتۇ. بىر ھازا ئويلىغاندىن
كېيىن، مۇزدەك قۇيرۇغىنى ياسىنىنىڭ مەڭزىگە ئاستا يېقىپتۇ.
ياسىن ئەندىكىپ، بىر مىدىرلاپتۇ - دە، ئاستا كۆزىنى ئېچىپتۇ.
يىلان بىلەن ئىت، مۇشۇك دەرھال ئۇنىڭ چۆرىسىگە ئولتۇرۇپتۇ.
— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ ئۇلار تەڭلا، — بۇ ناننى
ئىتتىكى يەۋىلىك، پۇت - قولىڭىزغا ماغدۇر كىرسۇن.
ياسىن ئۇلارغا رەھمەت ئېيتىپ، ناندىن بىر ئاز يەپتۇ.
شۇ ئاندا پۇت - قولىغا ماغدۇر كەپتۇ. ياسىن ئۆز ھەمراھىغا
مۇنداق دەپتۇ:

— سىلەرمۇ ئۆز جېنىڭلارنى جان ئېتىڭلار، مەنمۇ ئانام
نى ئىزلەپ باقاي، تاپالسام، ئومۇرۇم بويى خىزمىتىنى قىلىپ،

ئۇنى رازى قىلاي. تاپالمىسام، ئۇنىڭ دەردىدە ئالەمنى كېزىپ
تەركى - دۇنيا بولاي.

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ يىلان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ
ياسنىغا تازىم قىلىپ، — سىز مېنى ئولۇمدىن قۇتقۇزۇپ قال
غىنىڭىز ئۈچۈن، مېھرىۋان ئانىڭىزدىن ئايرىلىدىڭىز. مەنەۋ ئاتا -
ئانامدىن ئايرىلغان يېتىمەن. سىز ئانىڭىزنى تاپماي تۇرۇپ،
ئولسىمۇ سىزدىن ئايرىلمايمەن.

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ ئىك كۈزىگە ياش ئېلىپ، —
سىز مېنى زالىم ئىگەمدىن قۇتقۇزۇۋالسىەن دەپ، مېھرىۋان ئانى
ڭىزدىن، ماكانىڭىزدىن ئايرىلىدىڭىز. مەنەۋ سىز ئانىڭىزنى
تاپماي تۇرۇپ، ئولسىمۇ سىزدىن ئايرىلمايمەن.

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ مۇشۇك ياسنىنىڭ ئالدىغا كې
لىپ ئارقا پۇتلىرى بىلەن ئورە بولۇپ، — مېنى ناھەق ئو
لۇمدىن قۇتقۇزۇۋالسىەن دەپ، مېھرىۋان ئانىڭىزدىن، ئوي - مە
كانىڭىزدىن ئايرىلىدىڭىز. مەنەۋ يىلان بىلەن ئىشقا ئوخشاش
سىزگە سادىق بولۇپ قالسىەن.

ياسنى ھەمراىرىنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن چوڭقۇر تەسىرلىنىپ،
بىر ھازا خىيال سۇرۇپتۇ، ئاندىن مۇنداق دەپتۇ:
— ئەي كويۇمچان ھەمراىرىم، ماڭا باغلىمىغان ئىدە

دەڭلەرگە رەھمەت! ئۇنداق بولسا، بىز مەڭگۈ بىللە بولايلى.
شۇنداق قىلىپ، توتەي - لەن ياسنىنىڭ ئانىسىنى ئىزلەپ
مېڭىپتۇ. كېتىۋېتىپ، ياسنى ھەمراىرىدىن ئوز سەرگۈزەشتىلىرىنى
موزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ.

— مەن، — دەپتۇ يىلان بىرىنچى بولۇپ سۆز ئېلىپ، —
ئاق يىلان پادىشاىسىنىڭ ئارزۇلۇق ئوغلى ئىدىم. بىر كۈنى
قارا يىلان پادىشاىسى لەكەڭ - لەكەنىڭ لەشكەر بىلەن مەم
لىكىتىمىزگە تاجاۋۇز قىلدى. پۈتۈن ھەملىكەت خانىۋەيران بو -

لۇپ، ئولۇكلەر تاغدەك دوۋىلىنىپ كەتتى. ئەنە شۇنداق كۈندە لەرنىڭ بىرىدە، ئانام مېنى بىر ئۈستەڭ بويىدىكى چاتقال ئالدىسىغا يوشۇرۇپ قويۇپ، دۈشمەنگە قارشى جەڭگە ئاتلىنىپ كەتتى. قاراڭغۇ چۈشكەندە، ئۈستەڭنىڭ سۈيى تېشىپ كېتىپ، مېنى قايىقلاغىدۇر ئېقىتىپ كەتتى. تاڭ ئاتقاندا قارىسام، بىر ھويلىنىڭ يېنىدا تۇرۇپتىمەن، نىمە قىلىش، نىمە ئېيتىشىمنى بىلمەي تۇرغىنىمدا، ئىچكىرىدىن بىر بالا يۈگۈرۈپ چىقىپ قالدى. ئۇ، مېنى كورۇش بىلەنلا، يۈگۈرۈپ كېلىپ قۇيرۇغىمىدىن تۇتۇپ، سورەپ ئوينىغىلى تۇردى. بىر چاغدا ئويىدىن دادىسى چىقىپ: — ئۇنى ئولتۇرۇپ، ئاتقا سېلىپ بەر. يىلان گۆشى يەگەن ئات ھەرگىز چارچمايدۇ، — دېدى.

بۇ گەپنى ئاڭلىغان بالا دادىسىنىڭ تاپشۇرۇغىنى دەرھال ئىجرا قىلىپ بولۇپ، مېنى بېشىدىن ئايلاندۇرۇپ يەرگە شۇنداق قاتتىق ئۇردىكى، سۆڭەكلىرىم قاراسلاپ سۈنۈپ، ئېغىز - بۇرۇنۇمدىن قان كەتتى. قورققىنىمىدىن جېنىم تۇمشۇغۇمغا كېلىپ قالدى. ئويلاسام، بىكاردىن - بىكار ئاتقا يەم بولۇپ كەتسەم دەكمەن. شۇڭا، بار كۈچۈم بىلەن قېچىشقا ئۇرۇندۇم. بالىمۇ دادىسىنىڭ بۇيرۇقى بىلەن مېنى قوغلاشقا باشلىدى ۋە ئۇزۇنغا قالماي يېتىشىۋېلىپ، مېنى يەنە تۇتۇۋالدى ھەم بېشىدىن ئايلاپلاشتۇرۇپ، بىر تۇتۇپ دەرەخكە ئۇرۇشقا تەمىشەلدى. ئەمدى ئۇم كۈزۈمگەلا كورۇندى، شۇڭا، قانداقلا قىلىپ بولمىسۇن، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇش نىيىتىدە، ئۇنىڭ قولىنى چىشلۋالدىم. كېيىنكى ئىشلار ئۆزىڭىزگە مەلۇم.

— سەنمۇ كۆپ ئازاپ تارتىپسەن، — دەپتۇ ياسىن يىلان بالىسىغا، — ئەگەر ئىلاج بولمىسا، سېنى ئاتا - ئاناڭغا تاپشۇرايلى.

يىلان بالىسى خوشاللىقتىن پىلىتىلاپ، ئۇسۇل ئويناپ كەتتى.

مېنىڭ ئۇنىڭ سۆزى ئايتۇ:

— مېنىڭ ئاتا-بوۋام، — دەپتۇ ئۇ، — ئومۇر بويى
ھېتى سىزگە ساتقان ھىلىقى باينىڭ بوسۇغىسىنى ساقلاپ ئالەم-
دىن ئۆتكەن ئىكەن. مەنمۇ ئەقلىمگە كەلگەندىن بۇيان ئۆزىڭ
بوسۇغىسىدا پايلاقچىلىق قىلدىم. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قې-
رىپ، ماغدۇرۇمدىن كەتتىم. باي خىزمەتكارلىرىغا مېنى ئولتۇر-
رۇۋېتىشنى بۇيرۇدى. ئۇزۇن يىل مەن بىلەن بىللە بولغان بۇ
خىزمەتكار مېنى يىراق بىر چولگە ئاپىرىپ تاشلىۋەتتى. مەن
ئۇ يەردە يىرتقۇچ ھايۋانلاردىن ئاشقان — تاشقان سۈڭەكلەرنى
قېپىپ يەپ، بىر يىلغا يېقن جان باقتىم. بىر كۈنى كېچىسى
ئەندى ئۇخلاي دەپ تۇرسام، يىراقتىن بىرنەچچە ئادەمنىڭ
سۆزلەشكەن ئاۋازى كەلدى. شۇنداق قۇلاق سالىسام، ئۇلار مې-
نىڭ خوجايىنىمنى قانداق ئولتۇرۇش، مال — مۈلكىنى قانداق
بۇلاش توغرىلىق مەسلىھەتلىشىۋېتىپتۇ. كۆڭلۈمدە: "ئۇ باي مېنىڭ
ئۆزىگە قانچىلىك سادىقلىقىمنى چۈشەنمەي، مېنى يوقىتىۋەتمەك-
چى بولغان ئىدى، ئەگەر مەن ئۇنى ۋە ئۇنىڭ مال — مۈلكى-
نى مۇشۇ ئوغرىلاردىن قوغداپ قالالسام، خوجايىم چوقۇم ئۆز-
ىمنىڭ ماڭا قىلغان يامانلىقىدىن خىجىل بولۇپ، بۇنىدىن كېيىن
مېنى تازا ئوبدان باقىدۇ؛ ئاخىرقى ئۈمۈممۇ راھەتتە ئۆتىدۇ..."
دەپ ئويلاپ، ئورنىدىن تۇردۇم — دە، ئوغرىلارنىڭ كەينىگە
چۈشۈۋالدىم. ئۇلار ئىنسى — جىنىمۇ ئۇيقۇغا كەتكەن چاغدا باي-
نىڭ ئوينى ئەتراپىغا كېلىشتى. مەنمۇ پەم بىلەن بىر دالدىغا يو-
شۇرۇندۇم. ئوغرىلار باي يېتىپ — قوپىدىغان ئوينىنىڭ تېمىنى
شەپنە چىقارماي تېشىپ، ئىچكىرىگە كىرىشكە تەييارلانغان چاغدا،
مەن يوشۇرۇنغان جايىمدىن چىقىپ، "ھاۋ — ھاۋ — ھاۋ..." دەپ
قاۋاپ، ئوغرىلارغا شۇنداق بىر ھەيۋە قىلغان ئىدىم، ئۇلار
قورققىنىدىن ئالدى — كەينىگە قارماي قېچىپ كېتىشتى. مەن

خوجايىنىڭ رەھمىتىنى ئېلىشقا تەييارلىنىپ تۇرغىنىدا، بىر-
سى بىقىنىغا شۇنداق قاتتىق تەپتىكى، نەچچە يۈمۈلىنىپ كەت-
تىم. ئېسىمنى يىغىپ شۇنداق سەپسالام، بۇ، مېنىڭ خوجا-
يىنىم ئىكەن. كېيىنكى ئىشلار ئۆزىڭىزگە ھەلۈم.
— خوجايىنىڭ ئەجەبمۇ رەھىمسىز، ئەجەبمۇ كۈڭلى قارا
ئادەم ئىكەن، — دەپتۇ ياسىن، بۇپتۇ، — سەنمۇ ماڭا ھەمرا بو-
لۇپ، ئاخىرقى ئومۇرۇڭنى مەن بىلەن بىرگە ئۆتكۈزگەن.
ئىت خوشاللىقىدا ئويناقشىپ، ياستىنىڭ پۇتلىرىنى يالاپ
كېتىپتۇ. ئەمدى مۇشۇك سۆز ئايتۇ:

— ئەي ئىگەم، — دەپتۇ ئۇ، — مېنىڭ ئاتا - بوۋام ھىلىقى
سىزگە مېنى ساتقان باينىڭ ئامبار - قازانلىرىدىكى تاغار -
تاغارلاپ ئاشلىقلارنى تۈلۈم چاشقانلاردىن قوغداپ، ئالەمدىن
ئۆتكەن ئىكەن. مەنمۇ ئېسىمنى بىلگەندىن تارتىپلا ئاتا - ئا-
ئامنىڭ كەسپىگە ۋارىسلىق قىلدىم. كۈنلەرنىڭ بىرىدە خوجايىنى
نىڭ ئۆيىدە ئادەملەرگە ۋابا كېسىلى تارقىتىدىغان بىر چاش-
قان پەيدا بولۇپ قالدى. مەن بىرنەچچە كۈن پايىلاپ يۈرۈپ
ئۇنى تۇتۇۋېلىشقا ئاز قالغاندا، بۇ مەككەر چاشقان قېچىپ قۇ-
تۇلماقچى بولۇپ، بىر سەكرىگەن ئىدى، ياغلىق قاچىغا چۈشۈپ
كەتتى ھەم ئۇزۇنغا قالماي ئۆلۈپ قالدى. مەن قانداق قىل-
شىمنى بىلمەي تۇرغىنىدا، باينىڭ خوتۇنى تاماق ئېيتىش ئۇ-
چۇن ياغلىق قاچىدىكى ياغدىن ئالماقچى بولدى. بۇ چاغدا
مەن ئوينىڭ ئىچىدە چېپىپ يۈرۈپ مياڭلاپ، ئۇنى يەسە جەز-
مەن كېسەل بولۇپ ئۆلىدىغانلىقىنى ئېيتتىم. ئۇ مېنىڭ گەپلى-
رىمنى ئوقىدى بولغاي، يەنىلا ياغ ئالماقچى بولدى. مەن
سەكرەپ ئۇنىڭ دۈمبىسىگە چىقىپ، چومۇچ تۇتقان قولىنى سىل-
كۈۋەتتىم. شۇ چاغدا ئۇ، ياغلىق قاچىنى يەرگە تاشلىۋەتتى.
ياغلىق قاچا چېقىلىپ، ياغ پۈتۈنلەي يەرگە توكۇلۇپ، توپىغا

سېڭىپ كەتتى. بۇ چاغدا خوجاينى كىرىپ كەلدى - دە، خو-
تۇندىن ئەمەلنى ئاڭلاپلا، مېنى ئۇرۇپ كەتتى. مەن ناھەق
ئۆلۈپ كېتىشتىن قورقۇپ، جېنىمنى ئېلىپ قاچتىم، ئۇ بولسا،
كەينىمدىن قالماي قوغلايتتى، يېتىشىۋالغان يەردە ئايساي گۈ-
راقتى. ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلار سىزگە مەلۇم.

— سەنمۇ بىر دەرتمەن ئىكەنسەن، — دەپتۇ ياسىن مۇ-
شۇككە، — خالساڭ، سەنمۇ بىزگە ھەمرا بول. كېيىنكى كۈن-
بىرىمىزنى بىرگە ئۆتكۈزەيلى.

— مەڭگۈ سىزگە ھەمرا بولىمەن، — دەپتۇ مۇشۇك خو-
شاللىقىدا قۇيرۇغىنى شىپاڭلىتىپ، — ئولسىڭىز بىللە ئۆلىمەن، تە-
رىلىڭىز بىللە تىرىلىمەن. توتەيلەن مۇڭداشقاچ مېڭىپتۇ، مېڭىپ
تۇ، مېڭىپتۇ، مېڭىۋېرىپ بىر قومۇشلۇق سازلىققا كېلىپ قاپتۇ،
سازلىقنىڭ چوڭلۇغىدىن ئۇ چېتىدىن بۇ چېتىگە كۆز يەتمەيدى-
كەن. قومۇشلۇقنى خىلمۇ - خىل جانىۋارلار ماكان قىلغان بو-
لۇپ، ئۇلارنىڭ خىلمۇ - خىل تىللاردا سۆزلەشكەن ئاۋازىدىن
ئادەمنىڭ قورققىسى كېلىدىكەن. توتەيلەن يا سازلىقتىن ئوتۇش-
نى، يا كەينىگە يېنىپ باشقا بىر يول تېپىشنى بىلمەي، بىر ھازا
تۇرۇپ كېتىپتۇ. بىر چاغدا يىلان بالىسى گەپ ئېچىپتۇ:
— بۇ يەر، — دەپتۇ خوشال بىر قىياپەتتە، — بىزنىڭ
مەدەلىكتىمىزگە بەكمۇ ئوخشايدىكەن.

— راستمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ياسىن.
— راستمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئىت بىلەن مۇشۇك.
— راست، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ يىلان بالىسى، —
مۇشۇ قومۇشلۇق خۇددى ئوردىمىزنىڭ يېغىغىلا ئوخشاۋاتىدۇ!
— ئۇنداق بولسا، تۈزۈكرەك سەپسال، — دەپتۇ يا-
سىن ئىت بىلەن مۇشۇك.

— ئۇنداق بولسا، تۈزۈكرەك سەپسال، — دەپتۇ.

— ماقۇل، — دەپتۇ يىلان بالىسى ۋە جىمى ئەتراپقا
 بىر ھازا سىنچىلاپ قارايتۇ. ئاندىن ئۈچەيلەندىن ئوزۇنسى بىردەم
 كۈتۈپ تۇرۇشنى ئوتۇنۇپ، چولتوككىدە قىلىپ سۇغا شۇڭغۇپتۇ.
 ئۈچەيلەن يىلان بالىسىنى كۈتۈپتۇ، كۈتۈپتۇ، كۈتۈپتۇ.
 كۈتۈۋېرىپ تاقىتى پۈتۈپتۇ. ئاچلىق ھەم ھارغىنلىقتىن پۇت -
 قولنىڭ ماغدۇرى كېتىپتۇ. بىر چاغدا قارىغۇدەك بولسا، ساز-
 لىقنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا دەھشەتلىك دولقۇن كۆتىرىلىپ، قو-
 مۇشلار شالدىرلاپ، پۈتۈن ئەتراپ شاۋ - شۇۋغا تولۇپ كېتىپتۇ.
 ئۈچەيلەننى سۇر بېسىپ، قانداق قىلىشنى بىلمەي بېشى قېتىپتۇ
 ھەم چوڭقۇر غەمگە پېتىپتۇ. بارا - بارا دولقۇن تېخىمۇ ئۇلغى-
 يىپ، شاۋ - شۇۋلار تېخىمۇ كۈچىيىپ، يەر - زېمىن تىترەشكە
 باشلاپتۇ. دولقۇن بىلەن شاۋ - شۇۋلار ئۈچەيلەننىڭ ئالدىدا
 دىڭگىيىپ تۇرغان قومۇشلارنى بىرنى قالدۇرماي يۇلۇپ، يىراق -
 يىراقلارغا تاشلاپتۇ. قومۇش يۇلۇپ تاشلانغان يەردىن شۇنداق
 بىر يول ئېچىلىپتۇكى، گۈزەللىكىنى تەرىپلىگىلى سوز يەتكۈسىز.
 كەڭ - كۈشادىلىقى كۆز يەتكۈسىز ئىكەن. يولنىڭ ئىككى قاس-
 مىغىدا ئېچىلىپ كەتكەن گۈللەردىن چىققان خۇشبۇي ھىد ئادەم
 نىڭ كوڭلىنى مەس قىلارمىش. گۈللەرنىڭ بەرگىگە قونۇپ،
 زوق - شوخ بىلەن سايراۋاتقان سان - ساناقسىز قۇشلارنىڭ
 يېقىملىق ئاۋازى جەننەت قۇشلىرىنى خەس قىلارمىش.
 ئۈچەيلەن ئەنە شۇ مەنزىرىگە مەس بولۇپ تۇرغانلىرىدا،
 ئاشۇ يولدىن زور داغدۇغا بىلەن ئايىغىغا كۆز يەتمىگىدەك بىر
 ئالمان كېلىۋاتقىدەك، تازا سەپسىلىپ قارىسا، ياسىن قۇتقۇزۇ-
 ۋالغان يىلان بالىسىنى باشلىرىدا كۆتىرىشىپ، سان - ساناقسىز
 يىلان كېلىۋاتقىدەك. بۇ ھالىنى كۆرگەن ئۈچەيلەننىڭ تېنى ئەي-
 سىنىپتۇ. جانلىرىنىڭ قايقۇسىدا بىرنەچچە قەدەم كەينىگە يېنىپ
 تۇ. بۇنى سەزگەن يىلان بالىسى ئۆزىگە ھەمرا بولۇپ كېلىۋات-

قان يىلانلارغا دەرھال گوز جايىدا توختاشنى بۇيرۇپ، ئوزى يالغۇز ئۈچ دوستىنىڭ يېنىغا ئۇچۇپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي كويۇمچان ھەيرالەردىم، ئاتا - ئاناڭم چىلايدۇ سىلەرنى ئوردىغا، ئۇلار ھەم كەلمەكتە ھەربىرىڭلارنىڭ ئالدىدا. يۈرۈڭلار ماڭايلى، قىلمايلى تەخىر؛ ئۇلارنىڭ كوزلىرىنى قىلمايلى بەسىز.

— يۈرۈڭلار، — دەپتۇ ياسىن ئىت بىلەن مۇشۇككە، — يىلاننىڭ تەكلىۋىنى قويمايلى يەردە.

ئۈچەيلەن يىلان بالىسىغا ئەگىشىپ، سازلىققا يول ئاپتۇ. بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن، قىلىچ، نەيزە، سۇپەر - قالقان بىلەن قوراللانغان سانسىز يىلانلار يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى رەڭگا - رەڭ گۈللەر ئارىسىدىن چىقىپ ئۇلارغا ئېھتىرام بىلدۈرۈپتۇ. يىلان بالىسى بېشىنى شۇنداق لىگىشتىپ قويغان ئىكەن، بىردەمدە كوزدىن غايىپ بوپتۇ. يەنە بىر ئاز ماڭغاندىن كېيىن، ئاق يىلان پادىشاسى بىلەن خانىش ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ، تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، ئوز پەرزەنتىنى ساق - سالامەت ئوزلىرى بىلەن دىدار كورۇشتۇرگىنى ئۈچۈن ياسىنىغا پۈتمەس - تۈتمەس مەس مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئاندىن ئەر - خوتۇن ئىككىسى بىلەن ياسىنى ئوتتۇرىغا، ئىت بىلەن مۇشۇكنى ئىككى يېنىغا ئېلىپ، ئوغلىنى كەينىگە سېلىپ، ئوردىغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئوردىغا كىرگەندىن كېيىن، مېھمانلار شەرىپىگە بەكمۇ كاتتا زىياپەت بېرىپتۇ. زىياپەتتىن كېيىن، پادىشا ئۇلارغا ماۋۇلارنى سوزلەپ بېرىپتۇ: ئاق يىلان مەملىكىتىنىڭ ئەسكەرلىرى قارا يىلان پادىشاسىنىڭ تاجاۋۇزىنى تارمار قىلىپ، پۈتۈن ئەلگە تېچىلىق ئاتا قىلغاندىن كېيىن، خانىش جەڭ كىيىملىرىنى سېلىۋېتىپ، ئوغلىنى قويۇپ قويغان يەرگە كېلىپ قارىسا، ئۇ يەردە ئوغلى تۇرماق، چاتقاللارنىمۇ سۇ ئېقىتىپ كېتىپتۇ. ئانا يىغلا - يىغلا

ئەھۋالىنى پادىشاغا دەپتۇ. سان - ساناقسىز لەشكەر ۋە نى -
نى قاۋۇل لەشكەر باشلىقلىرىدىن ئايرىلىپ قالغىنىغا تېخىچە
قاينۇرۇۋاتقان پادىشا ئوغلى توغرىسىدىكى ئۇ شۇم خەۋەرنى
ئاڭلاپ، خۇددى يوقىتىپ قويغىلى تاس قاپتۇ ھەم پۈتۈن مەن-
لىكەتتىكى لەشكەر ۋە پۇقرالارغا يارلىق چۈشۈرۈپ، ئىگەر ك-
ھىكى ئوغلىنى تېپىپ بەرسە ياكى ئۇنىڭ ئۆلۈك - تىرىكلىكى
ھەققىدە خەۋەر بەرسە، ئۇنىڭغا ھەددى - ھېساپسىز دۇنيا -
دەپنە ئىنئام قىلىدىغانلىقىنى جاكالاپتۇ. بىراق، ھېچكىمۇ شاھ-
زادىنى تاپالماپتۇ. پادىشا بىلەن خانىش پەرزەنت داغىدا يىغ-
لا - يىغلا ئىككى كۈزىدىن ئايرىلىپ قاپتۇ. باياتىن لەشكەر
باشلىقلىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا، ئۇشتۇمتۇت ئوردىدا پەيدا بولغان
شاھزادىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاش بىلەنلا، ئۇنىڭ كۈزلىرى ۋاللىدە
ئېچىلىپ كېتىپتۇ. شاھزادىدىن بىر ئادەمىزات بالىسىنىڭ ئوزنى
قۇتقۇزۇۋالغانلىقى، ھەتتا ئۇنى ئۆز مەملىكىتى چېگرىسىغىچە ئې-
لىپ كەلگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەرنى ئاڭلاپ، خوشاللىقىدا
ئومىرىدە تۇنجى قېتىم ئادەم بالىسى ئالدىغا تازىغا چىققانلىقى؛
ياسىنىڭ ئۆز پەرزەنتىگە قىلغان بۇ ياخشىلىقىنى نىمە بىلەن
قايتۇرۇشنى بىلمەيۋاتقانلىقىنى سۆزلەپ كېلىپ مۇنداق دەپتۇ:
— ئەي ئادەمىزات، نىمە ھاجىتىڭىز بولسا تارتىنماي
ئېيتىڭ. كەمىنە قۇلىڭىز ھەرقاچان خىزمىتىڭىزگە تەييار.
— رەھمەت، — دەپتۇ ياسىن پادىشاغا ھۆرمەت بىلەن
تازىم قىلىپ، — پېقىرنىڭ ھېچقانداق ھاجىتى يوق. شاھزادە-
نى قولىڭىزغا ساق - سالامەت تەككۈزدۈم، ئەمدى كۈڭلۈم توق.
— رەھمەت سىزگە، — دەپتۇ پادىشامۇ ئۆز نوۋىتىدە
ياسىنىغا ئېگىلىپ تازىم قىلىپ، — يۈزىڭ رەھمەت! ئەگەر
بولمىسا ھېچقانداق ھاجىتىڭىز، پېقىرنىڭ ماۋۇ ئىلتىماسىنى قو-
يۇل قىلغايسىز.

— قېنى ئېيتىڭ، ئەي سەلتەنەتلىك شاھ، — دەپتۇ يا.
سەن يەنە بىر قېتىم پادىشاغا ئېگىلىپ تازىم قىلىپ، — پېقىر
كەلتۈرگىسى ھەرقانداق تەلىۋىڭىزنى بېچا.
— مەملىكىتىمىزدە قېلىڭ مەڭگۈگە، ئەلنى سورايمى ئىك
كىمىز بىللە.

— نەشەككۈر سىزگە، ئەي ئۇلۇغ شاھىم؛ يۇرت سورىم-
خان ئۇرۇق — ئەۋلادىم، — دەپ تەكەللۇپ بىلەن ئاق يىلان
پادىشاسىنىڭ تەكلىۋىنى رەت قىپتۇ ياسىن، — رۇخسەت قىل
سىڭىز، كەتسەم ئېلىمگە؛ يەتسەم مېھرىۋان ئانام ۋەسىلىگە.
ياسىننىڭ بۇ سۆزلىرى پادىشانى چوڭقۇر ئويغا ساپتۇ.
ئويلىنا — ئويلىنا، ئاخىرى غەزنىچىنى توۋلاپتۇ؛
— ئەي غەزنىچى، — دەپتۇ ئۇ، — تېز ئېيت قېنى؛
غەزنىمىزدە ھەم بىزگە، ھەم ئادىمىزاتقا كېرەكلىك ئىك قىممەت-
لىك نىمە بار؟

— ئەي قۇدرەتلىك شاھىم، — دەپتۇ غەزنىچى، — غەز-
نىمىمىزدە باردۇر بىر جۇپ گۆھەر: ئۇنىڭ بىرى ئاتىڭىزدىن
مىراس قالغان خاسىيەتلىك ئالتۇن كەمەر، يەنە بىرى — ئوزد-
كىڭز كويىقاپتىن ئېلىپ چىققان ئەڭگۈشتەر. ئالتۇن كەمەرنى باغ-
لىغان كىشى ئومۇر بويى كۆرمىگەي خەتەر؛ كىمدە بولسا ئەڭ
گۈشتەر ياردۇر ئۇنىڭغا زەپەر.

— ئەپچىق، ئۇلارنى! — دەپتۇ پادىشا؛ غەزنىچى پەر-
ماننى قىلىپتۇ بېچا. پادىشا ئەڭگۈشتەر بىلەن كەمەرنى قولغا
ئېلىپ، ئۇلارنى ئالتۇن پەتنۇسقا سېلىپ، ھۆرمەت ۋە ئېھتىرام
بىلەن ياسىنغا سۇنۇپتۇ. ياسىن ئىككى يارماق بەدىلىگە بۇنچە
قىممەتلىك سوغىلارنى ئېلىشقا خىجالەت بولۇپ، پادىشاغا مۇن-
داق دەپتۇ:

— ئەي ھۆرمەتلىك پادىشا، كۆپ خىسجالەتتىمەن،

ئالدىڭىزدا. قىلغان ئىشىم بەكمۇ ئازدۇر - بەكمۇ ئاز، ئىززەت
مەيدۇ بۇ ئىسىل سوغىڭىزغا.

بۇ چاغدا گەپكە شاھزادە ئارىلىشىپتۇ.

— ئاللىسىڭىز دادام رەنجىيدۇ سىزدىن، مەنمۇ بولىمەن
تاشلىۋەتكەندەك ئىگىزدىن.

ياسىن ئويلىنىپ قاپتۇ. ئويلىنىپ - ئويلىنىپ، ئاخىرى مۇنداق دەپتۇ:

— ئۇنداق بولسا قوبۇل قىلاي ئەڭگۈشتەرنى، سىزگە قالسۇن
ئاقا مىراس ئالتۇن كەمەر، كەلمەس ئەسلا ئېلىڭىزگە خەۋپ -
خەتەر.

پادىشا ياسىننىڭ سۆزىگە مايىل بولۇپتۇ. ئۇنىڭ ئاجايىپ
ئەقىل - پاراستىگە قايىل بولۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ياسىن ئەڭ
كۈشتەرنى قوبۇل قىلىپ ئالدىغان، ئالتۇن كەمەر پادىشاغا قالدۇرغان
بولۇپتۇ. بۇ چاغدا، ئوردا ئىچى خوشاللىققا تولۇپتۇ. ئەتىسى
سەھەردە، ئاق يىلان پادىشاسى خانىش، شاھزادە، ۋەزىر، ئو-
لىمالارنىڭ ھەممىسىگە ياسىن ۋە ئۇنىڭ ھەممىسى بولغان ئىت
بىلەن مۇشۇك ئاق يىلان پادىشاسىنىڭ گۈزەل مەملىكىتى بىلەن
خوشلىشىپتۇ.

ئۈچەيلەن ياسىننىڭ ئانىسىنى ئىزلەپ ئۈچ كۈن يول مې-
گىپتۇ. ئۈچ كۈن ئىچى ئۇلارغا يا ئادىمىزات ۋە ياكى بىرەر
كەپە ئۇچرىماپتۇ. ھەم ئاچلىق، ھەم ھارغىنلىق ئۇلارنى ماغدۇر-
دىن كەتكۈزۈپتۇ. بولۇپمۇ ئىتتىن ئۇنىڭ پۇتىنى يوقىتىپتۇ. ھالى
قالماپتۇ. ياسىن بىلەن مۇشۇك ئۇنىڭغا تارتىشىپ، بىر كۈنلۈك
يولنى ئىككى كۈندە بېسىپتۇ. بۇنىڭدىن بەكمۇ خىجالەت بولغان
ئىت مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي مېھرىۋان ھەممىسىم، ماڭا قارىماي، يولۇڭلارنى
مېڭۇپرىڭلار؛ بولمىسا، ھەممىمىز بۇ چولىدە ئاچلىقتىن ئۆلۈپ
قالىمىز.

— ياق، — دەپتۇ ياسىن، — ئىسە بولساق بولسىمۇ.
كى، ھەرگىزمۇ سېنى ئاشلاپ كەتمەيمىز.

— ياق، — دەپتۇ مۇشۇكىمۇ، — بىز باشقا گۈلسەكىمۇ،
قىزىلسەكىمۇ بىللە بولۇشقا قەسەم قىلىشقان. ھايات تۇرۇپ بىر -
بىرىمىزنى تاشلىمايمىز.

ئىت تەسلىنىپ يىغلاپتۇ ۋە پۇتۇن كۈچىنى ئاياقلىرىغا
يىغىپ، سەپەرنى داۋام قىپتۇ. ئىككى كۈن يول يۈرگەندىن كې-
يىن پۇتلىرى زادىلا يوقىيەلمەس بولۇپ قاپتۇ. بۇ چاغدا يا-
سىن ئۇنى يۇدۇۋالماقچى بولغان ئىكەن، ئۇ زادىلا ئۇنىماپتۇ.
ھۆكىرەپ يىغلاپ، ئۆزىگە ئولۇم تەلەپتۇ. ئۇنىڭ ئاللىسىگە چىدى-
ماي، ياسىن بىلەن مۇشۇكىمۇ يىغلاپتۇ. ياسىن بىر تەرەپتىن يىغ-
لاپ، بىر تەرەپتىن خىيال سۇرۇپ ئولتۇرۇپ، يىلان پادىشاھى
غەزنىچىسىنىڭ "كىمدە بولسا ئەڭگۈشتەر، ياردۇر زەپەر" دىگەن
سوزلىرى ئېسىگە كەپتۇ. ياسىن قوينىدىن ئەڭگۈشتەرنى ئېلىپ:
— ئەي ئەڭگۈشتىرىم، كۆرسەت كارامەت، ئاچچىلىق دەر-
دىدىن بولدۇق بىناقەت؛ كەلتۈر بىزلەرگە جەننەتتىن نىمەت،
دوستىمىز ئىننى قىلغىن تەن سەھەت، — دىگەن ئىكەن، ئەڭ
گۈشتەردىن ۋاللىدە ئوت چاقناپ، ئالەم شۇنداق گۈزەل تۈسكە
كېرىپتۇكى، جەننەت بىكار قالسۇن! ئارقىدىن تەخسە - تەخسە
مىۋە - چىۋە، پولو، مانتۇ، ئۆگىرە، سامسا، چۈچۈرە، پەرمۇدە،
كاۋاپ، شورپا ... يېغىپ كېتىپتۇ. ئۈچەيلەن بۇ تائاملارغا ئې-
غىز تېگىپتۇ. ئەنە شۇ چاغدا ئىت بىرلا سىلىكىگەن ئىكەن، موي-
لىرى ئالتۇندەك پارقىراپ، ئادەمنىڭ مەسلىكى كەلگىدەك چىراي-
لىق بولۇپ كېتىپتۇ. كۈچ - قۇۋۋەتكە تولۇپ، ياشلىقى ئەسلىگە
قايتىپتۇ. مۇشۇكىمۇ بۇ سوغىدىن قۇرۇق قالماپتۇ؛ ئۇنىڭمۇ جارا-
ھەتلىرى ساقىيىپ، مويلىرى ئالتۇن رەڭ ئاپتۇ. پۇت - قولى
كۈچ - قۇۋۋەتكە تولۇپ، غەيرىتى كۆزلىرىدىن ئۇرغۇپتۇ. ئۇ

ياسنىغا قاراپ كوڭلى يېرىم بوپتۇ.

— ئەي مېھرئوان ئىگەم، — دەپتۇ ئۇ، — كىيىم - كېچىڭىز بەكمۇ جۇل - جۇل بولۇپ كېتىپتۇ. يەڭگۈشلەرنىڭ دەرھال يېڭىسىنى. ئەڭگۈشتەر يەنە بىر كورسەتسۇن بىڭىسىنى. — ئەي مېھرئوان ئىگەم، — دەپتۇ ئىت، — مۇشۇ كىنىڭ

ئېيتىنى پۈتۈنلەي توغرا. چىرايلىق كىيىنپ چىقايلى يولغا. — رەھمەت سىلەرگە، — دەپتۇ ياسىن، — يۈرگىمگە

ئوت كېتىدۇ، ئانام چۈشسە يادىمغا. ئانامنىڭ دىدارىنى كۆرمىدى تۇرۇپ، كىيىم يەڭگۈشلەشنى كىم قويۇپتۇ مەن يېتىم بىچارىگە؟! بۇ گەپلەر ئىت بىلەن مۇشۇ كىنى بەكمۇ خىجىل قىپتۇ.

ئۇلار ئۆز ئىگىسىنىڭ ئاجايىپ سەھنى، ۋاپادار، ئاقكۆڭۈل، كەم تەرلىگىگە چىن كوڭلىدىن ئاپىرىن ئوقۇشۇپ، بۇ ھەقتە قاينا ئېغىز ئاچماپتۇ.

ئۇچەيلەن قوسىنىنى ئوبدان تويىتۇرۇپ، يەنە يولغا چۈ- شۇپتۇ. كۈن ئولتۇرۇپ، قاش قارايفاندا، ئۇلارغا يەككە - يەككە بىر ئوي ئۇچراپتۇ. ئىشكىنى قاققان ئىكەن، ئويىدىن چاچ- لىرى ئاپپاق، يۈزلىرى يالپاق، كۆزى جىنتاق، بۇرنى پۇچۇق، ئاغزى مايماق، سالپاڭ قۇلاق، بېلى دوڭغاق بىر موماي چىقىپ كەپتۇ. ياسىن ئۇنىڭدىن ئويىدە بىر كېچە قىلىدۇرۇشنى ئوتۇنۇڭەن ئىسكەن، موماي دەرھال ماقۇل بوپتۇ ۋە ئۇلارنى ئويىگە باشلاپتۇ. ئويىگە كىرىپ قارىغۇ- دەك بولسا، بۇ ئويىدە بىر پارچە كىگىز ياكى بورا، ئوت يا- قىدىغان ئوچاق ياكى مورا يوق ئىكەن. قاراڭغۇلۇقتىن گورگە ئوخشايدىكەن. ياسىننىڭ مومايغا ئىچى ئاغرىپ، ئەنگۈشتەرگە:

— ئەي ئەنگۈشتەردىم، — دەپتۇ ئۇ، — ئويىنى راسلا چىرايلىق. بولسۇن يورۇق، ئازادە، دەم ئېلىشقا قولايلىق. موماي ئۈچۈن ھازىرلا، تۇخۇم پۈشكىلى، ئەتكەن چاي، بولسۇن

يەنە قەن - ناۋات، ھەسەل بىلەن سېرىق ماي، تەييار بولسۇن
بىزگىمۇ كۆڭۈل تارتقان تاماقلار، راسا يەيلى توپىغىدەك، ئەجەب
ئاجىتى قوساقلار.

ياسىنىڭ گېيىسى تۈگىشىگە، ئەنگۈشتەردىن "ۋال - ۋال" قىلىپ كۆزنى چاقىتىدىغان نۇر چىقىپتۇ. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچ
قىچە ئوينىنىڭ ئىچى زىلچە - گىلەم، بىسات - كېچىك، خىلمۇ -
خىل يىمەك - ئىچمەككە تولۇپ كېتىپتۇ. ئومۇردە بۇنداق ئىسىل
نەرسىلەرنى كۆرۈپمۇ باقمىغان موماي خوشاللىقىنى باسالماي
قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىپتۇ. مېھمانلارنىڭ ئايىغىدا پايىتەك بولۇپ
كېتىپتۇ. تۆتەيلەن خوشال - خورام ئولتۇرۇپ تاماق يەپتۇ. تاد
ماق يەپ ئولتۇرۇپ موماي ياسىندىن قەيەردىن، قانداق بولۇپ
بۇ يەرگە كېلىپ قالغانلىقى ھەم قەيەرگە بارىدىغانلىقىنى سوراپ
تۇ. ياسىن بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى بىرنى قويماي سۆزلەپ بېرىپ
تۇ. بۇ چاغدا، موماي ئۇنىڭغا قاتتىق ئىچ ئاغرىتقان بولۇپ،
كۆز يېشى قىپتۇ. ئاندىن: "ئەنگۈشتەرنى قولۇمغا ئېلىپ كۆرۈپ
باقسام" دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ياسىن دەرھال ئۇنىڭ تەلىۋىنى بېچا
كەلتۈرۈپتۇ. بۇ چاغدا ئىت بىلەن مۇشۇك ياسىندىن قاتتىق
نارازى بولۇپ، موماينىڭ قولىدىكى ئەنگۈشتەرنى تارتىۋالماق
چى بوپتۇ. ئەمما، قانداقتۇر بىر كۈچ ئۇلارنى مومايغا يېقىند
لاشتۇرماپتۇ. بۇ ھالنى كۆرگەن موماي قاقاقلاپ بىر كۈلۈپتۇ -
دە، ئۇلارنى مەسخىرە قىلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— قولۇمدا بار ئەنگۈشتەر، يوقتۇر ماڭا خەۋپ - خەتەر،
يېيىشىم ھالۋا - شېكەر، ئىچىشىم ھەۋزى - كەۋسەر. ئوتسۇن
ئومۇرۇم راھەتتە، ياشاپ باغدا - جەننەتتە. كەمبەغەللىك، قېرىد
لىق كەتسۇن ئەبەت كەلمەسكە.

موماينىڭ گېيىسى تۈگىشىگە ئەنگۈشتەردىن ۋال - ۋال
قىلغان بىر نۇر چىقىپتۇ - دە، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە، موماي

يَا ب - ياش بىر قىزنىڭ سۈرىتىگە كىرىپتۇ. ئۇ ئەنگۈشتەرنى
بىر شىلىتىغان ئىكەن، ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا ئۇ چېتىدىن بۇ
چېتىگە كۆز يەتكۈسىز، زۆمرەتتىك سۈزۈك سۈيى بار بىر كول
پەيدا بولۇپتۇ. ئارقىدىنلا، تۇۋرۇكلىرى ئالستۇن بىلەن كۆمۈش
تىن، نەقىشلىرى گۈھەر بىلەن ياقتۇستىن ياسالغان ئاجايىپ
كۆركەم، ئاجايىپ ھەيۋەتلىك بىر راۋاق قايماقتىندۇر ئۇچۇپ
كېلىپ، كولنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا قونۇپتۇ. راۋاقنىڭ ئەتراپىدا
بولسا، ئالەمدىكى ھەممە مۇنەۋۋەر ۋە رەڭگا - رەڭ گۈل - چې
چەكلەر بىلەن تولغان؛ بۇغا - مارال، كىيىك، توشقان چېپىپ
يۈرگەن؛ جەننەت قۇشلىرى خەندىن ئۇرۇپ سايىراپ تۇرغان
ئاجايىپ گۈزەل، ئاجايىپ خوش ھاۋالىق بىر باغ پەيدا بولۇپ
تۇ. باغ ئىچىدىن ئاجايىپ كېلىشكەن بىر جۈپ قىز چىقىپ،
كۆلدە تۇرغان قىيىققا سەكرەپ چىقىپتۇ. قىيىق ئۇچقانداك مې
ڭىپ، موماينىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپتۇ. قىزلار قىيىقتىن چۈ
شۇپ مومايغا ئېگىلىپ تازىم قىپتۇ. ئاندىن موماينى ئىككى قو
لىدىن يولەپ، قىيىققا چىقىرىپتۇ. بۇ باغدا موماي ياسىنلارغا
قاراپ مۇنداق دەپتۇ:

ب - ئامان قويدۇم جېنىڭنى، رەھمەت ئېيت بۇ كۆڭلۈمگە،
دۇئا قىلىش ئۈلگەچە، بەختىم بىلەن ئومۇرۇمگە.

شۇنداق دەپتۇ - يۈ، كېمە ئۇزۇپ كېتىپتۇ. ياسىنلارنىڭ
ئەتراپىدىكى ئوت - ئىمارەت، باغ - ۋارانلار بوران سوقۇ
ۋەتكەن تۈز غاققەك، قايىقلارغىدۇر تۈزۈپ كېتىپتۇ. ئۇلار ئەمدى

ئەمە... بىلەن تۇرغاندا، كەلسەك، ئەتتە... بىر

پىدا پەزۋاندىدەك ئايلىنىپ، يېقىملىق گەپلەر بىلەن كوڭلىنى ياساپتۇ. ياسىنىمۇ ھەمراھلىرىنىڭ كوڭلىنى ئاياپ، دەرھال كوز ياشلىرىنى سۇرتۇپتۇ. گۈچەيلەن مۇڭدېشىپ ئولتۇرۇپ، ياسىنىڭ كوزى ئۇيۇغۇغا كېتىپتۇ. بۇ چاغدا ئىت بىلەن مۇشۇك مۇنداق مەسلىھەت باشلاپتۇ:

— دوستۇم، — دەپتۇ مۇشۇك ئىنقا، — ئىگەم بىزنى دەپ مۇشۇ كۈنلەرگە قالدى. بىزمۇ ئۇنىڭغا بىر ياخشىلىق قىلمايلىمۇ؟
— ماقۇل، — دەپتۇ ئىت، — قانداق قىلىمىز؟

— ئىگەم ئويغانمىغىچە بىر ئاز ياغاچ ئېيىپ، ئۇنىڭدىن سال ياسايلى، ئاندىن مەن موماي ئېلىپ قاچقان ئەنگۈشتەرنى ئېلىپ كېلەي. مەن قايتىپ كەلگىچە، سەن ئىگەمگە ھەمرا بو-
لۇپ بۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسىن.

مۇشۇكىنىڭ بۇ مەسلىھەتى ئىنقا ماقۇل كەپتۇ. ئەمما، بۇ يەرلەردە ياغاچ تۇرماق، ئوت - چوپۇ تېپىلمايدىكەن، شۇڭا ئىت مۇنداق دەپتۇ:

— مەن سۇ ئۇزۇشكە ئۇستا، كېمە بولمىسىمۇ، بۇ كول دىن ئۇزۇپ ئوتەلەيمەن. ئەنگۈشتەرنى مەن تېپىپ كېلەي.

— ياق، — دەپتۇ مۇشۇك، — سەن بەك يوغان، خەق ئاسانلا كوررۇپ قالىدۇ ھەم ئىگىز جايلارغا يامىشىپ چىقالماي سەن، ئەڭ ياخشىسى بۇ ئىشنىڭ ھوددىسىدىن مەنلا چىقاي.

تالىشا - تالىشا، ئاخىرى ئىككىسىلەن بىللە بارىدىغان بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئىت مۇشۇكىنى دۇمبىسىگە مىندۇرۇپ كول گە چۈشۈپ كېتىپتۇ. نەچچە كېچە - كۈندۈز ئۇزگەندىن كېيىن، موماي تۇرغان باققا يېتىپ كەپتۇ. ئىت باغنىڭ سۈڭۈچىسى تۇ-
ۋىدە پايلاقچىلىق قىلىپ قاپتۇ. مۇشۇك باغنىڭ ئىچكىرىسىگە قا-
راپ يول ئاپتۇ. مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، يەنە مېڭىپتۇ، بىر ھازا ماڭ-
غاندىن كېيىن، موماي تۇرغان راۋاقتىنىڭ تۈۋىگە كەپتۇ. قارت

مۇدەك بولسا، ئاسمانغا تاقاشقىدەك بۇ راۋاقتىكى توت بۇلۇڭىدا
توتلا تۇرۇڭسى بولۇپ، يا شوتىسى، يا پەلەمپىسى يوق ئىكەن.
مۇشۇك ئويلىنىپمۇ تۇرماستىن تۇرۇڭىكە يامشىپتۇ. يامشا - يا
مىشا، ئاخىرى راۋاقتىنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا،
راۋاقتىنىڭ قاقى ئوتتۇرىسىدا ئاجايىپ چىرايلىق نەقىشلەنگەن،
پادىشاھقا ياراشقىدەك بىر كارۋات تۇرغىدەك. كارۋاتقا سېلىن
غان ئاۋاز يوتقان، مەخمەل كورپە، پەي ياستۇقلار ئۈستىدە ھەر
لىقى موماي ياتقىدەك. كارۋاتنىڭ ئىككى يېنىدا قوللىرىدا تۈز
قۇيرۇغىدا ياسالغان يەلپۈگۈچلەرنى تۇتقان بىر جۈپ قىز ھە
دەپ موماينى يەلپۈۋاتقىدەك. مۇشۇك پۇتنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ،
ئۇلارغا يېقىنلاپ كەپتۇ ۋە ئىنگىۋىشەرنى ئىزلىپ موماينىڭ ئىت
راپىغا كوز سايپتۇ. بىر چاغدا موماي ئۇيقۇ ئارىلاش بىر ئىس
نىگەن ئىكەن، ئاغزىدىن ۋال - ۋۇل قىلغان بىر نۇر چىقىپ،
پۇتۇن ئالەمنى يورۇتۇۋېتىپتۇ. مۇشۇك دەرھال راۋاقتىن چۈشۈپ،
كورگەنلىرىنى ئىنقا ئېيتىپتۇ. ئىككىيلەن بىر ھازا مەسلىھەتلەش
كەندىن كېيىن، ئوبدان بىر چارە ئويلاپ ئېيتىپتۇ - دە، مۇشۇك
دەرھال كەينىگە يېنىپتۇ. ئۇ يېرىم كۈن ئاۋارە بولۇپ بىر دانە
چاشقان تۇتۇپتۇ. ئاندىن چاشقانغا ئوز مۇداسىنى ئېيتقان ئى
كەن، چاشقان دەرھال ئۇنىڭ تەلىۋىنى ئورۇنلاشقا قەسەم ئېچىپ
تۇ ھەم قۇيرۇغىنى سۇغا چىلاپ، ئاندىن قازاننىڭ كۈيىسىگە
مىسلەپ، مۇشۇك بىلەن بىرلىكتە راۋاقتا يامشىپتۇ. قارىغۇدەك
بولسا، موماي خاقىراپ ئۇخلاۋاتقىدەك، ئۇنى يەلپۈۋاتقان قىز -
لارمۇ كوزلىرىنى ئالچالماي، ھەدەپ ئۈگدەۋاتقىدەك. چاشقان
مۇشۇكنىڭ ئىشارىتى بىلەن چاندۇرماستىن كارۋاتقا يامشىپ،
موماينىڭ ياستۇغى ئۈستىگە چىقىپتۇ. ئاندىن قۇيرۇغىنى ئۇشلاپ،
موماينىڭ بۇرغىغا ئاستا تىقىپتۇ. موماي كۈيىنىڭ ئاچىچىغىغا چى
دىماي، كەينى - كەينىسىدىن بىرندىچىنى چۈشكۈرگەن ئىكەن،

ئاغزىدىن ئەنگۈشتەر چاچراپ چىقىپ، مۇشۇكىنىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. مۇشۇ ئەنگۈشتەرنى كاپ قىلىپ چىشلەپتۇ - دە، كوزىنى يۇمۇپ - ئاچقىچە راۋاقتىن چۈشۈپ، ئىتىنىڭ يېنىغا كەپتۇ. موماي ئېسىنى يىغىپ چاپارمەنلىرىنى مۇشۇكىنى تۇتۇشقا بۇيرۇغاندا، ئىت بىلەن مۇشۇ ئاللىقاچان كولىدىن چىقىپ بولغان ئىكەن. قارىغۇدەك بولسا، ياسىن تېخىچە ئۇخلاۋاتقىدەك. ئىككىسى بىلەن ئۇنىڭ ئويغىنىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. ياسىنمۇ بىرنەچچىسىنى ئەسنەپ، ئاستا كوزىنى ئېچىپتۇ. كوزىنى ئېچىپتۇ - يۇ، مۇشۇكىنىڭ ئاغزىدا پارقراپ نۇر چېچىپ تۇرغان ئەنگۈشتەرنى كورۇپ، خوشاللىقىدا سەكرەپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ ۋە ئىت بىلەن مۇشۇكىنى قانداق قىلىپ بۇ ئەنگۈشتەرنى قولغا چۈشۈرگەنلىكىنى سوراپتۇ. ئىككىسىلەن بولغان ۋەقەنى سوزلەپ بېرىپتۇ، ياسىن ئەنگۈشتەرنى قولىغا ئېلىپ غەزەپ بىلەن بۇيرۇق قىلغان ئىكەن، ھىلىقى قارا نىيەت موماي دەرھال ئۇنىڭ ئالدىدا ھازىر بولۇپتۇ ھەم ئوزىنىڭ گۇناھىدىن ئوتۇشىنى تەلەپتۇ. يامانغا ياخشىلىق قىلىپ، بۇرنىغا سۇ كىرگەن ياسىن موماينىڭ ھىلىسىگە ئالدىنماپتۇ. ئۇ ئىت بىلەن مۇشۇكىگە موماينى قانداق جازا بىلەن جازالاشنى مەسلىھەت قىلغان ئىكەن، ھەر ئىككىسىلەن ئۇنى دەرھال ئولتۇرۇپ، گوشىنى موماي ئوزى بىنا قىلغان كولىدىكى بېلىقلارغا يەم قىلىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ. بۇ تەلەپ ياسىنغا ماقۇل كەپتۇ، ياسىن ئىشارەت قىلىپ بولغىچە ئىت بىلەن مۇشۇ بۇيرۇقنى بېجا كەلتۈرۈپ بولۇپتۇ. ئاندىن ئۈچەيىلەن تاماققا ئولتۇرۇپتۇ. تاماق يېپ ئولتۇرۇپ ياسىن:

— ئەگەر شۇ تاپتا، — دەپتۇ ئۇ، — ئاناممۇ قېشىمدا بولسا، نىمە دىگەن ياخشى بولاتتى - ھە!

ئىت بىلەن مۇشۇكىمۇ ئۇنىڭ دىگەنلىرىنى تەكرارلىشىپتۇ.

ئۇ بىر نىمە دەپ، بۇ بىر نىمە دەپ ئاخىرى ئانىنى ئىنگۇشتە تەرگە تاپقۇزماقچى بولۇشۇپتۇ. ياسىن ئىنگۇشتەركە مۇنداق دەپتۇ:

— ئىنگۇشتەردىم - ئىنگۇشتەردىم، خاسىيەتلىك ئىنگۇشتەردىم، مېھرىۋانم ئانامدىن، قالدېم كوپ يىل بىخەۋەر، گېپىپ بەرگىن ئانامنى، ساقايتقىن دىل ياراننى.

ياسىننىڭ سوزى ئاياقلىشىشى بىلەن تەڭ، ئىنگۇشتەردىن ۋال - ۋۇل قىلىپ بىر نۇر چاقناپتۇ - دە، پۇتۇن ئىتراپ نۇر بىلەن يورۇغاندەك يالىتىراپ كېتىپتۇ. ئاشۇ نۇرلار ئارىسىدىن بىر يول ئېچىلىپتۇ. ئۇچەيلىن شۇ يول بىلەن ئازغىنە ماڭغان ئىكەن، بىر ئەسكى تاملىقتا ئولەھ ھالەتتە ياتقان ئانىسىنى ئۇچرىتىپتۇ. ئانا - بالا خوشاللىقتىن قۇچاقلىشىپ كورۇشۇپ، ئۇزاقچە كوز يېشى قىلىشىپتۇ. ئىت بىلەن مۇشۇكىمۇ ئوزنى تۇتالماي قېلىشىپتۇ. توتەيلىن بىر ھازا يىغا - زارە قىلىشقان قاندىن كېيىن، ئانا - بالا بىر بىرىدىن ئايرىلغاندىن بۇيان بېشىدىن ئۆتكەن كۈنلەرنى بىر - بىرلەپ سوزلىشىپتۇ. ئانىنىڭ سوزىدىن ماۋۇلار مەلۇم بوپتۇ: ياسىننى ئويىدىن قوغلىۋەتكەن كۈننىڭ ئەتمىسى ئانا بايىنىڭ ئويىگە بېرىپتۇ. بىردەم كىر يۇ-غاندىن كېيىن، قوساقنىڭ ئاچلىغىدىن ماغدۇرى ئۇزۇلۇپ، ھۇ-شىدىن كېتىپتۇ. بۇ ھالىنى كورگەن باي ئۇنى "ئولگەن ئوخشايدى" دەپ ئويلاپ، خىزمەتكارلىرىغا ئەپچىقپ كومۇۋېتسكە بۇي-رۇپتۇ، ئوزى بىرنەچچە چاپارمەننى باشلاپ بېرىپ، نەزىر - چىراققا ئىشلىتىش نامى بىلەن ئۇنىڭ ئويىنىڭ ئۇستىنى ئېچىپ، ياغاچ - تاشلىرىنى قايتۇرۇپ كەپتۇ. خىزمەتكارلار ئانىنى شەھەر سىرتىغا ئەپچىقپ، بىر ئازگالغا تاشلاپتۇ - دە، ئۇستىگە ئازراق توپا تاشلىۋېتىپ قايتىپ كېتىشىپتۇ. بىر ھازادىن كېيىن، ئانا ھۇشىغا كېلىپ، شۇنداق قارىغۇدەك بولسا، بىر ئازگالدا

يانتىقىدەك. ئۇ، تىرىشىپ - تىرىشىپ، مىڭ جاپادا ئازگالىدىن
چىقىپتۇ ۋە چاۋار تېرىۋاتقان بىر خوتۇنغا ئۇچراپتۇ. ئىككى-
لەن بىردەم مۇگدىشىپ، بىر بىرىنىڭ ھالىغا يېتىپتۇ. شۇنداق
قىلىپ، ئىككى تۇل خوتۇن بىر كۈندە مىڭ ئولۇپ، مىڭ
بىر تىرىلىپ، بىرلىكتە تىرىكچىلىك قىلىپ كەپتۇ. ياسىنى سې-
غىنىپ، ئانىنىڭ كوزىدىن ياش قۇرۇماپتۇ، سۇرۇشتۇرۇپ دېرىگە-
نى ئالماپتۇ...

شۇنداق قىلىپ ئانا - بالا تېپىشىپتۇ. ئۇلار ئىككىگۈشتە-
نىڭ خاسىيىتى بىلەن كېيىنكى ئومردىن خوشال - خورام ئوت-
كۈزۈپتۇ. ئىت بىلەن مۇشۇكىمۇ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ، ئۇلارنىڭ
بوسۇغىنىنى ساقلاپتۇ.

مەسىئۇل مۇھەررىرى: ماخمۇتجان ئىسلام

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (5)

تۈزگۈچىلەر: نۇرمەھمەت زامان
تۇرغان شاۋدۇن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

نۇرۇمچى شەھەر چەنچۇڭ كوچىسى 54-نۆمۇر

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

نۇرۇمچى نەشرىياتى باشقا زاۋۇتىدا بېسىلدى

نورماتى: 850 × 1168 م 32/1 باسما ئاۋۇتى: 80625

1983 - يىل 3 - ئاي 1 - نەشرى

1993 - يىل 12 - ئاي 2 - بېسىمى

تراژى: 620650 — 60001

ISBN 7-228-02801-5/I-988

باماسى: 3.20 يۈەن

维吾尔民间故事选(五)(维吾尔文)

努尔买买提 吐尔干编

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市建中路54号 邮政编码830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷二厂排版

新疆乌县印刷厂印刷

850×1168毫米 32开本 8.625印张

1983年3月第1版 1993年12月第2次印刷

印数: 60,001—62,650

ISBN7-228-02801-5/I·988 定价: 3.20元